BUGHET DE PARACLISE IN METRICA BIZANTINĂ

Buchet de Paraclise
«În Metrica Bizantină»

Buchet de Paraclise
«În Metrica Bizantină»

cuprinzând în sine
douăzeci şi patru de paraclise,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

şi alţi sfinţi ai Bisericii, din vremurile mai vechi şi mai noi,
spre tot folosul sufletesc şi trupesc al credincioşilor,
tălmăcite din greceşte cu acrivia podobiei;
acum într'acest chip tipărite de

Chilia Sfântului Ipatie
la anul de la HS MMXXIV (2024)

«că ajungă de când înoată neamul nostru
tot în lucruri groase, nepotrivite şi necioplite»

Cuviosul Părintele nostru Macarie Ieromonahul (†1836),
'dascăl de psaltichia grecească şi românească'

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României :

Buchet de Paraclise în Metrica Bizantină
cuprinzând în sine douăzeci şi patru de paraclise,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu
şi alţi sfinţi ai Bisericii, din vremurile mai vechi şi mai noi,
spre tot folosul sufletesc şi trupesc al credincioşilor;
tălmăcite din greceşte cu acrivia podobiei – Bucureşti :
Editura Chilia Sfântului Ipatie, 2024

ISBN: 978-606-95636-6-3

elemente grafice: Ion I. Minoiu
traducere: diac. Constantin Cornel Coman

© diac. Constantin Cornel Coman

tipărit la Gutenberg s.a.
021-345.09.27 * gutenberg_sa@yahoo.com

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS
AL PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE DE-DUMNEZEU-NĂSCĂTOAREI ŞI PURUREA FECIOAREI MARIA

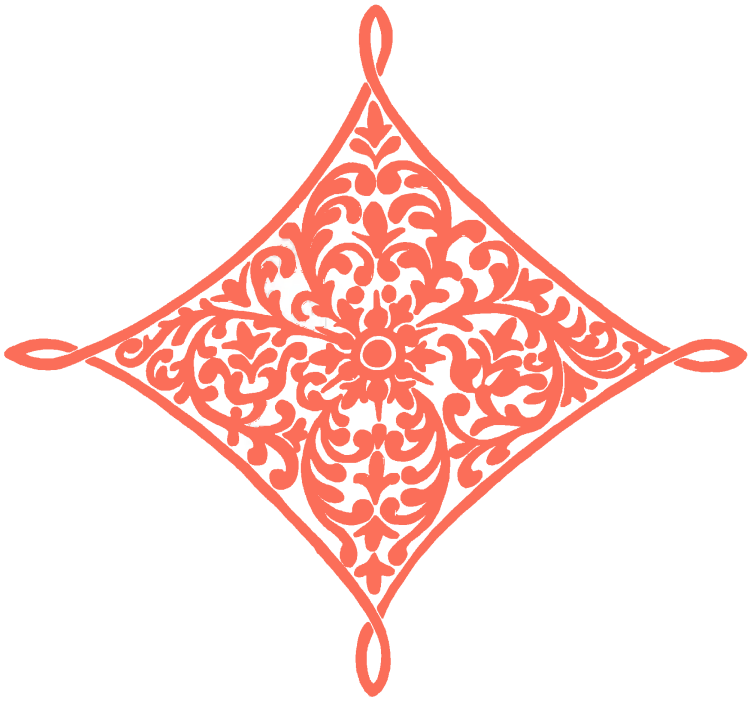

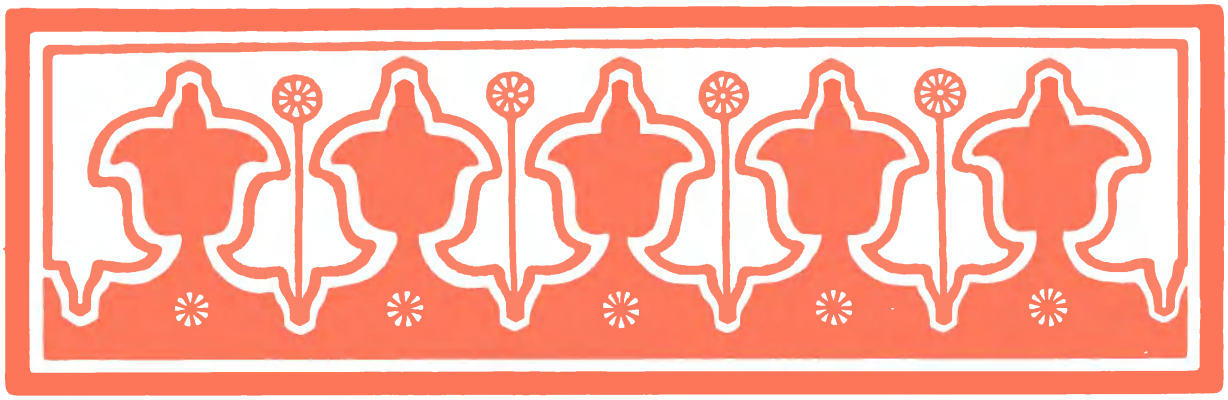

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS AL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preotul face începutul obişnuit:

Binecuvântat e Dumnezeul nostru;

şi numaidecât

Psalmul 142.

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Şi să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că a gonit vrăjmaşul sufletul meu, smerit-a la pământ viaţa mea, aşezatu-m'a întru cele întunecate, ca pe morţii cei din veac. Şi s'a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s'a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ţie. Degrab auzi-mă, Doamne; slăbit-a duhul meu. Să nu întorci faţa Ta de la mine şi să mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineaţa mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne; la Tine am scăpat. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via; întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz sufletul meu; şi întru mila Ta sfârşi-vei pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sînt robul Tău.

Apoi cântăm aceasta, pe glasul al patrulea:

Dumnezeu este Domnul şi S'a arătat nouă;
bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

cu stihurile acestea:

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m'au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s'a făcut acesta şi minunat este întru ochii noştri.

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
(Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

La Născătoarea Ziditorului lumii*
să alergăm toţi credincioşii strigându'i:*
o, Maica Împăratului,*Stăpână, degrab*
scapă-ne, cu mila ta,*de nevoi şi de boală,*
de toată primejdia*şi de chin şi durere,*
neîncetat solind la Fiul tău,*
Împărătească,*iertare greşalelor.

Slavă; troparul Hramului.
Şi acum; acesta, ca cel de mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Al 50-lea Psalm.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu curăţeşte-mă. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit şi vicleşug înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptăţeşti întru cuvintele Tale şi să biruieşti când vei judeca Tu. Că iată, în fărădelegi m'am zămislit şi în păcate m'a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi duhul Tău cel sfânt nu îl lua de la mine. Dă mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor întăreşte-mă. Învăţa-voi pe cei fără-de-lege căile Tale şi cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă din sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aş fi dat; arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu – duhul zdrobit; inimă zdrobită şi smerită Dumnezeu nu va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului şi zidească-se zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, ridicare şi arderi de tot. Atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Troparele Canonului

Ale Pesnei Ia. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o ca pe uscat).

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins,*la tine îmi caut*mântuire şi adăpost;*
o, Maica Cuvântului, Fecioară,*din tot necazul degrab mântuieşte-mă.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Furtuna de patimi mă tulbură,*cu multă mâhnire*adăpându'mi sufletul meu;*
împacă'l, Curată, cu seninul*cel de la Fiul tău şi Dumnezeul tău.

stih: Slavă Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh.

Născându'L, Stăpână, pe Dumnezeu,*pe Mântuitorul,*
mântuieşte-mă din nevoi;*
că acum la tine, Preacurată,*îmi întind sufletul, Maică, şi cugetul.

stih: Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu trupul bolesc, şi cu sufletul;*ci tu cercetării*şi'ngrijirii dumnezeieşti*
mă învredniceşte, ca o bună,*singură maică a Domnului Celui Bun.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Al cereştii bolte).

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Ocrotire şi pază*vieţii mele te pun,*
de-Dumnezeu-Născătoare –*tu îndreptează-mă*
către limanul tău,*a celor bune Pricină,*
Sprijinul creştinilor,*Maica Stăpânului.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Sufleteasca furtună,*ţie mă rog, risipeşte'mi-o,*
şi înnourarea mâhnirii,*Maică, alungă'mi-o,*
că pe Hristos L-ai născut,*Dumnezeiască-mireasă,*
pe Izvorul liniştii*celei fără hotar.

Slavă.

Făcătorul-de-bine*în mitra ta S'a cuprins;*
ci facerii-de-bine, Stăpână,*învredniceşte-ne,*
pentru că toate poţi,*că L-ai purtat, Preacurată,*
pe Atotputernicul,*Maică, în pântece.

Şi acum.

M'au ajuns, Preacurată, îmbolnăvirile trupului*
şi chinuri cumplite şi frică;*tu, dar, ajută-mă,*
că vindecărilor*nedeşertată comoară*
te cunosc, Stăpâna mea,*şi îndurărilor.

şi aceste două tropare

Necazul, *Fecioară-maică, şi boala şi neputinţa*
alungă robilor tăi, *că toţi – după Dumnezeu – *
la tine îşi caută mântuire.

Îndură-te, *de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc *degrab conteneşte-mi'l*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta,
rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

(la fiecare cerere strana cântă Doamne miluieşte de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru binecinstitorii şi dreptslăvitorii creştini.

Încă ne rugăm pentru [Arhi-]Episcopul [şi Mitropolitul/Patriarhul] nostru (…).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea,
lăsarea şi iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (… şi)
a tuturór binecinstitorilor şi dreptslăvitorilor creştini,
a evlavioşilor închinători ai sfintei bisericii acesteia,
a enoriaşilor, ctitorilor, dăruitorilor şi binefăcătorilor ei.

cu ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti
şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh,
totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. şi

Sedealna, cu acrivia noimelor. Glas 2. Cele de sus căutând.

Solitoarea fierbinte şi zidul de-neluptat, izvor de milă, adăpostirea lumii, cu stăruinţă strigăm ţie: de-Dumnezeu-Născătoare Stăpână, apucă înainte şi din primejdii izbăveşte-ne pe noi, Cea una grabnic ocrotitoare.

Sau aşa, cu acrivia podobiei. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Al milei izvor, *solia preaputernică,*
limanul senin, *Stăpână, Maica Domnului,*
pe tine rugămu-te: *înainte grabnic apucă-o*
şi din primejdii scapă-ne şi-acum, *Cea una *ocrotirea preagrabnică.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Înteţirea şi viforul *patimilor mele şi al greşalelor*
potoleşte'mi, ceea ce-ai născut *din umbrirea Duhului dumnezeiesc.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

De adâncul, Stăpâna mea,*îndurării tale învredniceşte-mă,*
Născătoarea Celui Îndurat*şi Scăpării celor ce te laudă.

Slavă.

Desfătându-ne pururea,*Maică Preacurată, de ajutorul tău,*
Născătoare toţi de Dumnezeu*te vestim, de-a pururi fericindu-te.

Şi acum.

Chezăşie nădejdilor,*Maică, şi scăpare pururi având-te,*
Născătoarea Celui Milostiv,*dintru tot necazul ne izbăvim.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Umple'mi şi acum,*Preacurată, grabnic inima*de nestricată bucuria ta,*
Maica Pricínii*bucuriei muritorilor.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Din împresurări*şi primejdii izbăveşte-ne,*
că Izbăvirea veşnică ai născut,*Maică, şi Pacea*covârşitoare firii minţilor.

Slavă.

Negura cea grea,*cea din prícina greşalelor,*cu strălucirea ta alungă'mi-o,*
Maica Luminii*de dinaintea zidirilor.

Şi acum.

Vindecă'mi şi-acum,*Preacurată, toată patima,*învrednicindu-mă de grija ta,*
şi sănătate*dă'mi cu solirea către Fiul tău.

Ale Pesnei a VIa. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Din moarte*şi stricăciune firea mea*cea robită stricăciunii şi morţii,*
de voia Lui,*Fiul tău, Preacurată,*pe Sine dându-Se morţii, o a scăpat;*
ci roagă'L, Maică, şi acum*să mă scape de răul vrăjmaşilor.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Vieţii*învederat ştiindu-te*ocrotire şi puternică strajă,*
şi alungare ispitelor toate*şi risipire năvalei diavoleşti,*
alungă, dar, robului tău*stricăcioasele patimi, Stăpâna mea.

Slavă.

Cetate*şi adăpost având-te,*şi scăpare sufletelor, Fecioară,*
şi'n strâmtorări*desfătată lărgime,*ne bucurăm ne'ncetat de lumina ta;*

ci, o, Stăpână, şi acum * din primejdii şi patimi ridică-ne.

Şi acum.

În patul * de suferinţă zac acum * şi nu aflu trupului vindecare, *
de-Dumnezeu-Născătoare şi Maica * Vindecătorului bolilor tuturór; *
soleşte, dar, la Fiul tău * şi din boală, Stăpână, ridică-mă.

şi aceste două tropare

Necazul, * Fecioară-maică, şi boala şi neputinţa *
alungă robilor tăi, * că toţi – după Dumnezeu – *
la tine îşi caută mântuire.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, *
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după troparele Pesnei a III[a], cu acelaşi ecfonis; apoi

Condacul. Glas 2. Προστασία τῶν Χριστιανῶν
(Păzitoarea creştinilor nebiruită). Automela.

Păzitoarea de neruşinat a Creştinilor[1], *
solitoarea către Ziditorul şi Fiul tău, *
nu îi trece * pe păcătoşii care te cinstesc, *
ci sileşte, Maică, la Hristos * şi milostiv ni'L fă degrab, *
că strigăm cu osârdie: *
roagă-te, Preacurată, * şi-ajută-ne, ca o bună, *
ceea ce pururea păzeşti * o, Stăpână, moştenirea ta.

Antifonul I al Glasului al patrulea;
primele două le zicem îndoit.

Din tinereţele mele multe patimi se luptă cu mine;
ci Însuţi mă sprijineşte şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu.

Cei ce urâţi Sionul, ruşinaţi-vă de Domnul;
că precum ca iarba de foc – aşa veţi fi uscaţi.

Slavă.

Prin sfântul Duh tot sufletul viază şi prin curăţire se înalţă,
luminează-se întru unimea Treimii, cu sfinţenie de taină.

Şi acum.

---

[1] sau: Păzitoarea de nedezmințit a Creştinilor;
sau: Păzitoarea de nebiruit a Creştinilor.

Prin sfântul Duh izvorăsc curgerile harului,
care adapă toată zidirea, spre rodire de viaţă.

Şi Prochimenul. Glas 4.

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

a treia oară cu Stihul:

Ascultă fiică şi vezi, şi pleacă urechea ta,
şi uită poporul tău şi casa părintelui tău,
şi va pofti împăratul frumuseţea ta.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluieşte.

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti
şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh,
acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Toată suflarea să laude pe Domnul (de trei ori, cu încheiere).

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie….

şi Evanghelia după Luca (I, 39-49,56).

În zilele acelea, sculându-se Mariám, a mers în grabă la munte, în cetate a Iudei; şi a intrat în casa Zahariei şi a îmbrăţişat pe Elisaveta. Şi cum a auzit Elisaveta glasul Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei; şi s'a umplut de duh sfânt Elisaveta şi a strigat cu glas mare şi a zis: 'Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat e rodul pântecelui tău; şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?; că iată, cum veni glasul tău în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu; şi fericită e ceea ce a crezut că va fi săvârşire celor spuse ei de la Domnul'. Şi a zis Mariam: 'Măreşte sufletul meu pe Domnul şi s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie măriri Cel puternic, şi sfânt numele Lui'. Şi a rămas Mariam împreună cu ea ca la trei luni; şi s'a înapoiat la casa ei.

Slavă.

Părinte, Cuvântule, Duhule, Treimea în Unime,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi podobnica aceasta. Glas 6. Toată nădejdea.

Nu mă încredinţa omeneştii ocrotiri, preasfântă Stăpâna mea, ci primeşte cererea rugătorului tău; că necazul mă ţine, a răbda nu pot săgetările dracilor, acoperământ nu am dobândit, nici unde s'alerg, ticălosul de mine, de pretutindenea luptat, şi mângâiere nu am, afară de tine; Stăpână a lumii, nădejdea şi ocrotirea credincioşilor, nu trece cererea mea, ci fă ce'mi este de folos.

Sau aşa, din Paraclisul Pantanassei. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Grabnic dăruieşte-ne*milele tale bogate,*
Maica Ziditorului,*din toată primejdia*dezlegându-ne,*
c'ai unit Domnului*firea omenească,*din pieire slobozindu-o;*
ci caută şí acum*şi tămăduieşte'i pe robii tăi,*
iertare datoriilor*de la Fiul tău mijlocindu-ne,*
să strigăm totdeauna:*Bucură-te, Maica lui Hristos,*
mângâierea celor ce plâng,*cu tine este Domnul.

Alte Bogorodişne.

Nimenea, de aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de-Dumnezeu-Născătoare; ci cere darul şi ia dăruirea spre folosul cererii.

Prefacerea necăjiţilor, izbăvirea bolnavilor fiind Născătoare-de-Dumnezeu Fecioară, mântuieşte cetatea şi norodul, pacea celor din războaie, seninul celor înviforaţi, cea una ocrotirea credincioşilor.

Preotul zice rugăciunea Litiei[2]:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta (Amin); cercetează lumea Ta cu milă şi îndurări (Amin); înalţă cornul drept-slăvitorilor creştini şi trimite peste noi milele Tale cele bogate (Amin); pentru solirile preacuratei Stăpânei noastre de-Dumnezeu-Născătoarei şi pururea-fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de-viaţă-făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor cereştilor Puteri celor fără-de-trup; pentru rugăciunile cinstitului Înainte-mergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfântului slăvitului Apostol Andrei şi ale tuturór sfinţilor slăviţilor şi întru-tot-lăudaţilor Apostoli; ale celor întru sfinţi Părinţilor noştri ai lumii mari dascăli şi Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie de-Dumnezeu-cuvântătorul şi Ioan Gură-de-aur; Nicolae al Mirelor Lichiei, Spiridon al Trimitundei, Nectarie al Pentápolei şi Calinic al Râmnicului, făcătorii de minuni; Nifon al Constantinópolei şi Grigorie Dascălul, mitropoliţii Ungrovlăhíei şi ale tuturór sfinţilor slăviţilor Ierarhi; ale sfinţilor sfinţiţilor-mucenici Haralambie şi Elefterie; ale sfântului sfinţitului noului-mucenic Antim Ivireanul; ale sfinţilor slăviţilor marilor-mucenici Gheorghie Purtătorul-de-biruinţă, Dimitrie Izvorâtorul-de-mir, Teodor Tiron şi Teodor Stratilat; ale sfinţilor slăviţilor şi de-Dumnezeu-încununaţilor Noilor-Mucenici Brâncoveni Constantin voievod, Constantin, Ştefan,

[2] Aceasta ar fi – mai pe scurt – pentru Arhiepiscopia Bucureştilor.

Radu şi Matei, şi ale sfântului slăvitului noului-mucenic Ianache şi ale tuturór sfinţilor slăviţilor bunilor-biruitori Mucenici; ale Cuvioşilor şi de-Dumnezeu-purtătorilor Părinţilor noştri Nicodim cel sfinţit, Dimitrie cel Nou, Paisie de la Neamţ, Gheorghe de la Cernica şi Ioan Hozevitul; ale [Hramului bisericii]; ale sfinţilor şi dreptţilor ai-lui-Dumnezeu-părinţi Ioachim şi Anna; ale [sfântului zilei], a cărui pomenire o săvârşim şi ale tuturór sfinţilor Tăi; rugămu-Te, Unule mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Troparele Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei ce-au mers din Iudeea).

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Mântuirea voind'o*a făpturilor Tale, Mântuitorule,*
trupeşte locuit-ai*pântecele Fecioarei,*lumii scut arătându-o;*
bine eşti cuvântat,*Dumnezeul*părinţilor noştri.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Voitorului milei*cu'ndrăznire de maică, Stăpână, roagă-te*
să şteargă tot păcatul*şi toată'ntinăciunea*celor care Îi strigă Lui:*
bine eşti cuvântat,*Dumnezeul*părinţilor noştri.

Slavă.

Vindecării comoară*şi izvor nestricării pe Născătoarea Ta,*
Stăpâne, ai vădit-o,*şi uşă pocăinţei*celor care o laudă;*
bine eşti cuvântat,*Dumnezeul*părinţilor noştri.

Şi acum.

Neputinţa trupească*risipeşte-o, Stăpână, şi boala sufletului*
îndată celor care*râvnesc dumnezeiască*acoperirea ta,*
că pe Hristos L'ai născut,*pe Mântuirea noastră.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul ceresc).

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

De ajutorul*cel de la tine, Fecioară,*nu'i lipsi pe cei care îţi cântă*
şi te preaînalţă*în veci, Prealăudată.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Îmbelşugare*de vindecări, Preacurată,*izvorăşti celor care îţi cântă*
şi îţi preaînalţă*Naşterea negrăită.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Îmbelşugare*de vindecări, Preacurată,*izvorăşti celor care îţi cântă*
şi îţi preaînalţă*Naşterea negrăită.

Şi acum.

Toată ispita*zădărniceşti, Preacurată,*şi alungi năvălirile bolii;*
ci întru toţi vecii*te lăudăm, Fecioară.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IX[a]. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Nu trece cu vederea*lacrimile mele,*că pe Hristos, Preacurată, ni L-ai născut,*
Cel ce a şters tuturora*plânsul şi lacrima.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Fecioară, bucuriei*mă învredniceşte,*că bucuriei preapline te ştiu sălaş,*
şi întristarea alungă'mi,*cea a păcatului.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Liman şi ocrotire*celor ce te cheamă*şi vin la tine, Fecioară, arată-te,*
şi bucurie, Stăpână,*fii, dar, acestora.

Slavă.

Cu raza ta, Stăpână,*mintea lumineaz'o*celor ce pururea, Maică, te laudă,*
de-Dumnezeu-născătoare· fecioară vestindu-te.

Şi acum.

În locul răutăţii*şi al neputinţei*zac, Preacurată; ci, rogu-te, scoală-mă,*
la sănătate din boală*grabnic mutându-mă.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm aşa, cu acrivia tălmăcirii:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

sau aşa, fără de acrivie:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare-de-Dumnezeu,
cea pururea-fericită şi preanevinovată
şi Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii
şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe tine, cea cu adevărat Născătoare-de-Dumnezeu,
te mărim.

Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Pe cea decât cerurile mai sus*
şi mai strălucită*decât razele soarelui,*
carea firii noastre stricatu'i-a blestemul,*
să o cinstim cântându'i· cântare de laudă.

De multele mele nelegiuiri*îmi boleşte trupul,*îmi boleşte şi sufletul;*
nădejdea şi tăria*celor fără nădejde,*la tine vin, Curată,*tu, dar, ajută-mă.

Maica Ziditorului tuturór,*
Stăpână a lumii,*rugăciunea primeşte-ne*
şi soleşte pururi la Cel născut din tine;*
fii, dar, mijlocitoare,*Maica Stăpânului.

Mute fie buzele celora*ce nu se închină*la cinstită icoana ta*
de mâna slăvitului Luca zugrăvită,*la Călăuzitoarea,*la Odighítria.

Îndură-te mie, smeritului,*c'afară de tine*ocrotire alta nu ştiu,*
cel plin de păcate şi toată răutatea;*
tu, dar, mă miluieşte,*Nădejdea creştinilor.

aceasta o zicem în cetatea Bucureştilor

Bucură-te zisu-ţi-a Gavriil,*maica bucuriei*şi curmarea blestemului;*
Bucură-te zice, ştiindu-te scăpare,*cetatea ta aceasta, a Bucureştilor.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul*întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească;*
ţie, dar, îţi aducem· cântare de laudă.

iar aceasta ultima

Cu toate Oştirile îngereşti,*cu Botezătorul,*cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână,*Fiului tău te roagă,*toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparele de străpungere a inimii. Glasul al 6-lea.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii, miluieşte-ne pe noi.

Slavă.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că spre Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum, ca un milostiv, şi izbăveşte-ne pe noi de vrăjmaşii noştri; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi norodul Tău, toţi lucrurile mâinilor Tale, şi numele Tău chemăm.

Şi acum.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată de-Dumnezeu-Născătoare; nădăjduindu-ne spre tine, să nu dăm greş; izbăvi-ne-am prin tine din împresurări, că tu eşti mântuirea neamului creştinilor.

după care preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila, rugămu-ne ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

strana: Doamne miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt lăcaşul acesta, ţara aceasta şi toată cetatea şi satul de mânie, de foamete, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri, de războiul cel dintre noi şi de moarte năprasnică; pentru ca milostiv, blând şi lesne-iertător să ne fie nouă bunul şi iubitorul-de-oameni Dumnezeul nostru, să întoarcă şi să risipească toată mânia şi boala ce se porneşte asupra noastră şi să ne izbăvească pe noi de mustrarea lui cea dreaptă ce stă asupra noastră şi să ne miluiască pe noi.

strana: Doamne miluieşte (40+3 ori).

Încă ne rugăm şi pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, a păcătoşilor, şi să ne miluiască pe noi.

strana: Doamne miluieşte (de trei ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturór marginilor pământului şi a celor de pe mare departe, şi Milostive, milostiv fii nouă, Stăpâne, faţă de păcatele noastre, şi ne miluieşte pe noi; că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi se face Otpustul.

Preotul: Slavă Ţie, Dumnezeu nostru, slavă Ţie.
Citeţul: Slavă Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh,
şí acum, şí pururea, şí în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte (întreit). Binecuvintează.

Preotul: Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru solirile preacuratei Stăpânei noastre de-Dumnezeu-Născătoarei şi pururea-fecioarei Maria, cu puterea cinstitei şi de-viaţă-făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile cinstitului Înainte-mergătorului şi Botezătorului Ioan, ale [Hramului bisericii], ale sfinţilor şi dreptilor ai-lui-Dumnezeu-părinţi Ioachim şi Anna, ale [sfântului zilei], a cărui pomenire o săvârşim, şi ale tuturór sfinţilor Tăi, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de-oameni-iubitor. Strana zice Amin şi cântă

Prosomiile pe glasul al doilea. Când de pre lemn.

Tuturór ne ajuţi, Preacurată, celor ce-alergăm cu credinţă la puternică mâna ta, că pe alta nu avem, păcătoşii, către Dumnezeu în primejdii şi în necaz mijlocitoare de-a pururi, cei ce sîntem gârboviţi de către multe greşeli, Maica Dumnezeului Preaînalt; cădem, dară, la tine: izbăveşte'i din toată'mpresurarea pe robii tăi.

Tuturór celor întristaţi bucurie şi nedreptăţiţilor sprijin şi hrană celor flămânzi, mângâiere străinilor şi orbilor toiag, cercetare bolnavilor, îndureraţilor foarte acoperire şi ajutor şi maica celor orfani, Maica Dumnezeului Preaînalt, tu eşti, Curată, sârguieşte, rugămu-ne, izbăveşte'i pe robii tăi.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Amin.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
SFÂNTULUI SLĂVITULUI ÎNAINTE-MERGĂTORULUI IOAN BOTEZĂTORUL

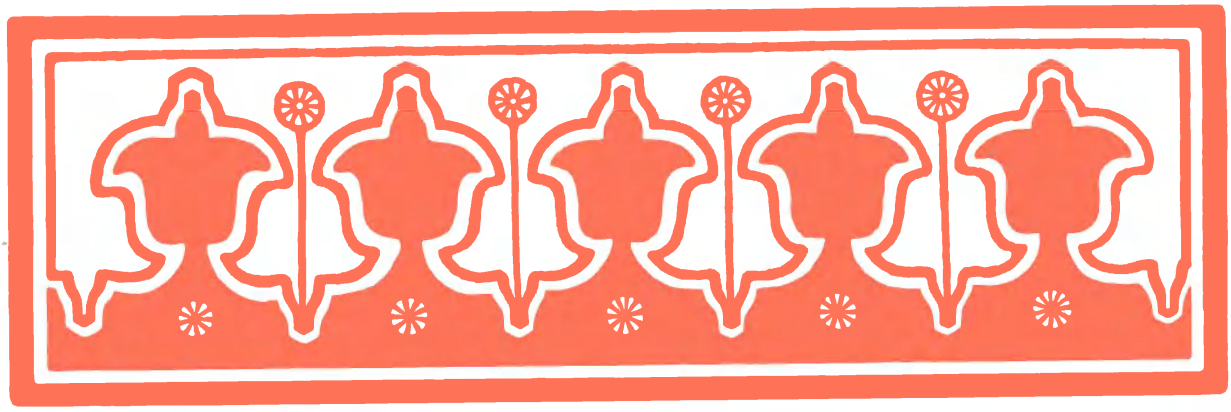

RÂNDUIALA PARACLISULUI CINSTITULUI ÎNAINTE-MERGĂTORULUI ŞI BOTEZĂTORULUI IOAN

Preotul binecuvintează: Binecuvântat e Dumnezeul nostru;
şi numaidecât Psalmul 142, ca mai sus, la Paraclisul Maicii Domnului;
apoi cântăm, pe glasul al patrulea:

Dumnezeu este Domnul şi S'a arătat nouă;
bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

cu stihurile:

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m'au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s'a făcut acesta şi minunat este întru ochii noştri.

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Botezătorule al Domnului slavei,*
Dumnezeiescule Proroace Ioane,*
Dumnezeieşte, bunule,*de-o parte lăsând*
toate răutăţile*săvârşite de mine,*
din toată primejdia*izbăveşte-mă, sfinte,*
şi pe Hristos înduplecă'L să'mi dea*
la judecată*iertarea greşalelor.

Slavă. Acelaşi sau troparul al Hramului. Şi acum. Bogorodíşna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Psalmul 50; şi apoi începem

Troparele Canonului.

Ale Pesnei Ia. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας
(Apa trecând'o ca pe uscat).

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Cumplitele gânduri mă'nvăluie;*la tine îmi caut*mântuire şi adăpost;*
tu, dar, Mergătorule'nainte,*din toată boala degrab izbăveşte-mă.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Furtuna de patimi mă tulbură,*multă mohorâre*cuprinzându'mi sufletul meu;*
împacă'l, Proroace, cu solirea*la Dumnezeul tău, sfinte, şi scapă-mă.

stih: Slavă Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh.

Cu frică pe Cela ce a zidit*cerul şi pământul,*fericite, L-ai botezat;*
ci roagă'L, Ioane, pentru mine,*de vătămare şi boală scăpându-mă.

stih: Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu trupul bolesc, şi cu sufletul;*ci tu cercetării*şi'ngrijirii dumnezeieşti*
mă învredniceşte, ca o bună,*singură maică a Domnului Celui Bun.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Al cereştii bolte).

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Ocrotirea ta, sfinte,*dă'mi, ca un bun, pururea,*
celui ce te chem, fericite,*şi îndreptează-mă*
cu mijlocirea ta*către limanul cel paşnic,*
din mâna vrăjmaşului*grabnic scăpându-mă.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Sufletească furtună –*ţie mă rog –*risipeşte'mi-o*
şi cu mijlocirea ta, sfinte,*viforul bolilor*care mă'nvăluie*
grabnic alungă'l departe*de la mine, robul tău,*Botezătorule.

Slavă.

M'au ajuns, fericite,*îmbolnăvirile trupului*
şi chinuri cumplite şi frică;*tu, dar, ajută-mă,*
pe cel ce vin acum*şi îţi strig cu credinţă:*
scapă-mă cu harul tău,*Botezătorule.

Şi acum.

Făcătorul-de-bine*din tine prunc a ieşit –*
ci facerii-de-bine, Stăpână,*învredniceşte-ne,*
pentru că toate poţi,*că L-ai purtat, Preacurată,*
pe Atotputernicul,*Maică, în pântece.

şi aceste două tropare

Alungă-ne, *Botezătorule, boala şi tot necazul, *
scăpându-ne – ca un bun – *pe toţi, cu solirea ta, *
de chinul cel veşnic, preamilostive.

Îndură-te, *de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată, *
şi chinul meu cel cumplit, *alungă'l, al trupului, *
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul de-Dumnezeu-Născătoarei; şi ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi

Sedealna: cea din 24 Februarie, a Aflării capului Înainte-Mergătorului.
Glas 4. Ταχὺ προκατάλαβε (Degrabă apucă înainte).

Comoară de vindecări *tăinuită'n pământ *
Hristos ne-a descoperit *dumnezeiescul tău cap, *
Ioane Prorocule; *
toţi, dară, laolaltă, *de aflarea lui, sfinte, *
laudă şi cântare *lui Hristos Îi aducem, *
că dă tămăduiri, ca un Bun, *pentru solirea ta.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Valul bolii şi patimii, *sfinte, potoleşte'mi cu mijlocirea ta *
către Cela ce L'ai botezat *oarecând valul Iordanului.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Pe Adâncu'ndurărilor *L'ai vestit, Prorocule, muritorilor; *
pe Acela roagă'L şi acum *şi de chinul veşnic izbăveşte-ne.

Slavă.

Dobândind, fericitule, *darurile tale şi mijlocirea ta, *
mulţumind, Botezătorule, *îţi cântăm cântare de laudă.

Şi acum.

Chezăşie nădejdilor, *Maică, şi scăpare pururi având-te, *
Născătoarea Celui Milostiv, *dintru tot necazul ne izbăvim.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Umple şi acum *cinstitorilor tăi cererea, *
cel ce pământul, Prorocule, l-ai umplut *
tot de lumina *cea neapusă, cu vestirea ta.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Scapă-ne degrab* din primejdii, fericitule,* cel ce Scăparea Cea veşnică ai vestit,*
sfinte, şi Pacea* covârşitoare firii minţilor.

Slavă.

Vindecă degrab* neputinţele şi bolile,* spre mijlocire mâinile ridicând,*
cel ce cu mâna* atins-ai creştetul Stăpânului.

Şi acum.

Vindecă'mi şi-acum,* Preacurată, toată patima,* învrednicindu-mă de grija ta,*
şi sănătate* dă'mi cu solirea către Fiul tău.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Din moarte* şi stricăciune smulge-mă,* nestricare a gusta dăruindu'mi,*
şi din ispite şi boli şi năpaste* şi felurite primejdii ridică-mă,*
rugându-te lui Dumnezeu,* fericite Ioane, şi scapă-mă.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Pe tine* ocrotitor ştiindu-te* şi fierbinte solitor în primejdii,*
pururi gonind al ispitelor vifor* şi vătămarea şi boala ştergându-le,*
alungă'mi, sfinte, şi acum* stricăciunea şi patima trupului.

Slavă.

În groapa* păcatelor m'am prăvălit* şi-a ieşi dintr'însa nu sînt în stare;*
ci pe Hristos,* Care-a scos pe prorocul* dintru a leilor groapă, slăvitule,*
pe Care tu L-ai botezat,* să mă scoată dintr'însa înduplecă'L.

Şi acum.

Cetate* şi adăpost avându-te* şi scăpare sufletelor, Fecioară,*
şi'n strâmtorări,* Preacurată, lărgime,* ne bucurăm ne'ncetat de lumina ta;*
ci, o, Stăpână, şi acum* din primejdii şi patimi ridică-ne.

şi aceste două tropare

Ridică-ne* din toată boala, Proroace, înduplecându'L*
cu caldă solirea ta* pe Domnul Puterilor,*
pe Care L-ai botezat, fericite.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică,*
pe Carele prin cuvânt* în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după troparele Pesnei a III[a], cu acelaşi ecfonis; apoi

Condacul: cel din 24 Februarie, al Aflării capului Înainte-Mergătorului.
Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Cinstitul tău cap,*lăcaşule al Harului,*comoară de preţ*aflând, Botezătorule,*
din pământ scoţându-o*vindecări luăm cu solirea ta,*
că pocăinţa, sfinte, o veşteşti*în lume*ca'nainte, slăvitule.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Livan se va înmulţi.

Stihul.

Răsădit în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Evanghelia. Din cea după Ioan (1,29-34).

În vremea aceea vede Ioan pe Iisus venind către el şi zice: Iată Mielul lui Dumnezeu, Carele ridică păcatul lumii. Acesta este pentru Carele eu am zis: Înapoia mea vine bărbat Carele înaintea mea S'a făcut, că dinainte de mine era. Şi eu nu Îl ştiusem pe El; ci ca să Se arate lui Israil – pentru aceasta venit-am eu afundând în apă. Şi a mărturisit Ioan zicând că: Văzut-am Duhul pogorându-Se ca un porumbel din cer; şi a rămas peste El. Şi eu nu Îl ştiusem pe El; ci Cela ce m'a trimis să afund în apă, Acela mi-a zis: 'peste Carele vei vedea Duhul pogorându-Se şi rămânând peste El – Acesta este Carele afundă în duh sfânt'. Şi eu am văzut, şi am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.

Slavă.

Pentru solirile Botezătorului Tău, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi Prosómia aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Proroace al Domnului*şi bucuria mea, sfinte,*
primeşte'mi, preabunule,*lauda şi cererea şi ajută-mă,*
că nevoi pururea*şi cumplite scârbe*mă'mpresoară să mă biruie,*
smulge-mă, rogu-te,*Ioane, din mâna vicleanului,*
din cursele acestuia,*ca un milostiv, slobozindu-mă,*
şi roagă'L pe Domnul,*ca un mijlocitor al tuturór,*
şi toată boala alungă'mi-o,*mie osânditului.

Preotul zice rugăciunea Litiei, cum am arătat la Paraclisul Preasfintei.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori). Ecfonis: Cu mila şi cu îndurările; apoi

Troparele Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei ce-au mers din Iudeea).

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Al străMoşului zapis *în Iordan să îl spele apropiindu-Se *
văzându'L pe Cuvântul, *degrab întâmpinându'L, *I-ai strigat, fericitule: *
bine eşti cuvântat, *Dumnezeul părinţilor noştri.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Către multmilostivul *Iubitorul-de-oameni roagă-te, bunule, *
de bolile cumplite *pe robii tăi să'i scape, *pe toţi care Îi cântă Lui: *
bine eşti cuvântat, *Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă.

Vistier mântuirii *şi liman şi odihnă, sfinte Ioane, te ştim, *
şi grabnică scăpare *a celor din primejdii; *te rugăm, dar, Prorocule: *
viforul bolii degrab *abate-ni'l, slăvite.

Şi acum.

Neputinţa trupească *risipeşte-o, Stăpână, şi boala sufletului *
îndată celor care *râvnesc dumnezeiască *acoperirea ta, *
că pe Hristos L'ai născut, *pe Mântuirea noastră.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul ceresc).

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

De ajutorul *cel de la tine, Proroace, *nu'i lipsi, fericite Ioane, *
pe cei ce te roagă, *ci grabnic cercetează'i.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Tămăduire *îmbelşugată dai, sfinte, *celor care îţi cer cu credinţă *
şi'ţi cântă cu râvnă *şi dragoste, slăvite.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Pe-al mântuirii *Începător, fericite, *
pe Hristos, roagă'L pururi, Ioane, *
scăpându-ne, sfinte, *de veşnicele chinuri.

Şi acum.

Boldul ispitei *îl toceşti, Preacurată, *şi alungi năvălirile bolii; *
cântare, dar, aducem milostivirii tale.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXª. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

A lacrimilor mele*curgere n'o trece,*
cela ce'n curgerile Iordanului*pe Dumnezeu botezat-ai,*Botezătorule.

stihul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te pentru noi.

Cumplita răutate*cea de la vrăjmaşul,*ce ne'ncetat mă apasă, alungă'mi-o*
şi biruinţă asupră'i*dă'mi, fericitule.

Slavă.

Tărie fă-te grabnic*duhului meu, sfinte,*celui cuprins de adâncul păcatului,*
ca să te laud cu râvnă,*Botezătorule.

Şi acum.

Fecioară, bucuriei*mă învredniceşte,*că bucuriei preapline te ştiu sălaş,*
şi întristarea alungă'mi,*cea a păcatului.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Roadă sufletească n'am dobândit,*o, preafericite,*numai frunze fără de rod;*
gol de toată buna*lucrare'mi zace duhul;*ci roditor, Proroace,*fă-mă virtuţilor.

Al Domnului slavei Botezător,*sfeşnice curate*al Luminii Celei cereşti,*
sfeşnicul aprinde'mi,*pe cel al minţii mele,*
cel stins cu trândăvia,*şi luminează-mă.

Rogu-te, Proroace, să nu mă treci,*sfinte, cu vederea,*
pe nevrednicul robul tău*afundat cu totul*în patimile lumii;*
din moartea sufletească*tu, dar, trezeşte-mă.

Roagă-te, Proroace, lui Dumnezeu*pentru tot norodul*ce te cheamă, slăvitule,*
carele aleargă*la tine cu credinţă,*şi-alungă'i toată boala*şi'mpresurările.

şi acestea, ale Născătoarei-de-Dumnezeu:

Maica Ziditorului tuturór,*Stăpână a lumii,*rugăciunea primeşte-ne*
şi soleşte pururi*la Cel născut din tine;*
fii, dar, mijlocitoare,*Maica Stăpânului.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul*întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească;*
ţie, dar, îţi aducem· cântare de laudă.

Cu toate Oştirile îngereşti,*cu Botezătorul,*cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână,*Fiului tău te roagă,*toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului, din Minei. Glasul al 4-lea.

Pomenirea dreptului – cu laude; iară ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înainte-Mergătorule; că te-ai arătat cu adevărat şi decât Prorocii mai cinstit, că şi în repejuni a boteza pe Cel propovăduit te-ai învrednicit; drept aceasta pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te bine ai vestit şi celor din iad pe Dumnezeu Cel arătat în trup, Cel ce ridică păcatul lumii şi ne dă nouă mare milă.

După care Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi Dumnezeule,
ca la paraclisul de-Dumnezeu-Născătoarei. Apoi se face Otpustul:

Preotul: Slavă Ţie, Dumnezeu nostru, slavă Ţie.
Citeţul: Slavă Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh,
şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Doamne miluieşte (întreit). Binecuvintează.

Preotul: Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru solirile preacuratei Stăpânei noastre de-Dumnezeu-Născătoarei şi pururea-fecioarei Maria, cu puterea cinstitei şi de-viaţă-făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile cinstitului Înainte-mergătorului şi Botezătorului Ioan, al căruia cinstit paraclis l-am săvârşit, ale [Hramului bisericii], ale sfinţilor şi dreptţilor ai-lui-Dumnezeu-părinţi Ioachim şi Anna, ale [sfântului zilei], a cărui pomenire o săvârşim, şi ale tuturór sfinţilor Tăi, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de-oameni-iubitor.

Prosomia pe glasul al 2-lea. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Grabnic*din ispite şi nevoi*scoate-mă, slăvite Ioane,*rogu-te, bunule,*
că'n zadar vrăjmaşii mei*urzesc asupra mea*
şi pândesc, ca pe-o pasăre*
voind să apuce*sufletul robului tău, Botezătorule;*
nu mă părăsi, milostive,*
ci cunoască bine, Proroace,*că tu mă păzeşti, fericitule.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Amin.

întru cinstirea şi chemarea Dumnezeiescului Ioan,
s'a tălmăcit din greceşte, cu acrivia podobiei,
la anul mântuirii 2010, de Cornel diacul

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
SFÂNTULUI SLĂVITULUI MARELUI MUCENIC
GHEORGHIE DE-BIRUINŢĂ-PURTĂTORUL

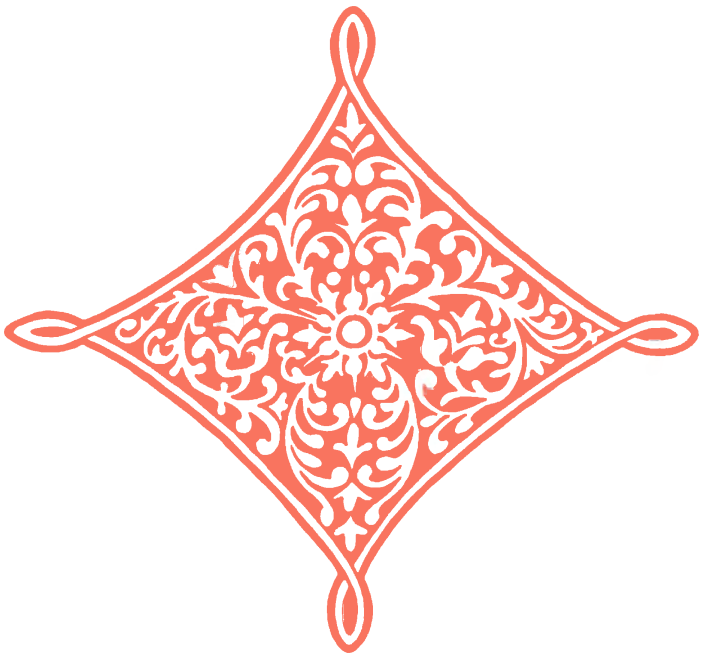

PARACLISUL SFÂNTULUI MARELUI-MUCENIC GHEORGHIE DE-BIRUINŢĂ-PURTĂTORUL

a căruia pomenire o săvârşim la 23 Aprilie şi la 3 Noiembrie.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
(Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

La Mucenicul lui Hristos cel preavrednic*
şi lucrătorul sufleteştilor ţarini*
şi pierzătorul bolilor cu toţii venind,*
cântare de laudă*să aducem strigându'i:*
smulge spinii patimii*şi a toată nevoia,*
prealăudate, celor ce cântăm*
faptele tale,*slăvite Gheorghie.

Slavă. Acelaşi sau troparul Hramului.
Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului.
Ale Pesnei Ia. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o ca pe uscat).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Slăvite Gheorghie, săvârşind*lupta cea preabună,*
a lua te-ai învrednicit,*cinstite, cereasca bucurie,*
pe robii tăi pomenindu'i Stăpânului.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Porunca tiranului ai înfrânt* prin mucenicie,* fericite Gheorghie;*
ci rogu-te, sfinte, şi de mine,* cel ce mă birui de boală, îndură-te.

Slavă.

Lăcaşule sfânt al lui Dumnezeu,* pe cei ce aleargă* la cinstită icoana ta*
arată'i, Gheorghie slăvite,* sălaşuri Duhului sfânt cu solirea ta.

Şi acum.

Sufletului meu celui chinuit*
tu eşti, Preacurată,* întărire şi adăpost,*
şi întunecatei mele inimi* neînserată lumină, Stăpâna mea.

Ale Pesnei a IIIa. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα (Tu eşti întărirea).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Domnului rugându-te,* de-Dumnezeu-purtătorule,*
fă'L milostiv* celor ce te cântă,* Mucenice Gheorghie.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Grabnic izbăveşte-ne,* preaminunate Gheorghie,*
dintru nevoi* şi din toată boala,* pomenindu-ne Domnului.

Slavă.

De dumnezeieştile* raze cu totul umplându-te,*
ne luminezi,* Mare Mucenice,* cu solirea ta sufletul.

Şi acum.

Vrednic sînt, netrebnicul,* de osândirea cea veşnică;*
ci pe Hristos* roagă'L ca o maică* şi mă scapă, Stăpâna mea.

şi aceste două tropare:

Ridică-ne* din toată boala, Gheorghie fericite,*
cu caldă solirea ta,* că iată, slăvitule,*
venim la icoana ta cu credinţă.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte-mi'l*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori);
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni.

Sedealna: se poate zice cea a Paraclisului Maicii Domnului.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cuprinzându-mă pururea *de primejdii multe, de valul bolilor, *
o, Gheorghie, ajută-mă *cu bine-primită solirea ta.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pentru Domnul legându-te, *dezlegat-ai, sfinte, răul vicleanului; *
de acesta, o, Gheorghie, *pe cei ce'ţi cântăm izbăveşte-ne.

Slavă.

De necazuri şi patimă *şi de vătămare, bunule, scapă-ne, *
pentru noi Mântuitorului, *Mucenice, pururea rugându-te.

Şi acum.

Dă'mi tărie, Stăpâna mea, *din împresurarea cea grea scăpându-mă, *
şi pe mine, ticălosul rob, *din noroiul patimii ridică-mă.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Raza cea de sus *a ta inimă primindu-o, *
tot întunericul, Gheorghie, *inimii noastre *cu aceasta risipeşte-ni'l.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Harul nezidit *luminându-te, Gheorghie, *
de întunericul greşalelor *sufletul nostru, *Mucenice, izbăveşte-ni'l.

Slavă.

Domnului mereu *pomenindu-ne, Gheorghie *de-biruinţă-purtătorule, *
şterge-ne, sfinte, *toată patima din suflete.

Şi acum.

Scoate-ne degrab, *Preacurată, îndurându-te, *dintru adâncul deznădejdilor *
şi la limanul *pocăinţei îndreptează-ne.

Ale Pesnei a VIa. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ
(Îndură-Te mie, Mântuitorule).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Alungă robilor tăi *înviforările patimii, *
gonind primejdia grea *şi bolile trupului, *
cu caldă solirea ta *către Ziditorul, *
Mucenice Gheorghie.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Primit-ai pentru Hristos *mucenicie, Gheorghie;*
ci roagă-te, ca un bun, *Aceluia pururea*
şi dă să călcăm şi noi *toată ispitirea*
şi momelile vicleanului.

Slavă.

Răbdat-ai ca un viteaz, *pentru credinţa Bisericii,*
de la'mpăratul păgân *muncirile trupului,*
pe carea, rugămu-te, *dă-ne să o ţinem*
şi alungă tulburările.

Şi acum.

Pe Cela ce întru sfinţi *Se odihneşte, Stăpâna mea,*
L-ai zămislit negrăit; *Aceluia roagă-te,*
şi mintea şi sufletul *cu a ta lumină*
luminează'mi şi sfinţeşte-le.

şi aceste două tropare:

Ridică-ne *din toată boala, Gheorghie fericite,*
cu caldă solirea ta, *că iată, slăvitule, *venim la icoana ta cu credinţă.

Născut-ai *netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică,*
pe Carele prin cuvânt *în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Şi preotul pomeneşte iarăşi, aşa cum s'a arătat; apoi

Condacul. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Preatarele zid, *scăparea credincioşilor,*
preabunule leac, *fără-de-plată doctore,*
pe tine, Gheorghie, *te rugăm: înainte apucă-o*
şi din primejdii scapă-ne degrab, *slăvite, *cu caldă mijlocirea ta.

Şi Prochimenul. Glas 4.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Lui, Dumnezeul lui Israil.

a treia oară cu Stihul:

Sfinţilor celor din pământul Său
minunate a făcut Domnul toate voile Sale într'înşii.

Evanghelia
Din cea după Ioan (XV,17-27 şi XVI,1-2).

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aceasta vă poruncesc vouă: să vă iubiţi întreolaltă. De vă urăşte pe voi lumea, cunoaşteţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M'a urât. De aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sînteţi din

lume, ci Eu v'am ales pe voi din lume, pentru aceea vă urăşte pe voi lumea. Aduceţi-vă aminte cuvântul ce v'am spus: nu este sluga mai mare decât stăpânul său. De M'au prigonit pe Mine, şí pe voi vă vor prigoni; de au păzit cuvântul Meu, şí pe al vostru îl vor păzi. Ci toate acestea le vor face vouă din pricina numelui Meu, că nu'L cunosc pe Cel ce M'a trimis. De nu aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum nu au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăşte pe Mine, şí pe Tatăl Meu Îl urăşte. De nu aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M'au şi văzut şi M'au urât şí pe Mine, şí pe Tatăl Meu. Ci aceasta ca să se împlinească cuvântul cel scris în legea lor: «M'au urât pe nedrept». Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Dar şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sînteţi cu Mine. Acestea le-am spus vouă ca să nu vă smintiţi; vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va omorî pe voi să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Slavă.

Pentru solirile Mucenicului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi stihira aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Întreg lepădându-se* de stăpânia lumească*
cinstitul Gheorghie,* Ţie, Dumnezeule,* a urmat întreg,*
neurmând poftelor* şi slavei deşarte,* şi călcând cugetul trupului,*
de Împărăţia Ta* prin mucenicie s'a'nvrednicit;*
primindu'i, dar, solirile,* o, Preamilostive, dezleagă-mă*
din toată greşala* şi ţine-mă, cu darul Tău ceresc,*
mai presus de toată patima* care'mi luptă sufletul.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările; şi celelalte tropare ale canonului Paraclisului.

Ale Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei ce-au mers din Iudeea).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De sminteala lumească* şi de scârbe şi patimi şi întristarea cea rea,*
Gheorghie slăvite,* rugându'L pe Stăpânul,* izbăveşte-mă, ca să cânt:*

bine eşti cuvântat, *Dumnezeul părinţilor noştri.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Nepurtarea de grijă, *trândăvia cumplită şi norul patimilor *
alungă'mi-le, sfinte *Gheorghie, degrabă, *pomenindu-mă lui Hristos, *
ca să îţi laud mereu *purtarea ta de grijă.

Slavă.

Nicidecum nu mă trece *cu vederea, Gheorghie, ci ajută-mă *
şi relele vieţii, *ce grabnic mă'mpresoară, *risipeşte'mi celui ce cânt: *
bine eşti cuvântat, *Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum.

Toată vremea vieţii *în deşert cheltuindu-o eu, netrebnicul, *
la tine vin, Stăpână; *din moartea sufletească *înviază-mă, ca să strig: *
bine eşti cuvântat, *Dumnezeul părinţilor noştri.

Ale Pesnei a VIIIa. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul ceresc).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De biruinţă *purtătorule sfinte, *din primejdii şi scârbe şi boală *
scapă'i, Mucenice, *pe cei ce vin la tine.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Întru credinţă *întăreşte-ne, sfinte, *şi în dragostea dumnezeiască, *
toată tulburarea, *Gheorghie, gonind'o.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

La preaputernic *ajutorul tău, sfinte *Mucenice, venim şi îţi cerem: *
scapă-ne degrabă *din bolile cumplite.

Şi acum.

Vindecă, Maică, *mijlocind către Domnul, *toată boala şi toată'ntristarea *
robilor tăi grabnic, *Fecioară preacurată.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXa. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pe tine te cunoaştem * scăpare în primejdii * şi în ispite şi boli şi împresurări, *
a Mucenicilor culme, * sfinte Gheorghie.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu sfinţii, Mucenice * Gheorghie, te bucuri, *
cu care roagă-te, sfinte, lui Dumnezeu *
pe robii tăi să îi scape · din toată primejdia.

Slavă.

Păzeşte, Mucenice * Gheorghie, credinţa * şi toată obştea creştinilor ortodocşi, *
Mântuitorului, sfinte, fierbinte rugându-te.

Şi acum.

Marie, răcoreşte * cu roua milei tale * sufletul meu dintr'al patimilor cuptor, *
şi'l mântuieşte, Stăpână, * cu mijlocirea ta.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Abate pornirea patimilor * şi toată năvala * şi momeala vicleanului *
de la cei ce'ţi cântă, * slăvite Mucenice, * cerându'ţi ajutorul, * sfinte Gheorghie.

Cu râvnă, în Domnul să prăznuim * sfânta pomenire * a viteazului Mucenic, *
cununi împletindu'i * din flori de primăvară, *
ca să luăm cu toţii * harul Stăpânului.

Bolnavilor grabnic vindecător, * sprijin şi tărie * Voievozilor ortodocşi, *
orfanilor tată, * robilor izbăvire * te-am câştigat cu toţii, * sfinte Gheorghie.

Şterge, Mucenice Gheorghie, * norul de păcate, * mijlocind către Dumnezeu, *
şi-alungă necazul * şi bolile cumplite * celora ce sărută * sfântă icoana ta.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu, *
Dumnezeu Cuvântul * întrupându-Se negrăit, *
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească; *
ţie, dar, îţi aducem · cântare de laudă.

iar aceasta ultima

Cu toate Oştirile îngereşti,* cu Botezătorul,* cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână,* Fiului tău te roagă,* toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul Mucenicului. Glasul al patrulea.

Ca al robiţilor slobozitor şi al săracilor ocrotitor, al bolnavilor doctor, al împăraţilor apărător, Purtătorule-de-biruinţă Mare Mucenice Gheorghie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia pe glasul al 2-lea. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Mare* îndrăznire dobândind*
prin mucenicie, slăvite,* către Hristos Dumnezeu,*
scapă-ne, rugămu-te,* cu mijlocirea ta,*
de săgeata vrăjmaşului,* de boală şi patimi,*
de toată primejdia şi întristarea cea rea,*
sfinte,* să cântăm totdeauna*
marea ta purtare de grijă,* Mare Mucenice Gheorghie.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Amin.

Dumnezeului nostru slavă.

Rânduiala cinstitului Paraclis al Sfintei Marii Mucenițe Ecaterina atotînțeleptei miresei lui Hristos

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
(Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce).

La înțeleapta purtătoare de chinuri*
Ecaterina s'alergăm credincioşii,*
cinstind'o cu evlavie, din suflet strigând:*
Mireasa Stăpânului,* pe robii tăi izbăveşte'i*
de răul cel de acum* şi nevoia ce vine,*
că îndrăznire ai către Hristos*
şi iei aminte* la cei ce te laudă.

Slavă. Acelaşi sau troparul Hramului.
Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat* solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit* dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit* nerobiți pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,* Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului.
Ale Pesnei Ia. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας
(Apa trecând'o ca pe uscat).

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Curată mireasă a lui Hristos,* caută din ceruri* către cei care te cinstesc*
cu caldă credință, Mucenită* Ecaterina, plinindu-le cererea.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu ochi milostiv vezi'mi şi acum,* sfântă Muceniţă,* tulburarea sufletului*
şi mână de-ajutor îmi întinde,* Ecaterina, că vin la icoana ta.

Slavă.

Vărsându'mi vrăjmaşul cu vicleşug* în suflet, fecioară,* amăreala plăcerilor,*
mort m'a arătat vicleneşte;* ci tu degrab, Muceniţă, viază-mă.

Şi acum.

Sălaş al dreptăţii te-ai arătat* şi vistierie* curăţiei dumnezeieşti,*
maică şi fecioară preacurată;* ci curăţeşte'mi şi trupul şi sufletul.

Ale Pesnei a III[a]. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα (Tu eşti întărirea).

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Celor ce te laudă,* Ecaterina, ajută-le,*
zid întărit,* întru-tot-cinstită,* tuturór arătându-te.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Şterge întristarea mea* şi tot amarul durerilor*
schimbă'l degrab* întru bucurie,* Muceniţă, cu harul tău.

Slavă.

Grabnic dăruieşte-le* înzdrăvenire şi linişte* celor bolnavi,*
Mare Muceniţă,* bucurându-le sufletul.

Şi acum.

Maica Ziditorului,* tămăduire preagrabnică*
dă şi acum,* Pururea-fecioară,* celor care te laudă.

şi aceste două tropare:

Ridică-ne* din toată boala, slăvită Ecaterina,*
pe cei care te cinstim* şi cerem solirea ta* şi scapă-ne, sfântă, de tot necazul.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte-mi'l*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; şi îndată

Sedealna. Glasul al 2-lea. Cele de sus căutând.

Pe Mirele tău* rugându'L cu osârdie,*
pe cei ce'ţi cântăm* petrecerea şi luptele*
de vina greşalelor* şi de toată boala şi patima,*
Ecaterina, scapă-ne degrab,* slăvită* Muceniţă a Domnului.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε
(Auzit-am Doamne).

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De durerile trupului * şi de întristare şi toată patima *
izbăveşte'i pe cei care cer, * o, Ecaterina, ajutorul tău.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Mijlocirea ta facă-se * rouă, bucurându'i pe robii tăi, *
Muceniţă, şi stingându-ne * arşiţa cuptorului ispitelor.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Mijloceşte rugându-te * dulcelui tău Mire, fecioară, pururea *
pentru cei ce se întorc smeriţi * din străina ţară a greşalelor.

Slavă.

Spre suspinul şi plângerea * celor ce aleargă la tine pleacă-te *
şi alină-le durerile, * o, Ecaterina, cu puterea ta.

Şi acum.

Dintru tine născutu-S'a * Cel împodobit cu frumuseţea, Hristos; *
cu a Cărui frumuseţe-acum, * Preacurată, cugetul răneşte-mi'l.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Surpă-ni'l şi-acum * pe vicleanul duh, pe şarpele, *
celora care, Muceniţă, poftim, *
preaînţeleaptă * Ecaterina, mijlocirea ta.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Varsă-ne de sus * untdelemnul mijlocirilor *
şi întru totul ne sfinţeşte pe noi, *
slăbănogiţii * şi cu trupul şi cu sufletul.

Slavă.

Ştim cu-adevărat * întru vreme de primejdie *
milostivirea ta fierbinte spre noi, *
care alină * toată asprimea durerilor.

Şi acum.

Ceea ce-ai născut * Mântuirea păcătoşilor, *
milostiveşte-te spre sufletul meu *
care boleşte * şi'l mântuieşte, Stăpâna mea.

Ale Pesnei a VI[a]. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ
(Îndură-Te mie, Mântuitorule).

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Podoaba cea de mult preţ * a Cetelor Mucenicilor, *
lauda noastră primind, * iarăşi îndreptează-ne *
la calea poruncilor * Celui ce pe tine *
te-a mărit întru tăria Lui.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Păcatele mi-au adus * mulţimile strâmtorărilor, *
şi mă loveşte cumplit * viforul ispitelor; *
ci tu ajutându-mă, * Mare Muceniţă, *
risipeşte năvălirea lor.

Slavă.

Trupeştile cugetări * omoară'mi cu mijlocirea ta *
şi înviază'mi degrab * şi vindecă'mi sufletul, *
şi dă'i să poftească iar * sfintele suişuri *
ale căilor Stăpânului.

Şi acum.

Muşcat-am necugetat * momeala amăgitorului *
şi al minciunilor rod * îl secer, netrebnicul; *
ci, Maica Stăpânului, * caută spre mine *
şi viaţa mea împacă-o.

şi troparele acestea două:

Ridică-ne * din toată boala, slăvită Ecaterina, *
pe cei care te cinstim * şi cerem solirea ta *
şi scapă-ne, sfântă, de tot necazul.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, *
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul pomeneşte cum s'a arătat; apoi ecfonisul: Că milostiv; şi

Condacul. Glas 2. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα
(Ceea ce eşti izvorul milei).

Îndurându-te, sfântă, şi acum, * cu priinţă auzi-ne pe noi, * şi cererea ne plineşte; *
dă-ne, îndurată, ajutorul tău, * darurile tale izvorăşte-ne, *
că pururi cu dragoste * cădem la icoana ta, *
Ecaterina, * podoaba Mucenităelor.

Şi Prochimenul. Glas 4.

Aşteptând am aşteptat pe Domnul,
şi a căutat către mine şi a auzit rugăciunea mea.

Stih: Şi a aşternut pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.

Evanghelia

Diaconul: Înţelepciune drepţi…

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu citire (V, 24-34).

În vremea aceea mulţime multă venea după Iisus şi Îl îmbulzea pe El. Şi o femeie carea de doisprezece ani era în curgere de sânge şi multe pătimise de la mulţi doctori, cheltuindu'şi toate ale sale şi nimic folosindu-se, ci înspre şi mai rău mergând, auzind ea despre Iisus, venind în mulţime pe la spate s'a atins de haina Lui; că îşi zicea: de mă voi atinge fie şi de hainele Lui, mă voi vindeca. Şi îndată a secat izvorul sângelui ei şi a cunoscut ea, în trup, că s'a vindecat de boală. Şi îndată Iisus cunoscând în Sine puterea cea ieşită din El, întorcându-Se în mulţime zicea: Cine s'a atins de hainele Mele? Şi Îi ziceau Lui ucenicii Lui: Vezi mulţimea îmbulzindu-Te şi zici 'cine s'a atins de Mine'? Şi Se uita împrejur să vadă pe cea care făcuse aceasta. Iar femeia, înfricoşându-se şi tremurând, ştiind ceea ce se făcuse ei, venit-a şi a căzut înaintea Lui şi I-a zis Lui tot adevărul; iară El a zis ei: Fiică, credinţa ta te-a mântuit; mergi în pace; şi fii sănătoasă de boala ta.

Slavă. Glasul al 2-lea.

Pentru solirile Purtătoarei-de-lupte, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi stihira podobnică. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Lauda fecioarelor,* Ecaterina slăvită,*
floare a virtuţilor,* preadumnezeiesc lăcaş* al Cuvântului,*
nesmintit ţine-mă* de toată sminteala* cea cumplită a vrăjmaşului*
şi învredniceşte-mă* cu cuget curat, cu pricepere,*
să umblu toate zilele* vieţii acesteia, rogu-mă,*
să iau de la Domnul* răsplata iconomului cinstit*
şi bunătăţile veşnice,* cu caldă solirea ta.

Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori)
apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările; şi restul Canonului.

Ale Pesnei a VII[a]. Παῖδες Ἑβραίων (În cuptor Feciorii Evreilor).

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Arşiţa patimilor mele* stinge-mi-o degrabă, Mare Muceniţă,*
şi la apa cea vie a nepătimirii,* Ecaterina, poartă-mă* cu solirea ta fierbinte.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Mare luat-ai îndrăzneală* către al tău Mire,* sfântă Muceniţă;*
nu lipsi, de aceea, o, Preaînţeleaptă,* a te ruga Acestuia* pentru cei ce vin la tine.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Vezi-ne, Mare Muceniţă,* cu a ta ştiută* dragoste fierbinte,*
pe cei care mereu îţi cerem ajutorul,* potolind smintelile*
urâtorului de oameni.

Slavă.

Caută pururea cu milă,* Mare Muceniţă,* spre noi înviforaţii,*
dăruindu-ne pace, o, Ecaterina,* şi sufletească linişte,* cu purtarea ta de grijă.

Şi acum.

Untul de lemn al milei tale*
şi al bunătăţii* râu plin de dulceaţă,*
celor care cumplit se chinuie, Stăpână* Preacurată, varsă-le,*
Fântâna milostivirii.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα
(Pe Împăratul ceresc).

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De la Stăpânul* ce te-a'ntărit, Muceniţă,* dă şi nouă să'nvingem, fecioară, *
patimile cele* de suflet pierzătoare.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De sus acoperi* pe cei ce vin, Muceniţă,* la a ta ocrotire preacaldă,*
pururi izbăvindu'i* de multele primejdii.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Ni'L îmblânzeşte* robilor tăi totdeauna* pe doritul tău Mire, fecioară,*
multă îndrăznire* având către Acesta.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Luând aminte* la Purtătoarea-de-lupte,* Îndurate şi Multmilostive,*
iartă-ne, Hristoase,* mulţimea de păcate.

Şi acum.

Mântuitoare* adăpostire, Curată,* cunoscându-te, Maică-Fecioară,*
îmi pun întru tine* nădejdea mântuirii.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXª. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu Îngerii în ceruri* stând, Ecaterina,* nu înceta, Muceniţă, să ne cercetezi,*
că alergând cu credinţă, venim la icoana ta.

stih: Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De reaua pătimire* şi toată bântuiala* nevătămaţi ne păzeşte pe cei ce te cinstim,*
a lui Hristos Muceniţă,* cu mijlocirea ta.

Slavă.

Cu raza neapusă* a Soarelui dreptăţii,* Ecaterina, podoaba Cetei fecioreşti,*
întunecarea din suflet* grabnic alungă'mi-o.

Şi acum.

Biserică cinstită* arată-mă, Fecioară*
de-Dumnezeu-Născătoare, dumnezeieştii suflări,*
povăţuindu-mă pururi la calea virtuţilor.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, vasule preacurat* al înţelepciunii* şi cinstirii-de-Dumnezeu,*
slava fecioriei,* cinstită Muceniţă,* sfântă Ecaterina, podoaba Bisericii.

Având frumuseţea cea după trup,* iarăşi preafrumoasă* şi cu duhul te-ai arătat,*
casă'nţelepciunii,* fecioară înţeleaptă,* Celeia nezidite în Duhul făcându-te.

Pe Cel cu frum'seţea împodobit* mai presus, fecioară,* decât fiii oamenilor,*
cu nestricăcioasă* nuntire, Muceniţă,* L-ai dobândit de Mire* prin nevoinţa ta.

Al Alexandriei cinstit vlăstar,* pază şi tărie* şi-ajutor muntelui Sinai,*
o, preaînţeleaptă* şi mare Muceniţă,* floare a curăţiei* lumii te-ai arătat.

Faţă către faţă vezi pe Hristos* Mirele tău, sfântă* Muceniţă, Cel preadorit;*
Căruia te roagă* iertare de greşale* nouă să dăruiască,* celor ce te cântăm.

Fii acoperire şi ajutor,* Mare Muceniţă,* celor care te lăudăm,*
gonindu-ne de boala* şi toată vătămarea,* sfântă Ecaterina,* cu mijlocirea ta.

Sfântă Muceniţă a lui Hristos,* dă înţelepciune* şi pricepere tuturór,*
cerând, înţeleaptă,* Stăpânului a toate* ca să ne ierte toate* fărădelegile.

aceasta o zicem în cetatea Bucureştilor

Bucură-te zisu-ţi-a Gavriil,* maica bucuriei* şi curmarea blestemului;*
Bucură-te zice, ştiindu-te scăpare,* cetatea ta aceasta, a Bucureştilor.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul* întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească;*
ţie, dar, îţi aducem· cântare de laudă.

iar aceasta ultima

Cu toate Oştirile îngereşti,* cu Botezătorul,* cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână,* Fiului tău te roagă,* toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru.

Troparul sfintei Muceniţe. Glas 5. Τὸν συνάναρχον Λόγον
(Pe Cuvântul Cel împreună-fără-de-început).

Cu a Duhului sabie încingându-te,* ai biruit, Înţeleaptă, pe cărturarii păgâni,*
lui Hristos muceniceşte aducându-te;*
pentru aceasta şi acum,* la Acesta mijlocind, slăvită Ecaterina,*
înţelepciunii ceĭ nestricate* şi milei Lui învredniceşte-ne.

Preotul zice ectenia ca la Paraclisul Preasfintei; şi face otpustul cel mic,
fără a zice Pentru rugăciunile, după care zicem

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Mare* Muceniţa lui Hristos* şi preaînslăvită mireasa* Mântuitorului*
scapă-ne, cu darul tău,* de toate scârbele,*
de necazuri şi patimă,* de boli şi durere*
şi de bântuielile* duhului celui viclean;*
sfântă,* că putere preamare* are mijlocirea ta pururi,*
slava şi podoaba Muceniţelor.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie, zicând:

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Amin.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
SFÂNTULUI SLĂVITULUI
MARELUI MUCENIC
MINA

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL MARELE MUCENIC MINA

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
(Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Întru un gând la Purtătorul-de-lupte*
îngreuiaţii de povara greşalei*
să alergăm, cu lacrimi, dar,*din suflet strigând:*
Pururi-pomenitule*Mucenice slăvite,*
sileşte, rugămu-te,*cu a ta mijlocire*
şi din primejdii grabnic şi din boli,*
cinstite Mina,*pe toţi izbăveşte-ne.

Slavă. Acelaşi sau troparul Hramului.
Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului.
Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ἁρματηλάτην Φαραώ
(Pe faraon ce se purta în car).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu ale tale rugăciuni,*rugămu-te, Mina slăvitule,*
scapă-ne degrabă*de necazuri, bunule,*
de toate'mpresurările*şi de boala cumplită,*
că solitor, fericitule,*te avem la Domnul Puterilor.

Cu îndrăznire lui Hristos *rugându-te, preaminunatule, *
robilor tăi grabnic *împlineşte cererea, *
că cu credinţă caută, *Mucenice cinstite, *
la nesmintit ajutorul tău, *Mina, şi te cântă cu dragoste.

Slavă.

De strălucirile cereşti, *slăvitule, învrednicindu-te *
cu luptele tale, *celor ce te laudă *
le împlineşte, bunule, *rugăciunile toate *
cu preafierbinte solirea ta, *Mina, Mucenice al Domnului.

Şi acum.

Ceea ce fără de bărbat *în pântece L'ai zămislit negrăit *
pe Mântuitorul, *Stăpâna zidirilor, *
pe Dumnezeul fără ani, *pe Stăpânul a toate, *
din toată boala şi patima *scapă'i pe cei care te laudă.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Al cereştii bolte).

Mâniindu'L pe Domnul *eu ticălosul, slăvitule, *
cu fărădelegile mele *şi cu greşalele, *
desăvârşit am căzut *în cumplite necazuri; *
dintru care scapă-mă *cu mijlocirea ta.

Dumnezeu, fericite, *podoabă a Mucenicilor, *
sprijin te-a vădit tuturora *care te laudă; *
ci, îndurându-te, *cu solirea la Domnul *
ajută acestora, *Mina slăvitule.

Slavă.

Lucrător al minunii *te ştim cu toţii, preabunule, *
pururi-pomenitule Mina, *dumnezeiescule; *
ci îndrăznirea ta *la Hristos dobândind'o, *
pururi, Mucenicule, *la El soleşte-ne.

Şi acum.

Nestricată fecioară *şi maică a Făcătorului, *
binecuvântată Marie, *slava zidirilor, *
la Fiul tău mijlocind, *Împărătească-a-toate, *
pe cei ce te laudă *apără'i pururea.

apoi acestea două:

Alungă-ne, *Mina slăvitule, boala şi tot necazul, *
scăpându-ne, ca un bun, *pe toţi, cu solirea ta, *
de chinul cel veşnic, preaminunate.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni.

Sedealna: se poate zice cea a Paraclisului Preasfintei.

Troparele Pesnei a IVa. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε
(Tu eşti tăria mea Doamne).

Lui Dumnezeu,* sfinte, degrabă rugându-te,*
tot necazul* şi toată primejdia* şi răul tot* şi chinul cumplit*
pururea alungă'mi,* spre mine milostivindu-te,*
slăvite Mucenice,* minunatule Mina,*
toată cererea dându'mi-o, bunule.

Către a ta* acoperire, preabunule,* cu credinţă*
alerg, dar, rugându-mă:* cu harul tău* goneşte'mi degrab*
cerbicia minţii* şi toate împresurările,*
pe Domnul, Mucenice,* pentru mine rugându'L,*
că scăpare te am, preacinstitule.

Slavă.

Ca să te cânt,* o, întru-tot-fericitule,*
cu credinţă* şi râvnă şi dragoste,*
dă'mi, ca un bun,* mila cea de sus,*
viteazule Mina* şi laudă Mucenicilor,*
că mare îndrăznire* ai luat către Domnul,*
Mucenice, podoaba Bisericii.

Şi acum.

Oastea de sus,* o, Preacurată, şi Minţile*
şi tot cinul* fără de materie* şi cetele* cele netrupeşti*
te laudă pururi,* Împărăteasă a Cerului,*
cu care ţi se'nchină* şi întreaga zidire;*
tuturór, dar, trimite-ne harul tău.

Ale Pesnei a Va. Ἵνα τι με ἀπώσω (Pentru ce m'ai lepădat).

Strălucit-ai în lume,* sfinte, întru faptele tale ca soarele,*
cu raza minunii* luminându'i pe mulţi, fericitule;*
pentru care pururi* te lăudăm, slăvite Mina;*
cu solirea ta, dar, luminează-ne.

Cu credinţă şi râvnă toţi te lăudăm, şi cu dragoste, bunule,
cu a ta solire cea fierbinte la Domnul, dar, scapă-ne
pururi din primejdii şi de-a vrăjmaşului turbare,
păzitorule al credincioşilor.

Slavă.

De greşale cumplite, sfinte, de ispite şi toată primejdia
izbăveşte'i pururi pe cei care, slăvite, te laudă,
Mina fericite, ocrotitorule fierbinte
şi străjerule al credincioşilor.

Şi acum.

Preacurată fecioară, Maica Dumnezeului Celuia fără ani,
Ceata Îngerească cea cerească şi Cetele Sfinţilor
pururea te cântă, Împărătească peste veacuri;
tuturór, dar, trimite-ne darul tău.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

Înalţă puterea credincioşilor cu solirea ta fierbinte la Domnul,
că te avem, întru-tot-fericite, scutitor şi cântăm ajutorul tău,
şi-alungă-ne, Mina, degrab întristarea amară din suflete.

Ştiindu'ţi, podoaba Mucenicilor, îndrăznirea ta cea mare la Domnul,
te lăudăm, credincioşii, cu râvnă; ci din necazuri degrab izbăveşte-ne,
rugându-te lui Dumnezeu, şi dă robilor tăi toată cererea.

Slavă.

De apa cea vie, cea a Duhului, să ne umplem cu a ta mijlocire,
ca să legăm a virtuţilor roadă şi să cinstim, de-Hristos-purtătorule,
preasfântă folosinţa ta şi-ajutorul tău, Mina slăvitule.

Şi acum.

Lăcaşul Dumnezeieştii întrupări, de-Dumnezeu-Născătoarea Maria,
la Fiul ei îndrăznind izbăveşte din tot necazul pe cei care strigă ei:
pe tine, Maica Domnului, te cântăm cu osârdie, robii tăi.

Alungă-ne, Mina slăvitule, boala şi tot necazul,
scăpându-ne, ca un bun, pe toţi, cu solirea ta,
de chinul cel veşnic, Preaminunate.

Născut-ai netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică,
pe Carele prin cuvânt în pântece L-ai luat,
lucrând mântuire la toată lumea.

Şi preotul pomeneşte iarăşi, aşa cum s'a arătat; apoi

Condacul. Glas 2. Προστασία τῶν Χριστιανῶν (Păzitoarea creştinilor nebiruită).

Păzitoarea de neruşinat a Creştinilor,*
cu solirile de-lupte-Purtătorului,*
nu îi trece* pe păcătoşii care te cinstesc,*
ci sileşte, Maică, la Hristos* şi milostiv ni'L fă degrab,*
că strigăm cu osârdie:*
Nu zăbovi, Curată,* şi-ajută-ne, ca o bună,*
ceea ce pururea păzeşti* pe aceia ce te laudă.

Şi numaidecât Prochimenul. Glasul al 4-lea.

Dreptul ca finicul va înflori
şi ca cedrul cel din Livan se va înmulţi.

Stihul.

Răsădit în casa Domnului,
în curţile casei Dumnezeului nostru vor înflori.

Evanghelia. Din cea după Ioan (XV 17-27, XVI 1-2).

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aceasta vă poruncesc vouă: să vă iubiţi întreolaltă. De vă urăşte pe voi lumea, cunoaşteţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M'a urât. De aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sînteţi din lume, ci Eu v'am ales pe voi din lume, pentru aceea vă urăşte pe voi lumea. Aduceţi-vă aminte cuvântul ce v'am spus: nu este sluga mai mare decât stăpânul său. De M'au prigonit pe Mine, şí pe voi vă vor prigoni; de au păzit cuvântul Meu, şí pe al vostru îl vor păzi. Ci toate acestea le vor face vouă din pricina numelui Meu, că nu'L cunosc pe Cel ce M'a trimis. De nu aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum nu au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăşte pe Mine, şí pe Tatăl Meu Îl urăşte. De nu aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M'au şi văzut şi M'au urât şí pe Mine, şí pe Tatăl Meu. Ci aceasta ca să se împlinească cuvântul cel scris în legea lor: «M'au urât pe nedrept». Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Dar şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sînteţi cu Mine. Acestea le-am spus vouă ca să nu vă smintiţi; vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va omorî pe voi să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Slavă.

Pentru solirile Purtătorului-de-lupte, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi stihira podobnică. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Celui ce'n privelişte* pentru Stăpânul luptat-a,*
obştea Ortodocşilor,* cântare de laudă* să'i aducem azi;*
că în cer Domnului* pentru noi se roagă*
şi iertarea datoriilor* ne cere Aceluia,* cererile toate plinindu-ne;*
acestuia cu mare glas* aşa să'i strigăm cu osârdie:*
slăvitule Mina,* podoaba Cetei ceĭ mucenicești,*
nu conteni mijlocindu-le* celor ce te laudă.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările
şi celelalte tropare ale canonului Paraclisului.

Ale Pesnei a VII[a]. Παῖδες Ἑβραίων
(În cuptor Feciorii Evreilor).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Scapă'i, slăvite Mucenice,* pe cei care te cinstesc, preafericite,*
cu'ndrăznire rugând pe Domnul slavei*
pentru cei care cântă Lui* şi Îl laudă de-a pururi.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Lauda, Mina fericite,* aducându-o cu Îngerii Treimii,*
celor care te cântă cu credinţă*
soleşte-le, rugămu-te,* izbăvire din primejdii.

Slavă

Ziua ta, sfinte Mucenice,* cea aleasă o cinstim toţi muritorii,*
dimpreună cu tine, fericite,*
Treimea lăudându-O,* şi cu Ceata netrupească.

Şi acum

Mare ţi-e, Maică, îndrăznirea* către Fiul tău şi Domnul, Preacurată;*
pentru toţi, dar, Stăpână, mijloceşte*
şi multă bunătatea Lui* tuturora hărăzeşte-o.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ (Pe Cel ce în muntele sfânt).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Ţi se roagă de-chinuri-Purtătorul,* Dumnezeule, a-toate-Împărate,*
pentru cei care pururea Te laudă* şi Îţi strigă: Doamne,*
lumea miluieşte-o* cu mila Ta cea mare.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Netrupeştile Cete şi Soborul*Mucenicilor, Hristoase Împărate,*
neîncetat se roagă, Dumnezeule,*şi Îţi strigă: Doamne,*
lumea miluieşte-o*cu mila Ta cea mare.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Toată ceata cerească Te slăveşte,*Dumnezeule, a-toate-Împărate,*
cu Mucenicul Mina lăudându-Te;*o, Treime sfântă,*
pe toţi ne păzeşte*cu mila Ta cea mare.

Şi acum.

Toată limba şi neamurile toate*te cântăm, de-Dumnezeu-Născătoare,*
că pe Stăpânul cerului în pântece*L-ai purtat, Fecioară,*
Căruia se'nchină*făptura cea zidită.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Cel ce în muntele sfânt S'a proslăvit
»şi în rug prin foc lui Moisí i-a făcut cunoscută
»taina cea preamare a Pururea-fecioarei,
»pe Domnul lăudaţi'L şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXª. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ (Înfricoşatu-s'a cerul). Irmosul.

»Înfricoşatu-s'a cerul de aceasta,*
»şi s'au spăimântat marginile pământului,*
»că Dumnezeu*oamenilor trupeşte S'a arătat*
»şi pântecele tău s'a făcut*mai cuprinzător decât cerurile,*
»de-Dumnezeu-Născătoare;*pentru aceasta te măreşte*
»soborul Îngeresc şi neamul omenesc.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Fierbinte Împăratului tuturór*nu lipsi, fericite, cu dragoste*a te ruga*
pentru cei ce pururea te cinstesc*
şi cu credinţă caută,*sfinte, minunat ajutorul tău,*
cinstite Mucenice,*şi har şi bucurie,*slăvite Mina, dăruieşte-le.

(de două ori)

Slavă.

Treime şi Unime fără'nceput,*Împărate a toate făpturile*
Cel Preaînalt,*înfricoşătorule Dumnezeu,*
pe Tine Oastea Cerului,*ca pe Ziditorul fără-de-ani,*
Te laudă de-a pururi,*cu Mina Mucenicul*şi toate cinurile Sfinţilor.

Şi acum.

Fecioară Născătoare-de-Dumnezeu,*
cea mai sus şi decât netrupeştile*cete cereşti*şi decât zidirile mai presus,*
ţie se roagă pururea*Mina purtătorul-de-Dumnezeu*
să cauţi, dar, cu milă*spre osârduitorii*alcătuirii acesteia.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile Mucenicului.
Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

A toată minunea săvârşitor,*sfinte Mucenice,*
Ziditorul te-a arătat*
celor ce te cheamă,*cinstite, cu credinţă;*
ajută-ne, dar, grabnic,*Mina slăvitule.

Sfinţilor slăviţilor Mucenici*Victor şi Vicenţiu*
şi lui Mina cel minunat,*
cinstindu'i cu râvnă,*să zicem cu credinţă:*
din toată'mpresurarea*grabnic scăpaţi-ne.

Pe Domnul rugându'L nu conteni*
pentru cei ce pururi,*Mucenice, te fericesc,*
că mare'ndrăznire*ai dobândit prin chinuri*
şi prin mucenicie,*Mina slăvitule.

Pe cei ce cu dragoste îţi cinstesc*cinstita icoană,*
Mucenice al Domnului,*
pururea păzeşte'i*cu calda ta solire,*
preaminunate Mina,* podoaba Bisericii.

şi acestea, ale Născătoarei-de-Dumnezeu

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul*întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară,*Oştirea cea cerească;*
ţie, dar, îţi aducem*cântare de laudă.

Cu toate Oştirile îngereşti, *cu Botezătorul, *cu Apostolii cei slăviţi *
şi cu tot soborul *Sfinţilor, Stăpână, *
Fiului tău te roagă, *toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;

Troparul Mucenicului. Glas 4. Ταχὺ προκατάλαβε (Degrabă întâmpină).

Oştirea şi faptele *cele lumeşti lepădând, *
oştit-ai Stăpânului *Celui ceresc, moştenind *cununa cea veşnică; *
slava de la cezarul *defăimând-o, slăvite, *
muncile vitejeşte *le-ai primit pentru Domnul; *
la Care, cinstite Mina, *milă soleşte-ne.

Şi cel de obşte al celor trei Mucenici. Asemenea.

Treimea slăviţilor *ai lui Hristos Mucenici *
cu laude pururea *şi mulţumiri s'o cinstim *cu râvnă şi dragoste: *
pe minunatul Mina, *pe Vicenţiu slăvitul *şi fericitul Victor, *cinstitorii Treimii; *
pentru a căror solire, *Doamne, mântuieşte-ne.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia. Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Celor *ce aleargă la al tău *ajutor fierbinte, slăvite *Mina preabunule, *
îi acoperi pururea *şi le'mplineşti cererea, *
către Domnul minunilor *solind cu'ndrăznire; *
pentru care ne rugăm, *preafericitule: *
grabnic *milostiv ni'L arată *pe Mântuitorul şi Domnul *
şi Dumnezeul îndurărilor.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
SFINŢILOR SLĂVIŢILOR
ŞI ÎNTOCMAI-CU-APOSTOLII ÎMPĂRAŢI
CONSTANTIN ŞI ELENA

RÂNDUIALA PARACLISULUI SFINŢILOR, SLĂVIŢILOR ŞI DE-DUMNEZEU-CINSTITORILOR ÎMPĂRAŢI CONSTANTIN ŞI ELENA, CELOR ÎNTOCMAI-CU-APOSTOLII

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru;
strana: Amin; şi numaidecât Psalmul 142;
apoi Dumnezeu este Domnul cu stihurile lui; şi

Troparul Paraclisului. Glasul al 4-lea.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Pe Împăraţii lui Hristos cei preavrednici*
şi păzitorii însuflatelor dogme*
rugându'i cu osârdie*acum să strigăm:*
o, preaînţeleptule,*Constantine cel Mare,*
râvnitoarea Domnului,*fericită Elena,*
la Împăratul Cerului solind,*
din tot necazul*degrab izbăviţi-ne.

Slavă. Acelaşi sau Troparul hramului.
Şi acum. Bogorodişna; asemenea.

La Născătoarea Ziditorului lumii*
să alergăm toţi credincioşii strigându'i:*
o, Maica Împăratului,*Stăpână, degrab*
scapă-ne, cu mila ta,*de nevoi şi de boală*
şi toată primejdia*şi de chin şi durere,*
neîncetat solind la Fiul tău,*Împărătească,*
iertare greşalelor.

Apoi Psalmul 50 şi **Troparele Canonului.**
Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Doamne şi Stăpâne al tuturór,*de asupritoarea*neputinţă pe robul Tău,*
pentru mijlocirea cea cinstită*a Împăraţilor Tăi, izbăveşte-mă.

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Al Împărăţiei Cerurilor, *Mare Constantine, *iubitor mare te-ai făcut;*
a împărăţi, dar, peste patimi *învredniceşte acum şi pe robul tău.

Slavă.

De slava cerească te desfătezi, *cinstită Elena; *ci cu raza aceleia, *
cea din Dumnezeu izvorâtă, *şi întunericul meu luminează'mi'l.

Şi acum.

Uşa Răsăritului din înalt *fiind, Preacurată, *uşa grabnic deschide'mi-o, *
cea a pocăinţei, şi ajută'mi *şi mă răpeşte din porţile iadului.

Peasna a III[a]. Οὐρανίας ἀψῖδος (Cel ce bolta cerească).

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Răsplătirea cerească, *preaînţelepte, râvnindu-o, *
întunericul lepădat-ai, *cel al strămoşilor; *
de întunericul *minţii, cel de la vrăjmaşul, *
scapă-mă, dar, bunule, *cu mijlocirea ta

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Dintru toată nevoia, *o, preaslăvită, ridică-ne, *
pe cei ce venind cu credinţă *cerem solirea ta *
la Cela ce S'a născut *pentru iubirea de oameni, *
Crucea şi piroanele, *Maică, răbdându-le.

Slavă.

În Sion preacinstita *biserică ridicându-o, *
o, preafericită Elena, *şi semnul biruitor *
lumii întregi arătând, *nestrămutată credinţa, *
rugându-te Domnului, *s'o ţinem ajută-ne.

Şi acum.

Împietrit-am cu totul *întru adâncul păcatului; *
din carele, Maică-fecioară, *grabnic ridică-mă *
şi mântuieşte-mă, *că toţi liman te cunoaştem *
pe marea ispitelor *lumii acesteia.

şi aceste două tropare

Necazul *şi strâmtorarea şi boala şi neputinţa, *
solindu-ne la Hristos, *degrab alungaţi-ne, *
cei cu Apostolii deopotrivă.

Îndură-te, *de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată, *
şi chinul meu cel trupesc *degrab conteneşte'mi'l, *
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta,
rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

(la fiecare cerere strana cântă Doamne miluieşte de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru binecinstitorii şi dreptslăvitorii creştini.

Încă ne rugăm pentru Preasfinţitul Părintele nostru (…) episcopul (…) .

Încă ne rugăm pentru maica stareţă (…) monahia
şi pentru toată obştea noastră cea întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea,
lăsarea şi iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (… şi)
a tuturór binecinstitorilor şi drept-slăvitorilor creştini,
a evlavioşilor închinători ai sfintei Mânăstirii acesteia,
a ctitorilor, dăruitorilor şi binefăcătorilor ei.

Încă ne rugăm şi pentru fraţii noştri care sînt în ascultări
şi pentru toţi cei ce ne miluiesc, ne-au miluit, ne slujesc şi ne-au slujit nouă
în sfântă Mânăstirea aceasta.

şi Ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni.

Strana: Amin. Sedealna Paraclisului Mic; şi

Peasna a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am, Doamne).

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Împăratului Cerului, *Constantine, roagă-te pentru robul tău, *
împărate al Creştinilor, *zapisul greşalelor ştergându'mi'l.

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

A'mpăraţilor laudă, *sfinte Constantine, te îndulceşti acum *
de lumina feţei lui Hristos; *cu ea luminează-ne, dar, sufletul.

Slavă.

Împărate al Mezilor, *tu eşti întărirea drept-slăvitorilor, *
al săracilor apărătorule *şi izbăvitorul înrobiţilor.

Şi acum.

Ceaţa grea a greşalelor, *Carule de foc, Norule al Soarelui, *
a'mpăratului Cerurilor *Maică, risipeşte'mi cu lumina ta.

Peasna a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

A lui Solomón *chibzuinţă dobândindu-o *şi'nţelepciunea Cea de la Dumnezeu, *
preaînţelepte, *înţelepciune, dar, soleşte-ne.

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Sufletului meu * luminează'i haina, bunule, * cea înnegrită de tina păcatelor, *
şi în cămara * – du-mă – de nuntă a'mpăratului.

Slavă.

Locul neştiut * al mormântului Stăpânului, * preafericită, lumii l-ai arătat; *
căruia, sfântă, * a mă'nchina învredniceşte-mă.

Şi acum.

Norii'ntunecaţi, * cei ai patimii, Stăpâna mea, *
prealuminate nor al lui Dumnezeu * mi'i risipeşte * cu strălucirea ta şi scapă-mă.

Peasna a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Soborul * dumnezeieştilor Părinţi * laolaltă adunând, Constantine, *
în inima tuturór întărit-ai * dumnezeiasca credinţă, slăvitule; *
pe care, dară, la Hristos * nepătată s'o ţinem soleşte-ne.

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Mintea cu totul * în Ziditorul-a-toate * întărind'o, Constantine cinstite, *
ale'nchinării deşarte la idoli * ai doborât înţelept ciopliturile; *
şi nouă, dară, neclătiţi * în credinţă a sta mijloceşte-ne.

Slavă.

Petrecerea * nestricată poftind'o, * de-Dumnezeu-dăruita credinţă *
o ai primit, fericită Elena, * şi dobândit-ai cununa cea veşnică *
şi pururea îi pomeneşti * pe cei care cinstesc pomenirea ta.

Şi acum.

Otrava * sufletul meu, Preacurată, * mi'l împrésură, cea a răutăţii, *
ci tu, Stăpână, în baia de lacrimi * cu pocăinţa întreg primeneşte'mi'l *
şi mântuie'l pe robul tău, * că în tine am toată nădejdea mea.

şi aceste două tropare

Necazul * şi strâmtorarea şi boala şi neputinţa, *
solindu-ne la Hristos, * degrab alungaţi-ne, *
cei cu Apostolii deopotrivă.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, *
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a III[a], cu acelaşi ecfonis; şi

Condacul. Glas 3. Ἡ Παρθένος σήμερον (Fecioara astăzi).

Constantin cu maica sa, *preafericita Elena,*
lemnul Crucea Domnului *lumii întregi îl arată,*
armă, dar, *a credincioşilor în războaie,*
tuturór *Israiltenilor ruşinare,*
că pentru noi s'a arătat *semn mare *şi în războaie temut.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Înălţat-am ales din norodul meu,
cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe dânsul.

a treia oară cu Stihul:

Supus-a noroade nouă
şi neamuri sub picioarele noastre.

Preotul: Domnului să ne rugăm.
Strana: Doamne miluieşte.

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Toată suflarea să laude pe Domnul (de trei ori, cu încheiere).

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie….

şi Evanghelia după Ioan (XVI, 13-19).

În vremea aceea venind Iisus în părţile Cezareei lui Filip întreba pe ucenicii Săi zicând: Cine zic oamenii că sînt Eu, Fiul omului? Iară ei au zis: Unii Ioan Botezătorul, alţii Ilie, iar alţii Ieremia sau unul din proroci. Zice lor: Dară voi cine ziceţi că sînt? Şi răspunzând Simon Petru zise: Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu. Şi răspunzând Iisus zise lui: Ferice de tine, Simone fiul lui Ioná, că nu trup şi sânge ţi-au descoperit ţie acestea, ci Tatăl meu Cel din ceruri. Şi Eu zic ţie că tu eşti Petru şi pe această piatră voi zidi biserica Mea şi porţile iadului nu o vor birui pe ea; şi îţi voi da ţie cheile împărăţiei cerurilor şi orice vei lega pe pământ fi-va legat în ceruri, şi ce vei dezlega pe pământ fi-va dezlegat în ceruri.

Slavă.

Pentru mijlocirile Împăraţilor Tăi, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru mijlocirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Stihira. Glas 6. Asemenea cu «Prefacerea celor scârbiți».

Prefacerea celor robiți,* ridicarea celor ce au căzut,*
fiind, Constantine de-Dumnezeu-slăvite,*
mântuieşte cetatea* şi norodul,* scutul celor din războaie,*
pavăza celor nedreptățiți,* Domnului cu osârdie rugându-te.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori). Ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Peasna a VII[a]. Παῖδες Ἑβραίων (În cuptor Feciorii Evreilor).

stihul: Sfinților Împărați, rugați-vă pentru noi.

Slavă făcutu-te-ai, slăvite,* împăraților şi cerul locuindu'l*
celor care venim* la tine cu credință*
degrabă potoleşte-ne* tulburarea cea lumească.

stihul: Sfinților Împărați, rugați-vă pentru noi.

Domnul cunună, Constantine,* îți dă celui ce cu râvnă doborât-ai*
ale idolilor* altare şi adus-ai*
Neamurile, slăvitule,* la credința cea curată.

Slavă.

Cine va spune, fericită,* toată zbaterea ta cea pentru credință?;*
într'aceasta şi-acum* pe cei ce ți se roagă,*
cu caldă mijlocirea ta,* o, Elena, întăreşte'i.

Şi acum.

O, Preacurată, păcătosul* şi de relele năravuri înrobitul*
cu credință alerg* la tine totdeauna:*
scapă-mă, dar, Stăpâna mea,* cu solirea ta de maică.

Peasna a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Sfinților Împărați, rugați-vă pentru noi.

La tine, sfinte,* venind acum, ticălosul,* socotesc a afla uşurare*
de relele mele,* cu calda ta solire.

stihul: Sfinților Împărați, rugați-vă pentru noi.

Scrisă cântare* ți-aduc acum, împărate,* de vrăjmaşi mântuire cerându'ți*
a'mi da de la Domnul,* cinstite Constantine.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Veniți cu râvnă* toți iubitorii de praznic* s'alergăm la slăvita Elena*
din boli şi primejdii* să dobândim scăpare.

Şi acum.

O picătură dintru dumnezeiasca cunoştinţă trimite'mi, Fecioară,
Maica'nţelepciunii, şi mintea luminează'mi.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXa. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον (Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Viaţa creştineşte sfârşind'o, Constantine, împărăţeşti cu Hristos, fericitule,
pe Împăratul-a-toate· rugând pentru robii tăi.

stihul: Sfinţilor Împăraţi, rugaţi-vă pentru noi.

Goneşte neputinţa icoana ta, slăvite, şi'ntărâtarea trufaş'a vrăjmaşilor;
pentru aceasta cu râvnă· te laudă robii tăi.

Slavă.

Primejdiile toate alungă-le, slăvită, de la cei care se'ncred în solirea ta,
preafericită Elena·, şi boala le vindecă.

Şi acum.

De foc şi de gheenă, Pururea-fecioară, scapă'i pe cei ce îţi laudă Naşterea,
ocrotitoarea fierbinte· şi scutul Creştinilor.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Megalinariile sfinţilor. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Cu toţii pe marele Constantin să'l cinstim cu râvnă, dimpreună cu maica sa,
pe ocrotitorii credinţei celei drepte şi reazemul cel tare al credincioşilor.

Celor care fac pomenirea ta,* împărate sfinte,* dăruieşte de la Hristos*
din rele scăpare,* iertare de greşale,* şi biruinţă pururi· asupra vrăjmaşilor.

Orfanilor mare apărător,* sfinte Constantine,* şi comoară săracilor,*
robilor scăpare* cu toţii te cunoaştem* şi'ntocmai cu slăviţii· Apostolii Domnului.
Plină de sfinţenia lui Hristos,* slăvită Elena,* izvorăşti râu de vindecări*
şi speli neputinţa* şi boala celor care* te laudă, cinstită,* cu mijlocirea ta.

După datorie te lăudăm,* mare Constantine,*
al Creştinilor împăraţi* întâiule, sfinte,* şi pavăza credinţei,*
cu maica ta Elena,* dumnezeieştilor.

Bogorodişna.

Îndură-te mie, smeritului,* c'afară de tine* ocrotire alta nu ştiu,*
cel plin de păcate* şi toată răutatea;* tu, dar, mă miluieşte,· Nădejdea creştinilor.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul Sfinţilor, cel din Minei. Glas 8.

Chipul Crucii Tale pe cer văzându'l şi ca Pavel chemarea nu de la oameni luându-o, Cel între împăraţi Apostolul Tău, Doamne, împărătească cetate în mâinile Tale o a pus; pe care mântuieşte-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei-de-Dumnezeu, unule de-oameni-iubitorule.

Preotul zice ectenia:
Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor-de-oameni Dumnezeu eşti;
apoi face Otpustul mic, fără însă a zice Pentru rugăciunile;
apoi zicem acest

Tropar. Glasul al 2-lea.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Către* Împăraţii lui Hristos*
şi ai voievozilor noştri* ocrotitori nesmintiţi*
veniţi, credincioşilor,* cu mare glas să strigăm:*
Constantine slăvitule,* cinstită Elena,*
conteniţi, rugămu-vă,* năvala relelor,*
valul* strâmtorării goniţi'l,*
celor înrobiţi izbăvire* cu solirea voastră dăruindu-le.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
SFÂNTULUI SLĂVITULUI
SFINŢITULUI-MUCENIC
IPATIE AL GANGRELOR

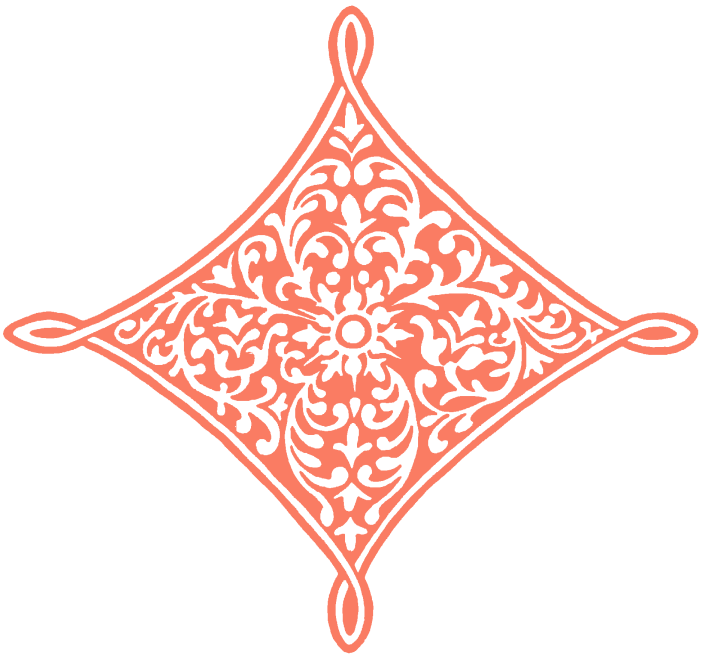

RÂNDUIALA PARACLISULUI SFÂNTULUI SFINŢITULUI MUCENIC IPATIE AL GANGRELOR, FĂCĂTORUL-DE-MINUNI

alcătuirea Cuviosului şi de-Dumnezeu-purtătorului Părintelui nostru
Gherasim Monahul Micraghiannanitul,
proin-imnograful Bisericii celei Mari a lui Hristos

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparele. Acesta pe glasul al 4-lea.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Arhiereule al Domnului slavei*
şi Mucenice lucrător-al-minunii,*
nu conteni, Ipatie,*rugând pe Hristos*
din toată primejdia*şi ispita şi boala*
şi toate'ncercările*să scăpăm, fericite,*
cei ce solirea ta am dobândit*
şi cu credinţă*venim la lăcaşul tău.

Slavă. Acelaşi sau Troparul hramului.
Şi acum. Al Născătoarei de Dumnezeu. Asemenea.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului.

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pe Mântuitorul şi Dumnezeu*roagă'L să ne scape*dintru toate nevoile*
pe cei ce cu dragoste şi râvnă*te lăudăm, Ierarhe Ipatie.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Al Domnului slavei arhiereu*aflându-te, sfinte,*Lui şi cere-ne, ca un bun,*
de toată greşala dezlegare*şi izbăvire de patimi, Ipatie.

Slavă.

Plin de strălucirea sfintei Treimi*fiind, fericite*Ierarhe Ipatie,*
cu a ta solire luminoasă*tot întunericul minţii alungă'mi'l.

Şi acum.

Fântână a milei dumnezeieşti,*cu-har-dăruită*Născătoare-de-Dumnezeu,*
cu ploaia mijlocirilor tale*stinge'mi aprinşii cărbuni cei ai patimii.

Peasna a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος
(Al bolţii cereşti).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Dintru toată nevoia*şi din necaz scapă-ne*
şi din neputinţă şi boală,*sfinte Ipatie,*
cu mijlocirea ta*bineprimită la Domnul*
ştergere greşalelor*pururi solindu-ne.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

La lăcaşul tău pururi*toţi alergând, bunule,*
grabnic izbăvire din scârbe*luăm cu harul tău*
cu mijlocirea ta*de bucurie cerească*
sufletul umplându-ne,*sfinte Ipatie.

Slavă.

Harul tămăduirii*de la Hristos dobândind*
ca un mucenic, fericite*sfinte Ipatie,*
sufletul, bunule,*deopotrivă cu trupul*
de boală şi patimă*tămăduieşte-ne.

Şi acum.

Strălucit-a în lume*în chip de om muritor*
dintr'a tale sângiuri curate*Cuvântul Tatălui,*
scăpând pe cei ce te ştiu*de-Dumnezeu-născătoare*
şi te cântă pururea,*Maică a Domnului.

şi aceste două tropare

Primejdia*şi strâmtorarea alungă-le Ierarhe,*
scăpându'i pe robii tăi,*slăvite Ipatie,*
preagrabnic izbăvitorule din necazuri.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia:
Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta,
rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

(la fiecare cerere strana cântă Doamne miluieşte de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru binecinstitorii şi dreptslăvitorii creştini.

Încă ne rugăm pentru [Arhi-]Episcopul [şi Mitropolitul/Patriarhul] nostru (…).

Încă ne rugăm părintele şi egumenul nostru (…)
şi pentru toată obştea noastră cea întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea,
lăsarea şi iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (… şi)
a tuturór binecinstitorilor şi drept-slăvitorilor creştini,
a evlavioşilor închinători ai sfintei Mânăstirii acesteia,
a ctitorilor, dăruitorilor şi binefăcătorilor ei.

Încă ne rugăm şi pentru fraţii noştri care sînt în ascultări
şi pentru toţi cei ce ne miluiesc, ne-au miluit, ne slujesc şi ne-au slujit nouă
în sfântă Mânăstirea aceasta.

şi Ecfonisul: Că milostiv; strana: Amin.

Sedealna. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Frumos păstorind* aleasă turma Domnului,*
întreg te-ai slăvit* întru mărturisirea ta,*
solitor, Ipatie,* la Hristos, părinte, vădindu-te*
celor ce strigă: sfinte, nu'nceta* iertare* la Domnul mijlocindu-ne.

Peasna a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε
(Auzit-am, Doamne).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Preafierbinte solirea ta* din nevoia toată grabnic ne mântuie;*
mulţumire, dar, şi laudă* îţi aducem, sfinte, cu osârdie.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Întărire şi pavăză* a Ortodoxiei, sfinte Ipatie,*
arătatu-te-ai cu faptele;* de necazul mare izbăveşte-ne.

Slavă.

Alergăm ca la un liman* neînviforat, sfinte, la lăcaşul tău,*
izbăvindu-ne, Ipatie,* din furtuna mare a necazului.

Şi acum.

Mort cu totul mi-e cugetul;* la a ta solire alerg, Stăpâna mea:*
şi pe mine înviază-mă,* ceea ce-ai născut Viaţa veşnică.

Peasna a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Caută spre cei* ce aleargă la solirea ta*
şi tuturora dă-le, preabunule,* toată cererea, Ipatie, cu harul tău.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Sfarmă şi acum* cu toiagul mijlocirilor*
toată săgeata, sfinte Ipatie,* cea asupră-ne zvârlită de diavolul.

Slavă.

Picură'mi de sus,* ca un bun, dulceaţa harului*
şi tot amarul curmă'l al patimii* ce mă ţine încleştat, sfinte Ipatie.

Şi acum.

În împresurări* pe toţi robii tăi acoperă'i,* Împărătească, Maica lui Dumnezeu,*
şi smintelile vicleanului alungă-le.

Ale Pesnei a VIa. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Necazul* care ne vine asupră* îndulceşte'l cu a ta ocrotire*
şi la liman liniştit, Mucenice,* călăuzeşte-ne cu mijlocirea ta,*
că solitor la Dumnezeu* te avem, Ierarhe Ipatie.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De toată* împresurarea şi răul* mai presus ne păzeşte, părinte,*
şi a poruncilor sfinte lucrare* şi părtăşia curată a harului*
cere-ne de la Dumnezeu,* Mucenice-sfinţite Ipatie.

Slavă.

Pe calea* bunei-cinstiri alergat-ai* şi cununa cerească luând'o*
ocrotitor şi tărie şi pază* de la Hristos ni te-ai dat, fericitule;*
ci şi acum şi pururea* dăruieşte-ne, bunule, harul tău.

Şi acum.

Lumina* lumii, Fecioară, născând'O,* întunericul alungă'mi'l, Maică,*
şi cu a ta strălucire îndreaptă* sufletul meu la lumina poruncilor*
Fiului tău şi Dumnezeu,* să te laud, Stăpână, de-a pururea.

şi troparele acestea două

Alungă-ne,* preafericite, necazul şi toată boala,*
pe toţi, cu solirea ta,* slăvite Ipatie,*
scăpându'i de osânda cumplită.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică,*
pe Carele prin cuvânt* în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a IIIa, cu acelaşi ecfonis; şi

Condacul. Glas 2. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου
(Cu ale sângiurilor tale).

De-Dumnezeu-proslăvite Ipatie,* Arhieree cinstite al Gangrelor,*
a noastră scăpare preagrabnică,* din vătămare şi boală ridică-ne*
pe cei ce'ţi cântăm cu osârdie.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Preoţii Tăi , Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate
şi Cuvioşii Tăi cu bucurie se vor bucura.

a treia oară cu Stihul:

Minunat e Dumnezeu întru sfinţii Lui.

Preotul: Domnului să ne rugăm.
Strana: Doamne miluieşte.

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm,
Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Toată suflarea să laude pe Domnul (de trei ori, cu încheiere).

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie….

şi Evanghelia după Luca (XII, 8-12).

Zis-a Domnul Ucenicilor Săi: tot cel ce va mărturisi întru Mine înaintea oamenilor, şí Fiul Omului mărturisi-va întru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu; iar cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu; şi tot cel ce va spune cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; iar celui ce împotriva Duhului sfânt a hulit, nu i se va ierta. Iar când vă vor duce în sinagogi şi la dregători şi la stăpâniri, nu vă îngrijiţi cum sau ce veţi răspunde, sau ce veţi zice; că Duhul sfânt vă va învăţa în ceasul acela ce trebuie să spuneţi.

Slavă.

Pentru mijlocirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru mijlocirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi Podobnica aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

De tainã cunoscător* Dumnezeieştii Troiţe,*
părinte, făcându-te,* lucrarea minunilor ai luat în dar*
şi plineşti cererea* credincioşilor pururi,* izbăvindu'i din primejdie;*
pentru aceasta, dar,* strigăm către tine, preabunule:*
din toate'mpresurările* scapă'i pe cei care te laudă,*
Ipatie sfinte,* scăparea şi nădejdea tuturór*
şi solirea nezăbavnică* la Domnul minunilor.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori). Ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Peasna a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Feciorii lui Israil).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

La cărarea cea strâmtă* îndreptat-ai, părinte, pe păstoriţii tăi;*
aşijderea ne'ndreaptă,* Ipatie slăvite,* să strigăm cu osârdie:*
bine eşti cuvântat,* Dumnezeul părinţilor noştri.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Strălucit-ai, părinte,* întru dogmele harului la Soborul dintâi;*
ci dă-ne pe piatra* credinţei a rămâne* întăriţi cu solirea ta*
la Împăratul Hristos,* sfinţite Mucenice.

Slavă.

După lege luptat-ai,* ruşinând rătăcirile lui Novát oarecând,*
Ipatie slăvite;* păruta'nţelepciune* de la cei ce te laudă*
îndepărtează-o, dar,* şi toată flecăreala.

Şi acum.

Dă'mi putere, Curată,* a călca uneltirile luptătorului*
şi toată viclenia* aceluia, Stăpână,* s'o abat întăreşte-mă*
şi minţii mele îi dă* lumina pocăinţei.

Peasna a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De sus, părinte,* dă ajutorul tău grabnic,* mântuindu'i din toată nevoia*
pe cei ce sărută* icoana ta cinstită.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Dă sănătate *trupească şi sufletească *celor cé la lăcaşul tău, sfinte, *
aleargă cu râvnă, *cerându'ţi mijlocirea.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Darul minunii *de la Stăpânul luându'l, *Mucenice, de chinuri şi boală *
vindecă-mă grabnic, *Ipatie slăvite.

Şi acum.

Ticăloşitul *sufletul meu, Preacurată, *de-al vrăjmaşului rău izbăveşte'l *
şi pune'i de strajă *dumnezeiasca frică.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXª. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον
(Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Al celor ce aleargă *la a ta solire *ajutătorule, sfinte Ipatie, *
pururi păzeşte'i, părinte, *pe cinstitorii tăi.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

A apelor pierzării *repejune seac'o, *ce'mi potopeşte de-a pururea inima, *
şi lacrimi dé pocăinţă *dă'mi, fericitule.

Slavă.

Din ceruri, Ierarhe, *cererea primeşte-o *celor ce pururi cu râvnă te laudă *
şi tuturora plineşte-o, *sfinte Ipatie.

Şi acum.

A Fiului tău, Maică, *dragoste aprinde-o *în ticăloasa mea inimă, rogu-te, *
arzând păcatul dintr'însa, *şi mântuieşte-mă.

Şi, tămâind Preotul, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

apoi Megalinariile sfântului.
Glas 8. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, sfinte Ipatie,* părtaşule vrednic* al slujirii apostoleşti;*
bucură-te, râul* cel mare al minunii* şi lauda aleasă* a Mucenicilor.

Bucură-te, chivotul harului,* Ipatie sfinte,* şi făclie a dogmelor;*
bucură-te, sfeşnicul* Gangrelor cel mare,* şi al Ortodoxiei* sprijin şi pavăză.

Razele minunilor strălucind,* vesteşti, Ierarhe,* la al lumii Sobor dintâi*
pe Fiul cu Tatăl* a fi de-o-fiinţă* şi de-o-închinare,* sfinte Ipatie.

Puterea luând'o de la Hristos,* lucrezi, Ierarhe,* sumedenie de minuni*
şi bala cea mare,* cea din vistierie,* zicând doar cu cuvântul,* omori, Ipatie.

Pe cei ce silesc la lăcaşul tău,* păzeşte'i, părinte,* întru totul nevătămaţi,*
iar celora care* cer sfânta ta solire,* Ipatie, dezleagă'i* de toată patima.

Celor ce venim cu evlavie,* o, preafericite,* la cinstită icoana ta*
cererile toate* plineşte-le, părinte,* şi binecuvântarea* dă-ne, Ipatie.

De toată urgia păzeşte-ne* şi toată năpasta* şi nevoia nevătămaţi,*
pe cei ce scăpare* te-am dobândit, părinte,*
iertare de la Domnul* pururi cerându-ne.

Cu toate Oştirile îngereşti,* cu Botezătorul,* cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul* Sfinţilor, Stăpână,* Fiului tău te roagă,* toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului, din Minei.

Slujind cu evlavie* lui Dumnezeu, te-ai făcut*
Bisericii Gangrelor* dumnezeiesc Ierarh,* părinte Ipatie;*
lumea, dar, luminând'o* cu minunile tale,*
L-ai arătat pe Fiul* de-un-scaun cu Tatăl,*
la ceruri mucenicește* bucuros mutându-te.

După care Preotul zice ectenia:
Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),

Încă ne rugăm să se păzească sfântă mânăstirea aceasta…,
strana: Doamne miluieşte (de 40 ori + 3 ori),
Încă ne rugăm şi pentru ca să audă Domnul Dumnezeu…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
Auzi-ne pe noi, Dumnezeule…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori);

Preotul zice ecfonisul: Că milostiv; apoi face Otpustul mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; apoi zicem acest

Tropar. Glasul al 2-lea.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Gangrelor păstor dumnezeiesc*şi întăritură şi reazem*
fost-ai, Ipatie,*a toată Biserica,*preaminunatule;*
îţi strigăm, dar, rugându-ne:*Din toată nevoia*
şi împresurarea grea*şi din durere şi boli*
scapă'i,*Mucenice sfinţite,*cu a ta fierbinte solire,*
pe cei ce te cheamă cu osârdie.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU
NICOLAE AL MIRELOR LICHIEI
FĂCĂTORUL DE MINUNI

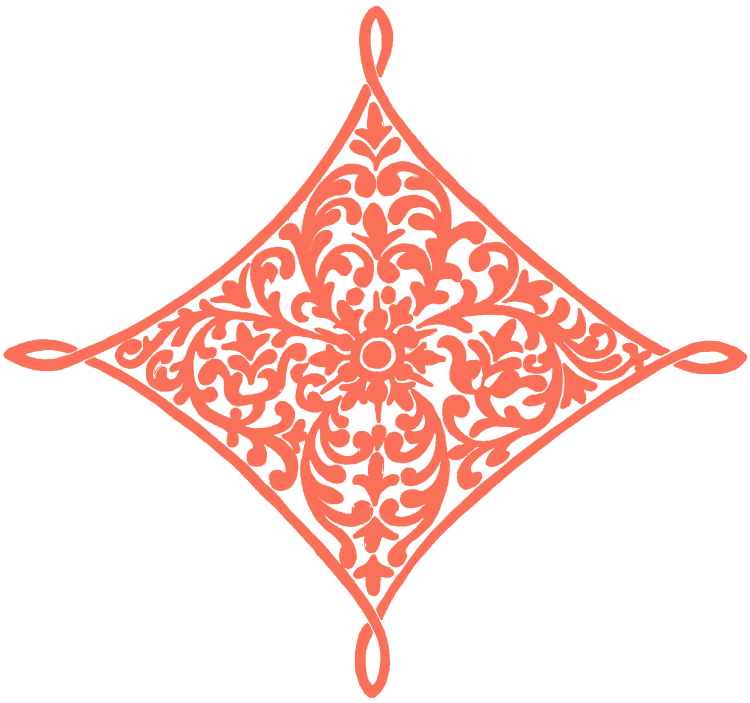

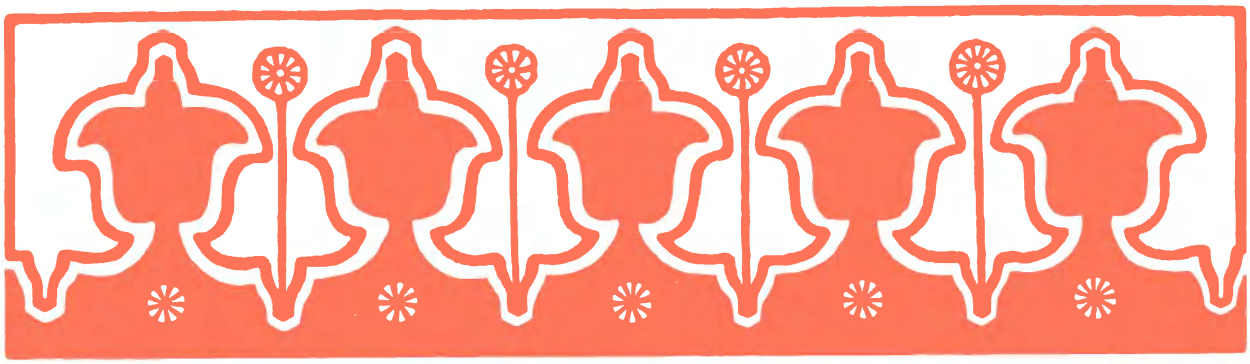

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS AL CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU NICOLAE AL MIRELOR LICHIEI

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparul Paraclisului. Glasul al 4-lea.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

A Ierarhului cinstită icoană*înconjurându-o acum păcătoşii,*
la dânsul cu smerenie*căzând să'i strigăm:*
o, preaminunatule*Nicolae, grăbeşte,*
Domnului rugându-te*cu'ndrăznire, părinte,*
şi de tot răul, ca un milostiv,*şi toată boala*
pe toţi izbăveşte-ne.

Slavă. Acelaşi sau troparul Hramului.
Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului.

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ἁρματηλάτην Φαραώ
(Pe faraon ce se purta în car).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu ale tale rugăciuni*ajută-mă,*la Dumnezeu mijlocind,*
sfinte Nicolae,*degrab izbăvindu-mă*
de-a trândăviei patimă,*întru-tot-fericite,*
şi bucuriei mă fă părtaş,*cel ce stai la tronul Stăpânului.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De ale patimilor valuri pururea *înconjurându-mă,*
viforul de gânduri *îmi bântuie sufletul;*
ci la limanul liniştii, *Ierarhe cinstite, *al poruncilor Domnului*
cu ocârmuirea ta poartă-mă.

Slavă.

De-un-sălaş te-ai arătat *cu Pustnicii *şi cu Apostolii,*
de raza gândită *umplându-te pururea,*
pe care'mpărtăşeşte-o *celor care îţi cântă*
şi cinstesc cu evlavie, *sfinte Nicolae, icoana ta.

Şi acum.

Pe tine una ce-ai primit *în pântece *focul cel nezidit *te rog cu credinţă:*
de gheena scapă-mă, *Curată Stăpâna mea,*
care'mi stă înainte *pentru mulţimea păcatelor,*
Maica Împăratului tuturór.

Ale Pesnei a III[a]. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα (Tu eşti întărirea).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pace dă-ne pururea, *către Stăpânul rugându-te,*
să te slăvim, *sfinte Nicolae, *cu cântare de laudă.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Caută spre robii tăi *şi toată boala alungă-o,*
către Hristos, *sfinte Nicolae, *mijlocind cu osârdie.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Patimile mă cuprind *şi năvălirea ispitelor;*
ţie mă rog, *sfinte Nicolae, *ca un bun izbăveşte-mă.

Şi acum.

Zid şi acoperământ *vieţii mele având-u-te,*
nu mă'nspăimânt, *Preanevinovată, *de năvala vrăjmaşului.

şi troparele acestea două:

Scapă-ne *de tot necazul şi boala şi vătămarea*
pe cei care te chemăm, *căzând la icoana ta,*
părinte de-Dumnezeu-proslăvite.

Îndură-te, *de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc *degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); cu ecfonisul: Că milostiv. Sedealna: a paraclisului Preasfintei.

Troparele Pesnei a IV^a. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

În durere şi patimă* zac pentru mulţimea fărădelegilor;*
ci rugându-te Stăpânului,* sfinte Nicolae, izbăveşte-mă.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Slobozit-ai din temniţă* tinerii aceia cu mijlocirea ta;*
şi pe mine slobozeşte-mă* dintru osândirea cea veşnică.

Slavă.

Osândirii şi chinului* vrednic sînt, părinte, cu trândăvia mea;*
ci tu sufletul trezeşte-mi'l* şi la pocăinţă îndreptează-mă.

Şi acum.

Zămislitu'L-ai pe Hristos* Cel ce învia morţii, Stăpâna mea;*
şi pe mine învia-mă,* sufletul, Curată, curăţindu-mi'l.

Ale Pesnei a V^a. Ἵνα τι με ἀπώσω (Pentru ce m'ai lepădat).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu a ta rugăciune,* sfinte Nicolae, la Domnul suindu-te,*
luat-ai puterea* săvârşirii minunilor celor mari;*
ci caută, părinte,* spre cei ce ţi se roagă,* vindecare de boli dăruindu-le.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De a ta pomenire* ceata preoţească, slăvite, se bucură*
şi toţi credincioşii* cu minunile tale se laudă,*
cinstindu-te cu râvnă,* părinte Nicolae,*
rugător către Domnul avându-te.

Slavă.

Cu lumina gândită* rai ţi s'a făcut, Ierarhule, inima,*
având'L în mijloc* pom vieţii ceĭ veşnice pe Hristos;*
Aceluia te roagă* pe robii tăi, părinte,*
să'i primească'n grădinile raiului.

Şi acum.

Întristarea cumplită* grabnic mă afundă în marea ispitelor;*
degrabă întinde'mi* mâna ta, Născătoare de Dumnezeu,* ca Fiul tău lui Petru,*
şi scapă-mă, Stăpână,* că la tine am toată nădejdea mea.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Furtuna*de ispitiri mă'nvăluie,*dar nu poate să m'afunde, părinte,*
că la liman liniştit, Nicolae,*îmi cârmuieşti cu pricepere sufletul,*
ducându-mă până la cer*şi surpând uneltirea vrăjmaşului.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Părinte,*spre robii tăi îndură-te*şi le dă sănătate trupească*
şi cu iubire de fraţi, fericite,*le mijloceşte iertarea păcatelor,*
rugându-te către Hristos,*Nicolae, podoaba Bisericii.

Slavă.

De moarte*i-ai izbăvit cu harul tău*pe ostaşii fără vină, părinte;*
ci şi acum dintru toată nevoia*şi toată boala degrab izbăveşte-ne*
pe toţi care ne închinăm,*Nicolae, la sfântă icoana ta.

Şi acum.

Stăpână,*îngreuiat mi-e sufletul*cel cuprins de trândăvie cumplită;*
ci tu, Curată, trezeşte-mă grabnic,*să nu adorm întru moartea păcatelor,*
făcându-mă, cu harul tău,*lucrător al poruncilor Domnului.

şi aceste două tropare:

Scapă-ne*de tot necazul şi boala şi vătămarea*
pe cei care te chemăm,*căzând la icoana ta,*
părinte de-Dumnezeu-proslăvite.

Născut-ai*netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică,*
pe Carele prin cuvânt*în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
la care pomeneşte iarăşi ca după Peasna a treia; după ecfonis:

Condacul, glasul al 2-lea. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου (Cu ale sângiurilor tale).

Bucuri, părinte, cu raza minunilor*lumea întreagă, gonind întunericul*
necazului, bolii şi patimii,*şi depărtezi năvălirea primejdiei,*
scăparea şi scutul creştinilor.

Prochimenul. Glasul al 4-lea.

Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate
şi Cuvioşii Tăi se vor bucura.

stih: Lăuda-se-vor Cuvioşii întru slavă
şi se vor bucura în aşternuturile lor.

Evanghelia

Diaconul zice Înţelepciune drepţi…

Din sfânta Evanghelie după Ioan citire (X,1-9).

Zis-a Domnul către Iudeii ce veniseră la Dânsul: Amin, amin zic vouă: cela ce nu intră prin uşă în ocolul oilor, ci sare pe aiurea, acela fur este şi tâlhar. Iar cela ce intră prin uşă, păstor este al oilor. Acestuia portarul îi deschide şi oile ascultă de glasul lui, şi oile sale le cheamă pe nume şi le mână afară. Şi când le scoate afară pe toate ale sale, înaintea lor merge şi oile îi urmează lui, că ştiu glasul lui. Iar străinlui nu vor urma, ci vor fugi de el, că nu ştiu glasul străinilor. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n'au cunoscut ce erau acelea ce le grăia lor. Zis-a, deci, iară Iisus: Amin, amin zic vouă: Eu sînt uşa oilor. Toţi câţi mai înainte de Mine au venit furi sînt şi tâlhari, dar nu i-au ascultat pe ei oile. Eu sînt uşa; prin Mine de va intra cineva, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.

Slavă.

Pentru solirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi stihira podobnica. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Viaţa trecându'mi-o * cu nepăsare, Stăpâne, *
ajunsu'i-am capătul * fără roadă, Bunule, * şi fără nădejdi, *
neavând altceva * a'Ţi aduce, Doamne, * doar poverile păcatelor, *
pe care ridică-le, * o, Preamilostive, cu mila Ta, *
şi grabnic dă'mi străpungere * şi mântuitoare întoarcere, *
solie la Tine * pe sfântul Nicolae aducând *
şi pe curată Născătoarea Ta, * de-oameni-Iubitorule.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările;
şi celelalte tropare ale canonului Paraclisului.

Ale Pesnei a VII[a]. Παῖδες Ἑβραίων (În cuptor Feciorii Evreilor).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Liniştea celor de pe mare * şi a văduvelor caldă ocrotire, *
iubitor de orfani, săracilor comoară, *
părinte, cunoscându-te, * scapă-ne de tot necazul.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Lumea, părinte Nicolae, * ai umplut-o cu minunile tale, *
pe drumeţi şi bolnavi degrab întâmpinându'i *
şi izbăvindu'i pururea * din primejdii şi de boală.

Slavă.

Vindecă'mi sufletul, părinte, * cu a ta dumnezeiască rugăciune, *
de-trei-ori-fericite, dându'mi sănătate, *
vindecătorul bolilor, * Ierarhe Nicolae.

Şi acum.

Mâinile tale ridicându'ţi * către Domnul, preacurată Fecioară, *
de cumplite necazuri scapă'i totdeauna, *
cu caldă rugăciunea ta, * pe cei care ţi se roagă.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul ceresc).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De întristare * şi de adâncul ispitei * cuprinzându-se robii tăi, sfinte, *
degrabă izbăveşte'i, * părinte Nicolae.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cel ce cu Sfinţii * te îndulceşti, fericite, * de răsplata şi slava cerească, *
pe cei care îţi cântă * păzeşte'i totdeauna.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Sălaş Luminii * fiind cu totul, părinte, * luminează şi sufletul nostru *
şi toată'ntunecarea * drăcească risipeşte-o.

Şi acum.

Toate le capeţi, * cu îndrăznire de maică * pe Stăpânul rugându'L, Stăpână; *
de-aceea, Preacurată, * îţi cerem ajutorul.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IX[a]. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Mulţime de biserici, * sfinte Nicolae, * ţi-au ridicat cu osârdie robii tăi, *
în care iau de la tine · mulţimea minunilor.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Păzit-ai, Nicolae, *cele trei fecioare; *ci şi acum ia aminte la robii tăi *
şi le păzeşte, părinte, · şi trupul şi cugetul.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Părinte Nicolae, *poartă-ne de grijă *robilor tăi care pururi te pomenim, *
şi ne umbreşte, slăvite, · cu harul tău pururea.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Fecioară Preacurată, *înrăutăţitul *sufletul meu îl preschimbă cu harul tău, *
şi'l fă părtaş, ca o bună, · vieţii cei veşnice.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Sfinte Nicolae, fii şi acum *celor de pe mare, *din văzduh şi de pe pământ *
caldă ocrotire, *scăpându-ne, părinte, *de toată vătămarea, *cu mijlocirea ta.

Bucură-te, slava Părinţilor, *lăcaşul Treimii, *făcătorule-de-minuni, *
acoperământul *celor ce vin la tine, *părinte Nicolae, · şi cer ajutorul tău.

În boli te avem tămăduitor, *scăpare'n primejdii, *ocrotire celor orfani *
şi celor de pe mare *grabnică izbăvire, *părinte Nicolae, *lauda Mirelor.

Orfanilor grabnic ocrotitor, *văduvelor sprijin, *hrănitorule de flămânzi, *
săracilor comoară, *robilor slobozire *te-am câştigat, părinte, *chipul blândeţilor.

şi acestea două, ale Maicii Domnului:

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu, *
Dumnezeu Cuvântul *întrupându-Se negrăit, *
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească; *
ţie, dar, îţi aducem · cântare de laudă.

Cu toate Oştirile îngereşti, *cu Botezătorul, *cu Apostolii cei slăviţi *
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână, *Fiului tău te roagă, *toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;

preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului. Glasul al patrulea.

Canon al credinţei şi chip al blândeţilor, învăţător înfrânării,
te-a arătat turmei tale adevărul lucrurilor;
pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate;
părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu
să mântuiască sufletele noastre.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia pe glasul al 2-lea. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Darul * vindecărilor luând * de la Dumnezeu, Nicolae, *
de toate patimile, * o, preaminunatule, * tămăduieşte-ne, *
alungându-ne bolile, * gonind pe diavoli, *
pururi-pomenitule, * şi pe Hristos rugând * pururi * milostiv să ne fie *
şi să ne primească, părinte, * în Împărăţia Lui cea veşnică.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Amin.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS
AL CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU
SPIRIDON AL TRIMITUNDEI
FĂCĂTORUL DE MINUNI

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

şi Troparul Paraclisului. Glasul al 4-lea.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Pe Ierarhul lui Hristos şi păstorul * şi întărirea ortodoxelor dogme *
şi lauda Bisericii, pe Spiridon să'l cântăm, *
fierbinte rugându-ne * şi strigându'i din suflet: *
scapă'i cu solirea ta * din nevoi şi ispite *
pe cei ce vin la tine şi cinstesc, * părinte sfinte, * curată icoana ta.

Slavă. Acelaşi sau Troparul hramului.
Şi acum. Al Născătoarei de Dumnezeu. Asemenea.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare, *
de a grăi noi stăpâniile tale; *
că pentru noi de n'ai fi stat * solind la Hristos, *
cine ne-ar fi izbăvit * dintr'atâtea primejdii?; *
sau cine ne-ar fi păzit * nerobiţi pân'acuma?; *
nu vom lipsi, dar, de a te ruga, *
că mântui pururi, * Stăpână, pe robii tăi.

apoi Psalmul 50 şi

Troparele Canonului.
Peasna Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Solirea ta cea către Dumnezeu * dă-ne tuturora, * fericitule Spiridon, *
celor ce venim, preacuvioase, * şi sărutăm cu credinţă icoana ta.

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Toate adunările creştineşti * laudă şi cinste * îţi aduc, sfinte Spiridon, *
că Însuşi a-toate-Ziditorul, * precum a zis, te-a slăvit, minunatule.

Slavă.

De raza luminii dumnezeieşti,* cu Oastea cerească,* te'ndulceşti, sfinte Spiridon;*
de carea, rugându'L pe Stăpânul,* împărtăşeşte'i pe cei ce te laudă.

Şi acum.

Primejdii şi scârbe şi încercări* aflându-mă, Maică,*
mântuire şi adăpost* îmi caut la tine cu credinţă;*
ci te îndură, Stăpână, de robul tău.

Peasna a IIIa. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα (Tu eşti întărirea).

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Pe moarta cea din mormânt* o ai strigat, minunatule;*
strigă-mă, dar,* sfinte, şi pe mine* din mormântul greşalelor.

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Nicidecum nu ostenim* să te cinstim, Cuviosule;*
că te avem* ajutor şi cinste,* izbăvire şi pavăză.

Slavă.

Din toate nevoile* şi din primejdii, preabunule,*
scapă-mă, dar,* şi de toată boala,* mijlocind, izbăveşte-mă.

Şi acum.

În tine nădejdile,* Stăpâna lumii, avându-le,*
cugetu'ntreg* mi'l întind la tine,* Preacurată, şi sufletul.

şi aceste două tropare

Primejdia* şi strâmtorarea alungă-le Ierarhe,*
scăpând, sfinte Spiridon,* pe cei ce te laudă,*
preagrabnic izbăvitorule din necazuri.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); cu ecfonisul: Că milostiv. Sedealna: a paraclisului Preasfintei.

Peasna a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am, Doamne).

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Frumuseţea Părinţilor,* soarele cel mare al Ortodocşilor,*
pe cei care, dar, te laudă* la lumină poartă'i cu solirea ta.

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Stând la tronul Stăpânului,* sfinte Spiridon, pomeneşte-ne,*
pe cei care, iată, îţi cântăm* şi din tot necazul slobozeşte-ne.

Slavă.

Prefăcut-ai, rugându-te,* şarpele în aur, dumnezeiescule;*
ci prefă şi mie cugetul,* preschimbându'mi sfaturile şarpelui.

Şi acum.

Scapă, Maică, pe robul tău* din împresurarea necazului,*
că în tine, dar, nădejdile* pusu'mi-am, Scăparea muritorilor.

Peasna a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Suflă'mi şi acum* ceaţa bolii şi a patimii,* cu adierea sfintelor rugăciuni,*
calea vieţii* arătându'mi-o, slăvitule.

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Bolile degrab* şi primejdia şi patima* le risipeşti, preasfântule Spiridon;*
sufletul, dară,* ca un bun tămăduieşte-mi'l.

Slavă.

Scapă-mă degrab* din cumplitele împresurări,* că la tine, sfinte, m'adăpostesc,*
şi tot necazul* cu solirea ta alungă'mi'l.

Şi acum.

Dă-ne tuturór,* Născătoarea Împăratului,* din tot necazul ce vine asupră-ne*
despresurare,* cu solirea către Fiul tău.

Peasna a VIa. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Cu totul* ţi-ai omorât a trupului* cugetare, cinstite părinte,*
şi-ai înviat cu cuvântul tău morţii;* aşa şi mie, preabunule, sufletul*
cu patimile omorât,* cu solirea ta, sfinte, viază'mi'l.

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Noianul* greşalelor m'acoperă* şi mă bate a ispitei furtună*
şi spre adâncul pierzării mă trage* preaînăsprita suflare a patimii;*
soleşte'mi, sfinte Spiridon,* la Stăpânul-a-toate şi scapă-mă.

Slavă.

Părinte,* nădejdea necăjiţilor,* cu dulceţile spurcatul meu suflet*
cu a străpungerii inimii baie* şi cu a lacrimilor curăţeşte'mi'l*

şi scapă'l, sfinte Spiridon, de cumplita osândă cea veşnică.

Şi acum.

Goneşte din ticălosul trupul meu toată boala cea nevindecată
şi de durerea cumplită mă scapă şi vindecarea degrab dăruieşte'mi-o,
Mireasă a lui Dumnezeu, cu fierbinte solirea la Fiul tău.

şi aceste două tropare

Alungă-ne, preafericite, necazul şi toată boala,
şi ca un bun, sfinte Spiridon, pe toţi, cu solirea ta,
de chinul cel veşnic ne izbăveşte.

Născut-ai netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică,
pe Carele prin cuvânt în pântece L-ai luat,
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a III[a], cu acelaşi ecfonis; şi

Condacul. Glas 4. Ταχὺ προκατάλαβε (Degrabă întâmpină).

Gătit-ai Biserica într'ale tale rostiri,
cinstit-ai cu faptele arhierescul veşmânt,
slăvitule Spiridon;
lumea ai luminat-o cu a ta cumpătare,
darul tămăduirii tuturór strălucit-ai;
pentru aceasta cu râvnă cinstim pomenirea ta.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Gura mea va grăi înţelepciune
şi cugetul inimii mele pricepere.

a treia oară cu Stihul:

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi lumea.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluieşte.

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm,
Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Toată suflarea să laude pe Domnul (de trei ori, cu încheiere).

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie…

şi Evanghelia după Ioan (X, 9-16).

Zis-a Domnul: Eu sînt uşa; prin Mine de va intra cineva, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla. Furul nu vine fără numai să fure şi să junghie şi să piardă; Eu am venit ca oile Mele viaţă să aibă şi din belşug să o aibă. Eu sînt păstorul cel bun; păstorul cel bun îşi pune sufletul său pentru oi; iar cel năimit şi

care nu este păstor, ale cărui oi nu sînt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge, şi lupul le răpeşte şi le risipeşte. Cel năimit fuge, pentru că este năimit şi nu'i pasă de oi; Eu sînt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine, precum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl; şi sufletul Îmi pun pentru oi. Am şi alte oi, care nu sînt din staulul acesta; şí pe acelea trebuie să le mân, şi vor auzi glasul Meu, şi va fi úna turma, únul Păstorul.

Slavă.

Pentru mijlocirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru mijlocirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi Podobnica aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Comoară şi laudă* are ostrovul Kerkýrei*
trupul tău, slăvitule,* dobândindu'şi pururea toată cererea;*
ci la fel, bunule,* fii acum şi nouă* şi alungă-ne, cu harul tău,*
toate săgeţile* şi toată trufia vrăjmaşilor,*
la Domnul mijlocindu-ne,* sfinte Spiridon, cu osârdie,*
şi inima noastră* plineşte-o cu pacea lui Hristos,*
ne'ncetat pomenindu-ne* Stăpânului cerului.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori). Ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Peasna a VII[a]. Παῖδες Ἑβραίων (În cuptor Feciorii Evreilor).

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Scapă'i pe cei care îţi cântă,* Ierarhe Spiridon preacuvioase,*
la lumină pe robii tăi călăuzându'i*
şi le zdrobeşte cursele* cele puse de vicleanul.

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Toată năvala cea drăcească* de la robii tăi, părinte, risipeşte-o,*
şi viclenele gânduri şi împresurarea,*
să lăudăm de-a pururea* a ta facere de bine.

Slavă.

Stinge'mi, rugându'L pe Stăpânul,* întristarea cea amară, Ierarhe,*
din cumplite nevoi pe robul tău smulgându'l,*
părinte-al necăjiţilor,* şi din patimile rele.

Şi acum.

Plin sînt de toată răutatea,*învechitu-m'am în relele năravuri;*
la'ndurările tale alerg şi vin strigându'ţi:*
Curată, mântuieşte-mă*cu'ndrăznirea ta de maică.

Peasna a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

De neputinţe*şi de primejdii cumplite*izbăvire te cunosc, Ierarhe;*
sufletul, dar, scapă'mi*de toată supărarea.

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Din tot necazul*pe robii tăi slobozeşte'i,*Ierarhe Spiridon milostive,*
Domnului de-a pururi,*părinte, pomenindu'i.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Nu conteni, dar,*a mijloci la Stăpânul,*credincioşii tăi, sfinte, păzindu'i,*
toată vătămarea*gonind'o de la dânşii.

Şi acum.

Spre ticălosul*robul tău, Maică, te pleacă*şi din boli izbăveşte-mă grabnic,*
să slăvesc de-a pururi*purtarea ta de grijă.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IX[a]. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον (Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Pe cei care aleargă*la tine, slăvite,*îi mântuieşte din toată primejdia*
şi izbăveşte'i, părinte,· de boală şi patimă.

Sfinte părinte Spiridon, roagă-te pentru noi.

Solirea ta la Domnul*cea bine-primită*nu o curma, făcătorul-de-minuni,*
pentru cei care te cheamă· şi cer ajutorul tău.

Slavă.

Scăpare în primejdii*şi pavăză tare*te-au dobândit credincioşii din Kérkyra;*
la fel şi mie, părinte,· arată-te, rogu-mă.

Şi acum.

Liman de mântuire *ştiindu-te, Maică, *la ajutorul tău pururea alergăm *
şi te rugăm, Preacurată·: din boli izbăveşte-ne.

Şi, tămâind preotul, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare, pe tine te mărim.

apoi Megalinariile sfântului.
Glasul al 8-lea. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Pe steaua Bisericii lui Hristos, *
pe vindecătorul *neputinţelor tuturór, *
pe stâlpul credinţei, *să îl cinstim cu toţii, *
pe Spiridon slăvitul·, podoaba Părinţilor.

Roagă-te, preabunule Spiridon, *
şi drept-slăvitoarea *adunare păzeşte-o, *
dându'i de la Domnul *iertare de greşale, *
să îţi cântăm, părinte·, cântare de laudă.

La Domnul, slăvitule Spiridon, *mijloceşte pururi, *
izbăvindu'i pe robii tăi *din toată durerea *şi boala şi'ntristarea, *
din moartea sufletească *şi din primejdie.

Ochii cei orbiţi, sfinte Spiridon, *ai inimii mele, *din pricína păcatelor, *
grabnic luminează'i *cu raza cea cerească *
şi scapă-mă de iadul *muncilor veşnice.

şi acestea, ale Născătoarei-de-Dumnezeu

Maica Ziditorului tuturór, *Stăpână a lumii, *rugăciunea primeşte-ne *
şi soleşte pururi *la Cel născut din tine; *fii, dar, mijlocitoare, *Maica Stăpânului.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu, *
Dumnezeu Cuvântul *întrupându-Se negrăit, *
covârşeşti, Fecioară, *Oştirea cea cerească; *ţie, dar, îţi aducem *cântare de laudă.

Cu toate Oştirile îngereşti, *cu Botezătorul, *cu Apostolii cei slăviţi *
şi cu tot soborul *Sfinţilor, Stăpână, *Fiului tău te roagă, *toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului, din Minei. Glasul întâi.

Al Soborului dintâi apărător te-ai arătat, şi de-minuni-făcător, de-Dumnezeu-purtătorule Spiridon, părintele nostru; că pe moarta din mormânt o ai strigat, şi în aur ai prefăcut şarpele; şi cântând sfintele tale rugăciuni, Îngeri ai avut împreună-slujitori, Preasfinţite; slavă Celuia care te-a slăvit, slavă Celui ce te-a încununat, slavă Celuia ce lucrează prin tine tămăduiri tuturór.

După care Preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
Încă ne rugăm să se păzească sfântă mânăstirea aceasta…,
strana: Doamne miluieşte (de 40 ori + 3 ori),
Încă ne rugăm şi pentru ca să audă Domnul Dumnezeu…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori, recitativ),
Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... ,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
iar Preotul zice ecfonisul: Că milostiv; apoi face Otpustul mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; apoi zicem acest

Tropar. Glasul al 2-lea.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Însuţi *vas curat gătindu-te, *sfinte Spiridon, cu vârtutea, *
arhierescul veşmânt *şi ungerea Duhului, *cum se cădea, le-ai luat, *
întărire făcându-te *Bisericii sfinte *a drept-slăvitorilor, *şi biruinţă şi scut; *
cărora şi-acum, fericite, *pe Hristos Atotţiitorul *milostiv arată'L cu solirea ta.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

într'acest chip tălmăcit obştii sfintei Mânăstiri Nera;
în Bucureşti, 2 Ianuarie 2012, de pomenirea cuviosului
părintelui nostru Serafim din Sarov.

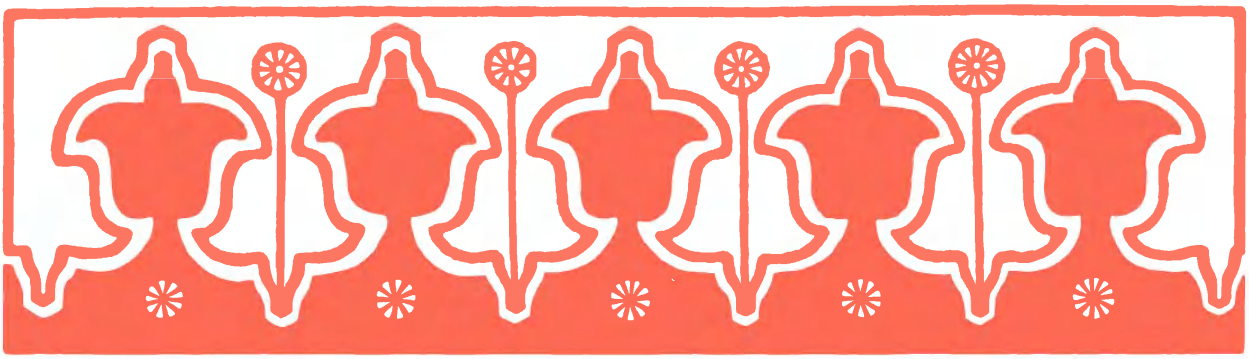

CANON PARACLIS–ADICĂ DE RUGĂCIUNE–

către cel întru Sfinţi Părintele nostru, marele Dascăl şi Luminător al lumii
IOAN GURĂ-DE-AUR, ARHIEPISCOPUL CONSTANTINOPOLEI;
facerea Cuviosului Părintelui nostru Nicodim Aghioritul.

Preotul începe: Binecuvântat este Dumnezeul nostru;
Psalmul 142; Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
(Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

A Ierarhului cu gură de aur*
sfântă icoană păcătoşii cinstind'o,*
să cerem rugăciunea lui, din suflet strigând:*
o, Dumnezeiescule,* fericite Ioane,*
grabnic izbăveşte-ne* dintru toată nevoia,*
că mijlocirea ta către Hristos*
bineprimită* e, sfinte, de-a pururea.

Slavă. Al sfintelor moaşte, de la avem spre închinare.

Cu nevoinţa ta, părinte Ioane,*
sfântă biserică făcându-te, sfinte,*
a Tatălui şi-a Fiului şi-a sfântului Duh,*
dă-ne, fericitule,* izbăvire de răul*
vrăjmaşilor nevăzuţi,* alungându-ni'i grabnic*
celor ce moaştele dumnezeieşti* întru credinţă*
îţi cinstim, Hrisóstome.

Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit* dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit* nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,* Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule;
şi apoi numaidecât

Troparele Canonului.
Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ἁρματηλάτην Φαραώ
(Pe faraon ce se purta în car).

stih: Părinte Gură-de-aur, roagă-te pentru noi.

Înţelepciunii început* din temerea* de Dumnezeu făcând,*
poruncile toate* prin aceasta le-ai ţinut*
şi înălţimea dragostei* ai ajuns, fericite,*
de care împărtăşeşte-ne,* cu dumnezeiască solirea ta.

stih: Părinte Gură-de-aur, roagă-te pentru noi.

Prin înfrânare-ai omorât* trupeştile* patimi, Hrisóstome,*
la nepătimire,* părinte, urcându-te;*
ci şi pe noi de patima* sufletească ne scapă,*
Stăpânului pomenindu-ne,*
şi de cea trupească, rugămu-te.

Slavă.

Din tinereţe ai iubit* smerenia,* dumnezeiescule*
părinte Ioane,* trufia urându-o;* ci şi acum, rugându-te,*
de tot cugetul mândru,* sfinte, degrab izbăveşte-ne,*
către cel smerit întorcându-ne.

Şi acum.

Ţinând în braţe pe Hristos,* Stăpâna mea,* zis-ai Acestuia:*
Fiul meu preadulce,* Care m'ai învrednicit* să Îţi fiu maică, rogu-Te,*
dintru toată nevoia* scapă'i degrabă pe robii tăi*
care vin la mine rugându-mă.

Ale Pesnei a IIIª. Οὐρανίας ἀψῖδος (Al cereştii bolte).

stih: Sfinte părinte Ioane, roagă-te pentru noi.

A trăi – după Pavel* – ţi-a fost Hristos* pururea,*
cum şi a muri pentru Dânsul* câştig o ai socotit;*
ci a muri după trup* de la Hristos mijloceşte'mi*
şi-a trăi în Duhul sfânt,* o, Ierarhule.

stih: Sfinte părinte Ioane, roagă-te pentru noi.

Deznădejdii secure* te-ai arătat* pururea*
şi cald vestitor pocăinţei,* păstorule cel preabun;*
învredniceşte-mă, dar,* pocăinţei curate*
de cele ce am greşit* cu vorba şi faptele.

Slavă.

Luând, sfinte, putere * de la Hristos Dumnezeu *
de a dezlega tot păcatul, * precum şi de a lega, *
dă'mi dezlegare acum * de păcatele mele *
şi cu frica Domnului * leagă-mă, rogu-te.

Şi acum.

Mare e, Preacurată, * lauda ta pururea; *
c'ai născut pe Fiul Părintelui Celui fără de început; *
pe Care roagă'L prin har * iarăşi să mă'nvrednicească *
înfierii ceĭ cereşti, * pe care o am pierdut.

şi aceste două tropare:

Alungă-ne * toată ispita, primejdia şi nevoia, *
fierbinte mijlocitor * al nostru făcându-te *
la Domnul, preafericite Ioane.

Îndură-te, * de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată, *
şi chinul meu cel trupesc * degrab conteneşte'mi'l *
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi

Sedealna. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Cumplite nevoi, * părinte, cuprinzându-ne, *
la tine cădem * strigându'ţi, Ierarhule: *
la Hristos, grăbindu-te, * mijloceşte, sfinte Hrisóstome, *
îndurat făcându'L spre noi, * Ioane * de-trei-ori-fericitule.

Troparele Pesnei a IV^a. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε (Tu eşti tăria mea Doamne).

stih: Părinte Gură-de-aur, roagă-te pentru noi.

Învăţător * te-ai arătat, fericitule, *
rugăciunii minţii; * dă-ne, dar, s'avem şi noi *
numele sfânt * al lui Iisus *
suflare, lumină * şi dulce căldură, rugămu-te, *
şi-a zice totdeauna * întru inima noastră: *
Iisuse al meu, miluieşte-mă.

stih: Părinte Gură-de-aur, roagă-te pentru noi.

Cea de arginţi * împătimire smulgându-o, *
săditor al milei * fost-ai, înţeleptule; *
ci şi acum * smulge-ne degrab *
toată lăcomia, * sădind în suflete milostenia, *

asemenea, părinte, *Dumnezeului nostru, *
să ne facem printr'însa, rugămu-te.

stih: Părinte Gură de Aur, roagă-te pentru noi.

Fagur ne e *cuvântul tău, Ierarhule, *
iar cărţile tale, *o, Dumnezeiescule, *mană preadulce cu-adevărat *
şi pom al vieţii *şi apă vie, Hrisóstome; *
din care dăruieşte'mi *să m'adăp totdeauna *
şi să secer viaţa cea veşnică.

stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Numele tău *dumnezeiesc, o, Stăpâna mea, *
lumină e minţii, *sufletului dragoste, *limbii dulceaţă de negrăit; *
lipească-se, Maică, *de răsuflarea mea, rogu-mă, *
şi buzele să'mi strige *dimpreună cu mintea: *
Mariám, Mariám, mântuieşte-mă.

Ale Pesnei a V^a. Ἵνα τι με ἀπώσω (Pentru ce m'ai lepădat).

stih: Sfinte părinte Ioane, roagă-te pentru noi.

Minunate luceafăr, *care risipeşti toată noaptea din suflete *
cu raza de aur *a cuvintelor tale dumnezeieşti, *
luminează, sfinte, *al minţii mele întuneric, *
ca să văd frumuseţea Stăpânului.

stih: Sfinte părinte Ioane, roagă-te pentru noi.

apoi, de eşti monah zici

Precum Îngerii, sfinte, *ai vieţuit pe pământ, fericitule, *
măcar că cu trupul *cu puţin micşoratu-te-ai decât ei; *
ci pe purtătorii *de îngerescul chip, părinte, *
să trăim îngereşte ajută-ne.

iar de eşti mirean zici

Precum Îngerii, sfinte, *ai vieţuit pe pământ, fericitule, *
măcar că cu trupul *cu puţin micşoratu-te-ai decât ei; *
şi pe noi, părinte, *de toată grija cea lumească *
izbăveşte-ne grabnic, rugămu-te.

Slavă.

Al ispitelor vifor, *sfinte, l-ai răbdat, mulţumindu'I Stăpânului; *
ci dă-ne şi nouă, *lui Hristos pomenindu-ne, ca un bun, *
să răbdăm ispita de la diavoli, de la oameni *
şi de la fire, părinte, rugămu-ne.

Şi acum.

Arătatu-te-ai nour,* ploaia cea cerească în lume-aducându-o,*
c'ai plouat, Fecioară,* muritorilor harul dumnezeiesc;*
ci trimite, Maică,* preaîmpietritei mele inimi*
ploaia lacrimilor şi străpungere.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stih: Părinte Gură-de-aur, roagă-te pentru noi.

Mulţime* fără de număr, bunule,*
prin cuvintele tale de aur* ai mântuit;*
ne rugăm, dar, părinte,* diavoleasca momeală alungă-ne-o,*
aleasă pâine lui Hristos,* mântuiţi, Ierarhe, ducându-ne.

stih: Părinte Gură-de-aur, roagă-te pentru noi.

Pre leul* omorâtor de suflete* l'ai călcat întru a Crucii putere;*
stinge-ne, dar,* şi a noastră mânie,* ce se aprinde asupra aproapelui,*
şi pizma risipeşte-o,* cea numită şi maica uciderii.

Slavă.

Părinte,* de toată boala trupului* şi a duhului scapă-ne grabnic,*
că multora le-ai adus vindecare,* tămăduindu'i cu harul dumnezeiesc,*
numindu-te pe drept cuvânt* făcător-de-minuni, fericitule.

Şi acum.

Fecioară,* car purtător al Focului* şi Cărbunelui cleşte, Curată,*
arde'mi degrab* întinarea din suflet,* de osândirea de fraţi curăţindu-mă,*
cu buzele şi inima* curăţite să cânt ajutorul tău.

şi aceste două tropare:

Alungă-ne* toată ispita, primejdia şi nevoia,*
fierbinte mijlocitor* al nostru făcându-te*
la Domnul, preafericite Ioane.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică,*
pe Carele prin cuvânt* în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
la care pomeneşte iarăşi ca după Peasna a treia; iar după ecfonis

Condacul. Glas 2. Προστασία τῶν Χριστιανῶν (Păzitoarea creştinilor).

Sufleteştilor patimi cu toţii ştiindu-te*
şi trupeştilor, sfinte Ioane Hrisóstome,*
fără plată vindecător, părinte, îţi strigăm:*
dăruieşte-ne cea după trup* şi după suflet, ca un bun,*

vindecare, rugămu-te,*
viforul potolindu'l*şi valul împresurării*
şi al nevoilor ce vin,*Ierarhe, peste turma ta.

şi Prochimenul. Glasul al 4-lea.

Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Auziţi acestea toate neamurile,
luaţi în urechi toţi cei ce locuiţi lumea.

Evanghelia

Diaconul: Înţelepciune drepţi…

Din sfânta Evanghelie de la Ioan citire (X, 9-16).

Zis-a Domnul: Eu sînt uşa; prin Mine de va intra cineva, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla. Furul nu vine fără numai să fure şi să junghie şi să piardă; Eu am venit ca oile Mele viaţă să aibă şi din belşug să o aibă. Eu sînt păstorul cel bun; păstorul cel bun îşi pune sufletul său pentru oi; iar cel năimit şi care nu este păstor, ale cărui oi nu sînt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge, şi lupul le răpeşte şi le risipeşte. Cel năimit fuge, pentru că este năimit şi nu'i pasă de oi; Eu sînt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine, precum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl; şi sufletul Îmi pun pentru oi. Am şi alte oi, care nu sînt din staulul acesta; şi pe acelea trebuie să le mân, şi vor auzi glasul Meu; şi va fi úna turma, únul Păstorul.

Slavă.

Pentru solirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi stihira podobnică. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Cerule ca aurul,*soare pe Domnul avându'L*
şi'mprejur virtuţile*strălucind ca stelele,*Ierarhule,*
mare a Scripturilor,*uşa pocăinţei,*
după Pavel Pavele al doilea,*
gură a harului,*al înţelepciunii adâncule,*
părinte Hrisóstome,*ţie ne rugăm cu osârdie:*
apucă'nainte,*ispitele gonindu-ne degrab,*
şi mântuirii, cu harul tău,*sfinte,'nvredniceşte-ne.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările; şi celelalte tropare ale canonului Paraclisului.

Ale Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας
(Cei ce-au mers din Iudeea).

stih: Sfinte părinte Ioane, roagă-te pentru noi.

Ca o trâmbiţă, sfinte,* gura ta cea de aur a trâmbiţat înviind*
pe morţii din mormântul* nepurtării de grijă,* dintru care ridică-mă,*
râvnă fierbinte degrab,* părinte, dăruindu'mi.

stih: Sfinte părinte Ioane, roagă-te pentru noi.

Cela ce eşti părinte* al părinţilor, dascăl învăţătorilor,*
de toată întristarea* şi toată vătămarea,* Ierarhe, păzeşte-ne,*
ca pe ai tăi ucenici* şi fii, preamilostive.

Slavă.

Având gura de aur,* dimpreună cu inima, preabogatule,*
săracilor comoara* cerească nestricată* a vederii dumnezeieşti*
dă-ne-o, părinte preabun,* cu cea a făptuirii.

Şi acum.

Două lumi luminează* lumina ta, Maică; ci luminează-mă,*
pe mine'ntunecatul,* cu dragostea, blândeţea* şi supunerea, rogu-te,*
să dobândesc, mântuit,* lumina cea cerească.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ
(Pe Cel ce în muntele sfânt).

stih: Sfinte Gură-de-aur, roagă-te pentru noi.

Liră Tatălui, Fiului lăută* şi Duhului harfă ai fost, Ioane;*
ci mijlocind, Ierarhe, arată-mă, rogu-te,* lăcaş al Treimii,*
pururea Treimii* rugându-te, părinte.

stih: Sfinte Gură-de-aur, roagă-te pentru noi.

Arătatu-te-ai casă'nsufleţită* a virtuţilor toate, preafericite;*
ci şi pe mine, părinte Ioane, arată-mă*
lucrător preavrednic* a toată porunca* şi casă a virtuţii.

Slavă.

Stâlp de foc fă-te mie, Ierarhe,* nor umbros şi răcoare, preamilostive,*
că mă doboară, părinte, năvala ispitelor;*
scoală-mă şi-ajută'mi* al făgăduinţei* pământ să'l aflu, sfinte.

Şi acum.

Păcătosul meu suflet, Preacurată,* izbăveşte-mi'l, Maică, în ceasul morţii*
dintr'a vrăjmaşilor mână şi dă'mi, ticălosului,*
vămile a trece,* rogu-te, Stăpână,* fără'mpiedicare.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Cel ce în muntele sfânt S'a proslăvit
»şi în rug prin foc lui Moisí i-a făcut cunoscută
»taina cea preamare a Pururea-fecioarei,
»pe Domnul lăudaţi'L şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXª. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ (Înfricoşatu-s'a cerul). Irmosul.

»Înfricoşatu-s'a cerul de aceasta,*
»şi s'au spăimântat marginile pământului,*
»că Dumnezeu* oamenilor trupeşte S'a arătat*
»şi pântecele tău s'a făcut* mai cuprinzător decât cerurile,*
»de-Dumnezeu-Născătoare;* pentru aceasta te măreşte*
»soborul Îngeresc şi neamul omenesc.

stih: Sfinte părinte Ioane, roagă-te pentru noi.

apoi, de eşti monah zici

Ştiindu-te preadulce învăţător*
fecioriei, părinte Hrisóstome,* păzeşte-ne*
sufletul şi trupul, ca un păstor,*
în feciorie, bunule,* mintea şi simţirile îngrădind,*
prin care ni se strică* podoaba fecioriei,*
de-Dumnezeu-înţelepţitule.

iar de eşti mirean zici

Ştiindu-te fierbinte învăţător*
înfrânării, părinte Hrisóstome,* păzeşte-ne*
sufletul şi trupul, ca un păstor,*
în înfrânare, bunule,* mintea şi simţirile îngrădind,*
prin care urâtorul* de oameni ispiteşte*
dintru'nceput firea omului.

stih: Sfinte părinte Ioane, roagă-te pentru noi.

iarăşi, de eşti monah zici

Rugând cu îndrăznire pe Dumnezeu,*
Cuvioase Ioane, ajută-ne* să izbutim*
şi să împlinim câte lui Hristos*
la îmbrăcarea chipului* celui îngeresc am făgăduit,*
de faţă stând, părinte,* şi Îngerii şi Sfinţii,*
de-Dumnezeu-cugetătorule.

iar de eşti mirean zici

Rugând cu îndrăznire pe Dumnezeu,*
Cuvioase Ioane, ajută-ne*să izbutim*
şi să împlinim câte lui Hristos*
la cea de-a doua naştere*cea de la Botez am făgăduit,*
de faţă stând, părinte,*şi Îngerii şi Sfinţii,*
de-Dumnezeu-cugetătorule.

Slavă.

Cântarea cea puţină, ca un preabun,*
fericite Ioane Hrisóstome,*primeşte-o*
pentru toate câte ne dăruieşti*
şi'n schimbul ei trimite-ne*a ta mijlocire către Hristos,*
prin care de gheenă*scăpându-ne, părinte,*
Împărăţiei hărăzeşte-ne.

Şi acum.

Pe tine solitoare la Dumnezeu*
te aducem, Fecioară, toţi robii tăi;*roagă-te, dar,*
Fiului tău Celui Preamilostiv*
şi Tatălui şi Duhului,*Unuia Stăpânului tuturór,*
Treimii Celei sfinte,*spre noi să Se îndure,*
pe toţi, Stăpână, mântuindu-ne.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile acestea. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, mare învăţător,*părinte Ioane,*al Bisericii lui Hristos,*
al ritorilor ritor,*Păstorilor părinte,*podoaba cea aleasă*a bogoslovilor.

Bucură-te, râu carele adăpi*cu graiuri de aur*toată lumea cea de sub cer;*
bucură-te, cela ce ai gura de aur*şi inima, părinte· Ioane Hrisóstome.

Al dumnezeieştii milostiviri*chezaş, Ierarhe,*ridicare celor ce cad,*
al văduvelor sprijin,*săracilor comoară*ştiindu-te, părinte,*pururi păzeşte-ne.

Lăsat-ai Bisericii lui Hristos* podoabă de nuntă* cărţile tale dumnezeieşti*
cu vorbe de aur,* cinstite Ierarhe,* de-trei-ori-fericite· Ioane Hrisóstome.

Paşte-ne, păstorule cel preabun,* la livezi umbroase,* la izvoarele apelor,*
la locul verdeţii,* ducându-ne, părinte,* cu rostul tău de aur,· în staulul cel de sus.

Dragoste şi pace de la Hristos* cere-ne, slăvite,* şi răbdare până'n sfârşit,*
şi sufletelor milă* şi har şi mântuire* robilor tăi, părinte· Ioane, soleşte-ne.

iar unde este Hramul sfântului zicem:

Lăcaşul tău acesta dumnezeiesc* având'l cu toţii* adăpost înţelegător,*
alergăm la dânsul,* părinte, în primejdii,*
din toată'mpresurarea· degrab izbăvindu-ne.

şi acestea două, ale Născătoarei de Dumnezeu:

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul* întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească;*
ţie, dar, îţi aducem· cântare de laudă.

Cu toate Oştirile îngereşti,* cu Botezătorul,* cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână,* Fiului tău te roagă,* toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului Ioan Gură-de-Aur, glasul al optulea

Din gura ta ca un foc* harul strălucind,* toată lumea a luminat,* vistieriile ne-iubirii de argint* lumii a câştigat,* înălţimea gândului smerit* nouă ne-a arătat;* ci cu cuvintele tale* învăţându-ne, părinte* Ioane Gură-de-aur,* roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu* să mântuiască sufletele noastre.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia pe glasul al 2-lea. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου
(Când de pre lemn).

Sfinte* Ierarh al lui Hristos,* o, preaînţelepte Ioane,* trâmbiţa Duhului,*
scapă-ne, rugămu-te,* de a vrăjmaşilor* vătămare, preabunule,*
şi boala din trupuri* robilor tăi vindec'o,* şi cea din suflete,*
celor* ce venim cu credinţă* la a ta cinstită icoană,*
o, dumnezeiescule Hrisóstome.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Amin.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU
GRIGORIE PALAMA, NOUL HRISOSTOM,
ARHIEPISCOPUL SALONICULUI,
FĂCĂTORUL DE MINUNI

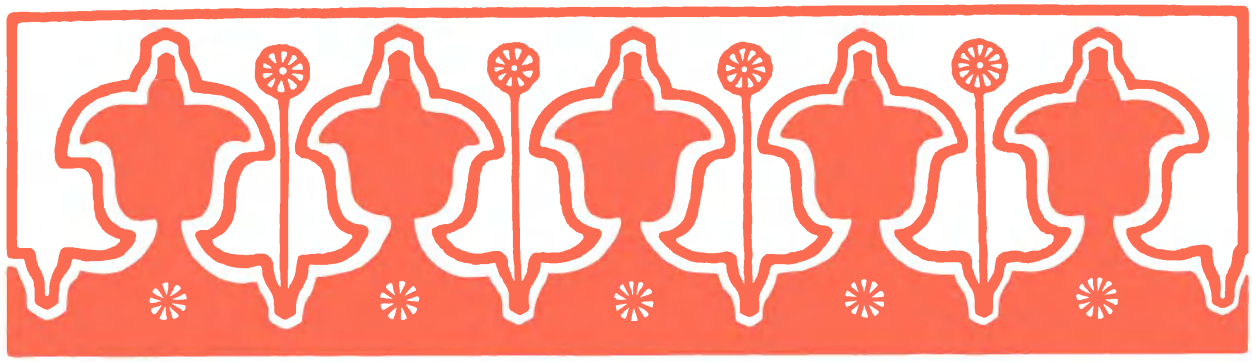

CANON PARACLIS CĂTRE SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA

facerea Cuviosului şi de-Dumnezeu-purtătorului Părintelui nostru Gherasim monahul Micraghiannanitul.

***

Preotul binecuvintează: Binecuvântat e Dumnezeul nostru; şi numaidecât

Psalmul 142.

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Şi să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că a gonit vrăjmaşul sufletul meu, smerit-a la pământ viaţa mea, aşezatu-m'a întru cele întunecate, ca pe morţii cei din veac. Şi s'a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s'a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ţie. Degrab auzi-mă, Doamne; slăbit-a duhul meu. Să nu întorci faţa Ta de la mine şi să mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineaţa mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne; la Tine am scăpat. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via; întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz sufletul meu; şi întru mila Ta sfârşi-vei pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sînt robul Tău.

Apoi cântăm aceasta, pe glasul al patrulea:

Dumnezeu este Domnul şi S'a arătat nouă;
bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

cu stihurile acestea:

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m'au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s'a făcut acesta şi minunat este întru ochii noştri.

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
(Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce).

De-Dumnezeu-cugetătorule sfinte,*
ajutătorule fierbinte al nostru,*
icoana ta cinstindu-o*cu toții, strigăm:*
scapă'i de primejdie*și întristări și ispite*
și boală și patimă*pe cei cáre te roagă*
și mântuire cere tuturór*
de la Stăpânul,*părinte Grigorie.

Slavă; troparul Hramului.
Și acum; acesta, ca cel de mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiți pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Psalmul al 50-lea.

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și vicleșug înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiești când vei judeca Tu. Că iată, în fărădelegi m'am zămislit și în păcate m'a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și duhul Tău cel sfânt nu îl lua de la mine. Dă mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor întărește-mă. Învățavoi pe cei fără-de-lege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă din sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat; arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu – duhul zdrobit; inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului și zidească-se zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, ridicare și arderi de tot. Atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Troparele Canonului, în greceşte cu acrostihul:
DE PATIMI, GRIGORIE, IZBĂVEŞTE-NE. [AL LUI] GHERASIM.
Ale Pesnei Ia. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Sălaş al luminii dumnezeieşti*făcându-te, sfinte,*
întunericul patimii*degrab de la noi îl risipeşte*
cu harul tău, Ierarhe Grigorie.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Nevoi de tot felul şi tulburări*mă află, părinte,· pentru mulţimea păcatelor;*
ci tu izbăveşte-mă degrabă*de întristarea ce vine asupra mea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh.

Izvor nesecat de tămăduiri*ştiindu-te, sfinte,*şi pe mine mă vindecă,*
şi cere'mi iertare de greşale*de la Stăpânul, părinte Grigorie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu trup pe Cuvântul fără de trup*născându'L, Stăpână,*
pătimirea trupului meu*o vindecă, Maică şi Fecioară,*
şi-a pocăinţei lumină arată'mi-o.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Doamne, Cela ce-ai înălţat).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Suferinţa trupească*cu harul tău stinge-o,*
toată sănătatea, părinte,· de sus revărsându-o*
degrab în suflet şi'n trup*celor ce vin cu credinţă*
şi cinstesc icoana ta,*sfinte Grigorie.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Dă-ne nouă, părinte,*să ne'ngrijim pururea*
de dumnezeiasca sămânţă· a fricii lui Dumnezeu,*
ca să culegem apoi,*cu mijlocirile tale,*
în hambarul cel de sus*spicul virtuţilor.

Slavă.

Luminare trimite*şi har de sus pururea*
celor ce venim, Ierarhe,· la sfântă icoana ta*
şi risipeşte degrab*toată mâhnirea şi scârba*
de la noi, cu harul tău,*sfinte Grigorie.

Şi acum.

Pe Stăpânul a toate*L-ai zămislit negrăit*
şi ai dezlegat, Preacurată,· blestemul cel de demult;*

ci izbăveşte-mă, dar, *de bântuiala vrăjmaşului*
şi vieţii veşnice *înnoieşte-mă.

apoi aceste două tropare

Îndură-te, *de-Dumnezeu-grăitorule Ierarhe,*
şi scapă'i cu darul tău *din toate ispitele*
pe cei ce se'nchină icoanei tale.

Îndură-te, *de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc *degrab conteneşte'mi'l*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); ecfonisul: Că milostiv; apoi

Sedealna. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Pe cei ce venim *la sfânta ta biserică,*
păstorule treaz, *preabunule Grigorie,*
la Hristos solindu-ne, *de năvala rea a vrăjmaşului*
şi de ispită scapă-ne degrab, *părinte *de-trei-ori-fericitule.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am, Doamne).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Rugăciunea ajută-ne *să o ţinem, sfinte părinte, pururea*
şi ne fă părtaşi, Grigorie, *luminării tainice a Duhului.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Toate bolile trupului *şi durerea sufletului alungă-le*
de la cei ce cu credinţă vin *şi cinstesc cu dragoste icoana ta.

Slavă.

Umejunile patimii *cu dogoarea harului tău usucă-le,*
izvorându-ne, Grigorie, *râul bunătăţilor Stăpânului.

Şi acum.

Dezlegare greşalelor *cere nouă pururea de la Fiul tău*
şi lumină'ntunecaţilor, *Maică şi Fecioară, dăruieşte-ne.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Caută degrab *către cei care te laudă[1] *şi ţi se roagă în biserica ta*
şi bucurie *tuturór dăruieşte-ne.

[1] Iar în loc de «şi ţi se roagă în biserica ta» zicem: «şi îţi sărută sfântă icoana ta».

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cel ce-ai ruşinat * semeţia hulitorilor, *
într'ale tale dogme dumnezeieşti * inima noastră * şi acum întăreşte-o.

Slavă.

Cald ajutător * turmei tale fii de-a pururea *
şi dezlegare dă-ne greşalelor * de la Stăpânul, * fericite Grigorie.

Şi acum.

Mângâie şi-acum, * Preacurată, pe poporul tău, *
zădărnicind viclenele sfătuiri * şi uneltirea * şi urzeala vrăjmaşilor.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciune voi vărsa).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Părinte, * înţelepţeşte turma ta * să priceapă'nşelătoarele vorbe *
şi preaviclenele puneri la cale * şi meşteşugul şi gândul vrăjmaşului, *
rugându-te lui Dumnezeu * să păzească credinţa Bisericii.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Necazuri * şi încercări şi vifore * se pornesc asupra noastră, părinte; *
ci izbăveşte-ne grabnic din toate * cu harul tău, Ierarhe Grigorie, *
prietene al lui Hristos, * grăitorule-al tainelor Duhului.

Slavă.

Lumină * ai strălucit, părtaş fiind * de lumina întreitului Soare; *
ci şi pe noi îndreptează-ne, sfinte, * la lumina poruncilor Domnului, *
ca unul ce te-ai arătat * vestitorul lucrărilor harului.

Şi acum.

Născând tu * Înţelepciunea Tatălui, * pe Hristos, de-Dumnezeu-Născătoare, *
din nebunia spurcatelor patimi * inima mea cea smerită ridică-o *
şi scapă-mă, Stăpâna mea, * alungând stăpânia vrăjmaşului.

şi troparele acestea

Îndură-te, * de-Dumnezeu-grăitorule Ierarhe, *
şi scapă'i cu darul tău * din toate ispitele *
pe cei ce se'nchină icoanei tale.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, *
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a treia; ecfonis: Că milostiv; şi

Condacul. Glasul al 2-lea. Ταῖς τῶν αἱμάτων (Cu ale sângiurilor tale).

Arhieree cinstite al Domnului,* ocrotitorul şi scutul Bisericii,*
soleşte, dar, sfinte Grigorie,* să ni se dea dezlegare greşalelor*
şi scăpare din toate nevoile.

Prochimenul. Glasul al 4-lea.

Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.
Stihul: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate
şi Cuvioşii Tăi se vor bucura.

Evanghelia.

Diaconul: Înţelepciune drepţi…. Din sfânta Evanghelie de la Ioan citire. (X, 9-16)

Zis-a Domnul: Eu sînt uşa; prin Mine de va intra cineva, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla. Furul nu vine fără numai să fure şi să junghie şi să piardă; Eu am venit ca oile Mele viaţă să aibă şi din belşug să o aibă. Eu sînt păstorul cel bun; păstorul cel bun îşi pune sufletul său pentru oi; iar cel năimit şi care nu este păstor, ale cărui oi nu sînt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge, şi lupul le răpeşte şi le risipeşte. Cel năimit fuge, pentru că este năimit şi nu'i pasă de oi; Eu sînt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine, precum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl; şi sufletul Îmi pun pentru oi. Am şi alte oi, care nu sînt din staulul acesta; şi pe acelea trebuie să le mân, şi vor auzi glasul Meu; şi va fi úna turma, únul Păstorul.

Slavă. Glasul al 2-lea.

Pentru solirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Prosómia. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Vas ales al Duhului* te-ai arătat, Cuvioase,*
cu focul virtuţilor* de tânăr, Grigorie,* curăţindu-te,*
şi Thessalonicului* ierarh şi slavă,*
al plirómei credincioşilor* slăvitule dascăle;*
drept aceea, sfinte, rugămu-te:*
de negurile patimii* şi împresurarea ispitelor*
scapă-ne degrabă,* Stăpânului cerându'i să ne dea*
dezlegare greşalelor* şi bogată mila Lui.

Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Troparele Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Feciorii lui Israil).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Dă tărie, părinte,* celor slabi şi îi scapă pe cei ce rău pătimesc*
şi cere de la Domnul* să'mprăştie mâhnirea* de la cei ce te laudă*
şi cu credinţă cinstesc* icoana ta cea sfântă.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Tămăduieşte durerea* inimii mele, părinte, că pătimeşte cumplit,*
şi-alungă de la mine* spurcatele patimi* ca să cânt cu pricepere:*
bine eşti cuvântat,* Dumnezeul părinţilor.

Slavă.

Având darul grăirii,* înţelepte părinte, de la Hristos Dumnezeu,*
grăieşte, Ierarhe,* şi inimilor noastre* ale tale învăţături*
care ne-arată mereu* cărarea mântuirii.

Şi acum.

Dintru tine, Curată,* răsărit-a zidirii în chip de om muritor*
Hristos, Soarele slavei,* lumina mântuirii* ca un bun strălucindu-o*
celor ce naşterea ta* o laudă, Fecioară.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Călăuzeşte* la mântuire, părinte,* cu toiagul cuvintelor tale*
turma ta de-a pururi,* păstorule preabune.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Caută, sfinte,* spre cei ce stăm înaintea* sfintei tale icoane cântându'ţi,*
dându-ne, părinte,* bogată mângâiere.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Acoperirea* cea de la tine având-o[1]* sfânt lăcaşul acesta, părinte,*
pururea păzeşte'i* pe cei ce vin într'însul.

Şi acum.

Vindecă, Maică,* sufletul meu ce boleşte* şi îi dă pocăinţă curată,*
ca ieşind din lume* să văd a ta lumină.

---

[1] În loc de «sfânt lăcaşul...» zicem, acolo unde biserica nu are hramul sfântului: «turma ta, Cuvioase Părinte,* pururea păzeşte-o* de toată răutatea».

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXa. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată).

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Luând de la Stăpânul*darul vindecării,*
de întristări şi de patimi şi multe dureri*
tămăduieşte-ne grabnic,*sfinte Grigorie.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu toţii sărutându'ţi*sfânta ta icoană,*
cu mijlocirea ta, sfinte, ajută-ne*
să dobândim, fericite,*harul dumnezeiesc.

iar la biserica din Bucureşti a sfântului zicem şi troparul acesta:

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

A tale părticele*lăcaşul tău, sfinte,*
mărgăritare de preţ dobândindu-le,*
pururi trimite'i, părinte,*şí ajutorul tău.

Slavă.

Cu slavă, Ierarhe,*stând la tronul slavei*
ca un cinstit slujitor al Stăpânului,*
neîncetat pomeneşte'i* pe cei ce te laudă.

Şi acum.

Cu-daruri-dăruită*Maică preacurată,*
la Fiul tău mijlocind, mântuieşte-mă,*
că întru tine nădejdea* mi-am pus-o, Stăpâna mea.

şi numaidecât Cuvine-se cu adevărat cu Megalinariile.
Glasul al 8-lea. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Thessalonicenilor sfânt păstor*şi dumnezeiască*întărire Bisericii,*
vasule al slavei*Treimii nezidite,*pe tine te cunoaştem,*sfinte Grigorie.

Grija pământească ai lepădat,*poftind, Cuvioase,*bunătăţile harului,*
scriitor al tainei*vieţii fericite*făcându-te, părinte,*trâmbiţa Duhului.

Domnului rugându-te ne'ncetat * să îţi lumineze * întunericul ca un Bun, *
de împărtăşirea * luminii nezidite * te-a'nvrednicit pe tine, * sfinte Grigorie.

Cu dumnezeiască rostirea ta * cinstitele dogme * tuturór le-ai învederat, *
călcând flecăreala * şi vorbele trufaşe * şi hula cea urâtă, * sfinte Grigorie.

Bucură-te, vasul virtuţilor, * lauda cea mare * a ierarhilor lui Hristos, *
călăuzitorul * monahilor din Athos * şi sfeşnicul Treimii, · părinte Grigorie.

Sfinte Ierarhe Grigorie, * dai tămăduire, * făcătorule-de-minuni, *
celor ce te cheamă * pe tine cu credinţă * şi vin să îţi sărute * sfântă icoana ta.

Ştiutorul tainelor lui Hristos, * dă înţelepciune * şi pricepere tuturór *
şi te roagă, sfinte, * Stăpânului a toate * ca să ne ierte toate * fărădelegile.

şi acestea două ale Născătoarei-de-Dumnezeu.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu, *
Dumnezeu Cuvântul * întrupându-Se negrăit, *
covârşeşti, Fecioară, * Oştirea cea Cerească; *
ţie, dar, îţi aducem · cântare de laudă.

Cu toate oştirile Îngereşti, * cu Botezătorul, * cu Apostolii cei slăviţi *
şi cu tot soborul * Sfinţilor, Stăpână, * Fiului tău te roagă, * toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului. Glasul al 8-lea.

Luminătorul Ortodoxiei, reazemul Bisericii şi învăţătorule, podoaba monahilor, apărătorul bogoslovilor cel nebiruit, Grigorie făcătorule de minuni, lauda Salonicului, vestitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

După care preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
Încă ne rugăm să se păzească,
strana: Doamne miluieşte (de 40+3 ori),
Auzi-ne pe noi, Dumnezeule,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
iar preotul zice ecfonisul: Că milostiv;
apoi face otpustul mic, fără însă a zice
Pentru rugăciunile;
după care zicem

Stihira podobnică. Glas 2.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Stâlpul * Bisericii neclătit *
şi luminătorule mare, * sfinte Grigorie, *
grabnic izbăveşte-ne * de toată patima *
pe cei care icoana ta * cinstim cu credinţă, *
şi lucrarea celui rău îndepărtează-o; *
tu, dar, * ne ajuţi totdeauna * şi le împlineşti rugăciunea *
celor ce cu dragoste te laudă.

apoi, pe acelaşi glas zicem

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ,
Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie, zicând

Pentru rugăciunile.

Scapă'i, Grigorie, de-a patimii ceaţă
pe cei ce te roagă, slăvite Părinte.

Canon Paraclis către Cuviosul Mucenic E F R E M cel nou-arătat; alcătuirea Cuviosului GHERASIM Micraghiannanitul.

Preotul începe: Binecuvântat este Dumnezeul nostru;
Psalmul 142; Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparul Paraclisului. Glasul al 4-lea.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Celor ce vin la mijlocirea ta, sfinte,*
şi îţi sărută preacinstitele moaşte*
plineşte-le, dar, cererea, părinte Efrem,*
toate strâmtorările*şi ispitele toate*
şi boala şi patima*alungându-le grabnic,*
pe Dumnezeu rugându'L pentru noi,*
o, Mucenice*slăvite al Domnului.

sau, unde nu sînt moaştele:
şi îţi sărută preacinstita icoană

Slavă. Acelaşi sau Troparul hramului.
Şi acum. Al Născătoarei de Dumnezeu. Asemenea.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Psalmul 50; şi apoi începem

Tropar ele Canonului.

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Crinilor asemeni au răsărit*moaştele cinstite*ale tale, sfinte Efrem,*
mireasma cerească aducând'o,*duhoarea patimilor alungându-o.

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

De sus nu lipsi de a'i cerceta*pe cei ce te cheamă,*Mucenice al lui Hristos,*
ci dă-le, Efrem preafericite,*a ta purtare de grijă şi harul tău.

Slavă.

Cu raza primitelor mijlociri*celor ce'ţi sărută*cu evlavie moaştele*
a bolilor ceaţă risipeşte-o,*părinte sfinte, şi noaptea ispitelor.

sau: *celor ce aleargă*la cinstită icoana ta*...

Şi acum.

De cursa vrăjmaşului nevăzut*a scăpa, Stăpână,*cu cinstită solirea ta,*
degrab întăreşte-mă, Fecioară,*ca să şi laud de-a pururea slava ta.

Peasna a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Cel ce bolta cerească).

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Răsărit-ai în urmă*precum o stea credincioşilor*
cu aflarea moaştelor tale,*dumnezeiescule,*
îmbelşugat luminând*cu strălucirea minunii*
inimile celor ce*cer ajutorul tău.

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

A cumplitelor patimi*şi a ispitelor arşiţă*
stingi cu a solirilor tale*rouă, preabunule;*
pentru aceasta strigăm:*stinge durerile noastre,*
slăvite, cu apele*harului Duhului.

Slavă.

Cei ce moaştele tale*ţi le sărută cu dragoste*
iau tămăduire degrabă*din toate bolile,*
că tuturór dăruieşti,*preamilostive părinte,*
stându-le alături,*mila şi harul tău.

sau: Cei ce vin cu credinţă*la preacinstită icoana ta*...

Şi acum.

Arătatu-te-ai, Maică,*jilţ netrupesc Împăratului*
şi sălaş mai larg decât cerul*al Ziditorului;*
pentru aceasta mă rog:*de-Dumnezeu-Născătoare,*
casă, dar, arată-mă*faptelor harului.

şi aceste două tropare

Alungă-le,*preacuvioase Efrem, toată vătămarea*
şi bolile, ca un bun,*părinte, le vindecă*
celor ce vin la solirea ta, Mucenice.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, cum s'a arătat,
cu ecfonisul: Că milostiv.

Sedealna. Glas 2. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

Preacald solitor* văditu-te-ai, preabunule,*
prin cea de acum* descoperirea moaştelor*
celor ce, slăvitule,* cu căldură cer mijlocirea ta;*
pentru aceasta ţie şi strigăm:*
la Domnul* scăpare mijloceşte-ne.

Peasna a IVª. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am, Doamne).

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Felurit, fericitule,* vii la cei ce cheamă acoperirea ta,*
împlinindu-le cererile* cele spre folos, Cuviosule.

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Vindecare bolnavilor* şi linişte sfântă înviforaţilor*
dăruieşte-le, preabunule,* celor ce aleargă la harul tău.

Slavă.

De lucrarea vicleanului* ţine neatinsă, Efrem slăvitule,*
preacinstită Mânăstirea ta,* care îţi şi găzduie moaştele.

Şi acum.

Zămislit-ai în pântece* Soarele dreptăţii, Maică a Domnului;*
cu lumina Lui şi mintea mea* cea întunecată luminează-o.

Peasna a Vª. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Neîntârziat* cu toiagul mijlocirilor* goneşte, sfinte, leul cel nevăzut*
ce se aruncă* asupra noastră, rugămu-te.

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Te-ai încununat* şi-abia acum credincioşilor* te-ai arătat, părinte, cum ai voit,*
izvor sfinţirii* moaştele tale făcându-ne.

Slavă.

Mare-ajutător* Mânăstirea ta aflându-te,* vistierie mare a câştigat*
moaştele tale* înmiresmate, slăvitule.

Şi acum.

Caută şi-acum * Preacurată, către robul tău, *
pururi-fecioară Maica lui Dumnezeu, *
şi vindecării * învredniceşte'mi, dar, sufletul.

Peasna a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

De trupuri * şi de suflete doctor * te-a făcut harul Duhului, sfinte, *
în zilele * de pe urmă, părinte, * dând la iveală din sânul pământului *
moaştele tale îndelung * tăinuite, Efrem fericitule.

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Tărie * slăbănogului dat-ai, * sănătos arătându'l, părinte, *
pe cela ce * a venit cu credinţă * la sfinte moaştele tale, preabunule, *
şi întru frica Domnului * înţelept l-ai făcut, Cuviosule.

Slavă.

Vădite * i-ai făcut ale tale, * arătându-te stareţei, sfinte; *
ci şi acum * celor care, slăvite, * doresc de tine arată, dar, faţa ta, *
de bucurie inima, * fericite părinte, umplându-le.

Şi acum.

Cămară * împodobită, Fecioară, * şi biserică prealuminată *
lui Dumnezeu te-ai făcut, zămislindu'L *
din preacuratele sângiuri, Stăpâna mea, *
şi nouă om adevărat, * după mila Lui, Maică, născându-ni'L.

şi aceste două tropare

Necazul * şi strâmtorarea şi boala şi vătămarea *
alungă-le tuturór, * Efrem fericitule, * celor ce vin la solirea ta, Mucenice.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, * lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a III[a], cu acelaşi ecfonis; şi

Condacul. Glas 2. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου (Cu ale sângiurilor tale).

Cu arătarea slăvită a moaştelor * ai arătat tuturór strălucirea ta *
şi dai vindecări credincioşilor, * sfinte Efrem, mântuind în primejdie *
pe cei ce te strigă, preabunule.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Cinstită înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

a treia oară cu Stihul:

Sfinţilor celor din pământul Său
minunate a făcut Domnul toate voile Sale într'înşii.

Preotul: Domnului să ne rugăm. (Strana: Doamne miluieşte.)

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm.

Strana: Amin. Toată suflarea să laude pe Domnul (de trei ori, cu încheiere).

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie….

şi Evanghelia după Matei (XI 27-30).

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate datu-mi-s'au de Tatăl meu; şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, fără numai Tatăl; nici pe Tatăl cunoaşte cineva, fără numai Fiul şi cui va voi Fiul să'i descopere. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că blând sînt şi smerit cu inima, şi veţi afla odihnă sufletelor voastre; că jugul Meu e bun şi povara mea uşoară.

Slavă.

Pentru solirile Cuviosului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi stihira aceasta. Glas 6. Cu totul nădejdile.

Năvala păgânilor*cu bărbăţie răbdat-ai,*
mucenic al Domnului,*Efrem cuviosule,*arătându-te,*
tuturór dându-ne*bucurie, sfinte,*cu aflarea tăinuitelor*moaşte, slăvitule,*
prin care năvala vicleanului*şi bolile şi patima*grabnic, fericite, se biruie;*
strigăm, dară, ţie:*la Domnul nu lipsi a te ruga*
să dea celor ce te laudă*preabogată mila Lui.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori). Ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Peasna a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei din Iudeea).

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Dintru slava cerească*căutând, fericite, spre mânăstirea ta,*
te-arăţi întru vedenii,*cum însuţi ştii, părinte,*şi plineşti toată cererea,*
preacuvioase Efrem,*celora ce te cântă.

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Şí în vis şí aievea,* mai presus de pricepere, arătându-te,*
cerească bucurie* şi toată darea bună* dăruieşti, înţeleptule,*
celora care slăvesc* viaţa ta, părinte.

Slavă.

Bogăţie cerească* osemintele tale agonisindu-le*
a ta cinstită lavră,* pe cei ce vin într'însa* îi sfinţeşte cu harul tău,*
preacuvioase Efrem,* slăvite Mucenice.

Şi acum.

Plugărind netrupeşte* cu solirea fierbinte la Cel născut al tău,*
de-tot-înţelenitul* sufletul meu, Stăpână,* roditor, dar, arată'mi'l,*
s'adun, Fecioară, în cer* roadele pocăinţei.

Peasna a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Bucură, sfinte,* cu ajutorul tău grabnic* strâmtoraţii de boli şi necazuri,*
toat'amărăciunea* gonindu-le, părinte.

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Stinge'mi cu roua* solirii tale, părinte,* a durerii văpaie din suflet,*
dându'mi de la Domnul* dumnezeiască tihnă.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Stând, fericite,* într'ale Sfinţilor cete,*
cu acestea soleşte la Domnul*
celor ce sărută* moaştele tale sfinte.

Şi acum.

Scapă-mă grabnic* de a vrăjmaşului silă,*
primenindu'mi şi sufletul, Maică,*
cel spurcat cu fapte* şi cugete murdare.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Peasna a IX[a]. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Preacurată,* cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete* pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον (Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe cei care aleargă* la moaştele tale* de toată patima, bunule, vindecă'i*
şi beteşugul şi boala,* sfinte, alungă-le.

stihul: Părinte sfinte Efrem, roagă-te pentru noi.

A ta cinstită lavră* păzeşte-o, părinte,* cu minunată şi caldă solirea ta,*
de uneltirea ascunsă,* cea a vicleanului.

Slavă.

Slăvite Mucenice* acum arătate,* sfinte Efrem, de-minuni-făcătorule,*
scapă-mă, dar, şi pe mine· de cursa vrăjmaşului.

Şi acum.

Din râvna pământească* şi mintea mea, Maică,* a ticălosului, pururi ridică-o,*
dumnezeiasca lumină* dându'mi în inimă.

Şi, tămâind Preotul, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, cela ce ai luat* de demult cununa,* dar acum te-ai descoperit,*
cu aflarea moaştelor tale, Mucenice* Efrem preacuvioase,* obştii Bisericii.

Te-arăţi şi descoperi prealămurit* numele tău, sfinte,* şi sfârşitul mucenicesc;*
ci slăvim cu râvnă* moaştele tale sfinte,* Efrem preafericite,· podoaba Bisericii.

Vreme'ndelungată, sfinte Efrem,* neştiut de nimeni,* mai apoi te-ai descoperit*
la aflarea moaştelor tale, Mucenice,* şi izvorăşti din ele* râul minunilor.

Bucură-te, cel ce te-ai nevoit* îndoit, părinte,* şi'ndoit te-ai încununat,*
că a Cuvioşilor slavă dobândind'o,* pe cea mucenicească* adăugatu'ţi-ai.

Harul izvorăşti de la Dumnezeu*
şi moaştele tale* pe bolnavi îi tămăduiesc;*
pentru care, sfinte,* şi-aleargă la acestea,*
tămăduindu'şi grabnic* trupul şi sufletul.

Având îndrăznire, sfinte Efrem, *la Mântuitorul, *mijloceşte neîncetat*
pentru Mânăstirea cea închinată ţie *şi pentru cei ce-aleargă *la ajutorul tău.

Bogorodíşna.

Cu toate Oştirile Îngereşti, *cu Botezătorul, *cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot Soborul *Sfinţilor, Stăpână, *Fiului tău te roagă *toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul Mucenicului. Glas 1. Τῆς ἐρήμου πολίτης (Cetăţean al pustiei).

Cu mulţimea nevoinţei strălucit-ai ca soarele*
şi mucenicește, părinte, ai trecut la Stăpânul tău, *
năvala varvarilor răbdând, *Efreme Mucenicul lui Hristos; *
pentru care şi belşug izvorăşti de har *celora care îţi strigăm: *
slavă Celuia ce ţi-a dat ţie putere·, slavă Celui ce minunat te-a făcut·,
slavă Celuia ce lucrează prin tine· tămăduiri tuturór.

După care Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
cu ecfonisul: Că milostiv; apoi face Otpustul mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; apoi zicem acest

Tropar. Glasul al 2-lea.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Celor *care caută liman *la cinstite moaştele tale, *Efrem slăvitule, *
grabnic izgoneşte-le *toată primejdia, *
dezlegare greşalelor *şi tămăduire *de boală şi patimă *de la Hristos mijlocind, *
iară *lavrei tale, părinte, *binecuvântarea ta dă-o, *celei ce se'ncrede în solirea ta.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS AL BINECINSTITORULUI ŞI DE-HRISTOS-IUBITORULUI VOIEVOD ŞTEFAN CEL MARE AL MOLDOVEI

într'acest chip
în parte tradus după cel grecesc al lui Haralambie M. Buşia,
în parte alcătuit pe româneşte,
după irmoasele şi podobiile bisericeşti.

Preotul binecuvintează: Binecuvântat este Dumnezeul nostru;
şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea;
şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
(Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

La slujitorul lui Hristos cel preavrednic,*
apărătorul şi podoaba Moldovei,*
ca nişte robi, cu dragoste*venind, să strigăm:*
mare Voievodule,*la Hristos Împăratul*
pururea solindu-ne,*pomeneşte-ne, sfinte,*
Împărăţiei Lui pe robii tăi*părtaşi făcându'i,*
slăvitule Ştéfane.

Slavă. Acelaşi sau troparul Hramului.
Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea:
Miluieşte-mă Dumnezeule;
şi

Troparele Canonului

în româneşte cu acrostihul «Calea virtuţii nouă arată-o, Ştefane. CC».
Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o ca pe uscat).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cununile slavei celei cereşti,*sfinte Voievoade,*ai luat de la Dumnezeu,*
Ştéfane cel Mare al Moldovei,*pe Care roagă'L mereu pentru robii tăi.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Al Domnului slavei viteaz ostaş,*Ştéfane slăvite,*izbăveşte-ne şi acum,*
năvala vrăjmaşului gonind'o,*către Hristos Împăratul rugându-te.

Slavă.

La Domnul Puterilor mijlocind,*Ştéfane, trimite*celui care te pomenesc*
tărie să calc, Voievoade,*toată'ndrăzneala vicleană a şarpelui.

Şi acum.

Eva dezlegatu-s'a de blestem,*Maică a Vieţii,*prin slăvită naşterea ta;*
şi eu dezlegare de păcate*să dobândesc cu fierbinte solirea ta.

Ale Pesnei a IIIª. Οὐρανίας ἀψῖδος (Al cereştii bolte).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Arma dreptei credinţe*ai mânuit, Ştéfane,*
scutul şi tăria Moldovei,*scăpând norodul tău;*
ci, fericite, şi-acum*din tot necazul şi boala*
izbăveşte-ne degrab*cu mijlocirea ta.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Valul relei credinţe*pe robii tăi, Ştéfane,*
şi a necredinţei furtună*cumplit ne împresură;*
ci înainte-apucând*şi mijlocind, înţelepte,*
la credinţa lui Hristos*grabnic întoarce-ne.

Slavă.

Izbăvire şi sprijin*cu-adevărat, Ştéfane,*
nouă ni te-ai dat, Voievoade,*celor ce te cântăm;*
că, sfinte, Crucea luând,*precum demult împăratul*
Constantin, ai biruit*ceata păgânilor.

Şi acum.

Rugătoare fierbinte*către Hristos, Fiul tău,*
robii tăi te ştim, Preacurată*Maica lui Dumnezeu;*
ci şi acum mijlocind,*dă-ne, slăvită Stăpână,*
a râvni neîncetat*căile Domnului.

şi aceste două tropare:

Trimite-ne,* de-Dumnezeu-întăritule Voievoade,* tărie robilor tăi*
şi tihnă şi linişte,* din suflete alungându-ne spaima.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte-mi'l*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni.

Sedealna. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

La tine venind,* Ostaşule al Domnului,*
din suflet strigăm,* slăvite Voievodule:*
fericite Ştéfane,* înainte grabnic apucă-o*
şi din primejdii scapă-ne degrab,*
că'i mântui* pe cei care te laudă.

Troparele Pesnei a IVª. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Tare'n lupte te-ai arătat,* harul Crucii, Ştéfane, întărindu-te;*
ci şi nouă cu puterea ei* sufletul şi trupul întăreşte-ne.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Urâciunile patimii* curăţeşte'mi, Ştéfane, cu solirea ta,*
căci cu râvnă casa Domnului* ai împodobit-o, Voievodule.

Slavă.

Ţara ta, înţeleptule,* ţi-ai păzit cu oastea cetei monahilor;*
ci, rugându-te Stăpânului,* şi acum pe robii tăi păzeşte-ne.

Şi acum.

Izbăvirea numiţilor* cu preasfântul nume al Împăratului,*
izbăveşte-mă de patimă,* mijlocind, Stăpâna mea, la Fiul tău.

Ale Pesnei a Vª. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Iară mijlocind,* fericite, pentru robul tău,* noaptea păcatelor alungă'mi-o,*
cel ce te bucuri* de lumina Stăpânului.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Nu te depărta* de la robul tău, ostaşule* al Împăratului Puterilor,*
ci bărbăţie* dăruieşte'mi, Voievodule.

Slavă.

Oaste de vrăjmaşi * nevăzută ne încónjură, * ci mântuieşte-ne, slăvitule, *
înţelepciune * tuturór dăruindu-ne.

Şi acum.

Unde vom afla * izbăvire de primejdie, * acoperirea ta lipsindu-ne?; *
ci, o, Stăpână, * de vrăjmaşi izbăveşte-ne.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Arată'i * biruitori pe robii tăi · asupra oastei simţite cu mintea, *
de Dumnezeu * întăritule sfinte, * că biruit-ai cu Crucea, slăvitule, *
pe urâtorii-de-Hristos * agareni, Voievodule Ştéfane.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Având noi * a ta solire, Ştéfane, * în ispite preaputernică armă, *
ţie strigăm: * cel ce ai, Voievoade, * într'ajutor Ceata Sfinţilor luptători, *
învredniceşte-ne pe noi * a călca sfătuirea vicleanului.

Slavă.

Ruşinea * fricii alung'o degrabă * de la cei ce ţi se roagă cântându'ţi, *
să nu ne temem prunceşte, slăvite, * de'nfricoşarea vrăjmaşului nevăzut, *
ostaşule al lui Hristos, * întărirea şi scutul creştinilor.

Şi acum.

A milei * Vistierie, Stăpână, * ai născut-O, pe Cea nedeşertată; *
ci şi pe noi * miluieşte-ne, Maică, * de a gheenei muncire scăpându-ne, *
că pururea îţi lăudăm, * Preacurată, mulţimea minunilor.

şi aceste două tropare:

Trimite-ne, * de-Dumnezeu-întăritule Voievoade, * tărie robilor tăi *
şi tihnă şi linişte, * din suflete alungându-ne spaima.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, *
lucrând mântuire la toată lumea.

Şi preotul pomeneşte iarăşi, aşa cum s'a arătat; apoi

Condacul. Glasul al 2-lea. Ταῖς τῶν αἱμάτων
(Cu ale sângiurilor tale).

Pe Voievodul şi unsul Stăpânului, * stâlpul cel neclătinat al Bisericii, *
pe Ştéfan cinstindu'l cu laude, * să îi strigăm: cu solirea ta, bunule, *
din scârbe ridică'i pe robii tăi.

Prochimenul, glasul al 4-lea:

Înălţat-am ales din poporul Meu, cu untdelemn sfânt l-am uns pe dânsul.

Stih: Supus-a noroade nouă şi neamuri sub picioarele noastre.

E v a n g h e l i a

Diaconul: Înţelepciune, drepţi…

Din sfânta Evanghelie după Ioan citire (X, 1-9).

Zis-a Domnul către Iudeii ce veniseră la Dânsul: Amin, amin zic vouă: cela ce nu intră prin uşă în ocolul oilor, ci sare pe aiurea, acela fur este şi tâlhar. Iar cela ce intră prin uşă, păstor este al oilor. Acestuia portarul îi deschide şi oile ascultă de glasul lui; şi oile sale le cheamă pe nume şi le mână afară. Şi când le scoate afară pe toate ale sale, înaintea lor merge şi oile îi urmează lui, că ştiu glasul lui. Iar celui străin nu vor urma, ci vor fugi de el, că nu ştiu glasul străinilor. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei nu au cunoscut ce erau acelea ce le grăia lor. Zis-a, deci, iară Iisus: Amin, amin zic vouă: Eu sînt uşa oilor. Toţi câţi mai înainte de Mine au venit furi sînt şi tâlhari, dar nu i-au ascultat pe ei oile. Eu sînt uşa; prin Mine de va intra cineva, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.

Slavă.

Pentru solirile Voievodului Tău, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Prosomia. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Grabnic dăruieşte-ne* milele tale bogate,*
Maica Ziditorului,* din toată primejdia* dezlegându-ne,*
c'ai unit Domnului* firea omenească,* din pieire slobozindu-o;*
ci caută şí acum* şi tămăduieşte'i pe robii tăi,*
iertare datoriilor* de la Fiul tău mijlocindu-ne,*
să strigăm totdeauna:* Bucură-te, Maica lui Hristos,*
mângâierea celor ce plâng,* cu tine este Domnul.

Preotul zice rugăciunea Litiei:

Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori),
apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările;
şi celelalte tropare ale canonului.

Ale Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei ce-au mers din Iudeea).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Te rugăm, Voievoade, * mijloceşte la Domnul cu îndrăznirea ta, *
pe care-ai dobândit-o * mulţime de biserici * ridicându'I şi mânăstiri, *
să ne ridice pe noi * din grija cea lumească.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Adierea cea lină * a iubirii de oameni şi milosteniei *
pe care ai făcut-o, * Ştefane fericite, * toată lumea o a cuprins; *
ci ne alungă cu ea * a inimii'mpietrire.

Slavă.

Ocrotirea Moldovei, * iubitorul podoabei casei Stăpânului, *
acoperă-ne pururi, * Ştefane înţelepte, * mijlocind către Dumnezeu, *
şi întăreşte şi-acum * credinţa ortodoxă.

Şi acum.

Şi acum sufleteşte * întăreşte-ne, Maică a Împăratului, *
să'nvingem, Preacurată, * vicleana sfătuire * şi puterea celui vrăjmaş, *
ca mântuiţi să cântăm * purtarea ta de grijă.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul ceresc).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Tâmpla cerească * o ai trecut, Voievoade, * pentru care solirile tale, *
Ştéfane, la Domnul * fierbinte ţi le cerem.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Edenul, sfinte, * îl moşteneşti de la Domnul, al lui Hristos iconom credincioase, *
Căruia te roagă * pe robii tăi să'i ierte.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Fără zăbavă * către Stăpânul a toate, * Voievoade, rugându-te, dă-ne *
mintea să o punem * stăpână peste patimi.

stih: Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Adevărată * de-Dumnezeu-născătoare * cunoscându-te eu, rătăcitul, *
calea mântuirii * arată'mi, Preacurată.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXª. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată).

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Nu'i trece cu vederea,* Ştéfane slăvite,* ci pomeneşte'i pe robii tăi, ca un bun,*
că îţi cântăm, fericite,· cântare de laudă.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Evlavie în lupta* cea duhovnicească* de la Hristos, Voievoade, trimite-le*
celor ce luptele tale· le cântă cu dragoste.

Slavă.

Cu Maica preacurată,* Ştéfane slăvite,* şi toată tabăra Sfinţilor luptători*
neîncetat către Domnul· pe toţi pomeneşte-ne.

Şi acum.

Cu dragoste de maică* pe Domnul cuprinzându'L,*
de Dumnezeu Născătoare, neîncetat,* pe robii tăi izbăveşte-i· din toate nevoile.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Bucură-te, marele domnitor* al ţării Moldovei,* Voievoade al lui Hristos,*
care cu a Crucii* putere, înţelepte,* ai biruit păgânii,· viteazule Ştéfane.

Bucură-te, marele ziditor* de sfinte lăcaşuri* credincioşilor ortodocşi;*
bucură-te, chivote al milostivirii,* ctitorule al Putnei* şi al Zografului.

Toată bântuiala vrăjmaşului,* Ştéfane slăvite,* risipeşte-o de la noi,*
care, fericite,* îţi facem pomenire* cu dragoste şi râvnă,* o, Voievodule.

Precum împăratului Constantin,* trei cruci, Voievoade,* în văzduh ţi s'au arătat*
biruind, slăvite,* cu arma cea cerească* oştirea păgânească,· viteazule Ştéfane.

Pe cei ce cu dragoste te cinstesc* acoperă'i, sfinte,* cu al tău acoperământ,*
ostaşule vrednic* al Domnului slavei,* Ştefane Voievoade,* scutul creştinilor.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul*întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească;*
ţie, dar, îţi aducem· cântare de laudă.

iar aceasta ultima

Cu toate Oştirile îngereşti,*cu Botezătorul,*cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână,*Fiului tău te roagă,*toţi să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru.

Troparul Voievodului. Glas 5. Τὸν συνάναρχον Λόγον
(Pe Cuvântul Cel împreună-fără-de-început).

De cununa cerească învrednicindu-te,*
împărăţeşti, Voievoade, cu Împăratul Hristos,*
credinciosule ostaş, slăvite Ştéfane,*
pentru aceasta şi pe noi,*care pururi lăudăm cinstitele tale lupte,*
izbăveşte-ne, fericite,*de nevăzutul şi văzutul vrăjmaş.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Către*Voievodul lui Hristos*
şi a toată ţara Moldovei*ocrotitor nesmintit*
veniţi, credincioşilor,*cu mare glas să strigăm:*
lăudatule Ştéfane,*de-a pururi cinstite,*
conteneşte-ne degrab*năvala relelor,*
valul*strâmtorării goneşte'l,*
celor înrobiţi izbăvire*
cu a ta solire dăruindu-le.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând:

Pentru rugăciunile.

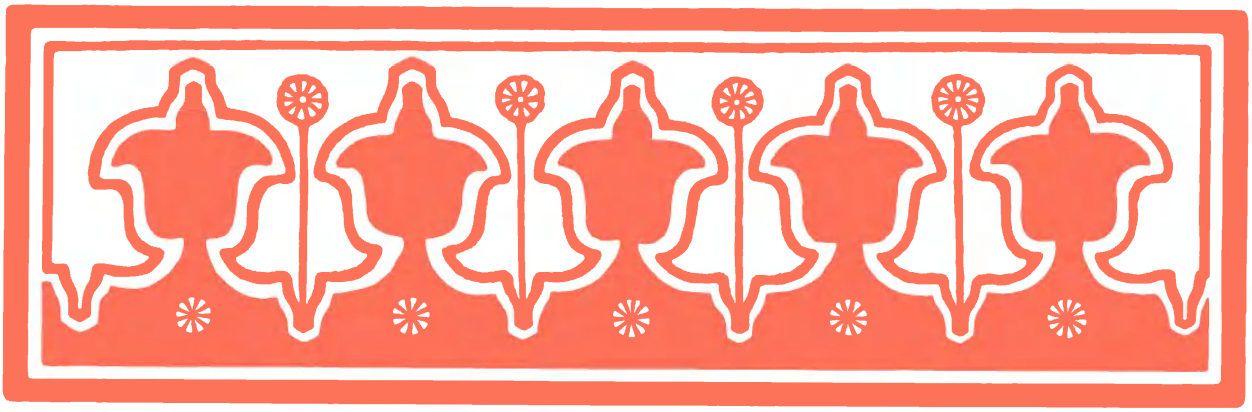

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS
AL SFINTEI ŞI DE-MINUNI-FĂCĂTOAREI ICOANE
A PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI-DE-DUMNEZEU
CE SE AFLĂ ÎN SFÂNTA MARE MÂNĂSTIRE A VATOPEDULUI
DIN SFÂNTUL MUNTE ATHOS, CEA NUMITĂ
PANTANASSA ADICĂ A-TOATE-ÎMPĂRĂTEASA,

alcătuit de părinţii mânăstirii.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi zicem Psalmul 142; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu stihurile; apoi şi Troparul Paraclisului mic. Glas 4.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

La Născătoarea Ziditorului lumii*
să alergăm toţi credincioşii strigându'i:*
o, Maica Împăratului,*Stăpână, degrab*
scapă-ne, cu mila ta,*de nevoi şi de boală*
şi toată primejdia*şi de chin şi durere,*
neîncetat solind la Fiul tău,*
Împărătească,*iertare greşalelor.

Slavă. Troparul Icoanei. Glas acelaşi.
Ταχὺ προκατάλαβε (Degrab ne întâmpină).

Pe cei ce cu dragoste*icoana ta o cinstesc,*
cerând cu evlavie*dumnezeiescul ei har,*
auzi'i de-a pururea;*
toată împresurarea*risipeşte-le grabnic,*
turma ta o păzeşte*de primejdia toată,*
A-toate-împărătească* şi Maică a Domnului.

Şi acum. Bogorodişna Paraclisului mic. Ὁ ὑψωθείς.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*

că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

apoi Psalmul 50 şi

Troparele Canonului

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

De multe ispite împresuraţi,*nădejdea în tine,*Născătoare-de-Dumnezeu,*
punându-ne, tu ne izbăveşte,*Împărătească-a-toate, cu harul tău.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Momelile patimilor drăceşti*dinspre toată partea*turma ta o înconjură;*
tu, dar, şi acum o izbăveşte,*Împărătească-a-toate, cu harul tău.

Slavă.

Maica Împăratului tuturór,*celor ce aleargă*la fierbinte solirea ta*
dă-le sănătate tuturora,*Împărătească-a-toate, cu harul tău.

Şi acum.

Neîntârziat celor ce bolesc*sufletul şi trupul*vindecării dumnezeieşti*
le învredniceşte, ca o bună,*Împărătească-a-toate, cu harul tău.

Ale Pesnei a IIIª. Οὐρανίας ἀψῖδος (Cel ce bolta cerească).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Păzitoarea cea una*a tuturór credincioşilor,*
cu a ta purtare de grijă*din toate relele*
grabnic ridică-ne,*Împărătească-a-toate,*
că poţi câte le voieşti,*Maica Stăpânului.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Rugăciunea primeşte-o*robilor tăi pururea*
şi din tot necazul şi boala*scapă'i cu harul tău,*
că solitoare te-avem,*Împărătească-a-toate,*
la Unul-Născut al tău,*Maica Stăpânului.

Slavă.

Pe Atotmilostivul*născându'L, Maică a Domnului,*
uşă şi fântână a milei*te-a dat zidirilor;*
pentru aceasta şi-acum*pe robii tăi miluieşte'i,*
cuptorul ispitelor*grabnic stingându-le.

Şi acum.

A cereştilor daruri * vistierie ştiindu-te, *
o, Împărătească-a-toate, * ţie rugămu-ne: *
toate smintelile * ce ne cuprind, Preacurată, *
şi-acum conteneşte-le, * cu mijlocirea ta.

şi aceste două tropare

Necazul, * Prealăudată, şi boala şi neputinţa *
alungă-le tuturór * ce vin la icoana ta *
A-toate-împărătească numită.

Îndură-te, * de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată, *
şi chinul meu cel trupesc * degrab conteneşte-mi'l *
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Sedealna. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ne'ntâmpini mereu * cu acoperământul tău *
şi grabnic ne scapi * din boală şi din patimă, *
când strigăm: apucă-o * înainte, Maică a Domnului, *
tămăduire iute trimiţând, * Stăpână, * scăparea cea preagrabnică.

Troparele Pesnei a IV^a. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Pe cei care chemându-te * cer, Împărătească, milostivirea ta *
îi auzi, ceea ce L-ai născut * pe Miluitorul muritorilor.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Năvălirea vrăjmaşilor, * o, Împărătească, şi uneltirea lor *
risipeşte şi dă linişte * celor ce râvnesc acoperirea ta.

Slavă.

Vindecare preagrabnică * dai, Împărătească, celor ce suferă; *
pentru care cu osârdie * îţi cântăm cântare de laudă.

Şi acum.

Chezăşie nădejdilor * şi zid mântuirii agonisindu-te, *
Născătoarea Celui milostiv, * ne tămăduim de toată patima.

Ale Pesnei a V^a. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Norii m'au cuprins, * ai ispitelor, Stăpâna mea, *
dă'mi ajutorul tău, Curată, degrab, *
aducătoarea * Mântuirii muritorilor.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Scapă'i şi acum* din primejdie pe robii tăi,*
Împărătească, Maica lui Dumnezeu,*
dând mântuire* tuturora ce te laudă.

Slavă.

Stinge-ne degrab* focul patimii cu apele*
solirii tale, Maică, la Fiul tău,*
că Apa vie* ai izvorât-O din pântece.

Şi acum.

Vindecă şi-acum* toată boala credincioşilor,*
purtând de grijă, Maică, robilor tăi,*
şi sănătate* dă-le iute cu solirea ta.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

De moarte* şi de necaz izbăveşte'i* pe cei care ţi se roagă, Fecioară,*
şi năvălirea vrăjmaşilor, iarăşi,* îndepărteaz'o degrab de la turma ta,*
Împărăteasa tuturór,* că putere ai, Maica Stăpânului.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Scăpare* nedezmînţită te cunosc* şi liman de mântuire, Fecioară,*
norii ispitelor iute gonindu'i* şi dezlegare făcând datoriilor,*
a celor deznădăjduiţi* minunată nădejde, Stăpâna mea.

Slavă.

Durerea* şi răutatea m'au ajuns;* nu e trupului meu vindecare;*
ci ceea ce pe Izvorul vieţii –* pe Ziditorul – purtat-ai în pântece,*
din boală izbăveşte-mă* şi îmi dă sănătate, Stăpâna mea.

Şi acum.

Pricină* a mântuirii de rele* te avem, Împărătească-a-toate,*
la tine, dar,* alergăm cu credinţă* şi dezlegare luăm cu solirea ta;*
pentru aceasta şi acum* stricăciunea şi răul goneşte-ne.

şi aceste două tropare

Necazul,* Prealăudată, şi boala şi neputinţa* alungă-le tuturór ce vin la icoana ta*
A-toate-Împărătească numită.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică,*
pe Carele prin cuvânt* în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Condacul. Glas 2. Προστασία τῶν Χριστιανῶν
(Păzitoarea creştinilor nebiruită).

Păzitoarea celor ce cu râvnă te laudă,*
solitoarea cea nedezmințită la Fiul tău,*
nu îi trece* pe păcătoşii care te cinstesc,*
ci sileşte, Maică, la Hristos* şi milostiv ni'L fă degrab,*
că strigăm cu osârdie:*
roagă-te, Preacurată,* şi-ajută-ne ca o bună,*
ceea ce pururi izbăveşti* din primejdie pe robii tăi.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

a treia oară cu Stihul:

Ascultă fiică şi vezi, şi pleacă urechea ta,
şi uită poporul tău şi casa părintelui tău,
şi va pofti împăratul frumuseţea ta.

şi Evanghelia după Luca (I, 39-49,56).

În zilele acelea, sculându-se Maria, s'a dus în grabă la munte, într'o cetate a lui Iuda; şi a intrat în casa lui Zaharia şi a îmbrăţişat pe Elisaveta. Şi cum a auzit Elisaveta glasul Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei; şi s'a umplut Elisaveta de duh sfânt şi a strigat cu glas mare şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că iată, cum veni glasul tău în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul şi s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie măriri Cel puternic, şi sfânt numele Lui. Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; apoi s'a înapoiat la casa ei.

Slavă.

Părinte, Cuvântule, Duhule, Treime în Unime,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale
şterge fărădelegea mea.

Stihira. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Grabnic dăruieşte-ne * milele tale bogate, *
Maica Ziditorului, * din toată primejdia * dezlegându-ne, *
c'ai unit Domnului * firea omenească, * din pieire slobozindu-o; *
ci caută şí acum * şi tămăduieşte'i pe robii tăi, *
iertare datoriilor * de la Fiul tău mijlocindu-ne, *
să strigăm totdeauna: * Bucură-te, Maica lui Hristos, *
mângâierea celor ce plâng, * cu tine este Domnul.

Troparele Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Feciorii lui Israil).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Străluceşti ca un soare * în icoana ta, Maică a Ziditorului, *
şi mântui în primejdii * pe robii tăi, Stăpână, * cu purtarea de grij'a ta, *
că pe Hristos L-ai născut – * Mântuitorul lumii.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Născătoare curată · de Dumnezeu socotindu-te mântuire luăm, *
scăpând, Împărătească, * din toată neputinţa, * şi strigăm Ziditorului: *
bine eşti cuvântat, * Dumnezeul * părinţilor noştri.

Slavă.

Bogăţie şi strajă * şi scăpare, Stăpână, avem icoana ta, *
cinstindu-o cu râvnă, * că râuri de minune * izvorăşte de-a pururea, *
şi lăudăm pe Hristos, * pe Cel născut din tine.

Şi acum.

Îngrijeşti sufleteşte * şi trupeşte, Stăpână, de moştenirea ta *
şi dai tămăduire * cu dragoste de maică * cuprinzându'L pe Fiul tău *
şi cu putere solind * celor ce vin la tine.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Pentru solirea * Împărătesei-a-toate, * nu mă trece, Hristoase, cu vederea, *
pururi să Te laud, * A-toate-împărate.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Tămăduire * celora care te roagă * dăruieşti, de-Dumnezeu-Născătoare, *
care şi îţi cântă * Naşterea negrăită.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Dumnezeiescul * Mir, Cel născut dintru tine, *
din icoana ta cinstită, Stăpână, *
mirul minunii * pururi îl izvorăşte.

Şi acum.

Norii ispitei,* Împărătească-a-toate,* şi-a vrăjmaşilor nebună mânie* alungă şi scapă'i* pe cei care te cântă.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

La Peasna a IXa. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον
(Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Pricină nesmintită* mântuirii noastre* cei muritori, Preacurată, pe tine te ştim,* de-Dumnezeu-Născătoare,* Maica Stăpânului.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Nu trece cu vederea* lacrimile mele,* ceea ce sulița morţii, Stăpână, ai frânt,* de-Dumnezeu-Dăruită,* cu zămislirea ta.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

A toată bucuria* – bucură-te – vasul,* că bucuriei Plinirea O ai născut,* şi din necazuri, Stăpână,· ridică'i pe robii tăi.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Pe cei care aleargă* la tine, Preacurată,* îi mântuieşte şi apără'i pururea,* că pe Hristos-Mântuirea· purtat-ai în pântece.

Slavă.

Cu raza feţei tale,* ca odinioară,* de pâcla patimilor izbăveşte-mă,* că te vestesc născătoare· a Razei Părintelui.

Şi acum.

De rele şi durere* şi toată neputinţa* tămăduieşte'i pe cei cere suferă,* care şi cer, Preacurată,* acoperirea ta.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Megalinariile.

Cerurile toate le covârşeşti * şi toată zidirea, * Născătoare-de-Dumnezeu, *
că luând în tine * focul Dumnezeirii * te-ai arătat, Fecioară, * car purtător-de-foc.

Maică Împăratului cerului * fiindu'I, Fecioară, *
covârşeşti cu adevărat * făpturile toate * şi te cinstim cu toţii, *
A-toate'mpărătesă · pe tine ştiindu-te.

Vezi'mi neputinţa, Stăpâna mea, *
vezi'mi şi necazul, * Născătoare-de-Dumnezeu, *
vezi'mi, Preacurată, * a inimii durere *
şi şterge'mi, ca o bună, * fărădelegile.

Gândurilor tot întunericul, * Maică a Luminii, *
luminează'mi cu harul tău, *
până să m'apuce * cumplitul ceas al morţii, *
şi stării ceĭ de-a dreapta * învredniceşte-mă.

apoi a Botezătorului:

Al Domnului slavei Botezător, *
sfeşnice curate * al Luminii Celei cereşti, *
sfeşnicul aprinde'mi – * pe cel al minţii mele – *
cel stins cu trândăvia, * şi luminează-mă.

şi, ultima:

Cu toate oştirile Îngereşti, * cu Botezătorul, * cu Apostolii cei slăviţi, *
şi cu tot Soborul * Sfinţilor, Stăpână, * Fiului tău te roagă * toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul Icoanei. Glas 4.
Ταχὺ προκατάλαβε (Degrab ne întâmpină).

Pe cei ce cu dragoste * icoana ta o cinstesc, *
cerând cu evlavie * dumnezeiescul ei har *
auzi'i de-a pururea; *
toată împresurarea * risipeşte-le grabnic, *
turma ta o păzeşte * de primejdia toată, *
A-toate-împărătească · şi Maică a Domnului.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei, cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic, fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Celor* ce cad la icoana ta,*
o, Împărătească-a-toate,* Maică a Domnului,*
cerându'ţi solirile* la Împăratul Hristos,*
potoleşte-le patima,* goneşte-le boala,*
durerile trupului* grabnic stingându-le,*
pururi* să ţi-aducem cântare,*
Maica Dumnezeului nostru,*
lauda cea mare a Creştinilor.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând
Pentru rugăciunile.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU
IOSIF AL TIMIŞOAREI,
FĂCĂTORUL DE MINUNI

PARACLISUL CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU IOSIF AL TIMIŞOAREI, SFETAGOREŢUL, ADICĂ AGHIORITUL, FĂCĂTORUL DE MINUNI,

alcătuirea lui Porfirie Monahul Simonopetritul.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi zicem Psalmul 142; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu stihurile; apoi şi Troparul Paraclisului. Glasul al 4-lea.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Norul minunilor cântându'ţi'l, sfinte,*
şi feluritele virtuţi, Ierarhe,*
ţie strigăm, preabunule:*sileşte şi-acum*
din toată primejdia*izbăvindu'i, părinte,*
cu caldă solirea ta,*fericitule Iosif,*
pe cei ce cheamă numele tău sfânt*
şi îţi sărută*cinstită icoana ta.

Slavă. Acelaşi sau Troparul hramului.
Şi acum. Al Născătoarei de Dumnezeu. Ὁ ὑψωθείς.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

apoi Psalmul 50 şi

Troparele Canonului

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Căzând în mulţimea nevoilor*şi în neputinţe*după suflet şi după trup,*
scăpare aflându-te, părinte,*dumnezeiescule Iosif, ajută-mă.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Netrebnic mă aflu şi ticălos*şi-am căzut, părinte,*în adâncul păcatului;*
noule slăvite Ierarhe,*cald ajutor fă-te mie, preabunule.

Slavă.

Povara cea grea a greşalelor*o port, Ierarhe,*făcătorule-de-minuni;*
Stăpânului roagă-te, părinte,*de feluritele chinuri scăpându-mă.

Şi acum.

Maică a Cuvântului, dă'mi acum,*ca o milostivă,*luminare, robului tău,*
a relelor sarcină, Fecioară,*s'o uşurez fericindu-te pururea.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Cel ce bolta cerească).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Stând la tronul Treimii,*preafericite, trimite'mi, dar,*
o rază, părinte slăvite,*minţii şi inimii,*
de rătăcire să scap,*dumnezeiescule Iosif,*
de cea a păcatului,*pentru solirea ta.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De primejdia toată*şi de necazuri fereşte-ne*
pe cei ce venim, Ierarhe,*la ajutorul tău*
şi părinteşte veghind*pe cei tineri păzeşte'i,*
să calce vrăjmaşului*toate smintelile.

Slavă.

Al smereniei dascăl*dintru cercare făcându-te,*
la calea cea cuviincioasă,*sfinte, îndreaptă-mă,*
cea a smereniei*şi curăţiei, părinte*
Iósife, lauda*aghioriţilor.

Şi acum.

Apucând înainte,*toată năvala şi patima*
şi toată momeala, Stăpână,*pururi alungă'mi-o*
şi ocroteşte-mă*cu ocrotirea de maică*
şi teafăr arată-mă*Celui Născut al tău.

şi aceste două tropare:

Alungă-ne,*părinte Iosif, necazul şi toată boala,*
pe toţi, cu solirea ta*fierbinte, preabunule,*
scăpându'i de osânda cumplită.

Îndură-te,*de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*

şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule; cu ecfonisul: Că milostiv.

Sedealna. Glas 2. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

Adăpi din belşug* credinţa Ortodocşilor* cu râurile* minunilor şi vorbelor,*
Iosíf preabunule,* în nevoi mântuindu'i pe robii tăi*
şi de cumplite chinuri şi de boli* scăpându'i* pe cei ce te laudă.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am, Doamne).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Lăudându'ţi minunile,* fericite Iosif, preaminunatule,*
vindecare dă'mi cu darul tău* sufletului, rogu-te, şi trupului.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pe cei care te laudă* pururea cu áripile solirilor,*
Cuviosule, acoperă'i* şi le împlineşte toată cererea.

Slavă.

Darul mare al moaştelor* tale, minunatule Iosif, bucură*
pe cei care vin cu dragoste* şi cinstesc icoana ta, slăvitule.

Şi acum.

Întrupare, Stăpâna mea,* dat-ai Dumnezeului Celui fără trup*
şi Cuvântului fără-de-ani* arătat sub ani ca să mă mântuie.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Soare răsărit* dintru muntele Athonului*
către apus păşeşte cu dragoste* să lumineze* Timişoarei cu minunile.

sau: *spre miazănoapte vine cu dragoste*

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Dragoste vădind* spre vrăjmaşi, arhiereule,*
întru blândeţe multă, slăvitule,* le-arăţi credinţa,* vindecând şi toată patima.

Slavă.

Turma lui Hristos* s'o aduci în stâna raiului,*
la bătrâneţi cinstite, preabunule,* luat-ai harul* arhieriei şi toiagul ei.

Şi acum.

Mila ta o cer,* Născătoarea Împăratului,* Împărăteasa Oştilor netrupeşti,*
fecioară-maică* şi igúmena Athónului.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Şuvoaiele* mijlocirilor tale –* ca a Timişului apă – trimite'i*
inimii mele lipsite de lacrimi* şi veştejite sub arşiţa patimii,*
că iată, sfinte, îndrăznesc,* părintească ta milă cerându-o.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De razele* bunătăţilor tale* şi vrăjmaşii luminându-se, sfinte,*
vin şi îţi cer* mijlocirea, părinte,* pentru cea care năştea chinuindu-se;*
şi cererea le împlineşti,* ierarh câştigându'i Bisericii.

Slavă.

Închinu-mă* raclei moaştelor tale,* vindecare, Ierarhe, cerându'ţi,*
că ai luat* de la Domnul, părinte,* din tinereţe lucrarea minunilor*
şi vindeci, sfinte Iosíf,* şi alungi toată boala şi patima.

Şi acum.

A chinului* dogorire mă arde;* ci stropeşte-mă cu roua ta grabnic,*
maică-fecioară, săgeţile-aprinse* ale vicleanului iute stingându-le;*
că pururea pe fiii tăi* răcoreşti ca o rouă, Stăpâna mea.

şi aceste două tropare

Alungă-ne,* părinte Iosif, necazul şi toată boala,*
pe toţi, cu solirea ta* fierbinte, preabunule,* scăpându'i de osânda cumplită.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică,*
pe Carele prin cuvânt* în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a III[a], cu acelaşi ecfonis; şi

Condacul. Glas 2. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

La păstorul cel dumnezeiesc al Bisericii,*
la lucrătorul cel nedezmînţit al minunilor,*
cu osârdie s'alergăm cântându'i într'un glas,*
să trimită celor ce îi cer* blagoslovenia de sus,*
de la Domnul puterilor,*
strigându'i fără zăbavă:* soleşte-ne, sfinte Iosif,*
ca să scăpăm, cu darul tău,* din prinsorile necazului.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Preoţii Tăi , Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate
şi Cuvioşii Tăi cu bucurie se vor bucura.

a treia oară cu stihul:

Minunat e Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Evanghelia după Luca (VI, 17-19; IX, 1-2; X, 16-21).

În vremea aceea a stat Iisus la loc şes, El şi mulţime de ucenici ai Săi, şi mulţime multă de popor din toată Iudeea şi din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi Sidonului – care veniseră ca să'L asculte pe Dânsul şi să se vindece de bolile lor – şi cei chinuiţi de duhuri necurate; şi se tămăduiau. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El, că putere ieşea din El şi îi vindeca pe toţi. Şi chemând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere şi stăpânie asupra a toţi demonii şi de a vindeca bolile. Şi i-a trimis pe ei să propovăduiască împărăţia lui Dumnezeu şi să vindece pe bolnavi. Şi le zicea lor: cel ce ascultă de voi – de Mine ascultă; iar cel ce vă nesocoteşte pe voi – pe Mine Mă nesocoteşte; iar cel ce Mă nesocoteşte pe Mine, nesocoteşte pe Cel ce M'a trimis pe Mine. Şi s'au întors cei şaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne, şi demonii se supun nouă în numele Tău. Deci le-a zis: l-am văzut pe satană căzut din cer ca un fulger; iată, vă dau vouă puterea de-a călca peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, şi nimic nu vă va vătăma; dar nu vă bucuraţi de aceasta, cum că duhurile se supun vouă; ci bucuraţi-vă mai vârtos că numele voastre s'au scris în ceruri. În ceasul acesta S'a bucurat Iisus cu duhul şi a zis: Mărturisescu-Mă Ţie, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pruncilor; da, Părinte, că aşa a fost bunăvoirea Ta înaintea Ta.

Slavă.

Pentru solirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi Podobnica aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Lauda Athónului,* a Timişoarei podoabă,*
o, Dumnezeiescule,* tăria şi pavăza* Ortodocşilor,*
căutând pururea,* fericite Iosif,* către fiii tăi, preabunule,*
grabnic alungă-le* toată bântuiala vrăjmaşului*
şi celor ce se chinuie* iute le ajută cu darul tău,*
că strigă, părinte,* şi cheamă şi rostesc numele tău*
şi se încred, Ierarhule,* în sfântă solirea ta.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori). Ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Troparele Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Feciorii lui Israil).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Rămăşiţele tale*pământeşti ierarhul a le afla căutând,*
cu buna ta mireasmă,*cea mai presus de ceruri,*le descoperi, slăvitule,*
norodul tău bucurând*întru a lor aflare.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Şi podoabă şi pildă*şi dreptar ierarhilor şi egumenilor*
le eşti, părinte Iosif,*cu dragoste de tată*îngrijindu'i pe fiii tăi*
şi sprijinindu'i pe toţi*cu toiagul minunii.

Slavă.

Şi cetatea Ragúzei*şi Ohrída, părinte, şi-Adrianópole*
se bucură'ntru tine,*pe care, Ierarhe,*le nutreai cu cuvântul tău*
şi care azi îţi cinstesc*slăvită pomenirea.

Şi acum.

Toată vârsta, Fecioară,*şi feciorii şi pruncii şi bătrâneţele*
având'l mângâiere*pe fericitul Iosif,*cel din sfântă grădina ta,*
pe tine te fericesc,*a Áthosului Doamnă.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα
(Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pe cinstitorii*tăi răsplăteşti, Ierarhe,*din cereştile cămări, sfinte Iosif,*
că arhiereşte*soleşti la tronul slavei.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Scara cerească,*cea a virtuţilor, dă-le*celor tineri să o suie, părinte,*
să nu cerce, sfinte,*amarul celor rele.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

De băutura*înrobitoare de suflet*izbăveşte'i pe cei tineri, părinte,*
şi îi slobozeşte*din patimile toate.

Şi acum.

Pe Împăratul*Cel peste toate născându'L,*toate, Maică, îţi stau în putere;*
te cântăm, dar, pururi,*îndrăznind întru tine.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

La Peasna a IXa. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον
(Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De boala cea cumplită * vindecă'i, părinte, *
pe cei ce vin la fierbinte solirea ta, *
că ai luat, fericite, * darul minunilor.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

În mlaştina cumplită * m'afund, Ierarhe, * cea a păcatelor mele,
şi nu pot umbla * pe calea mântuitoare, * cea a poruncilor.

Slavă.

Nicicum nu poate, sfinte, * mintea pământească *
să îţi cuprindă noianul minunilor *
ce le-ai făcut în viaţă * şi după moartea ta.

Şi acum.

A Fiului tău, Maică, * dragoste aprinde-o *
în ticăloasa mea inimă, rogu-te, *
arzând păcatul dintr'însa, * şi mântuieşte-mă.

şi, tămâind preotul, cântăm

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

apoi Megalinariile sfântului.
Glasul al 8-lea. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, chivotul harului, * Cuvioase Iosif, * făcătorule-de-minuni; *
bucură-te, solul * cetăţii Timişoarei * către Mântuitorul, * sfinte, şi pavăza.

Grabnic izbăvire dă'mi, ca un bun, * din boala cumplită, * să te laud cu dragoste, *
slăvitule Iosif, * podoaba cea aleasă * şi lauda şi slava * arhiereilor.

Cererea cea bună plineşte-o celor ce aleargă la al tău acoperământ
şi îi luminează cu darul tău, părinte, nădejdea Timişoarei şi a Banatului.

Izvor nesecat de tămăduiri şi vas al iubirii de vrăjmaşi lumii te-ai vădit,
urmând, sfinte Iosif, Stăpânului-a-toate cu fapta, cu blândeţea şi cu smerenia.

La vârsta cinstitelor bătrâneţi la arhierie te-ai chemat de la Dumnezeu,
vădindu-te lumii dumnezeiesc luceafăr, preacuvioase Iosif, rodul Athónului.

Celor în tot chipul împresuraţi, fericite Iosif, care-aleargă la racla ta
cererile toate plineşte-le, părinte, şi binecuvântarea dă-le, preabunule.

Din tine, Născătoare de Dumnezeu,
Dumnezeu-Cuvântul întrupându-Se negrăit,
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea Cerească;
ţie, dar, îţi aducem cântare de laudă.

Cu toate Oştirile îngereşti, cu Botezătorul, cu Apostolii cei slăviţi
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână, Fiului tău te roagă, toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului. Glas 1. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

La vârsta bătrâneţii chemându-te Domnul,
toiagul păstoresc ai luat, sfinte Iosif,
cu facerea minunilor turma ta bucurându-o
şi purtându-o la apa vie, slăvite
Ierarhule; căreia pururi soleşte'i
la Domnul puterilor.

Sau acesta, tălmăcit din slavoneşte, pe glasul al 8-lea.

Din tinereţile tale întreg pe sineţi te-ai adus Domnului, întru rugăciuni şi osteneli şi postiri, chip al virtuţii făcându-te; drept aceea, văzând Dumnezeu buna ta voire, arhiereu şi păstor Bisericii Sale te-a rânduit şi după mutare cinstitul tău trup întreg şi nestricăcios l-a păzit, Iosife sfinţitorule; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare să dăruiască celor ce cu credinţă şi dragoste săvârşim sfântă pomenirea ta.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Cârja vlădicească apucând, următorul milei nespuse
a lui Hristos Dumnezeu, păzeşte, dar, turma ta, Arhiereule,
şi goneşte'i duhurile vicleanului şarpe

şi mân'o la apele*Duhului Celui preasfânt,*
sfinte,*cea pe care ţi-a dat-o,*
o, dumnezeiescule Iosif,*Păstorul cel mare al oilor.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

într'acest chip tălmăcit credincioşilor catedralei Timişoarei
de Cornel diaconul bisericii sfântului Grigorie Palama din Bucureşti

RÂNDUIALA PARACLISULUI
SFINŢILOR SLĂVIŢILOR
DE-DUMNEZEU-ÎNCUNUNAŢILOR
VOIEVOZI ŞI MUCENICI BRÂNCOVENI

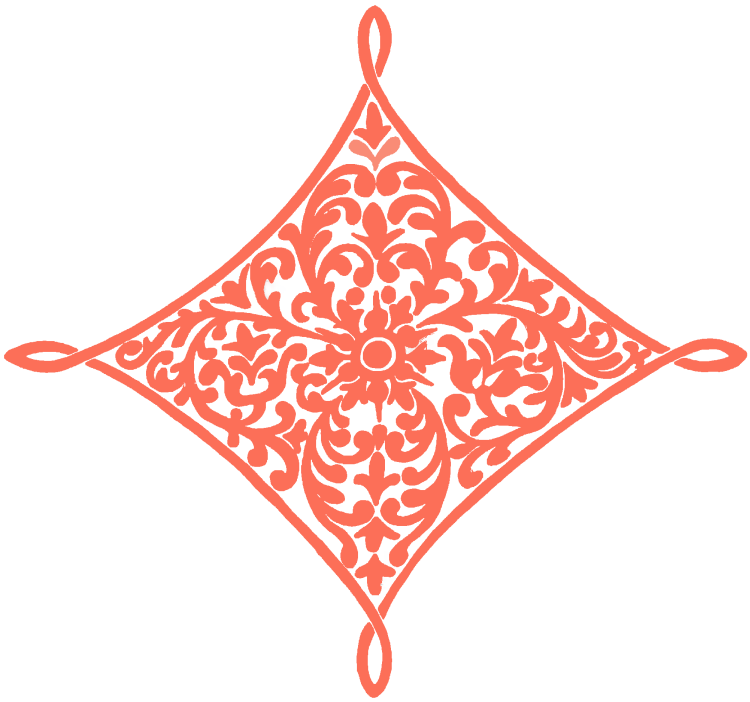

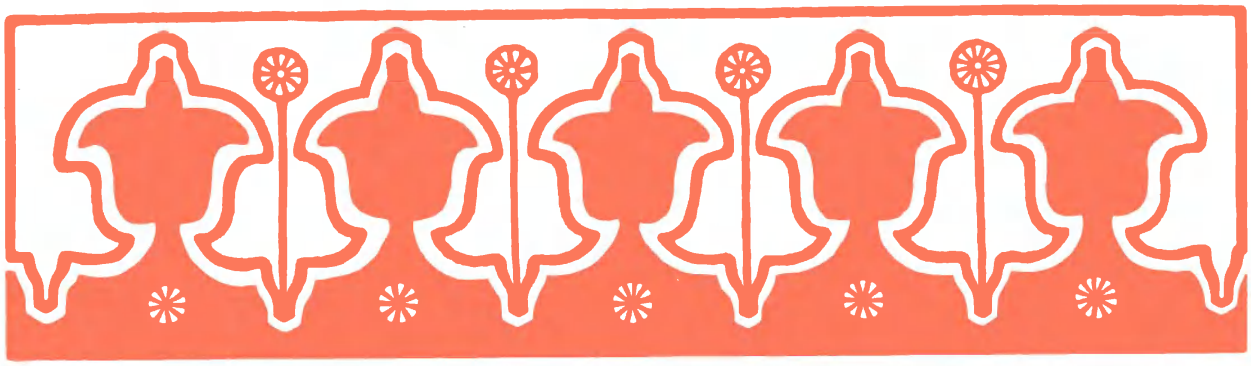

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS AL SFINŢILOR MUCENICI BRÂNCOVENI

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; apoi cântăm Dumnezeu este Domnul cu stihurile; şi zicem

Troparul Mucenicilor. Glasul al 4-lea.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

La Mucenicii lui Hristos cei preavrednici,*
la solitorii pentru noi către Domnul,*
la ceata Brâncovenilor căzând să strigăm:*
o, prealăudaţilor,* lui Hristos Împăratul*
pururea rugându-vă,* pomeniţi-ne pururi,*
toată urzeala şarpelui stricând,*
cea îndreptată* asupra Bisericii.

Slavă. Acelaşi sau troparul hramului.
Şi acum. Bogorodişna Paraclisului mic. Ὁ ὑψωθείς.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat* solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit* dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit* nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,* Stăpână, pe robii tăi.

apoi Psalmul 50 şi

Troparele Canonului

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Lăsând stăpânia cea de aici* şi mărturisindu'L* pe Stăpânul Cel răstignit,*
cununa cerească aţi luat-o* şi mijlociţi pentru noi, Brâncovenilor.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Prin ungerea cea de la Dumnezeu,*
pe pământ supuşii*şi Biserica ţi-ai păzit;*
la fel, Constantine, şi din ceruri*nevătămaţi, Mucenice, păzeşte-ne.

stih: Slavă Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh.

De slava lumească v'aţi lepădat,*
slava nezidită*dobândind'o de la Hristos;*
de care părtaşi să ne arate*pe Domnul slavei rugaţi'L, slăviţilor.

stih: Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sufletului meu celui chinuit*tu eşti, Preacurată,*întărire şi adăpost,*
şi întunecatei mele inimi*neînserată lumină, Stăpâna mea.

Ale Pesnei a IIIa. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα (Tu eşti întărirea).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Tărie şi pavăză*v'am dobândit, Voievozilor,*de la Hristos,*
şi acoperire,*mângâiere şi laudă.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Degrab ajutaţi-ne,*toată nevoia gonindu-o,*
pe Dumnezeu*pururea rugându'L*pentru noi, Brâncovenilor.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Călcat-aţi, vitejilor,*toată momeala vicleanului;*
ci şi pe noi,*mijlocind la Domnul,*s'o călcăm întăriţi-ne.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Primind, Dumnezeule,*solirile Brâncovenilor,*
Cela ce eşti*iubitor-de-oameni,*ca un bun, miluieşte-ne.

Altele. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς (Cela ce-ai întărit întru'nceput).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Ceia ce rodul însutit*Semănătorului grabnic*
aţi adus cu seceriş de secure,*
mijlocind la Dumnezeu,*pe mine pomul fără rod,*
rogu-vă, de tăiere,*sfinţilor, grabnic scăpaţi-mă.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Rob întru totul m'am făcut*stăpânitorului lumii,*
lepădând dumnezeiasca poruncă;*
ci rugaţi'L pe Hristos*şi îndurat făcându'mi'L,*
vreme de pocăinţă*cereţi'I mie, slăviţilor.

Slavă.

Patimi trupeşti şi sufleteşti * şi tulburare şi frică *
îmi rodeşte nebuneşte păcatul; *
Mucenicilor, degrab * de la Stăpânul, rogu-vă, *
pace şi sănătate * daţi'mi, şi iertare greşalelor.

Şi acum.

La ajutorul tău alerg, * Dumnezeiască mireasă: *
mai'nainte de sfârşit, Preacurată, *
căutând la robul tău, * mă îndreptează, rogu-te, *
grabnic la pocăinţă, * sufletul meu mântuindu'mi'l.

apoi troparele acestea

Făcându-te * robilor tăi, Voievoade şi Mucenice, *
solie la Dumnezeu, * din toate nevoile *
degrab izbăveşte-ne, Constantine.

Îndură-te, * de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată, *
şi chinul meu cel trupesc * degrab conteneşte-mi'l *
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori);
ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni;
apoi cântăm

Sedealna. Glasul al 2-lea. Πρεσβεία θερμή
(Cele de sus căutând).

Cumplite nevoi * cu totul cuprinzându-ne, *
la voi alergăm * strigându-vă, slăviţilor: *
lui Hristos rugându-vă, * izbăvire grabnică daţi-ne, *
îndurător făcându'L către noi, *
cei care * vă cinstim, Brâncovenilor.

Şi Sedealna aceasta a sfântului Constantin tatăl,
de se va întâmpla a avea spre închinare cinstitele lui moaşte.
Glasul întâi. Τὸν τάφον σου Σωτήρ
(Mormântul Tău, Mântuitorule).

Pe noul Constantin lăudându'l cu toţii, *
veniţi să'i sărutăm preacinstitele moaşte, *
harul Mângâietorului * întreit adumbrindu-le: *
al mirungerii, * al lui Davíd împăratul, *
cum şi harul nou * mucenicesc şi puterea *
şi slava cea veşnică.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε
(Auzit-am, Doamne).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

V'aţi adus, Voievozilor, *jertfă preaplăcută Mântuitorului;*
ci mânia Lui cea către noi *stingeţi-o degrabă, Mucenicilor.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Junghiindu-vă, sfinţilor, *Mielului urmat-aţi, o, Brâncovenilor;*
ci la staulul Aceluia, *pentru noi rugându'L, aduceţi-ne.

Slavă.

Mângâindu-Te, Bunule, *întru Voievozii şi Mucenicii Tăi,*
mângâiere, cu solirea lor, *o, Mântuitorule, trimite-ne.

Şi acum.

Dă'mi tărie, Stăpâna mea, *din împresurarea cea grea scăpându-mă,*
şi pe mine, ticălosul rob, *din noroiul patimii ridică-mă.

Ale Pesnei a Va. Ἵνα τί με ἀπώσω (Pentru ce m'ai lepădat).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Bogăţia lumească, *o, preaînţelepte, cezarului dându-o,*
ţi-ai păzit comoara *mărturiilor gurii lui Dumnezeu;*
la acestea, sfinte, *rugându'L pururi pe Cuvântul,*
Constantine, pe toţi îndreptează-ne.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Mărturiile Tale, *Doamne, Brâncovenii în inimi având-le,*
înşişi mărturie, *Dumnezeule, Ţie Ţi s'au făcut;*
ci primind, Stăpâne, *mucenicească lor solire,*
într'acestea păzeşte-ne inima.

Slavă.

Mărturiile Tale *pururi nebuneşte le calc, Dumnezeule,*
şi mărturisire *şi căinţă curată nu Îţi aduc;*
ci primind, Stăpâne, *a Brâncovenilor solire,*
la acestea din nou îndreptează-mă.

Şi acum.

Arătatu-te-ai nour, *ploaia cea cerească în lume-aducându-o,*
c'ai plouat, Fecioară, *muritorilor harul dumnezeiesc;*
ci trimite, Maică, *preaîmpietritei mele inimi*
ploaia lacrimilor şi străpungere.

Ale Pesnei a VI[a]. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ
(Îndură-Te mie, Mântuitorule).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Cu fiii tăi pe pământ * bineplăcut-ai Stăpânului; *
ci în cămările Lui * cereşti, Voievodule, *
cu dânşii luându-te * prin mucenicie, *
mântuire mijloceşte-ne.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Feciorii ca Avraam * ţi i-ai jertfit, Voievodule, *
şi dimpreună cu ei * în sânul aceluia *
acum odihnindu-te, * sfinte Constantine, *
mântuire mijloceşte-ne.

Slavă.

Slăvit-aţi pe Dumnezeu * în trupul vostru, slăviţilor, *
şi Dumnezeu v'a slăvit * cu slava cea de la El; *
de care, rugămu-vă, * prin solirea voastră, * şi pe noi învredniciţi-ne.

Şi acum.

Pe Cela ce întru sfinţi * Se odihneşte, Stăpâna mea, *
L-ai zămislit negrăit; * Aceluia roagă-te *
şi mintea şi sufletul * cu a ta lumină *
luminează'mi şi sfinţeşte-le.

şi troparele acestea

Făcându-te * robilor tăi, Voievoade şi Mucenice, * solie la Dumnezeu, *
din toate nevoile * degrab izbăveşte-ne, Constantine.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, *
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după a treia Peasnă, cu ecfonisul: Că milostiv; şi

Condacul. Glasul al 8-lea.
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ (Apărătoare Doamnă).

De stăpânia * trecătoare lepădându-vă, *
împărăţie * nestricată, Voievozilor, *
aţi luat de la Stăpânul mucenicește; *
pe Acela * arătaţi'L, Brâncovenilor, *
îndurat celor ce strigă cu evlavie: *
Bucuraţi-vă, * de-Hristos-iubitorilor.

Prochimenul. Glasul al 4-lea.

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Livan se va înmulţi.

stihul

Răsădiţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru vor înflori.

Evanghelia; de la Ioan (XIV 27; XV 9-11;18-20) şi Matei (X 16-18;22;28-39).

Zis-a Domnul ucenicilor Lui: Pace vă las vouă, pacea Mea vă dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se înfricoşeze. Precum M'a iubit pe Mine Tatăl, şí Eu v'am iubit pe voi; rămâneţi în dragostea Mea. De veţi ţine poruncile Mele, veţi rămâne în dragostea Mea, precum şi Eu poruncile Tatălui Meu le-am ţinut şi rămân în dragostea Lui. Acestea vi le-am spus ca bucuria Mea să rămână în voi şi bucuria voastră să se plinească. De vă urăşte pe voi lumea, cunoaşteţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M'a urât. De aţi fi din lume, lumea ar iubi ce e al ei; dar pentru că nu sînteţi din lume, ci Eu v'am ales pe voi din lume, de aceea vă urăşte pe voi lumea. Dacă pe Mine M'au prigonit, şí pe voi vă vor prigoni. Iată Eu vă trimit pe voi ca pe oi în mijlocul lupilor; fiţi, dar, înţelepţi ca şerpii şi nevinovaţi ca porumbeii. Şi feriţi-vă de oameni, că vă vor da sinedriilor şi în sinagogile lor vă vor bate cu biciul; şi la dregători şi la împăraţi veţi fi duşi pentru Mine, spre mărturie lor şi neamurilor. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu; iar cel ce va răbda până în sfârşit, acela se va mântui. † Şi nu vă temeţi de cei ce omoară trupul, iar sufletul nu'l pot omorî; ci temeţi-vă mai vârtos de cel ce poate şí sufletul, şí trupul să le piardă în gheena. Au nu se vând două păsări pe un ban? Şi nici una din ele nu va cădea la pământ fără voia Tatălui vostru. La voi, însă, şi perii capului vostru toţi sînt număraţi. Aşadar nu vă temeţi; cu mult mai de preţ sînteţi voi decât păsările. Deci tot cel ce va mărturisi întru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi şi Eu întru el înaintea Tatălui Meu Celui din ceruri. Iar cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, şi Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu Celui din ceruri. Nu socotiţi că am venit să aduc pace pe pământ; n'am venit să aduc pace, ci sabie. Că am venit să despart pe om de tatăl său, pe fiică de mama sa şi pe noră de soacra sa. Iar duşmanii omului sînt casnicii lui. Cel ce iubeşte pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine – nu'i vrednic de Mine; cel ce iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine – nu'i vrednic de Mine; şi cel ce nu ia crucea sa şi nu urmează Mie – nu'i vrednic de Mine. Cel ce îşi ţine sufletul său îl va pierde, iar cel ce îşi pierde sufletul său pentru Mine acela îl va afla.

Slavă.

Pentru solirile Mucenicilor Tăi, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Prosomia Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Patima Stăpânului*mucenicește urmând'o*
şi slava Acestuia*pe drept moştenindu-o, Voievozilor,*
către noi, sfinţilor,*căutând cu milă,*
toată patima şi bolile*grabnic goniţi-ne,*
pe Domnul rugând, Mucenicilor,*
iertare datoriilor*pururi de la Dânsul cerându-ne*
şi împărăţiei*şi slavei nezidite arătând*
pe robii voştri, rugămu-vă,*părtaşi, Brâncovenilor.

Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Troparele Pesnei a VII[a]. Παῖδες Ἑβραίων (Feciorii Evreilor).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Nor de biserici aducându'I,*Constantine, Ziditorului lumii,*
mijlocind, alungă-ne norul de păcate*
şi cu umbrirea harului*stinge patimile noastre.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Nu următor la tron în lume,*ci la ceruri mergător-înainte*
te-a avut înţeleptul tată, Constantine;*
la fel şi nouă, bunule,*fă-te cu a ta solire.

Slavă.

Nu doar cu vorbele cinstit-ai*pe Întâiul-Mucenic, ci şi cu fapta;*
ci pe Domnul rugând, Ştefane Mucenice,*
pe robii tăi trezeşte-ne*la credinţa lucrătoare.

Şi acum.

Mâinile tale ridicându'ţi*către Domnul, preacurată Fecioară,*
de cumplite necazuri scapă'i totdeauna,*
cu caldă rugăciunea ta,*pe cei care ţi se roagă.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν
(Pe Împăratul Ceresc).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Ţese-ne haină,*din mijlocirile tale,*pentru nunta cerescului Mire,*
rugămu-ne ţie,*Radule slăvite.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Tatălui voia* asemeni Ţie, Hristoase,* împlinind'o Matei înţeleptul,*
plineşte'i, Stăpâne,* cea pentru noi solire.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Pe Împăratul,* sfetnice, pururea roagă'L,*
ale şarpelui sfaturi, Ianache,* ştergând, Mucenice,* din inimile noastre.

Şi acum.

Vindecă, Maică,* mijlocind către Domnul,* toată boala şi toată'ntristarea*
robilor tăi grabnic,* Fecioară preacurată.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

La Peasna a IX[a]. Întâi Irmósul, fără stih.

»Înfricoşatu-s'a cerul de aceasta,
»şi s'au spăimântat marginile pământului,
»că Dumnezeu oamenilor trupeşte S'a arătat
»şi pântecele tău s'a făcut mai cuprinzător decât cerurile,
»de-Dumnezeu-Născătoare; pentru aceasta te măreşte
»soborul Îngeresc şi neamul omenesc.

Apoi troparele, cu stihul ştiut. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ
(Înfricoşatu-s'a cerul).

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Măcar că la vedere şase fiind,*
prin unirea credinţei, slăviţilor,* una aţi fost,*
Treimea'n Unime închipuind,*
fărâmiţarea ce rupea* firea omenească înlăturând;*
rugaţi'L, dar, pe Domnul* cumplita dezbinare*
să ne alunge, Brâncovenilor.

stih: Sfinţilor Brâncoveni, rugaţi-vă pentru noi.

Unirea din credinţă cu Dumnezeu*
prin lucrarea poruncilor Domnului* ai dobândit,*
sfinte Voievoade al lui Hristos,*
şi mincinoasa unire* cu rău-cinstitorii ai osândit,*
vădind mucenicește* a dogmelor tărie;*
întru acestea întăreşte-ne.

Slavă.

Cântarea cea săracă primindu-o,*
Brâncovenilor, pururi rugaţi-vă*lui Dumnezeu,*
degrabă făcându-ni'L milostiv,*
toată nevoia, sfinţilor,*grabnic alungându-o de la noi*
şi toată uneltirea*vrăjmaşului călcând'o,*
şi sănătate dăruiţi-ne.

Şi acum.

Pe tine solitoare la Dumnezeu*
te aducem, Fecioară, toţi robii tăi;*roagă-te, dar,*
Fiului tău Celui Preamilostiv*
şi Tatălui şi Duhului,*Unuia Stăpânului tuturór,*
Treimii Celei sfinte,*spre noi să Se îndure,*
pe toţi, Stăpână, mântuindu-ne.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile acestea.
Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Ungere luat-ai de la Hristos,*de la Împăratul,*Constantine, Cel răstignit,*
Cruce şi cunună*şi slavă şi putere,*făcându-te, slăvite,*Martor Acestuia.

Duhul înfierii Dumnezeieşti,*nu duh de robie,*aţi luat, Voievozilor,*
împreună, iată,*pătimind cu Domnul,*cu El împreună*şi proslăvindu-vă.

Cine va pârî, Brâncovenilor,*împotriva voastră,*a aleşilor lui Hristos,*
când nimic în lume*– nici moarte, nici viaţă –*
nu fu să vă despartă· de dragostea Domnului?

Bucură-te, horă de Mucenici*ai Domnului slavei,*Mărturiile Domnului,*
Voievozii noştri*şi jertfa cea preascumpă,*
solia cea fierbinte*la tronul harului.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară,*Oştirea cea Cerească;*
ţie, dar, îţi aducem cântare de laudă.

şi aceasta, în cetatea Bucureştilor:

Bucură-te zisu-ţi-a Gavriil,*Maica bucuriei*şi curmarea blestemului;*
Bucură-te zice –*ştiindu-te scăpare –*cetatea ta aceasta*a Bucureştilor.

iar în Mânăstirea Hurezilor o zicem cu sfârşitul acesta

*şi obştea ta aceasta,*cea a Hurezilor.

apoi, cea de pe urmă:

Cu toate Oştirile Îngereşti,*cu Botezătorul,*cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot Soborul*Sfinţilor, Stăpână,*Fiului tău te roagă*toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului Constantin. Glasul al 3-lea.
Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια (Să se veselească cele cereşti).

Slava lumii, Voievodule,*muceniceşte biruindu-o,*
ca Avraam, Constantine, i-ai adus pe fiii tăi*a-toate-Ţiitorului,*
mulţumind, înţeleptule;*
Acestuia, ca un bun, rugându-te,*îndrăznire multă la Dânsul câştigând,*
de şederea de-a dreapta învredniceşte-ne.

Al sfinţilor Brâncoveni. Glas acelaşi.
Θείας πίστεως (Pentru mărturisirea).

Voia Tatălui*Mântuitorul*răstignindu-Se*a împlinit-o,*
rămânând întru dragostea Tatălui;*
ci pe Acesta urmând, Brâncovenilor,*şi slava lumii călcând'o, slăviţilor,*
voia tatălui muceniceşte aţi împlinit,*cu care încununându-vă,*
Stăpânului-a-toate pomeniţi-ne.

Al sfântului Ianache. Glas acelaşi.
Ἀπόστολε ἅγιε (Apostole sfinte).

Cununa cerească ai luat-o,*sfetnice, mărturisindu'L pe Hristos;*
ci sfătuirea şarpelui,*Ianache, risipeşte-ne.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Lumea*trecătoare biruind*şi muceniceşte în ceruri*sălăşluindu-vă,*
Domnului rugaţi-vă,*o, Brâncovenilor,*întărindu-ne pururea*
şi toată urzeala*nevăzutului vrăjmaş*grabnic stricându-o*
celor*ce solirile voastre*către Împăratul-a-toate*
pururea le cerem, Voievozilor.

Şi tropararele acestea două,
către Născătoarea-de-Dumnezeu;

pe acelaşi al 2-lea glas.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea la tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acesta, pe glasul întâi.

Pentru solirile tuturór sfinţilor, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi,
ca un singur Îndurat.

Şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

†

Dumnezeului nostru slavă.
Amin.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
SFÂNTULUI SFINŢITULUI MUCENIC
ANTIM IVIREANUL
MITROPOLITUL UNGROVLĂHIEI

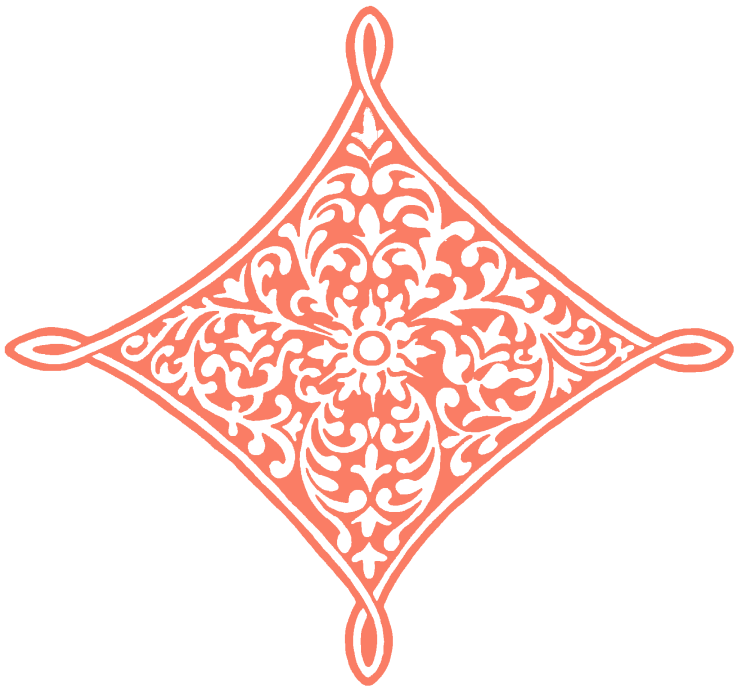

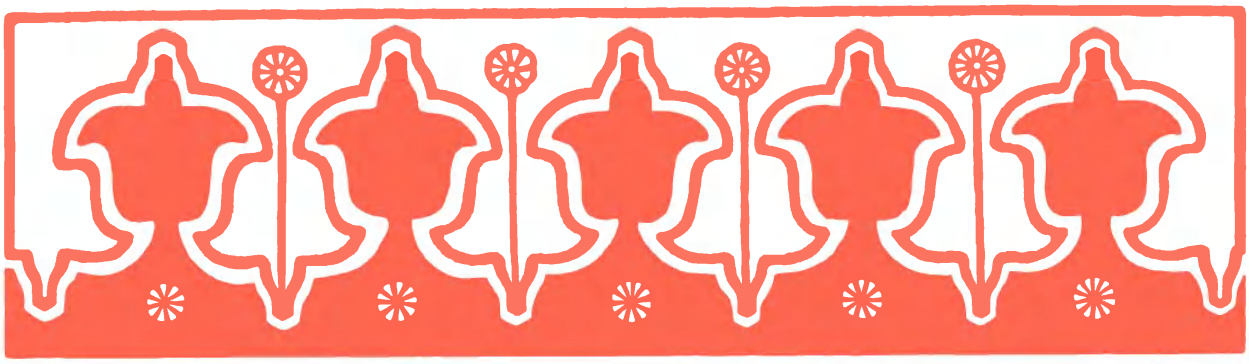

PARACLISUL SFÂNTULUI SFINŢITULUI NOULUI-MUCENIC ANTIM IVIREANUL, MITROPOLITUL UNGROVLĂHIEI,

a cărui pomenire o săvârşim la 27 Septembrie.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu ştiutele stihuri; apoi

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Arhiereule al Domnului slavei*
şi Mucenice proslăvite, Antime,*
icoana ta cinstindu-o,*din suflet strigăm:*
sileşte, rugămu-te,*cu solirea ta, sfinte,*
de toate ispitele,*de nevoi şi primejdii,*
şi de eresuri pururea păzind*
obştea aceasta*şi toată Biserica.

sau cu sfârşitul: ,*preafericite,*mitropolia ta.

Slavă. Acelaşi sau troparul Hramului.
Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului.

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o ca pe uscat).

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Părtaş al slujirii apostoleşti*fiind, Ierarhe,*şi al cetei Mucenicеşti,*
părtaş cu mijlocirile tale*Raiului, sfinte Antime, arată-mă.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Strâmtoare şi temniţă suferind,* aflat-ai lărgimea* desfătată a Raiului;*
ci scapă-mă, părinte Antime,* din strâmtorare degrab cu solirea ta.

Slavă.

Rănile Stăpânului ai purtat,* rănind, Ierarhe,* pe balaurul cel gândit;*
ci rănile sufletului, grabnic,* şi ale trupului vindecă'mi, rogu-te.

Şi acum.

Născându'L, Stăpână, pe Dumnezeu,*
pe Mântuitorul,* mântuieşte-mă din nevoi;*
că acum la tine, Preacurată,* îmi întind sufletul, Maică, şi cugetul.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος
(Al cereştii bolte).

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Săvârşind alergarea* mucenicească, sfinţitule,*
şi tare credinţa ţinând'o* până întru sfârşit,*
de la Stăpânul Hristos* cunună iei îndoită,*
la Care soleşte-ne* pururi, slăvitule.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Jertfa fără de sânge* lui Dumnezeu aducând,*
jertfă – mai apoi – sângeroasă* pe tine I te-ai adus;*
învredniceşte-mă, dar,* cu pricepere, sfinte,*
să'I aduc Stăpânului* jertfa de laudă.

Slavă.

Împreună cu Ável* sângele tău cel cinstit*
strigă către Domnul, Antime,* mucenicia ta;*
ci către tine strigăm:* întunecaţii diavoli*
ce răcnesc asupră-ne* grabnic alungă-ni'i.

Şi acum.

M'au ajuns, Preacurată* îmbolnăvirile trupului*
şi chinuri cumplite şi frică;* tu, dar, ajută-mă,*
că vindecărilor* nedeşertată comoară*
te cunosc, Stăpâna mea,* şi îndurărilor.

şi aceste două tropare

Îndură-te,* de-Dumnezeu-purtătorule Ierarhe,*
scăpându-ne ca un bun* din toate ispitele*
cu caldă solirea ta, Mucenice.

Îndură-te, de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,
şi chinul meu cel trupesc degrab conteneşte-mi'l
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul;
strana: Doamne milueşte (de 12 ori);
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni.

Sedealna. Glas 2. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

Curatul tău trup în râurile apelor
spurcaţii păgâni, Antime, aruncându'ţi'l,
ai secat pâraiele răutăţii dracilor preacumpliţi,
povăţuind pe cei ce te cinstesc la apa cea vie, a Duhului.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Înecând pe balaurul cel simţit cu mintea, arhiereule,
izvorăşte celor ce'ţi cântăm curgerile harului, slăvitule.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Din vârtejul ispitelor scoate-mă cu mreaja povăţuirilor,
la limanul păcii lui Hristos cu a Crucii vétrelă purtându-mă.

Slavă.

Desfătările trupului pururea, părinte, îmi luptă sufletul;
sârguindu-mă, ţie mă rog: scapă-mă, de-lupte-purtătorule.

Şi acum.

Chezăşie nădejdilor, Maică, şi scăpare pururi având-te,
Născătoarea Celui Milostiv, dintru tot necazul ne izbăvim.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Traiul lepădând, cel în lume, Mucenicule, la desfătarea veşnică te-ai mutat,
de carea, sfinte, mijlocind, împărtăşeşte-ne.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Legii lui Hristos, înţeleptule, plecându-te, înşelăciunea dracilor ai pierdut;
ci mă înalţă mai presus de toată patima.

Slavă.

Turn nebiruit arătându-te Bisericii, arhieree, adăposteşte-mă
şi biruinţă dă'mi, părinte,-asupra patimii.

Şi acum.

Din împresurări* şi primejdii izbăveşte-ne,* că Izbăvirea veşnică ai născut,*
Maică, şi Pacea* covârşitoare firii minţilor.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea).

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Robia* ca Iosíf îndurând'o,* vrednicia ţi-ai păzit nerobită,*
rob credincios* lui Hristos Împăratul,* preafericite Antime, vădindu-te;*
ci grabnic slobozeşte-mă* din cumplita robie a patimii.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Cu totul* sălăşluind întru tine* pe Hristos, preaminunate Antime,*
te-ai cunoscut* nesurpată cetate,* nebiruită de cetele dracilor;*
şí mie fă-te adăpost* şi cetate la vremea primejdiei.

Slavă.

Putere* a dezlega şi a lega* dobândind de la Hristos, Ierarhe,*
ţie mă rog,* Mucenice Antime,* dezleagă'mi laţul cel greu al păcatului*
şi leagă-mă, slăvitule,* cu iubirea cea mare a Domnului.

Şi acum.

Din moarte* şi stricăciune firea mea* cea robită stricăciunii şi morţii,*
de voia Lui,* Fiul tău, Preacurată,* pe Sine dându-Se morţii, o a scăpat;*
ci roagă'l, Maică, şi acum* să mă scape de răul vrăjmaşului.

şi aceste două tropare

Îndură-te,* de-Dumnezeu-purtătorule Ierarhe,*
scăpându-ne ca un bun* din toate ispitele*
cu caldă solirea ta, Mucenice.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică,*
pe Carele prin cuvânt* în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Şi preotul pomeneşte iarăşi, aşa cum s'a arătat; apoi

Condacul. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Arhieree preabun al Bisericii* şi Mucenice cinstite al Domnului,*
din boli şi nevoi izbăveşte-ne* cu mijlocirile tale, rugămu-te,*
părinte Antime, slăvitule.

Dreptul ca finicul va înflori* şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

a treia oară cu Stihul:

Răsădit în casa Domnului* în curţile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Evanghelia după Ioan (XV, 17-27; XVI, 1-2).

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Acestea vă poruncesc vouă: să vă iubiţi întreolaltă. Dacă vă urăşte pe voi lumea, cunoaşteţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M'a urât. Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sînteţi din lume, ci Eu v'am ales pe voi din lume, de aceea vă urăşte pe voi lumea. Aduceţi-vă aminte cuvântul ce v'am spus vouă: nu este sluga mai mare decât stăpânul său. De M'au prigonit pe Mine, şi pe voi vă vor prigoni; de au păzit cuvântul Meu, şi pe al vostru îl vor păzi. Dar toate acestea le vor face vouă din pricina numelui Meu, că nu'L cunosc pe Cel ce M'a trimis. De n'aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat n'ar avea; dar acum n'au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăşte pe Mine, şi pe Tatăl Meu urăşte. De n'aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat n'ar avea; dar acum M'au şi văzut şi M'au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu. Dar aceasta ca să se împlinească cuvântul cel scris în legea lor: «M' a u u r â t p e n e d r e p t». Iar când va veni Mângâietorul pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Dar şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sînteţi cu Mine. Acestea le-am spus vouă ca să nu vă smintiţi; vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va omorî pe voi să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Slavă.

Pentru solirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi stihira aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι
(Toată nădejdea).

Trupeşte robindu-te*ca Iosíf, Cuvioase,*
păzitu'ţi-ai sufletul*nerobit, cinstitule,*cu dulceţile;*
şi jertfind Domnului*Jertfa cea de taină,*mai pe urmă, Ierarhule,*
însuţi jertfitu-te-ai,*Domnului asemeni făcându-te*
şi pildă arătându-te,*slăvite Antime, păstorilor;*
ci turma aceasta*păzeşte-o de lupii nevăzuţi,*
şi o poartă, slăvitule,*la staulul cel de sus.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările;
şi celelalte tropare ale canonului Paraclisului.

Ale Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei ce-au mers din Iudeea).

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Luminându-te Duhul,* cunoştinţa grăirii-de-Dumnezeu ai deprins;*
ci grabnic risipeşte'mi* cu graiul tău, părinte,* sfătuirea vicleanului*
şi întunericul gros* al minţii luminează'mi.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Adăpatu-te-ai, sfinte,* din izvorul Scripturilor, de Hristos însetând;*
ci picură'mi, părinte,* un strop dintru izvorul* cunoştinţei dumnezeieşti,*
cuptorul grabnic stingând,* al patimilor mele.

Slavă.

Suferind omorâre* de la cei fără lege, acum în ceruri viezi;*
omoară'mi, dar, părinte,* trupeasca cugetare* duhul grabnic viindu'mi'l,*
să Îl slujesc pe Hristos,* pe Cel fără de moarte.

Şi acum.

Voitorului milei* cu'ndrăznire de maică, Stăpână, roagă-te*
să şteargă'ntinăciunea* şi toată neputinţa* celor care Îi strigă Lui:*
bine eşti cuvântat,* Dumnezeul părinţilor noştri.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul ceresc).

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Calea cea strâmtă* mucenicește-apucând'o* la Stăpânul ai trecut, fericite;*
calea mântuirii* şí mie, dar, arată'mi.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Cel ce în ceruri* cu sfinţii toţi, Ierarhe,* te'ndulceşti, fericite Antime,*
toat'amărăciunea* tristeţii risipeşte'mi.

stih: Binecuvântăm *Tată şi Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Stând înaintea* Treimii Celei Preasfinte,* Mucenice preasfinţite Antime,*
soleşte'mi iertare* de multele păcate.

Şi acum.

De ajutorul* cel de la tine, Fecioară,* nu'i lipsi pe cei care îţi cântă*
şi te preaînalţă* în veci, Prealăudată.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXª. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

De lupii cei prădalnici *turma ta păzeşte-o, *al lui Hristos ierarhe preavrednice, *
mânând'o, sfinte Antime, *la strunga cerului.

stihul: Sfinte părinte Antim, roagă-te pentru noi.

Credinţa ortodoxă *pururea s'o ţinem *neprefăcută, părinte, ajută-ne, *
că întărire şi sprijin *te ştim Bisericii.

Slavă.

Pe Tine Te slăveşte, *A-toate-Împărate, *toată cereasca Oştire cu Ierarhul Antim, *
pentru a cărui solire *dă-ne, dar, harul Tău.

Şi acum.

Nu trece cu vederea *lacrimile mele, *că pe Hristos, Preacurată, ni L'ai născut, *
Cel ce a şters tuturora *plânsul şi lacrima.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Şi Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, vasul alegerii, *Antime, podoaba *credincioşilor ortodocşi; *
bucură-te, rodul *Ivíriei şi cinstea *şi al Ungrovlăhíei *mare păstorule.

Bucură-te, stâlpul Bisericii, *părtaşule vrednic *al slujirii apostoleşti *
şi a Mucenicilor *laudă aleasă, *Antime fericite, *chivotul harului.

Bucură-te, mare învăţător; *bucură-te, gura *grăitoare-de-Dumnezeu; *
bucură-te, mintea *de Domnul iubitoare *şi osârduitorul *slovelor harului.

iar în cetatea Bucureştilor zicem şi aceasta:

Bucură-te, cela ce te-ai luptat *şi buna-cinstire *ai păzit până în sfârşit; *
pururi, dar, păzeşte *de toată răutatea *cetatea ta, părinte, *a Bucureştilor.

iar aceasta ultima

Cu toate Oştirile îngereşti,*cu Botezătorul,*cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână,*Fiului tău te roagă,*toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfinţitului-Mucenic. Glas 3. Θείας πίστεως. (Pentru mărturisirea).

Cu podoabele*arhieriei*şi cu semnele*muceniciei*
strălucit-ai, Antime, Bisericii,*
că în robie păgânii ducându-te,*ajuns-ai casnic a-toate-Stăpânului,*
de la Carele de-a pururea mijloceşte-ne,*sfinţite-Mucenice, mare mila Lui.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia pe glasul al 2-lea. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Ceata*credincioşilor veniţi*la Arhiereul preavrednic,*
la Mucenicul Antim,*cu toată evlavia*icoana lui sărutând*
să'i strigăm cu osârdie:*Păzeşte, părinte,*
de toată primejdia*drept-slăvitorul norod,*
grabnic*milostiv pe Stăpânul,*fericite, nouă făcându'L*
cu bine-primită mijlocirea ta.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

spre cinstirea şi chemarea sfântului sfinţitului Noului-Mucenic Antim Ivireanul
s'a alcătuit în româneşte cu acrivia podobiei bizantine de Mihail Qaramah,
cântăreţul bisericii sfântului Grigorie Palama din Bucureşti,
la anul mântuirii 2016

Dumnezeului nostru slavă.

PARACLISUL CUVIOSULUI IOAN RUSUL FĂCĂTORUL DE MINUNI,

alcătuirea lui Daniil monahul.

Binecuvântând preotul, citim Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; după care Dumnezeu este Domnul, cu stihurile lui, şi

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
(Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Către ostaşul lui Hristos cel preavrednic*
să alergăm toţi credincioşii strigându'i:*
din tulburare, bunule,*şi multe nevoi*
pururi izbăveşte-ne,*îndrăznind către Domnul,*
grabnic ridicându-ne,*Cuvioase, din boală;*
şi pe Acela roagă'L să ne dea,*
sfinte Ioane,*iertarea greşalelor.

Slavă. Acelaşi sau troparul Hramului.
Şi acum. Bogorodişna. Ὁ ὑψωθείς.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului.
Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o ca pe uscat).

Stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cumplite necazuri aflându-mă,*sufletul şi trupul*înspre tine mi le arunc,*
rugându-mă ţie, Cuvioase:*din strâmtorare degrab izbăveşte-mă.

Stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Al trupului vifor mă tulbură*fără contenire;*ci rugându-te, ca un bun,*
împacă'l degrabă cu seninul*cel de la Domnul, Ioane slăvitule.

Slavă.

Viclenele cete diavoleşti*luptă, Cuvioase,*fără milă pe robul tău;*
alungă'i, Ioane, cu puterea· Crucii, pe Domnul rugându'L cu dragoste.

Şi acum.

Fecioară şi Uşa lui Dumnezeu,*uşile deschide'mi*Stăpâneştii milostiviri,*
din porţile iadului, Stăpână,*pe mine cel osândit ridicându-mă.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Al cereştii bolte).

Stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Din nevoie şi boală*şi din necaz scapă-mă,*
şi din întristările lumii,*sfinte, rugându-te*
către Hristos Dumnezeu,*preamilostive Ioane,*
şi împărtăşeşte-mă milei Aceluia.

Stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De viclenele sfaturi*ale vrăjmaşilor scapă-mă,*
celor ce cu pâre, părinte,*oştesc asupra mea,*
întru nimic întorcând*furia lor cea de fiară,*
sprijinul creştinilor, o, preaslăvitule.

Slavă.

Înţelept îngrijindu'ţi*lăcaşul sufletului*
şi împodobindu'l cu râvnă,*preafericitule,*
şi harul Duhului sfânt*înlăuntru primindu'l,*
stâlp de foc, slăvitule,*eşti credincioşilor.

Şi acum.

Am căzut, Preacurată,*din curăţie, netrebnicul,*
şi m'am întinat nebuneşte*cu desfrânările;*
ci tu, născând pe Hristos,*Judecătorul-a-toate,*
milostiv arată-mi'L*cu mijlocirea ta.

şi aceste două tropare:

Ridică-ne,*de-Dumnezeu-purtătorule, totdeauna*
din rele şi din nevoi*pe cei care te chemăm,*
preagrabnic ajutătorule în ispite.

Îndură-te,*de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc*degrab conteneşte-mi'l*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi

Sedealna. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν
(Cele de sus căutând).

Cetate şi turn*şi pavăză creştinilor*
te ştim, ca un bun*pe toţi adăpostindu-ne;*
ci strigăm: Păzeşte-ne,*Cuvioase Ioane, pe robii tăi,*
şi din primejdii scapă-ne degrab,*
părinte,*la Domnul mijlocindu-ne.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε
(Auzit-am Doamne).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Vindecări dăruieşte-le*celor ce aleargă la ajutorul tău,*
de minuni izvorâtorule,*pe Hristos rugându'L, Cuviosule.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Desfătându-ne, bunule,*de tămăduirile tale pururea,*
te cinstim, preaminunatule,*sărutând cu dragoste icoana ta.

Slavă.

Cu lucrarea poruncilor*străbătut-ai, bunule, norul trupului,*
la lumina cea de nepătruns*pătrunzând în Duhul, râvnitorule.

Şi acum.

Dumnezeului ne'ncăput*casă'ncăpătoare, Maică, făcându-te,*
a virtuţilor dumnezeieşti*casă cu solirea ta arată-mă.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς
(Luminează-ne pe noi).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Grabnic îngrădind*cu solirea ta pe robii tăi,*
cu braţul tău, preaminunatule,*surpă'i, slăvite,*pe diavolii cei amari.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Vindecă'i pe toţi,*fericite, cu puterea ta,*de gârbovire şi de patimă*
şi sănătate,*ca un bun, dăruieşte-le.

Slavă.

Sufletului meu*sănătate dă'i, şi trupului,*şi întărire, cu solirea ta,*
sfinte Ioane,*să te laud cu dragoste.

Şi acum.

Cetele cereşti*şi soborul muritorilor*de tine pururea se bucură,*
Împărăteasa*şi podoaba zidirilor.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν
(Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Fântână * de vindecări ştiindu-te * şi izvor de bunătate, Ioane, *
izbăvitor * de durere şi boală * şi pierzător al lucrării diavoleşti, *
de răul ce mă vatămă * mântuieşte-mă grabnic, slăvitule.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Comoară * te-ai arătat săracilor * şi străjer al credincioşilor, sfinte, *
multa ispită degrab alungând'o * şi izgonind năvălirea vrăjmaşilor; *
cu toţii, dară, te rugăm: * de necazul cumplit izbăveşte-ne.

Slavă.

Părinte, * liman în vifor te avem * ocrotire şi-adăpost în primejdii *
şi mântuire, scăpare şi reazem, * vindecător al durerilor trupului, *
izvor de binecuvântări, * fericite Ioane slăvitule.

Şi acum.

Cu braţele * cu care, Maică, L'ai purtat, * lui Hristos, Prealăudată, arată'I *
piroanele * şi cununa şi Crucea, * sulița, fierea, buretele, trestia, *
şi celora ce mult greşim * milostiv în tot ceasul arată-ni'L.

şi troparele acestea două:

Ridică-ne, * de-Dumnezeu-purtătorule, totdeauna *
din rele şi din nevoi * pe cei care te chemăm, *
preagrabnic ajutătorule în ispite.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, *
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul pomeneşte iarăşi, după cum s'a arătat; apoi
Condacul. Ταῖς τῶν αἱμάτων (Cu ale sângiurilor tale).

Vindecător preaiscusit al durerilor * şi scutitor în necaz arătându-te, *
din boli şi nevoi izbăveşte-ne * cu mijlocirile tale, rugămu-te, *
părinte Ioane slăvitule.

Prochimenul. Glas 4.

Cinstită înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Stihul.

Fericit bărbatul care se teme de Domnul,
întru poruncile Lui va voi foarte.

Evanghelia; după Luca (VI, 17-23).

În vremea aceea a stat Iisus la loc şes, şi mulţime de ucenici ai Săi, şi mulţime multă de popor din toată Iudeea şi din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, care veniseră ca să'L asculte pe Dânsul şi să se vindece de bolile lor, şi cei chinuiţi de duhuri necurate, şi se vindecau. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El, că putere ieşea dintr'Însul şi îi vindeca pe toţi. Iar El, ridicându'Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: fericiţi cei săraci, că a voastră este împărăţia lui Dumnezeu; fericiţi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura; fericiţi care plângeţi acum, că veţi râde; fericiţi veţi fi când vă vor urî pe voi oamenii şi când vă vor osebi pe voi şi vă vor ocărî şi vor lepăda numele vostru ca viclean, din pricina Fiului omului; bucuraţi-vă în ziua aceea şi săltaţi; că, iată, plata voastră multă este în cer.

Slavă.

Pentru solirile Cuviosului Tău, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi stihira podobnică. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Nu lipsi pe robul tău* de ocrotirea ta, sfinte*
Ioane slăvitule,* ci sfărâmă, rogu-te,* cu tăria ta,*
ca un bun, pururea* săgeţile toate* şi'ndrăznelile vicleanului*
şi boala goneşte-o* şi ispita toată şi patima,*
năvala risipindu-o* cea satanicească cu harul tău;*
ca să cânt totdeauna* solirea ta cea către Dumnezeu,*
bine-primită Aceluia,* o, preaminunatule.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările; şi celelalte tropare ale canonului Paraclisului.

Ale Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei ce-au mers din Iudeea).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Bucurie şi pace* dăruieşte-le pururi, preaminunatule*
Ioane, celor care* te laudă cu râvnă* şi îi strigă Stăpânului:*
bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu lumina ta, sfinte, *întunericul inimii risipeşte-mi'l, *
că, iată, vin, părinte, *la sfânta ta icoană *şi cântare strig Domnului: *
bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă.

Din necaz şi ispită *şi primejdie, bunule, slobozeşte-ne *
şi-alungă-ne, părinte, *drăceasca vătămare, *să strigăm, dar, Stăpânului: *
bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum.

Ziditorul făpturii *întru tine, Fecioară, S'a zămislit negrăit; *
soleşte, dar, iertare *la Cel născut din tine, *mijlocind pentru robii tăi, *
Maica lui Dumnezeu preabinecuvântată.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα
(Pe Împăratul ceresc).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Întinde mâna *celor cuprinşi de-a vieţii *tulburare, părinte Ioane, *
ca scăpând din toate *să laude pe Domnul.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Moaştele tale *izvorâtoare de miruri *sărutându-le, sfinte Ioane, *
Domnului cântare *cântăm întru toţi vecii.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Darul trimite'l, *de-dumnezei-făcătorul, *cântăreţilor tăi, fericite, *
în veci, preacuvioase, *să Îl cântăm pe Domnul.

Şi acum.

De'ntinăciune *inima spală'mi cu baia *pocăinţei, Fecioară curată, *
în veci, Prealăudată, *să cânt milele tale.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

La Peasna a IX[a]. Irmosul însuşi.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον
(Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare)

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Luceafăr, Cuvioase,* al Soarelui dreptăţii*
pe tine, sfinte Ioane, te mărturisim;*
şi Îl slăvim cu credinţă· pe Domnul minunilor.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Ajută, fericite,* celor cuprinşi de valul* furtunii relelor lumii acesteia,*
săgeata pururi frângând'o,* cea a vrăjmaşului.

Slavă.

Primeşte-mi, dar, cântarea* şi cererea, părinte,*
şi de cumplitele rele păzeşte-mă,*
şi de păcat, milostive,· cu caldă solirea ta.

Şi acum.

Nădejde şi scăpare* te ştim întru ispite,*
de-Dumnezeu-Născătoare, noi, robii tăi,*
şi solitoare fierbinte· la Fiul tău pururea.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare,
pe tine te mărim.

Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Săgeţile-aprinse abate-le* de la noi, părinte,* ale duhului necurat,*
fierbinte Treimii* rugându-te, Ioane,* cântare să'ţi aducem,* preafericitule.

Pe steaua Bisericii lui Hristos* care străluceşte* tuturór înţelegător,*
pe preaminunatul* Ioan dumnezeiescul* să'l fericim cu toţii,* cinstindu'l cu laude.

Pace mijloceşte la Dumnezeu,* tihnă sufletească* şi răbdare până'n sfârşit,*
har şi mântuire* celora ce cu râvnă* îţi lăudăm, părinte* sfinte, minunile.

Pe cei care vin la lăcaşul tău,* rugându-se ţie,* de ispite îi apără*
de cele văzute* şi cele nevăzute,* Ioane fericite, cu ocrotirea ta.

Domnului întreg închinându-te,* răbdat-ai robia* cea cumplită, slăvitule,*
călcând, înţelepte –* slobod fiind cu duhul* – sprânceana semeţită,*
cea a vrăjmaşului.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul *întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară, *Oştirea cea cerească;*
ţie, dar, îţi aducem· cântare de laudă.

iar aceasta ultima

Cu toate Oştirile îngereşti, *cu Botezătorul, *cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână, *Fiului tău te roagă, *toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului. Glas 4. Ταχὺ προκατάλαβε (Degrabă întâmpină).

Stăpânul chemându-te *întru lăcaşul ceresc,*
ţinut-a şi cortul tău *cel pământesc nestricat, *Ioane slăvitule;*
că îndurând robia, *cum îndeamnă şi Pavel,*
casnic ajuns-ai, sfinte, *lui Hristos Împăratul;*
şi robilor Lui lăsare *ne dai datoriilor.

După ectenie, Prosomiile Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pe lemn).

Ceată *credincioşilor, veniţi *să ne închinăm cu credinţă *şi cu evlavie*
icoanei[1] slăvitului Ioan din Évia, *curăţindu-ne buzele *şi ochii şi fruntea,*
rugându-ne, fraţilor, *cu mijlocirile lui,*
vrednici *de sfârşitul cel paşnic *şi mântuitor să ne facă,*
pe Mântuitorul îndurându-ni'L.

Sfinte, *cu soborul Îngeresc *şi cu Purtătorii-de-chinuri*
sufletul tău cel curat, *Ioane, se bucură, *întru lăcaşul ceresc,*
şi cu ceata Prorocilor *şi toţi Cuvioşii *şi ceata slăviţilor ai lui Hristos Ierarhi;*
iară *pământenii cu râvnă *trupul tău cel fără stricare*
cu cântări îl laudă, slăvitule.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând: Pentru rugăciunile.

---

[1] Acolo unde sînt moaşte se zice: «moaştelor».

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS
AL NEFĂCUTEI-DE-MÂNĂ ŞI DE-MINUNI-FĂCĂTOAREI ICOANE
A PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI-DE-DUMNEZEU
CE SE AFLĂ ÎN CHINOVIUL ROMÂNESC AL PRODROMULUI DIN SFÂNTUL MUNTE ATHOS, CEA NUMITĂ
PRODROMIŢA,

alcătuirea lui Harálambos Busías, Imnograful Patriarhiei Alexandriei.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi zicem Psalmul 142; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu stihurile; apoi

Troparele. Glasul al 4-lea. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
. (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

La Născătoarea Ziditorului lumii*
să alergăm toţi credincioşii strigându'i:*
o, Maica Împăratului,*Stăpână, degrab*
scapă-ne, cu mila ta,*de nevoi şi de boală*
şi toată primejdia*şi de chin şi durere,*
neîncetat solind la Fiul tău,*
Împărăteasă,*iertare greşalelor.

Slavă. Al Paraclisului acestuia. Asemenea.

Dumnezeiasca nefăcută-de-mână*
icoana ta, de-Dumnezeu-Născătoare,*
cu toţii sărutându-o,*aşa îţi strigăm:*
scapă'i, dar, robii tăi,*preacurată Stăpână,*
din mâna viclenilor,*pe cei care te cântă*
şi cu osârdie pe Fiul tău,*
Maică-fecioară,*Îl laudă pururea.

Şi acum. Bogorodişna. Asemenea.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*

că pentru noi de n'ai fi stat solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit* dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit* nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,* Stăpână, pe robii tăi.

apoi Psalmul 50 şi

Troparele Canonului.

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Născându'L, Stăpână, pe Dumnezeu* şi Mântuitorul,* mântuieşte'i pe robii tăi,*
pe cei ce sărută cu credinţă* nezugrăvita-de-mână icoana ta.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Al Botezătorului lui Hristos* schitul dobândit-a* minunată icoana ta*
comoară preamare şi scăpare* şi'n tot necazul cu-aceasta se mângâie.

Slavă.

Sfinţeşte'i pe toţi care îţi cinstesc* chipul, Preacurată,* cel ce nu mâna omului*
l-a închipuit, Fecioară-maică,* nici ţi l-a scris meşteşugul zugravului.

Şi acum.

Izvor de minune nedeşertat* avem, Preacurată,* minunată icoana ta,*
din care şuvoi de vindecare* le izvorăşti celor care te laudă.

Ale Pesnei a IIIª. Οὐρανίας ἀψῖδος (Doamne Cela ce ai făcut).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Maica multmilostivă* şi bogăţia Prodromului* cea nejefuită, Stăpână,*
ceata Creştinilor* cu buzele sărutăm*
cea nefăcută-de-mână* cinstită icoana ta,* Maică a Domnului.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Muritorilor boala* şi toată patima vindecă,*
cu-har-dăruită Marie,* sfântă icoana ta*
şi bântuiala cea rea,* a preavicleanului şarpe,*
o alungă pururea,* Maică a Domnului.

Slavă.

Sănătate, Fecioară,* şi ridicare din patimă*
şi înzdrăvenire din boală* dă credincioşilor*
ce cu credinţă cinstesc* dumnezeiasca icoană,*
podoaba de mare preţ* cea a Prodromului.

Şi acum.

Cei cuprinşi de necazuri,* împresuraţii de patimă,*
toţi pe care valul i-afundă,* cel al ispitelor,*
la preacuratul tău chip,* de-Dumnezeu-Născătoare,*
venind cu osârdie,* grabnic se mântuie.

şi aceste două tropare

Din mâinile* cele nedrepte răpeşte'i pe cei ce-aleargă*
la chipul tău nefăcut* de mâna zugravului,*
Stăpână, cu mâna ta cea preatare.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufletească durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul;
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi

Sedealna. Glas 2. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

Cel nezugrăvit* de mâinile zugravului*
curatul tău chip,* Fecioară, sărutându-ţi'l,*
te rugăm, dar: pururea* tuturora trimite-ne harul tău*
şi ne deprinde mâinile degrab* la lucrul* poruncilor Stăpânului.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Îi acoperi, Stăpâna mea,* pe cei care caută ajutorul tău*
şi sărută cu evlavie* chipul tău nescris de mâna omului.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Spăimântatu-s'a meşterul,* Maică, isprăvită aflând icoana ta,*
fără mână zugrăvindu-se* şi izvor făcându-se minunilor.

Slavă.

Întremare, cu harul tău,* dă, Preamilostivă, neputincioşilor*
care caută la chipul tău* şi'l sărută, Maică, cu evlavie.

Şi acum.

Harul tău întinzându-ni'l,* cel al Prodromiţei, Maica Stăpânului,*
pâcla groasă a necazului* grabnic o alungi de pretutindenea.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Celei de-minuni-* făcătoare, Maica Domnului,*
icoanei tale pururi ne închinăm,*
că din ispite* izbăvire dă preagrabnică.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Chipul tău având* schitul mare al Prodromului* vistierie, Maică, de nefurat,*
pururi te cântă,* dănţuind şi bucurându-se.

Slavă.

Umple şi acum,* Prodromiţă, muritorilor* de bucurie – celor ce te cinstesc –*
inima grabnic,* împlinindu-le şi cererea.

Şi acum.

Vezi'mi şi acum,* Prodromiţă, strâmtorarea mea*
şi îmi prefă degrabă cu harul tău* toată tristeţea* în bucurie şi mă mântuie.

Ale Pesnei a VIa. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

A inimii* aplecare, Fecioară,* dezlipeşte'mi de lumeştile pofte*
şi pământeştile cugete grabnic* şi înţelesuri, Stăpână, retează-le,*
să mă închin la chipul tău* cu evlavie, Maică a Domnului.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Îndreaptă, dar,* credincioşilor paşii* către schitul Prodromului, Maică,*
către cinstita grădină ce poartă* cea nefăcută de mână icoana ta,*
că sufletele bucură* celor care aleargă la harul ei.

Slavă.

Povaţă fii,* Maică, tinereţelor* şi toiag bătrâneţelor, iarăşi –*
a credincioşilor cete te roagă* şi cu credinţă se'nchină la chipul tău*
cel fără mână zugrăvit,* Păzitoare a Muntelui celui sfânt.

Şi acum.

Pe Domnul* ni'L îmblânzeşte pururea,* cuprinzându'L cu'ndrăznirea de maică,*
celora ce cu credinţă, Stăpână,* îţi sărutăm preacinstită icoana ta*
ne'nchipuită de zugrav,* cea aflată în schitul Prodromului.

Necazul,* Prealăudată, şi boala şi neputinţa,*
alungă-le tuturór* ce vin la icoana ta*
cea fără de mână închipuită.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică,*
pe Carele prin cuvânt* în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a IIIa, cu acelaşi ecfonis; şi

Condacul. Glas 2. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου (Cu ale sângiurilor tale).

La nefăcută-de-mână icoana ta * toţi închinându-ne, Maică a Domnului, *
strigăm, dar: izvor al minunilor * nedeşertat eşti, Curată, Bisericii, *
prealăudată Stăpână a cerului.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

a treia oară cu Stihul:

Ascultă fiică şi vezi, şi pleacă urechea ta,
şi uită poporul tău şi casa părintelui tău,
şi va pofti împăratul frumuseţea ta.

Preotul: Domnului să ne rugăm. (Strana: Doamne miluieşte.)

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm,
Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Toată suflarea să laude pe Domnul (de trei ori, cu încheiere).

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie….

şi Evanghelia după Luca (I, 39-49,56).

În zilele acelea, sculându-se Maria, s'a dus în grabă la munte, într'o cetate a lui Iuda; şi a intrat în casa lui Zaharia şi a îmbrăţişat pe Elisaveta. Şi cum a auzit Elisaveta glasul Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei; şi s'a umplut Elisaveta de duh sfânt şi a strigat cu glas mare şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că iată, cum veni glasul tău în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul şi s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie măriri Cel puternic, şi sfânt numele Lui. Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; apoi s'a înapoiat la casa ei.

Slavă.

Părinte, Cuvântule, Duhule, Treime în Unime,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru mijlocirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi podobnica aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Comoară de nefurat schitul Prodromului are
chipul tău cel nefăcut de mâna zugravului, Maica Domnului,
că în dar vindecă toată neputinţa celor care cu evlavie
i se închină lui, o, Împărătească a cerului;
nu conteni, rugându-te, a'i acoperi, dar, pe robii tăi
care vin la acesta, Curată, ajutorul tău cerând
şi preafierbinte solirea ta la Stăpânul tuturor.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările;

Troparele Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei din Iudeea).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Harul tău întinzându'l pretutindeni, Stăpână, degrabă cererea
plineşte-o celor care sărută cu credinţă preacinstită icoana ta
cea fără mână de om, Fecioară, zugrăvită.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Zestre mare aflat-a a ta sfântă icoană schitul Prodromului,
pe care, dar, cinstind'o vesteşte cu tărie râul minunilor
neîncetat izvorât dintr'însa, Preacurată.

Slavă.

Lăudându-te, Maică, şi-a ta sfântă icoană toţi sărutându-o,
strigăm, dar, cu credinţă: din cer, Preamilostivă, ia aminte la robii tăi
care nădejdea şi-au pus în tine, Preacurată.

Şi acum.

Chipul tău a'l înscrie neputându-o zugravul din târgul Iaşilor,
nădejdile cu totul pierzându-le, Stăpână, bucurie i-a fost apoi
când l-a văzut zugrăvit nepământeşte, Maică.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Dă tuturora celora care te roagă sănătate întreagă, Stăpână,
celor ce sărută icoana ta cinstită.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Scapă-mă grabnic cu harul tău, Prodromiţă, de-a vrăjmaşului rea bântuială
şi de obiceiul cel rău, Preamilostivă.

Varsă, Fecioară, * ploaia milostivirii * de la Fiul tău celor ce-aleargă *
la nedezmințită * solirea ta de maică.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu și Duh sfânt* pe Domnul.

Toată durerea * și din trup și din suflet * conteneşte-ne grabnic, Stăpână, *
cu nedezmințită * solirea ta de maică.

Și acum.

Mântuitoare * ajutorarea ta pururi * dă-o, dar, de-Dumnezeu-Născătoare, *
celor de aproape * și celor de departe.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului,
cântându'L și preaînălțându'L întru toți vecii.

»Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oștile Îngereşti, lăudați'L
»și preaînălțați'L întru toți vecii.

La Peasna a IX[a]. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Preacurată, cei mântuiți prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον
(Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Slăbiților putere * dă-le, Preacurată, * și uşurare și pace mâhniților *
care îți cer cu credință · solirea la Fiul tău.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Cu harul tău, Stăpână, * în cei ce sărută * nezugrăvita de mână icoana ta *
închipuieşte'L pe Fiul * și Dumnezeul tău.

stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

A harului tău, Maică, * bogată vărsare * nu o seca din cinstită icoana ta, *
să te mărim totdeauna, · Stăpână, cu laude.

Slavă.

Fântână vindecării * și izvor de daruri, * de-Dumnezeu-Născătoare, ştiindu-te, *
nădăjduim, Preacurată, * în mijlocirea ta.

Și acum.

Liman și bucurie, * Pururea-fecioară, * pururi avându-te toată Biserica, *
pururea şí risipeşte'i * ceața ispitelor.

Și, tămâind Preotul, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare, pe tine te mărim.

Megalinariile Icoanei. Glasul al 8-lea.
Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Mâinile la tine le ridicăm,*
căzând, Preacurată,*la slăvită icoana ta,*
la cea nefăcută*de mână omenească;*
ci mâna ta, Stăpână,*grabnic întinde-ne.

Faţa ta arat'o spre robii tăi,*
Maică preacurată,*bogăţia Prodromului,*
care vin la tine*şi chipul ţi'l sărută*
ne'nchipuit, Stăpână,· de mâna zugravului.

Harul, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Cu-har-dăruită,*pretutindenea a ieşit,*
cel al minunatei*icoanei tale, Maică,*
şi varsă tuturora*râul minunilor.

Din toată ispita pe robii tăi,*scapă'i, Preacurată,*
şi din boală şi din necaz,*
pe cei ce aleargă,*Stăpână, cu credinţă*
la nedesăvârşita· de mână icoana ta.

Ca pe o comoară de nefurat,*o, Împărătească,*
are schitul Prodromului*chipul nu de mână*închipuit, Fecioară,*
Bucură-te, Stăpână,· strigându'ţi de-a pururea.

Lucrurile mâinilor celora*ce-aleargă la tine,*Preacurată, sfinţeşte-le*
şi gândul alungă'l,*cel fără rânduială,*celor ce îţi sărută*sfântă icoana ta.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul Icoanei. Glas 5. Τὸν συνάναρχον Λόγον (Pe Cuvântul).

Preacinstită icoana ta sărutându-o,*
cea nefăcută de mână,*o, Maica lui Dumnezeu,*
cea aflată în biserica Prodromului,*
caută, dar, spre robul tău*şi răpeşte-mă degrab*cu mâna ta cea preatare*
dintr'a vrăjmaşului mână*şi din prăpastia păcatului.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei, cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic, fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Celor * care cad la chipul tău *
nefăcut-de-mână, Stăpână, * Maică a Domnului, *
şi cer mijlocirea ta * grabnic ajută-le *
şi durerea alungă-le * şi toată nevoia, *
să'ţi mărim cu dragoste * pururi minunile *
şi să * ne'nchinăm totdeauna * feţei tale celei preafinte, *
lauda cea mare a Prodromului.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
CUVIOSULUI ŞI DE-DUMNEZEU-PURTĂTORULUI PĂRINTELUI NOSTRU IOACHIM ITACHIOTUL, FĂCĂTORUL DE MINUNI

PARACLISUL CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU IOACHIM ITHACHIOTUL VATOPEDINUL

* * *

Binecuvântând Preotul, citim Doamne, auzi rugăciunea mea, după care Dumnezeu este Domnul, după obicei, şi

Troparul. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Învrednicindu-te cereştilor daruri,*
preaînţeleptule, în anii din urmă,*
i-ai bucurat cu harul tău pe cei credincioşi,*
boala vindecându-le* şi gonindu-le norul*
neştiinţei, bunule;* te cinstim, dar, cu toţii,*
rodul Itháchii cel dumnezeiesc,*
Ioachime,* şi cerem solirea ta.

Slavă. Acelaşi sau troparul Hramului.
Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus (Ὁ ὑψωθείς).

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat* solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit* dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit* nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,* Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule, şi

Troparele Canonului cărora acrostihul – în greceşte – le este IOACHIME, AJUTOR FĂ-TE AL LUI HARALAMBIE.
Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

La tine, părinte Ioachim,* lauda Itáchii,* cu credinţă vin şi îţi strig:*
ajută'mi şi mie, fericite,* şi cercetează-mă grabnic cu harul tău.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Lavrei Vatopedului te-ai făcut* cinstită podoabă,* Cuvioase, cu harul tău;*
cu el, înţeleptule, ajută'mi* să'mpodobesc cu virtuţile sufletul.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Viaţă cerească ai petrecut,* luând, fericite,* darul facerii de minuni;*
ci dă-ne, părinte, să petrecem* duhovniceşte în Domnul, rugămu-te.

Slavă.

Pe Domnul, slăvite, nu conteni* a'L ruga fierbinte* pentru toţi care te cinstesc,*
râule de aur al minunii,* Ioachime, podoaba monahilor.

Şi acum. Bogorodíşna.

Umbrindu-te harul Duhului sfânt,*
te-ai făcut, Curată,* cort şi chivot lui Dumnezeu*
şi vistierie curăţiei;* te fericim, dar, Stăpână, de-a pururea.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Al cereştii bolte).

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Vindecări felurite* ne izvorăşti pururea,*
o, preamilostive părinte,· şi daruri dumnezeieşti;*
ci însetând alergăm* şi dobândim sănătate,
setea potolindu-ne,* sfinte, cu harul tău.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Cu spurcatele fapte* mi-am întinat sufletul,*
şi cu felurite păcate,· vai mie!, ca un păgân;*
ci cu nădejde silesc* la mijlocirea ta, sfinte:*
Domnului rugându-te*, tu primeneşte-mă.

Slavă.

Nevoindu-te aspru* şi priveghind pururea,*
toată cugetarea trupească,· părinte, ţi-ai omorât,*
neînseratei Lumini,* sfinte, făcându-te sfeşnic;*
căreia, rugămu-te,* învredniceşte-ne.

Şi acum. Bogorodíşna.

Dă'mi să birui, Curată,* cu harul tău, rogu-mă,*
patimile toate, Stăpână,· în lupta de zi cu zi,*
ca să te laud apoi* şi să măresc stăpânia*
Unuia-Născut al tău,* Maica Împăratului.

Rugându-te,* Ioachime, Stăpânului cu deadinsul,*
ajută celor ce vin* şi cer ajutorul tău,*
scăpându'i, părinte, din tot necazul.

Ectenie, precum mai sus s'a arătat;
după care zicem

Sedealna. Glas 2. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

Slujind pe Hristos* şi sfânta Evanghelie,*
şi lipsa cea grea* a fraţilor plinindu-o,*
ai luat, slăvitule, de la Domnul darul minunilor*
şi risipeşti, părinte, ca un bun,* ispita* de la cei ce te laudă.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Floarea dragostei Domnului* înflorit-ai, sfinte, şi a aproapelui;*
fă-ne, dar, pe cei ce te cinstim* vase ale dragostei, rugămu-te.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Izvorăşti, fericitule,* râu de vindecare nedeşertat,*
o, Ioachime, tuturór* celor care caută solirea ta.

Slavă.

Cu cuvintele Duhului* adăpat-ai obştea itachioţilor;*
cugetul hrăneşte-ni'l şi-acum,* stându-ne de-a dreapta, înţeleptule.

Şi acum. Bogorodíşna.

Întunericul patimii,* cu razele tale, Maică, alungă'mi'l,*
Născătoarea Soarelui Hristos,* la lumina veşnică purtându-mă.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Inima sălaş* al evlaviei, slăvitule,* cu mijlocirea ta către Dumnezeu,*
fă'mi-o şi mie,* chivote viu al virtuţilor.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Zid neclătinat* ştiutorii tăi avându-te* şi rătăciţii cale la adevăr,*
către acesta,* sfinte, pe toţi îndreptează-ne.

Slavă.

Ca un următor* al Apostolilor, bunule,*
şi de-un-chip cu dascălii de demult,*
ni'L îmblânzeşte,* sfinte, pe Domnul îndurărilor.

Şi acum. Bogorodíşna.

Gândul păcătos* risipeşte-ni'l, rugămu-te,* şi dăruieşte pace robilor tăi,*
Maică-fecioară,* Pacea născând'O, Cea veşnică.

Ale Pesnei a VIa. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa).

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Degrabă* către limanul liniştii* din furtuna de pe marea ispitei*
poartă-ne, dar*, cu a ta mijlocire,* chivot precum al lui Noe făcându-te,*
părinte, celor ce venim* la icoana ta, sfinte, rugându-te.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Spălat-ai* sufletul tău, slăvitule,* cu a lacrimilor curgere, sfinte,*
şi te-ai făcut* nepătată oglindă,* Ioachime, a slavei Stăpânului*
şi faţă către faţă'L vezi;* ci îndură-ni'L nouă, rugămu-te.

Slavă.

Nou soare* ai răsărit Bisericii,* luminând'o cu cuvintele tale*
şi cu minunile tale, părinte* Ioachime, podoaba monahilor;*
ci mintea luminează-ne-o* şi acum, Cuvioase, cu raza ta.

Şi acum. Bogorodíşna.

Fecioară,* uşă te ştim a Domnului* şi pricină mântuirii, Curată;*
ne'mpuţinat*, dar, născând pe Cuvântul*
şi Ziditorul, din moartea cea veşnică*
pe toţi care te laudă* i-ai mutat la viaţă, Stăpâna mea.

Şi preotul zice iarăşi ectenia, precum mai sus s'a arătat; apoi

Condacul. Glas 2. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου
(Cu ale sângiurilor tale).

A înfrânării icoană şi-a dragostei,* Ioachime, podoaba monahilor,*
păzeşte'i mereu cu puterea ta* pe cei ce vin cu credinţă la harul tău*
şi pururi cinstesc pomenirea ta.

Prochimenul.

Minunat e Dumnezeu întru sfinţii Lui.

Stih: Sfinţilor celor din pământul Său
minunate a făcut Domnul toate voile Sale într'înşii.

Evanghelia; din cea după Mathei (V 14–19).

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: voi sînteţi lumina lumii; nu se poate ascunde cetatea cea pe vârf de munte aşezată; nici nu se aprinde făclie ca să se pună sub obroc, ci în sfeşnic; şi luminează tuturora celor din casă – aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune şi să Îl slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Nu socotiţi că am venit să stric Legea sau Prorocii; nu am venit să stric, ci să plinesc; că amin zic vouă: până să treacă cerul şi pământul, o iotă sau o cârtă nu va trece din Lege, până ce se vor face toate. Cela ce va strica, aşadar, una din poruncile acestea preamici şi îi va învăţa aşa pe oameni – preamic se va chema în Împărăţia Cerurilor; iară cela ce va face şi va învăţa – acesta mare se va chema în împărăţia cerurilor.

Sedealna. Glas 2. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

Slujind pe Hristos* şi sfânta Evanghelie,*
şi lipsa cea grea* a fraţilor plinindu-o,*
ai luat, slăvitule, de la Domnul darul minunilor*
şi risipeşti, părinte, ca un bun,* ispita* de la cei ce te laudă.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Floarea dragostei Domnului* înflorit-ai, sfinte, şi a aproapelui;*
fă-ne, dar, pe cei ce te cinstim* vase ale dragostei, rugămu-te.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Izvorăşti, fericitule,* râu de vindecare nedeşertat,*
o, Ioachime, tuturór* celor care caută solirea ta.

Slavă.

Cu cuvintele Duhului* adăpat-ai obştea itachioţilor;*
cugetul hrăneşte-ni'l şi-acum,* stându-ne de-a dreapta, înţeleptule.

Şi acum. Bogorodíşna.

Întunericul patimii,* cu razele tale, Maică, alungă'mi'l,*
Născătoarea Soarelui Hristos,* la lumina veşnică purtându-mă.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Inima sălaş* al evlaviei, slăvitule,* cu mijlocirea ta către Dumnezeu,*
fă'mi-o şi mie,* chivote viu al virtuţilor.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Zid neclătinat* ştiutorii tăi avându-te* şi rătăciţii cale la adevăr,*
către acesta,* sfinte, pe toţi îndreptează-ne.

Slavă.

Ca un următor* al Apostolilor, bunule,*
şi de-un-chip cu dascălii de demult,*
ni'L îmblânzeşte,* sfinte, pe Domnul îndurărilor.

Şi acum. Bogorodíşna.

Gândul păcătos* risipeşte-ni'l, rugămu-te,* şi dăruieşte pace robilor tăi,*
Maică-fecioară,* Pacea născând'O, Cea veşnică.

Ale Pesnei a VIa. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa).

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Degrabă* către limanul liniştii* din furtuna de pe marea ispitei*
poartă-ne, dar*, cu a ta mijlocire,* chivot precum al lui Noe făcându-te,*
părinte, celor ce venim* la icoana ta, sfinte, rugându-te.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Spălat-ai* sufletul tău, slăvitule,* cu a lacrimilor curgere, sfinte,*
şi te-ai făcut* nepătată oglindă,* Ioachime, a slavei Stăpânului*
şi faţă către faţă'L vezi;* ci îndură-ni'L nouă, rugămu-te.

Slavă.

Nou soare* ai răsărit Bisericii,* luminând'o cu cuvintele tale*
şi cu minunile tale, părinte* Ioachime, podoaba monahilor;*
ci mintea luminează-ne-o* şi acum, Cuvioase, cu raza ta.

Şi acum. Bogorodíşna.

Fecioară,* uşă te ştim a Domnului* şi pricină mântuirii, Curată;*
ne'mpuţinat*, dar, născând pe Cuvântul*
şi Ziditorul, din moartea cea veşnică*
pe toţi care te laudă* i-ai mutat la viaţă, Stăpâna mea.

Şi preotul zice iarăşi ectenia, precum mai sus s'a arătat; apoi

Condacul. Glas 2. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου
(Cu ale sângiurilor tale).

A înfrânării icoană şi-a dragostei,* Ioachime, podoaba monahilor,*
păzeşte'i mereu cu puterea ta* pe cei ce vin cu credinţă la harul tău*
şi pururi cinstesc pomenirea ta.

Prochimenul.

Minunat e Dumnezeu întru sfinţii Lui.

Stih: Sfinţilor celor din pământul Său
minunate a făcut Domnul toate voile Sale într'înşii.

Evanghelia; din cea după Mathei (V 14–19).

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: voi sînteţi lumina lumii; nu se poate ascunde cetatea cea pe vârf de munte aşezată; nici nu se aprinde făclie ca să se pună sub obroc, ci în sfeşnic; şi luminează tuturora celor din casă – aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune şi să Îl slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Nu socotiţi că am venit să stric Legea sau Prorocii; nu am venit să stric, ci să plinesc; că amin zic vouă: până să treacă cerul şi pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din Lege, până ce se vor face toate. Cela ce va strica, aşadar, una din poruncile acestea preamici şi îi va învăţa aşa pe oameni – preamic se va chema în Împărăţia Cerurilor; iară cela ce va face şi va învăţa – acesta mare se va chema în împărăţia cerurilor.

Slavă.

Pentru solirile Cuviosului Tău, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Prosomia. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.

Athosul râvnitu'l-ai *din tinereţile tale*
şi a Vatopedului *lavră alegându'ţi-o *de metanie,*
ai plăcut Domnului *şi-ai luat, părinte, *darul facerii minunilor,*
crainic ungându-te, *sfinte, Evangheliei harului,*
cu dragoste vestindu-o *şi adeverindu-o fraţilor;*
o, Ioachime, *vlăstare al Itachii şi dreptar,*
nu lepăda rugăciunea mea, *ci grabnic plineşte-o.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău;
strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul:
Cu mila şi cu îndurările; şi restul troparelor canonului.

Ale Pesnei a VII[a]. Παῖδες Ἑβραίων.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Mâinile tale către Domnul, *Cuviosule, ridică-le şi roagă'L*
pentru cei ce'ţi cântăm *cu dragoste şi râvnă,*
de un sălaş numindu-te *cu Apostolii, părinte.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Har mijloceşte de la Domnul *celor care te cântăm, Ioachime,*
al monahilor far*, făclia înfrânării*
aprinsă, fericitule, *întru anii de pe urmă.

Slavă.

Laudă, sfinte, aducându'ţi, *către Domnul mijlocirea ta o cerem,*
că demult ai scăpat *din mâna păgânească*
sufletul credincioşilor, *cu cugetul tău preatare.

Şi acum. Bogorodíşna.

Dă'mi sănătate sufletească *şi trupească de la Fiul tău, Stăpână,*
că scăpare te ştiu*, scăparea şi tăria*
şi pavăza şi lauda *lui Ioachim, Curată.

Ale Pesnei a VIIIa. Τὸν Βασιλέα.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Laudă sfântă,* Preacuvioase, te are* Vatopedul şi obştea Itachii;*
şi mie, solindu'mi,* laudă fă-te, sfinte.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Făclie mare* înţelepciunii şi sfeşnic* înfrânării ştiindu-te, sfinte,*
râvna mântuirii* aprinde'mi-o degrabă.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Smulge-mă grabnic din mâlul patimii mele* cu solirea ta către Stăpânul*
şi mână-mă, sfinte,* pe calea pocăinţei.

Şi acum. Bogorodíşna.

Nu trece, Maică,* strigarea mea cu vederea,*
ci primeşte-o, preabună Stăpână,*
şi, rogu-te, du-o* la Fiul tău degrabă.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

La Peasna a IXa. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον
(Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Săracilor comoară* şi tămăduire* Ioachime, bolnavilor grabnică*
te-ai arătat, fericite; ci grabnic ajută-mă.

stihul: Sfinte Ioachím, roagă-te pentru noi.

Purtarea ta de grijă* cea dumnezeiască,*
cea către mine, părinte, şi dragostea*
nu contenesc să le laud, şi mult ajutorul tău.

Slavă.

Umbreşte-ne cu mila* cea dumnezeiască,* Ioachime, pe cei ce te lăudăm*
şi la cărarea cea dreaptă, părinte, întoarce-ne.

Şi acum. Bogorodíşna.

Scăpare în primejdii*te am, Preacurată,*
şi scut în faţa săgeţii vrăjmaşului;*
ci cu cântare te laud,· Stăpână, de-a pururea.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare, pe tine te mărim.

Megalinariile Cuviosului. Τὴν τιμιωτέραν
(Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, sfinte Ioachim,*odrăslirea lavrei*Vatopedului în Hristos;*
bucură-te, rodul*şi lauda Itachii*şi chivotul minunii,*preafericitule.

În vremea din urmă te-ai nevoit,*o, Preacuvioase,*
şi-ai luat preaîmbelşugat*darul vindecării*de la Mântuitorul*
şi mântuieşti din boală· pe cei ce te laudă.

Râu de vindecări neîmputinat*
izvorăşte racla*preacurată a moaştelor*tale, Cuvioase,*
celor ce cu credinţă*aleargă la aceasta,*şi cu evlavie.

Bucură-te, sfinte Ioachim,*odrasla Itachii*
şi vlăstarul cu bun miros*al sfântului Munte,*şi floarea cea aleasă,*
şi ajutorul grabnic*al credincioşilor.

iar în cetatea Mangaliei şi în cea a Bucureştilor
megalinaria aceasta o zicem în chipul astfel:

Bucură-te, sfinte Ioachim,*odrasla Itachii*
şi vlăstarul cu bun miros*al sfântului Munte,*şi pavăză şi sprijin*
Mangaliei în Domnul,*şi Bucureştilor.

apoi megalinaria hramului bisericii;
după care cea a Maicii Domnului:

Cu toate Oştirile îngereşti,*cu Botezătorul,*cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul*Sfinţilor, Stăpână,*
Fiului tău te roagă,*toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule,
Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul Cuviosului. Glas 3. Θείας πίστεως (Pentru mărturisirea).

Luminându-te Mângâietorul,*întunericul celor din umbra*
neştiinţei şi robiei, slăvitule,*
l-ai risipit cu cuvintele harului,*Ioachim, şi cu raza minunilor;*
roagă'L pururi, dar,*pe Dumnezeu, Cuviosule,*bogatei milostivirii Lui,*
părinte, ca un bun, împărtăşindu-ne.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Podobnica Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Celor*ce cu râvnă alergăm*
şi a ta solire fierbinte*către Hristos Dumnezeu*
o cerem, preabunule părinte Ioachim,*
şi cinstim cu evlavie*racla moaştelor tale*
pururi lăudându-te, Preacuviosule,*
dă-ne*izbăvire de boala*cea trupească şi sufletească,*
pe Mântuitorul îndurându-ni'L.

iar de nu avem moaştele, ci doar icoana sfântului,
în loc de *racla moaştelor tale *zicem *chipul tău, fericite,*

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

Dumnezeului nostru slavă.

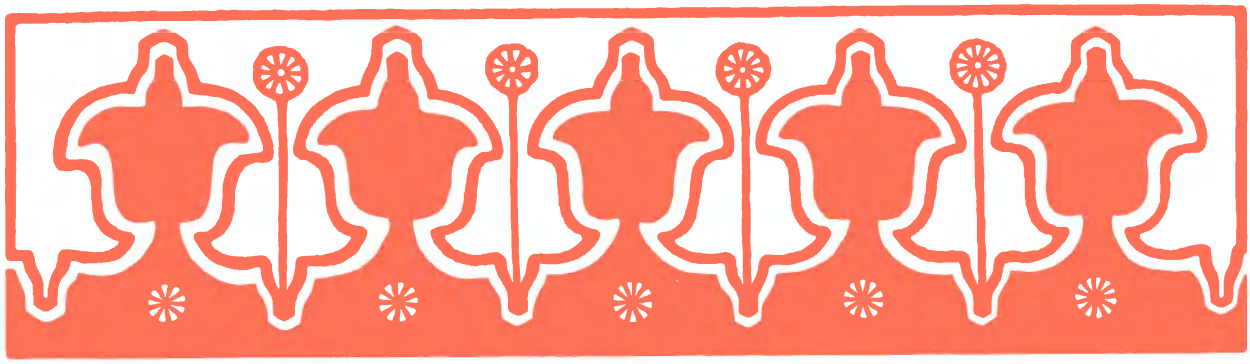

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS AL CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU NECTARIE AL PENTAPOLEI, FĂCĂTORUL DE MINUNI

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu stihurile lui; apoi

Troparele. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

La Ierarhul lui Hristos cel preavrednic,*
la proslăvitul cu cereştile daruri,*
veniţi, dar, credincioşilor,* aşa să'i strigăm:*
părinte Nectarie,* cu harul tău cel preadulce*
pe toţi izbăveşte-ne* de nevoi şi necazuri,*
şi toată boala vindec'o degrab,*
de la Stăpânul* iertare cerându-ne.

Slavă.

Dumnezeiescul har, părinte, luându'l*
de-a vindeca vătămarea şi boala,*
degrabă, Ierarhule,* căzând la Hristos,*
vindecă, rugămu-ne,* de întristarea cumplită,*
de boală, de patimă,* de amara durere*
pe credincioşii care îţi cinstesc* sfintele moaşte,*
sfinţite Nectarie.

Şi acum. Bogorodişna, ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat* solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit* dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit* nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,* Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului, cărora acrostihul în greceşte le este
«DE PATIMI NECTARIE IZBĂVEŞTE-NE. [AL LUI] GHERASIM».

Troparele Pesnei Ia.
Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας
(Apa trecând'o ca pe uscat).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Răni*t de săgeata vrăjmaşului,* la tine, părinte,* cu credinţă m'adăpostesc;*
împacă'mi viaţa, Ierarhe,* tămăduindu'mi şi trupul şi sufletul.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Viaţă'n sfinţenie petrecând,* sfinţeşti totdeauna* şi de rele îi izbăveşti,*
o, dumnezeiescule părinte,* pe cei ce vin la cinstită icoana ta.

Slavă.

Lucrând cu puterea minunilor,* alungă, părinte,* de la cei care te chemăm*
degrab pătimirea cea trupească,* cu harul tău, Ierarhe Nectarie.

Şi acum.

Ca Maica Preabunului Dumnezeu,* preabună Stăpână,* şi de mine îndură-te*
şi toată cumplita bântuială* a nevăzutului şarpe alungă-o.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος
(Al cereştii bolte).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De dureri felurite* şi întristări şi nevoi*
şi de uneltirile-ascunse* şi năvălirile*
începătorului* răutăţii păzeşte'i,*
părinte Nectarie, pe cei ce te laudă.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Tuturór izvorăşte* dumnezeiescul tău cap*
înţelegătoarea dulceaţă* a harului ce îl ai*
de la Hristos Dumnezeu,* care ne-alungă, părinte,*
amăreala patimii din suflete pururea.

Slavă.

În ispite şi chinuri* şi în cumplite dureri,*
sfinte, petrecându'mi viaţa,* la tine m'adăpostesc;*
să nu mă lepezi, dar,* ci cu a ta cercetare*
dintru toată patima degrab izbăveşte-mă.

Şi acum.

Neclătita cetate* şi reazemul necăzut,*
cu-har-dăruită Fecioară,* pe cei ce năzuie*
la adăpostul tău,* de vicleanul balaur*
îi păzeşte pururea* şi de sminteala lui.

şi aceste două tropare:

Ridică-ne* din toată boala şi scârba şi vătămarea*
pe cei care te chemăm,* căzând la icoana ta,*
Nectarie, de-Hristos-proslăvite.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte-mi'l*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul;
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni.

Sedealna. Glasul al 2-lea. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

De nedeşertat* izvor al vindecărilor* în Duhul ceresc,* părinte, arătatu-s'a*
tuturora chívotul* cu a tale moaşte, slăvitule,*
tămăduind pe cei ce pătimesc* şi sănătate* dăruind credincioşilor.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Obştea ta, Ierarhule,* neînvăluită pururi păzeşte-o*
de ispitele vrăjmaşului* şi de tulburările acestuia.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Tuturór care suferă* şi îţi cer solirea, sfinte Nectarie,*
vindecare dăruieşte-le,* risipind degrabă întristarea lor.

Slavă.

Şterge patima duhului,* bunule părinte, şi cea a trupului,*
vindecare dând, cu harul tău,* celor ce te laudă cu dragoste.

Şi acum.

Preacurată, îndreaptă-mă* la a pocăinţei cărare pururea*
şi năravul rău al patimii* de la mine smulge'l cu puterea ta.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cald ajutător* te-a aflat ostrovul Éghinei,*
pentru aceea, către tine venind,* se izbăveşte* de tot necazul şi patima.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Dă-ne tuturór * a trăi viaţă paşnică *
şi de năvala şarpelui pururea * netulburată, * Ierarhe Nectarie.

Slavă.

Cald apărător * credincioşii tăi avându-te * întru ispite, sfinte Nectarie, *
cu ajutorul * cel de la tine se laudă.

Şi acum.

Ceea ce-ai născut * negrăit pe Ziditorul tău, *
de vătămarea toată, rugămu-te, * pururi păzeşte'i * pe cei care te laudă.

Ale Pesnei a VI[a]. «Rugăciune voi vărsa către Domnul»

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Durerea * cea sufletească, părinte, * şi trupească potoleşte-o degrabă *
cărora cerem a ta rugăciune, * de bucurie umplându-ne inima *
şi ceaţa grelei întristări * de la noi, ca un bun, risipindu-o.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Părinte, * de încercări de tot felul * şi de-a şarpelui cumplită sminteală, *
de strâmtorări * şi nevoi şi ispite, * Mântuitorului pururea roagă-te *
să'i apere pe cei ce vin * cu credinţă şi cer mijlocirea ta.

Slavă.

Cu milă * a cerceta totdeauna * şi-a păzi nu înceta, Ierarhe, *
de-Dumnezeu-purtătorule sfinte, * pe credincioşii tăi care au dobândit *
comoară de nepreţuit * racla moaştelor tale, Nectarie.

Şi acum.

Fecioară, * ce-ai zămislit de la Duhul * pe Hristos, pe Iubitorul-de-oameni, *
cu ocrotirea ta grabnic mă scapă * de tirănia vicleană a răului *
şi binele a'l săvârşi * întăreşte'mi, Stăpâna mea, sufletul.

şi aceste două tropare:

Ridică-ne * din toată boala şi scârba şi vătămarea *
pe cei care te chemăm, * căzând la icoana ta, *
Nectarie, de-Hristos-proslăvite.

Născut-ai * netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică, *
pe Carele prin cuvânt * în pântece L-ai luat, *
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a III[a], cu acelaşi ecfonis; şi

Condacul. Glas 2. Προστασία τῶν Χριστιανῶν (Păzitoarea creştinilor).

Îndreptare te-ai făcut a căzuţilor * şi al clătinaţilor sprijin, Nectarie, *
întru anii de pe urmă proslăvit de Dumnezeu; *
drept aceasta, sfinte, şi pe noi * ţine-ne pururi mai presus * de năvala ispitelor, *
trupului sănătate * şi sufletului iertare *
cerându-ne de la Hristos, * Ierarhe al Acestuia.

Şi Prochimenul. Glas 4.

Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate
şi Cuvioşii Tăi se vor bucura.

stih: Răsădit în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru va înflori.

Evanghelia; din cea după Ioan (X, 9-16).

Zis-a Domnul: Eu sînt uşa; prin Mine de va intra cineva, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla. Furul nu vine fără numai să fure şi să junghie şi să piardă; Eu am venit ca oile Mele viaţă să aibă şi din belşug să o aibă. Eu sînt păstorul cel bun; păstorul cel bun îşi pune sufletul său pentru oi; iar cel năimit şi care nu este păstor, ale cărui oi nu sînt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge, şi lupul le răpeşte şi le risipeşte. Cel năimit fuge, pentru că este năimit şi nu'i pasă de oi; Eu sînt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine, precum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl; şi sufletul Îmi pun pentru oi. Am şi alte oi, care nu sînt din staulul acesta; şí pe acelea trebuie să le mân, şi vor auzi glasul Meu; şi va fi úna turma, únul Păstorul.

Slavă.

Pentru solirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimile greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Podobnica Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Nouă stea te-ai arătat * în anii céi de pe urmă *
Bisericii lui Hristos * strălucind cu traiul tău * cel neprihănit, *
luminând pururea * sufletele noastre * netrupeşte cu lucirile *
darului ce îl ai, * de carele fuge, slăvitule, *
şí bezna necuraţilor, * şí tot întunericul bolilor; *
strigăm, dar: cinstite * părinte, nu lipsi a ne scăpa *
de năvala vicleanului * şi de toate relele.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările; şi celelalte tropare ale canonului Paraclisului.

Ale Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Cei ce-au mers din Iudeea).

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De dureri şi ispite,* de primejdii şi oameni gâlcevitori şi nevoi,*
de moartea fără veste* şi toată'mpresurarea,* Ierarhe Nectarie,*
pe toţi cei care cinstesc* icoana ta păzeşte'i.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Arătatu-te-ai, sfinte* Ierarhe, preagrabnic ajutător tuturór,*
în anii de pe urmă,* şi bolile cumplite* vindecând celor care vin*
şi cu credinţă cinstesc* racla moaştelor tale.

Slavă.

Minunată podoabă* şi cunună preanouă te-a arătat Hristos*
ostrovului Eghínei,* ce pururea aleargă* căutând mijlocirea ta,*
şi-agoniseşte mereu* roada dragostei tale.

Şi acum.

La cărarea cea strâmtă* a poruncilor Fiului tău întoarce-mă,*
Stăpână, ridicându'mi* din poftele deşarte* ticăloasa mea inimă,*
mântuitorul tău har* pururea să îl laud.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul ceresc).

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Puhoiul scârbei,* care'mi cuprinde cu totul* ale inimii brazde usucă'l,*
sfinte, cu dogoarea* rugăciunii tale.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

A toată boala* vindecător te cunoaştem* – alergăm, dar, la moaştele tale*
şi cu-a ta putere* luăm tămăduire.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Pururi păzeşte'i* pe cinstitorii tăi, sfinte,* cu a ta rugăciune preacaldă,*
dându-le, părinte,* şi darurile tale.

Şi acum.

Tămăduieşte* sufletul meu, Preacurată,* de a şarpelui rea bântuială,*
a nepătimirii* lumină dăruindu'mi.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându'I şi preaînălţându'L pe El întru toţi vecii.

»Pe Împăratul ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Ale Pesnei a IXª. Κυρίως Θεοτόκον (Fecioară preacurată). Irmosul.

»Fecioară preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

stih: Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Păzeşte-ne, părinte,* de toată tulburarea* care ne face vrăjmaşul cel nevăzut*
şi de primejdia morţii,* sfinte Nectarie.

stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Alungă, Ierarhe,* durerea sufletească* şi cea din trup suferinţă, cu harul tău,*
pe care'l ai de la Domnul,* sfinte Nectarie.

Slavă.

La Domnul, Iubitorul* de oameni, mijloceşte* pentru ostrovul Eghinei neîncetat*
şi pentru ţara aceasta,* sfinte Nectarie.

Şi acum.

Cu toţii lăudându'ţi* harul tău, Fecioară,*
neîncetat, ca o maică cu dragoste de fii,*
pe fiecare ne-acoperi,· ne mângâi şi ne hrăneşti.

Şi tămâind preotul pe credincioşi, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare, pe tine te mărim.

Şi Megalinariile. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Pe luminătorul bunei-cinstiri,* pe noua făclie* a Bisericii lui Hristos,*
pe ocrotitorul* fierbinte al Eghinei* să îl cinstim cu toţii,· pe sfântul Nectarie.

Bucură-te, râul nou izvorât* prin dumnezeiască* revărsare Bisericii,*
care-adăpi şi vindeci* cu harul cel preadulce*
pe cei ce ţi se roagă,· părinte Nectarie.

De pe înălţimea virtuţilor* luminezi, părinte,* întru cele din urmă vremi,*
precum o făclie* de Dumnezeu aprinsă,* simţirea minţii noastre,* sfinte Nectarie.

Bucură-te, grabnic izbăvitor* de toată'ntristarea* şi vrăjmaşii cei nevăzuţi,*
tămăduitorul* bolilor celor care* moaştelor tale sfinte* se'nchină cu dragoste.

Bucură-te, sfinte Nectarie,* comoara Eghínei,* făcătorule de minuni,*
lauda cea nouă,* scutul Ortodoxiei,* podoaba cea aleasă· a cetei ierarhilor.

Sfinte Ierarhe Nectarie,* caută cu milă* către cei care te cinstim*
şi dă-ne, părinte,* iertare de greşale* de la Mântuitorul* cu mijlocirea ta.

A ta ocrotire n'o depărta,* sfinte Ierarhe,* de la obştea robilor tăi*
şi plineşte grabnic* cererea celor care* îţi săvârşesc cu râvnă· mereu pomenirea ta.

şi acestea două:

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,*
Dumnezeu Cuvântul* întrupându-Se negrăit,*
covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească;*
ţie, dar, îţi aducem· cântare de laudă.

Cu toate Oştirile îngereşti,* cu Botezătorul,* cu Apostolii cei slăviţi*
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână,* Fiului tău te roagă,* toţi să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru; şi

Troparul sfântului. Glasul întâi. Τῆς ἐρήμου πολίτης
(Cetăţean al pustiei).

Pe vlăstarul Silívriei şi pavăza Éghinei,*
arătat în anii din urmă* iubitor al virtuţilor,*
pe Nectarie cu toţii să'l cinstim,* pe sfântul slujitor al lui Hristos,*
că izvor de vindecare s'a arătat* celor ce strigă către el:*
slavă lui Hristos Celui ce te-a slăvit*, slavă Dumnezeului minunilor*,
slavă Celui ce pururea ne dă* vindecări cu solirea ta.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; apoi face otpustul cel mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care zicem

Prosomia pe glasul al 2-lea. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου
(Când de pre lemn).

Pază* şi fierbinte solitor* şi acoperire şi reazem* fă-te, Nectarie,*
celora ce moaştele* ţi le cinstim, bunule,*
cu credinţă şi dragoste,* pe care cu darul*
facerii minunilor* ţi le-a slăvit Dumnezeu,*
sfinte,* şi goneşte-ne chinul,*
pace dăruind tuturora* şi de sus iertare greşalelor.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta, pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Amin.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU
LUCA AL CRIMEII,
DOCTORUL FĂRĂ-DE-ARGINŢI,
FĂCĂTORUL DE MINUNI

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS AL CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU LUCA AL CRIMEII, FĂCĂTORUL DE MINUNI,

alcătuirea Înalt-Preasfinţitului Ioil al Edessei.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu stihurile lui; apoi

şi Troparul Paraclisului. Glasul al 4-lea.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Al lui Hristos arhieree cinstite,*
doctore fără-de-arginţi minunate,*
solia cea puternică* la tronul ceresc,*
mângâie'i cu darul tău* pe cei care te cheamă;*
vindecă-le, bunule,* neputinţa şi boala,*
toată ispita grabnic abătând,*
Luca slăvite,* cu caldă solirea ta.

Slavă. Acelaşi sau Troparul hramului.
Şi acum. Al Născătoarei de Dumnezeu. Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit* dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit* nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,* Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului, cărora acrostihul în greceşte le este «LUCA, DOCTORE, PE BOLNAVI VINDECĂ'I. [AL LUI] IOIL».
Peasna Ia. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Roagă'L totdeauna pe Iisus,* Luca Ierarhe,* pentru toţi care te chemăm* să ne izbăvim din toată boala* şi din prinsoarea necazului, bunule.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Momeala dulceţii celei trupeşti * fără rânduială * şi tot cugetul pământesc *
sufletului meu, Preacuvioase, * din rădăcină, cu mâna ta, smulge-le.

Slavă.

Muşcându-mă şarpele cel viclean, *
îşi varsă veninul * bolii ceĭ de nevindecat; *
scapă-mă, dar, grabnic, sfinte Luca, * de-Dumnezeu-rânduitule doctore.

Şi acum.

Chinul cel trupesc şi cel sufletesc *
robilor tăi, Maică, * potoleşte'l cu darul tău *
şi dă-le nădejdea izbăvirii * din strâmtorare, Stăpâna zidirilor.

Peasna a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος (Cel ce bolta cerească).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Bogăţie de daruri * dau tuturór credincioşilor *
ale tale oase sfinţite, * Arhiereule, *
celor ce pururi vin * să le sărute, părinte, *
în părţile Rúsiei * şi pretutindenea.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Minţii mele, părinte, * cu harul tău vindecă'i *
toată tulburarea şi frica, * Luca slăvitule, *
că netemându-te * în vremea cea de pe urmă *
vestit-ai cu mare glas * dogma Bisericii.

Slavă.

Stând acum, Ierarhe, * la tronul slavei Stăpânului, *
către Iubitorul-de-oameni * ridică mâinile, *
din toate cursele * să mă scape, părinte, *
calea mântuielnică * s'apuc, slăvitule.

Şi acum.

Toată pofta deşartă * şi osteneala zadarnică *
şi a lui Velíar năvală * şi uneltirea lui, *
împresurările * şi tot necazul vieţii *
alungă-ne pururea, * Maica Stăpânului.

şi cele două tropare:

Primejdia * şi'mpresurarea alungă-o, sfinte Luca, *
scăpându'i pe robii tăi * din toate ispitele *
şi boala cumplită tămăduind'o.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
pomenind pe cei pentru care se face paraclisul;
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni.

Sedealna. Glas 2. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

În vremea de-acum,* cinstite, arătându-te*
scăpare în boli,* Luca dumnezeiescule,*
nu conteni cu darul tău* a păzi pe cei care te laudă*
şi-a vindeca pe cei ce pătimesc,*
slăvite* ierarhe şi doctore.

Peasna a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am, Doamne).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Necredinţa alungă-o,* cea diavolească, Arhiereule,*
şi la căile virtuţilor,* Luca, du'i pe cei care te laudă.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Întru tine nădejdile,* Luca Ierarhe, iată, avându-le,*
somnul lenei a mi'l risipi* râvnesc, iubitorul-de-materie.

Slavă.

De văpaia păcatelor* şi a necinstirii, Luca preabunule,*
chinuindu'mi-se inima,* grabnic răcoreşte-o cu mila ta.

Şi acum.

Încăput-ai în pântece,* Pururea-fecioară, pe Ziditorul tău;*
pe Acela, dar, nu conteni* pentru noi rugându'L cu osârdie.

Peasna a Va. Φώτισον ἡμᾶς
(Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cugetul trupesc* şi momelile păcatelor* cu harul tău stingându-ne, bunule,*
mintea la ceruri,* Cuvioase, îndreptează-ne.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Chinul sufletesc* şi trupesc, Arhiereule,* cu mijlocirea ta conteneşte-le,*
Luca slăvite,* celor care te laudă.

Slavă.

în biserica unde sînt moaşte ale sfântului zicem:

Sfântul tău lăcaş*dătătoare de tot binele*moaştele tale, iată, avându-le,*
toată ispita,*sfinte Luca, risipeşte'i-o.

iar unde nu, aşa:

Cei ce te cinstesc*dătătoare de tot binele*icoana ta, părinte, avându-o,*
toată ispita,*sfinte Luca, risipeşte-le.

Şi acum.

Harul cel de sus,*Preacurată, mijloceşte-ne*
la Fiul tău, Născătoare-de-Dumnezeu,*
din deznădejde*ne'ncetat izbăvindu-ne.

Peasna a VIa. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De-a pururi*diavoleştile cete*nevăzut ne împresoară, părinte,*
şi ale trupului patimi la groapa*neînfrânării ne trag, Ierarhule,*
pe cei ce ţie îţi strigăm:*din stricăciune ne scoate, rugămu-te.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Îndreaptă'i, dar,*la limanul liniştii*pe căzuţii în vârtejul vieţii*
şi toată cursa vicleanului şarpe,*dumnezeiescule Luca, sfărâmă-le,*
c'ai dobândit la Dumnezeu*îndrăznirea cea bună, slăvitule.

Slavă.

Poverile*de prisos şi grijile*ochiul minţii mi-au orbit, Ierarhe,*
şi zi de zi*îndulcirea trupească*cea stricătoare de suflet mă'ntunecă;*
dintru adâncuri ţie strig:*la lumină, slăvitule, poartă-mă.

Şi acum.

Greşalele*îmi apasă inima,*şi mulţimile păcatelor mele,*
şi nu cutez a privi, Preacurată,*la înălţimea slăvită a cerului;*
iertare răutăţilor*mijloceşte'mi, dar, Maică, pierdutului.

şi aceste două tropare

Alungă-ne,*slăvite Luca, necazul şi toată boala,*
pe toţi, cu solirea ta*fierbinte, preabunule,*
scăpându'i de osânda cumplită.

Născut-ai*netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică,*
pe Carele prin cuvânt*în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a IIIa,
cu acelaşi ecfonis; după care cântăm

Condacul. Glas 2. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου (Cu ale sângiurilor tale).

Arhieree cinstit al Bisericii,* doctore fără arginţi al bolnavilor,*
celor ce vin cu credinţă la chivotul* moaştelor tale, slăvite, cu harul tău*
le vindecă trupul şi sufletul.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Livan se va înmulţi.

a treia oară cu Stihul:

Răsădit în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru va înflori.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluieşte.

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti.
Strana: Amin. Toată suflarea să laude pe Domnul (de trei ori, cu încheiere).

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie….

şi Evanghelia după Luca (VI, 17-19; IX, 1-2; X, 16-21).

În vremea aceea a stat Iisus la loc şes, El şi mulţime de ucenici ai Săi, şi mulţime multă de popor din toată Iudeea şi din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi Sidonului – care veniseră ca să'L asculte pe Dânsul şi să se vindece de bolile lor – şi cei chinuiţi de duhuri necurate; şi se tămăduiau. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El, că putere ieşea din El şi îi vindeca pe toţi. Şi chemând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere şi stăpânie asupra a toţi demonii şi de a vindeca bolile. Şi i-a trimis pe ei să propovăduiască împărăţia lui Dumnezeu şi să vindece pe bolnavi. Şi le zicea lor: cel ce ascultă de voi – de Mine ascultă; iar cel ce vă nesocoteşte pe voi – pe Mine Mă nesocoteşte; iar cel ce Mă nesocoteşte pe Mine, nesocoteşte pe Cel ce M'a trimis pe Mine. Şi s'au întors cei şaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne, şi demonii se supun nouă în numele Tău. Deci le-a zis: l-am văzut pe satană căzut din cer ca un fulger; iată, vă dau vouă puterea de-a călca peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, şi nimic nu vă va vătăma; dar nu vă bucuraţi de aceasta, cum că duhurile se supun vouă; ci bucuraţi-vă mai vârtos că numele voastre s'au scris în ceruri. În ceasul acesta S'a bucurat Iisus cu duhul şi a zis: Mărturisescu-Mă Ţie, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pruncilor; da, Părinte, că aşa a fost bunăvoirea Ta înaintea Ta.

Slavă.

Pentru solirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi Podobnica aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Fără plată doctore,* lauda nouă în Domnul*
cea a toată Rusia,* al Crimeii dascăle şi episcope,*
căutând pururea* la cei ce te cheamă,* fierbinţelile şi rănile,*
Luca slăvitule,* şi boala cumplită şi patima,*
rugându-te Stăpânului,* grabnic, milostive, le vindecă;*
cinstite părinte,* nădejdea chinuiţilor de boli,*
nu zăbovi, dar, ci bucură'i,* bunule, cu darul tău.

Preotul zice rugăciunea Litiei: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori). Ecfonis: Cu mila şi cu îndurările.

Peasna a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Feciorii lui Israil).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Vin la tine, slăvite,* şi te rog, Ierarhe, de spinii patimii*
cumplite a mândriei* şi relei cutezanţe* curăţeşte'mi, dar, inima,*
la Dumnezeu mijlocind,* preacuvioase Luca.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Milostive părinte,* de cumplita ispită şi întâmplarea rea,*
de toată mârşăvia* şi de neizbutire* neatinşi, Ierarhule,*
ţine'i pe cei ce râvnesc* a ta acoperire.

Slavă.

Pe săratele ape* ale mării vieţii chivotul moaştelor*
cinstite ale tale* cu apele minunii* îi adapă pe robii tăi,*
Luca, limanul ceresc* s'apuce întărindu'i.

Şi acum.

Părinteştile braţe* ale milelor Tale, Mântuitorule,*
deschide'mi, Iisuse,* solirile primindu'i* Maicii Tale, ca să Îţi cânt:*
bine eşti cuvântat,* Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Mărturisit-ai* pe Dumnezeu dinaintea* celor fără Dumnezeu, Ierarhe;*
pe Care şi roagă'L* pentru noi, sfinte Luca.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Vasul cereştii* Înţelepciuni, fericite,* de mânie şi de cugetul cărnii*
sufletul mi'l scapă,* Luca preacuvioase.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Sfinte, dezleagă'mi*a chinuitului suflet*şi a trupului durere cumplită,*
o, arhieree*şi doctore aşijderi.

Şi acum.

Nădejde mare*şi vindecare de boala*sufletească şi trupească, Stăpână,*
te ştim, Preacurată,*obştii drept-slăvitoare.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul Ceresc – pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti – lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

Peasna a IXª. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Troparele. Κυρίως Θεοτόκον (Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De boala sufletească,*Luca fericite,*tămăduieşte'i pe cei care suferă*
şi le păzeşte, părinte,*mintea şi cugetul.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cules-ai ca albina*toată'nţelepciunea*de pe pământ, Ierarhe preavrednice;*
ci întunericul minţii,*Luca, alungă'mi'l.

Slavă.

unde sînt moaşte ale sfântului zicem:

A tale părticele*lăcaşul tău, sfinte,*mărgăritare de preţ dobândindu-le,*
pururi trimite'i, părinte,*şí ajutorul tău.

iar unde nu, aşa:

Icoana ta, părinte,*fiii tăi având'o,*de faţă stai, sfinte Luca, acestora,*
cărora pururea dă-le*şí ajutorul tău.

Şi acum.

De lupii ereziei*obştea ortodoxă,*prealăudată Stăpână, păzeşte-o,*
şi răutatea cumplită*toată vădeşte-le.

Şi, tămâind Preotul, cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare, pe tine te mărim.

Megalinariile sfântului.
Glasul al 8-lea. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, vrednicule părtaş, Luca fericite, al slujirii apostoleşti;
bucură-te, râul cel mare al minunii şi lauda cea nouă a Ortodocşilor.

Bucură-te, cela ce numele slăvitului Luca şi lucrarea o ai primit,
binevestitorule al Împărăţiei, arhieree Luca slăvite, şi doctore.

Putere luând de la Dumnezeu, vindecai, părinte, toată boala cea din popor
şi'nviai pe morţii din groapa necredinţei, doctore fără plată, Luca slăvitule.

Reaua-pătimire pentru Hristos – temniţa, prigoana, chinuirile trupului –
nimic socotind'o, părinte, ai primit-o,
călcându'i semeţita sprânceană vrăjmaşului.

Soare răsărind înţelegător laturii Crimeii, strălucit-ai Bisericii,
pâcla necredinţei cumplite risipind'o, preafericite Luca, în ţara Rusiei.

Pe cei ce silesc la lăcaşul tău, păzeşte'i, părinte, întru totul nevătămaţi,
pe tot cel ce vine la sfânta ta solire, scăpându'l, sfinte Luca, de toată patima.

Celor ce cădem cu evlavie, fericite Luca, şi credinţă la racla ta
cererile toate plineşte-ne, părinte, şi binecuvântarea dă-ne, preabunule.

Cu toate Oştirile îngereşti, cu Botezătorul, cu Apostolii cei slăviţi
şi cu tot soborul Sfinţilor, Stăpână, Fiului tău te roagă, toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului. Glas 5. Τὸν συνάναρχον Λόγον
(Pe Cuvântul Cel împreună-fără-de-început).

Pe păstorul şi doctorul credincioşilor,
pe al Crimeii fierbinte mijlocitor la Hristos,
care ca Pavel a purtat Stăpânului semnele,
ale prigoanei strâmtorări, ale temniţei nevoi şi relele surghiunirii,
pe sfântul Luca slăvitul să îl cinstim, dar, cu osârdie.

Preotul zice ectenia, cum s'a arătat la Paraclisul mic al Preasfintei,
cu ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni;
apoi face otpustul cel mic, fără însă a zice Pentru rugăciunile;
după care zicem

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Sfinte*Ierarh al lui Hristos,*o, dumnezeiescule Luca,*
nu conteni a păzi,*cu caldă solirea ta*la Împăratul ceresc,*
în necaz şi'n primejdie*norodul ce cheamă*
cu multă evlavie*slăvitul numele tău,*
carele şi cântă cu râvnă*toate nevoinţele tale*
şi mărturisirea şi minunile.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi încheiem zicând
Pentru rugăciunile.

Într'acest chip tălmăcit paraclisului din Bucureşti al sfântului Luca
de Cornel diaconul paraclisului sfântului Grigorie Palama.

Dumnezeului nostru slavă.

RÂNDUIALA PARACLISULUI
CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU
IOAN MAXIMOVICI,
FĂCĂTORUL DE MINUNI

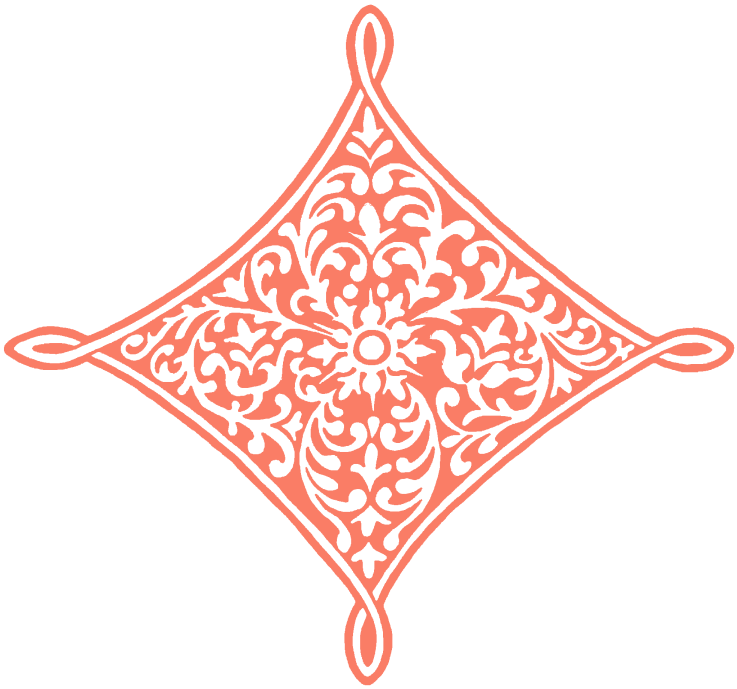

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS AL CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU IOAN MAXIMOVICI, FĂCĂTORUL DE MINUNI

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; şi numaidecât zicem Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea; şi cântăm Dumnezeu este Domnul cu stihurile lui; apoi

Troparul Paraclisului. Glas 4. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ (Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Pe Ierarhul lui Hristos cel preavrednic*
cu deadinsul să'l rugăm credincioşii*
şi alergând cu dragoste la moaştele lui,*
mâinile'nălţându-le*către el, **să îi zicem:***
tot viforul patimii,*fericite Ioane,*
pace adâncă fă-ni'l, ca un bun,*
şi adiere*subţire a Duhului.

Slavă. Acelaşi, dar după «să îi zicem» zicem:

stinge focul patimii,*fericite Ioane,*
cu roua harului dumnezeiesc,*
preaminunate,*degrab răcorindu-ne.

Şi acum. Bogorodişna Paraclisului mic; ca mai sus.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat*solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi,*Stăpână, pe robii tăi.

Apoi Psalmul al 50-lea: Miluieşte-mă Dumnezeule; şi

Troparele Canonului.

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας (Apa trecând'o).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

La moaştele tale căzând acum,*cele nestricate,*ţie strig cu evlavie:*
dă'mi har, minunatule Ioane,*să laud luptele tale şi slava ta.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Calea nevoinţelor străbătând*şi ceaţa cumplită,*cea a patimii, risipind,*
luat-ai, Ioane, luminarea*dumnezeieştii Treimi, fericitule.

Slavă.

Îndură'L, Ioane, pe Dumnezeu*celor ce cu râvnă*lăudându-te te vestim*
întocmai slăviţilor Apostoli,*luminătorule nou al Bisericii.

Şi acum.

Cu totul călcând cugetul trupesc,*cu acoperirea*Născătoarei-de-Dumnezeu,*
luceafăr ai fost, preaînţelepte,*în întunericul lumii acesteia.

Ale Pesnei a IIIa. Οὐρανίας ἀψῖδος
(Cel ce bolta cerească).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Îngereşte în lume*vieţuind, bunule,*
şi moaştele tale cinstite*lăsând Bisericii*
îmbelşugat izvor*de minune, Ioane,*
în cetele sfinţilor*te odihneşti acum.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Ziditorului lumii*rob te-ai făcut, Unuia,*
darul cuvântării luându'l,*celei de Dumnezeu,*
şi-ai adăpat cu el*turmei tale, Ioane,*
ţarinile inimii,*spre roada Duhului.

Slavă.

Cuvioase părinte,*a ierarhilor laudă,*celor ce te laudă, sfinte,*dă-le tăria ta,*
cursa vrăjmaşului*s'o sfărâme, Ioane,*cela ce luptându-te· călcat-ai puterea lui.

Şi acum.

Râvnitor de Stăpânul*pe robul tău, după voia ta,*
şi a fecioreştii petreceri*oglindă l-ai făcut,*
mintea şi sufletul*luminându'i, Fecioară,*
ştiutor vădindu-ni'l*tainelor harului.

apoi

Îndură-te,*de-Dumnezeu-purtătorule Ierarhe,*
şi scapă'i cu darul tău*din toate nevoile*
pe cei ce te cheamă, preafericite.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte-mi'l*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Sedealna. Glas 2. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Degrab alergând* la racla ta, slăvitule,*
al patimii nor* alungă-ni'l, rugămu-te,*
fericite Ioane, podoaba drept-slăvitorilor,*
că minunat în lume petrecând,*
Treimii* sălaş dumnezeiesc te-ai făcut.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Minunatu-s'au Îngerii,* sfinte, de viaţa şi nevoinţa ta,*
iar soboarele Bisericii* le vestesc, Ioane, şi te laudă.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Racla ta, fericitule,* pururi izvorăşte dumnezeiescul dar,*
adăpându-le sufletele* celor ce te cântă cu evlavie.

Slavă.

Trândăvia alungă-ne,* slăvite Ioane, luminătorule*
al trezviei şi al dragostei* celei de Hristos şi de aproapele.

Şi acum.

Milostivă arată-te* celor ce aleargă la mijlocirea ta*
şi îl laudă pe robul tău,* Maica Dumnezeului minunilor.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Neîntârziat* bântuielile vicleanului* şi vijelia mare a patimii,*
sfinte Ioane,* potoleşte-ne cu harul tău.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pururi străluceşti,* covârşind puterea soarelui,*
prealuminate sălaş al Stăpânului,*
gonind, Ioane,* întunericul necazului.

Slavă.

Stâlp neclătinat* al evlaviei făcându-te,* sufletul celora care se clatină,*
sfinte Ioane,* întăreşte'l, dar, cu harul tău.

Şi acum.

Cu adevărat,* covârşind puterea minţilor,*
te-ai arătat născătoare de Dumnezeu,*
Maica slăvită* a Celui unul în două firi.

Ale Pesnei a VI[a]. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu norul* darului tău, Ierarhe,* adumbreşte peste inima noastră*
şi patima* cea aprinsă stingând'o,* răcorii raiului, cu mijlocirea ta,*
învredniceşte-ne apoi,* minunate Ioane, rugămu-te.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Se miră* cugetul pământenilor* de viaţa ta, părinte Ioane,*
că firea ta* peste fire silind'o* şi cugetarea la cer strămutându-o*
şi harul aprinzându-te* te-ai făcut întru totul ca Îngerii.

Slavă.

Trimite* celor ce'ţi fac pomenirea* dintru slava ta, părinte Ioane,*
cele ce sînt* de folos în viaţă,* al sărăciei Stăpânului sfeşnice,*
şi cugetul aprinde-le* cu dorirea comorilor veşnice.

Şi acum.

Zidindu'Şi* din sângiuírile tale* Ziditorul, preacurată Fecioară,*
trup omenesc* şi unind omenirea* dumnezeirii în sinea Cuvântului,*
unul Domn Iisus Hristos* îndoit după fire Se laudă.

apoi aceste două tropare

Îndură-te,* de-Dumnezeu-purtătorule Ierarhe,*
şi scapă'i cu darul tău* din toate nevoile*
pe cei ce te cheamă, preafericite.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară Maică,*
pe Carele prin cuvânt* în pântece L-ai luat,*
lucrând mântuire la toată lumea.

Condacul. Glas 2. Προστασία τῶν Χριστιανῶν
(Păzitoarea creştinilor cea de-neluptat).

Pe cei care aleargă la racla ta*
nu îi trece cu vederea, preabunule,*
ci soleşte-le, Ierarhe, degrab la Hristos*
şi alungă-le cu darul tău* norul necazului cumplit*
şi lucrarea vrăjmaşului,*
dându-le bucurie,* Ioane preaminunate,*
să Îl slăvim pe Dumnezeu,* că slăvit-a pe robul Său.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Gura dreptului va grăi înţelepciune
şi cugetul inimii mele pricepere.

a treia oară cu Stihul:

Auziţi acestea toate neamurile,
luaţi în urechi toţi cei ce locuiţi lumea.

şi Evanghelia; din cea după Luca (VI, 17-23).

În vremea aceea a stat Iisus la loc şes, El şi mulţime de ucenici ai Săi, şi mulţime multă de popor din toată Iudeea şi din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi Sidonului – care veniseră ca să'L asculte pe Dânsul şi să se vindece de bolile lor – şi cei chinuiţi de duhuri necurate; şi se tămăduiau. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El, că putere ieşea din El şi îi vindeca pe toţi. Iar El, ridicându'Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi cei săraci, că a voastră este împărăţia lui Dumnezeu; fericiţi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura; fericiţi cei ce plângeţi acum, că veţi râde; fericiţi veţi fi când vă vor urî pe voi oamenii, şi când vă vor osebi pe voi şi vă vor ocărî şi vor lepăda numele vostru ca viclean din pricína Fiului omului. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi săltaţi; că, iată, plata voastră multă este în cer.

sau din cea după Ioan (X, 9-16).

Zis-a Domnul: Eu sînt uşa; prin Mine de va intra cineva, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla. Furul nu vine fără numai să fure şi să junghie şi să piardă; Eu am venit ca oile Mele viaţă să aibă şi din belşug să o aibă. Eu sînt păstorul cel bun; păstorul cel bun îşi pune sufletul său pentru oi; iar cel năimit şi care nu este păstor, ale cărui oi nu sînt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge, şi lupul le răpeşte şi le risipeşte. Cel năimit fuge, pentru că este năimit şi nu'i pasă de oi; Eu sînt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine, precum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl; şi sufletul Îmi pun pentru oi. Am şi alte oi, care nu sînt din staulul acesta; şi pe acelea trebuie să le mân, şi vor auzi glasul Meu; şi va fi úna turma, únul Păstorul.

Slavă.

Pentru solirile Ierarhului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale
şterge fărădelegea mea.

Şi stihira podobnica. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Tihna lepădându-o* cea pământească, cinstite,*
fericirea veşnică* râvnit-ai, slăvitule,* şi de dragostea*
Domnului te-ai aprins,* răbdând tot necazul,* şi urmat-ai Aceluia,*
pildă păstorilor,* păstorule bun, arătându-te*
şi toate, dar, făcându-te* spre zidirea turmei Stăpânului,*
părinte Ioane;* ci darul săvârşirii de minuni*
dobândind, fericitule,* goneşti toată patima.

Troparele Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Feciorii lui Israil).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Ai râvnit, înţelepte,* şi-ai deprins cunoştinţa grăirii-de-Dumnezeu,*
al dogmelor credinţei* apărător şi crainic* minunat arătându-te,*
şi te-ai făcut următor* Părinţilor în toate.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu'nfrânarea preatare* ai călcat uneltirile preavicleanului,*
făcându-te, părinte,* în vremile din urmă* întărire Bisericii,*
zădărnicindu'i mereu* vrăjmaşului năvala.

Slavă.

Al slăbiţilor sprijin* şi-al bolnavilor doctor fără-de-plată fiind,*
preabunule Ioane,* tărie şi scăpare* fă-te celor ce laudă*
sfântă petrecerea ta* şi dreapta socotinţă.

Şi acum.

Tot necazul şi răul,* Preacurată, şi chinul cel sufletesc şi trupesc,*
cu dragoste de maică* solind la Domnul slavei,* şi acum izgoneşte-ni'l*
şi întunericul gros* al minţii luminează'l.

Ale Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pe iubitorul* celor cereşti, pe păstorul* cel preabun, pe sălaşul virtuţii,*
pe stâlpul credinţei* – să îl cântăm cu râvnă.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

După dreptate* tâlcuitor al virtuţii* şi dreptar al credinţei, Ioane,*
te vestim cu toţii,* de-Dumnezeu-slăvite.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Tămăduire* şi ajutor fă-te, sfinte,* celor care te cheamă, Ioane,*
râvnitorul mare* al sfinţilor Apostoli.

Şi acum.

Călăuzire,*cu rugăciunea ta, Maică,*dintru bezna necuratelor patimi*
la neînserata*Lumină dăruieşte'mi.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

La Peasna a IXª. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον
(Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Fântână a minunii*biserica ta, sfinte,*ne-ai dăruit în dogoarea ispitelor,*
din care apa cea vie*o scoatem, bunule.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Al sufletelor paznic*şi-a trupurilor strajă*fă-te, Ioane, şi obştii acesteia,*
că se încrede, părinte,*în ajutorul tău.

Slavă.

Cântând cum se cuvine*cinstita adormire*a ta, slăvite Ioane, soleşte-ne*
la Ziditorul-a-toate· iertare greşalelor.

Şi acum.

Podoabă firii noastre*celei muritoare,*
de-Dumnezeu-Născătoare, făcându-te,*
o ai unit, Preacurată,*cu cele veşnice.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, de-Dumnezeu-Născătoarea
cea pururea-fericită şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare, pe tine te mărim.

Megalinariile.

Bucură-te, îngere pământesc,*Ioane slăvite,*făcătorule-de-minuni,*
şi scapă'i, părinte*pe cei ce se închină*sfintelor tale moaşte*şi cer solirea ta.

Bucură-te, omule netrupesc, * sfinţite Ioane, * Ierarhe al lui Hristos; *
bucură-te, pilda * monahilor şi chipul * şi piscul înfrânării * şi al smereniei.

Bucură-te, râul minunilor, * părinte Ioane, * vasul darurilor cereşti, *
şi pururi păzeşte'i * pe cei care te cheamă * de toată bântuiala * înşelătorului.

şi, ultima:

Cu toate oştirile Îngereşti, * cu Botezătorul, * cu Apostolii cei slăviţi, *
si cu tot Soborul * Sfinţilor, Stăpână, * Fiului tău te roagă * toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul sfântului. Glas 4.
Ταχὺ προκατάλαβε (Degrab ne întâmpină).

În lume ai petrecut * ca unul fără de trup, *
păstor preadumnezeiesc * cuvântătoarelor oi, * Ioane, făcându-te, *
fără-de-stricăciune * şi izvor al minunii *
trupul tău după moarte * arătându-se lumii, *
din care varsă-ne pururi, * slăvitule, harul tău.

Apolisul, fără sfârşit; apoi cântăm

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Foarte * slavoslóvia râvnind * cea a netrupeştilor Cete, *
scoţând tot gândul trupesc * mintea ţi-ai învrednicit * dumnezeieştii vederi *
şi în lume, slăvitule, * trăind netrupeşte, * darurile Duhului * îmbelşugat le-ai luat, *
toată * răutatea şi boala * pururea gonind'o, Ioane, * celor ce aleargă la icoana ta.

sau, unde avem moaşte, zicem: celor ce aleargă la racla ta.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi troparul acesta pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând Pentru rugăciunile.

Cu ai casei sale, pe tălmăcitorul
cântărilor tale, sfinte îl păzeşte.

RÂNDUIALA CINSTITULUI PARACLIS
AL CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU
PAISIE AGHIORITUL
FĂCĂTORUL DE MINUNI,
alcătuirea obştii Mânăstirii sfântului Ioan Bogoslovul, celei din Sourotí.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru;
strana: Amin; şi numaidecât

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Şi să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că a gonit vrăjmaşul sufletul meu, smerit-a la pământ viaţa mea, aşezatu-m'a întru cele întunecate, ca pe morţii cei din veac. Şi s'a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s'a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ţie. Degrab auzi-mă, Doamne; slăbit-a duhul meu. Să nu întorci faţa Ta de la mine şi să mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineaţa mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne; la Tine am scăpat. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via; întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz sufletul meu; şi întru mila Ta sfârşi-vei pe vrăjmaşii mei şi pierde-vei pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sînt robul Tău.

apoi cântăm

Dumnezeu este Domnul şi S'a arătat nouă;
bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

cu stihurile acestea:

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m'au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s'a făcut aceasta şi este minunat întru ochii noştri.

Troparele. Glasul al 4-lea. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
(Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce).

Pe iubitorul liniştirii sfinţite*
şi al Domneştii îndurări şi al milei*
cu râvnă – pe Paisie – pe drept să'l cântăm,*
că vas al alegerii*s'a vădit tuturora,*
în Athos ca Îngerii*petrecând netrupeşte,*
şi călăuză nouă s'a făcut*– şi mijloceşte –*la Domnul Puterilor.

Slavă.

Milostivirea ta cea mare ştiind'o*
şi mijlocirea cea primită de Domnul*
cei afundaţi în valurile patimilor*
şi cuprinşi de viforul*feluritei ispite,*
pe tine, Paisie,*te rugăm, dar, părinte:*
milostiveşte-te şi la liman*scoate-ne, sfinte,*
degrabă scăpându-ne.

Şi acum. Bogorodişna.

Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,*
de a grăi noi stăpâniile tale;*
că pentru noi de n'ai fi stat solind la Hristos,*
cine ne-ar fi izbăvit*dintr'atâtea primejdii?;*
sau cine ne-ar fi păzit*nerobiţi pân'acuma?;*
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,*
că mântui pururi, Stăpână, pe robii tăi.

Psalmul 50.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu curăţeşte-mă. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit şi vicleşug înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptăţeşti întru cuvintele Tale şi să biruieşti când vei judeca Tu. Că iată, în fărădelegi m'am zămislit şi în păcate m'a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi duhul Tău cel sfânt nu îl lua de la mine. Dă mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor întăreşte-mă. Învăţa-voi pe cei fără-de-lege căile Tale şi cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă din sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aş fi dat; arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu – duhul zdrobit; inimă zdrobită şi smerită Dumnezeu nu va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului şi zidească-se zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, ridicare şi arderi de tot. Atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Troparele Canonului.

Ale Pesnei Iª. Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας
(Apa trecând'o).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Al milei Stăpânului următor,*
toate tuturora*te-ai făcut şi i-ai miluit;*
şi-acum, dar, Paisie părinte,*ajută'i grabnic pe toţi cu solirea ta.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Trupurilor eşti tămăduitor,*sufletelor dulce bucurie, Paisie,*
mare ajutor întru necazuri*şi scutitor în războaie, preabunule.

Slavă.

Negrijă şi somn, Cuviosule,*
trândavul meu suflet*mi-au cuprins; ţie, dar, mă rog:*
cu neadormita ta solire,*trezvie dă'mi de la Domnul, Paisie.

Şi acum.

A Izbăvitorului tuturór*Maică preacurată,*norii grei ai ispitelor*
grabnic risipeşte-ne, Stăpână,*nor purtător-de-lumină fiindu-ne.

Ale Pesnei a IIIª. Οὐρανίας ἀψῖδος
(Cel ce bolta cerească).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pustniceşte, părinte,*inima ta luminându-o*
şi mintea oglindă lucrând'o*lucirii Harului,*
lumină'ntreg te-ai făcut;*ci cu solirile tale*
din bezna greşalelor*scoate-mă, rogu-te.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Bucuros, bărbăteşte,*purtat-ai bolile trupului,*
pildă a răbdării, părinte,*nouă făcându-te;*
şí mie, dară, acum*chinul din patul durerii*
bucurie, bunule,*fă'mi'l cu darul tău.

Slavă.

Cer făcut-ai pământul* cu Îngerească petrecere,*
părinte Paisie, pururi arzând cu duhul tău;*
la Dumnezeu, dar, solind* tulburarea vieţii*
mele nestatornice* grabnic opreşte-o.

Şi acum.

Bucurie, dulceaţă* şi veselie şi linişte*
eşti, de-Dumnezeu-Născătoare,* înviforaţilor;*
la tine pururi alerg* în strâmtorări şi necazuri,*
mângâierea, pavăza* şi ocrotirea mea.

şi aceste două tropare

Soleşte-le* celora care te cheamă, preamilostive,*
plinindu-le, ca un bun,* Paisie, cererea,*
că ai îndrăznire către Stăpânul.

Îndură-te,* de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,*
şi chinul meu cel trupesc* degrab conteneşte'mi'l,*
şi vindecă'mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta,
rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

(iar la fiecare cerere strana cântă Doamne miluieşte de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru binecinstitorii şi dreptslăvitorii creştini.

Încă ne rugăm pentru [Arhi-]Episcopul [şi Mitropolitul/Patriarhul] nostru (…).

Încă ne rugăm părintele şi egumenul nostru (…)
şi pentru toată obştea noastră cea întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea,
lăsarea şi iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (… şi)
a tuturór binecinstitorilor şi drept-slăvitorilor creştini,
a evlavioşilor închinători ai sfintei Mânăstirii acesteia,
a ctitorilor, dăruitorilor şi binefăcătorilor ei.

Încă ne rugăm şi pentru fraţii noştri care sînt în ascultări
şi pentru toţi cei ce ne miluiesc, ne-au miluit, ne slujesc şi ne-au slujit nouă
în sfântă Mânăstirea aceasta.

şi Ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm,
Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh,
totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Sedealna. Glas 2. Πρεσβεία θερμή (Cele de sus căutând).

Fierbinte soleşti * la Domnul, Cuviosule – *
a noastre fierbinţi * rugăciuni primeşte-le; *
că strigăm, Paisie: * Şi în zí şi în noapte păzeşte-ne *
şi ajutor în veacul de acum * fii nouă, * şi în cela ce va veni.

Troparele Pesnei a IVa. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am, Doamne).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Deznădejdea mi-acoperă * inima, cu totul întunecându-o; *
bucurie, dar, arată-te * mie şi lumină, Cuviosule.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Alergăm la mormântul tău, * toţi de bucurie, sfinte, umplându-ne *
şi luând mântuitorul dar * ce îl izvorăşte credincioşilor.

Slavă.

Din cădere ridică-mă * şi la pocăinţă călăuzeşte-mă *
şi mă scapă de năravul meu, * ce mă stăpâneşte, Cuviosule.

Şi acum.

Vas curat arătându-te, * cu nepătimirea, Maica Stăpânului, *
curăţeşte-ne, robilor tăi, * întinarea trupului şi-a duhului.

Ale Pesnei a Va. Φώτισον ἡμᾶς (Luminează-ne pe noi).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Zid mântuitor * fă-te mie, Cuviosule, *
în toată vremea teafăr păzindu-mă, * şi'n tot locul, păzitorule cel bun al meu.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Patimile vechi * pururi inima mi-o biciuie; *
ci cu balsamul tău, al cuvintelor, * vindecare dă'i, părinte, şi împacă-o.

Slavă.

Sufletul trândav * mi-am făcut, dumnezeiescule; *
ci dăruieşte'mi râvnă, Paisie, * şi trezeşte-mă la luptă şi'ntăreşte-mă.

Şi acum.

Când va judeca * o, Stăpână, Cel Născut al tău * ticăloşitul meu suflet, îndură-te *
şi, ţinându-mă de mână, mântuieşte-mă.

Ale Pesnei a VIa. Τὴν δέησιν (Rugăciunea voi vărsa către Domnul).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu totul * dumnezeiasca dragoste * curăţindu-te, sfinte, de patimi, *

milostivirile milei, părinte,* le-ai dobândit, cele către aproapele;*
ci dă'mi, cu mijlocirea ta,* nefăţarnica dragoste, bunule.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Iubit-ai* nearătarea, părinte,* şi-ai urât toată slava lumească;*
ci Domnul slavei vădit-a pe lume* a ta smerenie, sfinte Paisie;*
ci picură'mi, preabunule,* picătură din ea, cu solirea ta.

Slavă.

De dorul* dumnezeiesc răpindu-te,* Îngereşte lăudai pe Stăpânul;*
răpeşte-mă şi pe mine, părinte,* din toată grija lumească zadarnică,*
să Îl slăvesc pe Dumnezeu* din tot cugetul meu, Cuviosule.

Şi acum.

Sălaşul* bunei-miresme-a Domnului,* raiule însufleţit, Preacurată,*
duhoarea patimii mele alung'o* şi vas curat al virtuţii arată-mă,*
Izvorule cel nesecat* al cereştilor daruri şi Prícina.

şi aceste două tropare

Soleşte-le* celora care te cheamă, preamilostive,*
plinindu-le, ca un bun,* Paisie, cererea,*
că ai îndrăznire către Stăpânul.

Născut-ai* netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică,
pe Carele prin cuvânt în pântece L-ai luat,
lucrând mântuire la toată lumea.

Preotul zice ectenia Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule,
şi pomeneşte iarăşi ca după Peasna a III[a], cu acelaşi ecfonis; şi

Condacul. Glas 2. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Aşteptând aşteptat-ai pe Domnul tău,*
cu neputinţele trupeşti desăvârşindu-te;*
ci de chinul cel de tot felul acum ai scăpat,*
arătându-te vindecător*
de neputinţe sufleteşti* şi trupeşti, fericitule,*
grabnică vindecare* şi iute ajutorare*
dându-le celor ce îţi cer,* minunatule Paisie.

Şi numaidecât Prochimenul. Glas 4.

Scumpă înaintea Domnului* moartea Cuviosului Său.

a treia oară cu Stihul:

Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluieşte.

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Toată suflarea să laude pe Domnul (de trei ori, cu încheiere).

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie….

Evanghelia după Luca (VI, 17-23).

În vremea aceea a stat Iisus la loc şes, El şi mulţime de ucenici ai Săi, şi mulţime multă de popor din toată Iudeea şi din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi Sidonului – care veniseră ca să'L asculte pe Dânsul şi să se vindece de bolile lor – şi cei chinuiţi de duhuri necurate; şi se tămăduiau. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El, că putere ieşea din El şi îi vindeca pe toţi. Iar El, ridicându'Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi cei săraci, că a voastră este împărăţia lui Dumnezeu; fericiţi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura; fericiţi cei ce plângeţi acum, că veţi râde; fericiţi veţi fi când vă vor urî pe voi oamenii, şi când vă vor osebi pe voi şi vă vor ocărî şi vor lepăda numele vostru ca viclean din pricína Fiului omului. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi săltaţi; că, iată, plata voastră multă este în cer.

Slavă.

Pentru solirile Cuviosului Tău, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Şi acum.

Pentru solirile Născătoarei-de-Dumnezeu, Milostive,
şterge mulţimea greşalelor mele.

Stihul: Milostive, miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Şi Podobnica aceasta. Glas 6. Ὅλην ἀποθέμενοι (Toată nădejdea).

Întreg cuprinzându-mă* de strâmtorarea ispitei*
şi'ntr'a deznădejdilor* cumplită prăpastie* aruncându-mă,*
părinte Paisie,* te rog, dar, pe tine:*
ca un bun, calea urcuşului* grabnic arată'mi-o,*
scară întinzându'mi solirea ta,*
nădejde şi smerenie* dându'mi de la Domnul, cu harul tău,*
ca la înălţimea* iubirii de Stăpânul să mă sui,*
bucuriei Aceluia* părtaş arătându-mă.

Preotul zice rugăciunea Litiei:
Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori).
Ecfonis: Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea-de-oameni.
după care cântăm restul troparelor Canonului.

Troparele Pesnei a VII[a]. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας (Feciorii lui Israil).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Strâmtorat sînt cu totul *de cumplite necazuri, sfinte Paisie;*
la tine vin, părinte, *nădejdile punându'mi *în fierbinte solirea ta,*
că minunat mântuieşti *degrabă dintru toate.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

În furtuna vieţii *toţi te au, Cuvioase, nebântuit liman:*
săracii bogăţie, *mâhniţii mângâiere *şi toiag bătrâneţele*
şi cei deznădăjduiţi *nădejde neclătită.

Slavă.

Cu solirea la Domnul, *pe bolnavi izbăveşte'i, sfinte Paisie,*
degrabă vindecare *din bolile cumplite, *ca un bun, dăruindu-le,*
şi grai celor fără grai *şi orbilor lumină.

Şi acum.

Către tine, Stăpână, *îmi înalţ cu credinţă mintea şi inima,*
strigându'ţi, Preacurată: *din toată'mpresurarea *ce mă'nconjură scapă-mă,*
la Dumnezeu mijlocind *cu'ndrăznire de maică.

Troparele Pesnei a VIII[a]. Τὸν Βασιλέα (Pe Împăratul Ceresc).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu făptuirea *şi cu vederea cu mintea *şi petrecerea cea Îngerească*
luminezi pe lume *monahilor, părinte.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Pentru tot neamul *cel creştinesc, fericite, *de vrăjmaşi mântuire soleşte*
la Mântuitorul, *Paisie părinte.

stih: Binecuvântăm *Tată, Fiu şi Duh sfânt* pe Domnul.

Ca Macaveii *dreapta-slăvire, părinte, *a păzi-o cu totul curată*
dă-le celor tineri, *rugându'L pe Stăpânul.

Şi acum.

Pe Împăratul *Cel peste toate născându'L, *toate, Maică, îţi stau în putere;*
te cântăm, dar, pururi, *îndrăznind întru tine.

stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului,
cântându'L şi preaînălţându'L întru toţi vecii.

»Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi'L
»şi preaînălţaţi'L întru toţi vecii.

La Peasna a IXa. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Preacurată, cei mântuiţi prin tine
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim,
»cu netrupeştile Cete pe tine mărindu-te.

Apoi troparele. Κυρίως Θεοτόκον
(Cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare).

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Luat-am, ticălosul,* darea de la Domnul* când am cuprins cu căldură icoana ta,*
de-Dumnezeu-proslăvite· părinte Paisie.

stihul: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Şi cine, dar, pe nume* chemându-te, sfinte,* numaidecât rugăciunea şi cererea*
nu i-ai trecut-o la Domnul,· părinte Paisie?

Slavă.

Având la Ziditorul* mare îndrăznire,* lumii întregi mijloceşte'i de-a pururea*
pacea cea neclătinată,· părinte Paisie.

Şi acum.

Sfârşindu'mi rugăciunea,* dă'mi, Prealăudată,*
a'ţi mulţumi cu cântare slăvindu-te*
şi fericindu-te, Maică· a Făcătorului.

şi numaidecât:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine,
de-Dumnezeu-Născătoarea cea pururea-fericită
şi cu-totul-fără-prihană şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii
şi mai înslăvită fără seamăn decât Serafimii,
carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut,
pe cea cu adevărat de-Dumnezeu-Născătoare, pe tine te mărim.

şi, tămâind Preotul sfântul jertfelnic şi biserica, noi cântăm Megalinariile.
Glasul al 8-lea. Τὴν τιμιωτέραν (Pe cea mai cinstită).

Bucură-te, mirele liniştei,* următorul milei* şi'ndurărilor lui Hristos,*
vasule al dragostei către Făcătorul* şi-a celei către oameni,* sfinte Paisie.

Bucură-te, râul cel nesecat* al milostivirii* şi iubirii dumnezeieşti,*
tămăduitorul* a toată neputinţa,* ocrotitorul nostru,· părinte Paisie.

Primăvară dulce ne-ai răsărit* în iarna cumplită* a mulţimii ispitelor,*
că dai tuturora* fierbinte mângâiere* şi pace şi nădejde,* sfinte Paisie.

Strigat-ai Născătoarei-de-Dumnezeu *
în multele rânduri *când, părinte, o ai văzut: *
Cu acoperirea *aripilor tale, *A-toate'mpărătească, *lumea acoperă.

Faţă către faţă vezi pe Hristos, *Cel cu frumuseţea *mai frumos decât oamenii, *
pe Care şi roagă'L, *părinte, să ne ierte, *cu dragoste-de-oameni, *toate greşalele.

Cererea plineşte-o, bunule, *celor ce aleargă *la cinstitul mormântul tău[2] *
şi se roagă ţie *şi îţi încredinţează *necazul şi durerea, *sfinte Paisie.

Cântare ţi-aducem, preabunule, *
mulţumind, părinte, *pentru darurile preamari *
şi necontenită *purtarea ta de grijă *şi dragostea cea multă, *sfinte Paisie.

Doime de sfinţi capadochieni, *Arsenie sfinte, *Cuvioase Paisie, *
primejdia toată *degrabă risipiţi-o *celor ce vi se roagă, *dumnezeieştilor.

Cu toate Oştirile îngereşti, *cu Botezătorul, *cu Apostolii cei slăviţi *
şi cu tot soborul *Sfinţilor, Stăpână, *Fiului tău te roagă, *toţi să ne mântuim.

Apoi Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este Împărăţia; şi

Troparul Cuviosului. Glas 5. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
(Pe Cuvântul Cel împreună-fără-de-început).

Focul dragostei Domnului aprinzându-te, *
cu nevoinţele tale întreg te-ai dat lui Hristos, *
mângâiere arătându-te aproapelui, *
cu cuvintele'ndemnând, *cu minunile lucrând, *Paisie Cuvioase; *
şi pentru lumea întreagă *soleşti acum, preaminunatule.

După care Preotul zice ectenia:
Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
Încă ne rugăm să se păzească sfântă mânăstirea aceasta…,
strana: Doamne miluieşte (de 40 ori + 3 ori),
Încă ne rugăm şi pentru ca să audă Domnul Dumnezeu…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori, recitativ),
Auzi-ne pe noi, Dumnezeule…,
strana: Doamne miluieşte (de trei ori),
iar Preotul zice ecfonisul: Că milostiv; apoi face Otpustul mic,
fără însă a zice Pentru rugăciunile; apoi zicem

[2] sau: la cinstită icoana ta; sau: la lăcaşul cinstit al tău.

Prosomia Glas 2. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pre lemn).

Iară* sârguieşte, ca un bun,* nouă arătându-te grabnic,*
celor cuprinşi de necaz,* că cerem solirea ta,* sfinte Paisie,*
toată boala gonindu-ne* din trup şi din suflet*
şi toate urzelile* drăceşti rupându-le,*
ca să te cinstim totdeauna,* o, preacuvioase părinte,*
şi să Îl slăvim pe slăvitorul tău.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi
şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturór Sfinţilor Tăi, Doamne,
şi ale Născătoarei-de-Dumnezeu,
pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un singur Îndurat.

şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile.

Dumnezeului nostru slavă.

NEŞEZUTA CÂNTARE

adică

IMNUL ACATHIST

AL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

alcătuirea, după cum zic unii, a Cuviosului
şi de-Dumnezeu-purtătorului părintelui nostru
ROMAN MELODUL

NEŞEZUTA CÂNTARE

adică

CELE 24 DE ICOASE ALE PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE DE-DUMNEZEU-NĂSCĂTOAREI ŞI PURUREA-FECIOAREI MARIA;

în greceşte cu acrostih alfabetic.

I.

Înger întâi-stătător din cer s'a trimis să zică de-Dumnezeu-Născătoarei Bucură-te (de 3 ori); şi cu netrupescul glas întrupat văzându-Te, Doamne, ieşit-a din sine şi a stătut strigând către ea unele ca acestea:

Bucură-te, prin carea bucuria va străluci,
bucură-te, prin carea pieri-va blestemul.

Bucură-te, a căzutului Adam iarăşi-chemarea,
bucură-te, din lacrimi a Evei izbăvirea.

Bucură-te, înălţime anevoie-de-suit omeneştilor gânduri,
bucură-te, adâncime anevoie-de-privit şi ochilor Îngerilor.

Bucură-te, că eşti al Împăratului scaun,
bucură-te, că porţi pe Cela ce poartă toate.

Bucură-te, stea ce arăţi Soarele,
bucură-te, pântece al dumnezeieştii întrupări.

Bucură-te, prin carea nouă se face zidirea,
bucură-te, prin carea prunc Se face Ziditorul.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

II.

Văzându-se Sfânta pe sine întru curăţie, zice lui Gavriil cu îndrăznire: Glasul tău cel pe-lângă-socotinţă anevoie de primit sufletului meu se arată; că în-pântece-purtarea de zămislire fără sămânţă cum o zici strigând Alliluia?

III.

Cunoaştere de-necunoscut a cunoaşte cerând Fecioara, strigat-a către cela ce slujea: Din pântece curat fiu a se naşte cum e cu putinţă? – spune'mi. Către carea acela zis-a cu frică, dar strigând aşa:

Bucură-te, al sfatului nespus de-tainã-ştiutoare,
bucură-te, credinţă a lucrurilor care cer tăcere.

Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos,
bucură-te, capul dogmelor Lui.

Bucură-te, scară cerească prin carea S'a pogorât Dumnezeu,
bucură-te, punte care treci pe cei din pământ la cer.

Bucură-te, a Îngerilor mult-cântată minune,
bucură-te, a demonilor mult-jelită rană.

Bucură-te, ceea ce Lumina negrăit O ai născut,
bucură-te, ceea ce chipul pe nimeni n'ai învăţat.

Bucură-te, ceea ce întreci cunoaşterea înţelepţilor,
bucură-te, ceea ce luminezi cugetele credincioşilor.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

IV.

Puterea Celui Preaînalt o a umbrit atunci spre zămislire pe cea fără cercarea nunţii; şi pântecele ei, cel cu bun rod, ca pe o ţarină dulce l-a arătat tuturora celor ce vor a secera mântuire, întru a cânta ei aşa: Alliluia.

V.

Având Fecioara de-Dumnezeu-primitor mitrás, alergat-a la Elisaveta; iar pruncul aceleia, numaidecât cunoscând închinarea acesteia, se bucura; şi întru săltări, ca întru cântări, strigat-a către Născătoarea-de-Dumnezeu:

Bucură-te, mlădiţa Vlăstarului neveştejit,
bucură-te, ţarina Rodului neamestecat.

Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubitor-de-oameni,
bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe Săditorul vieţii noastre.

Bucură-te, holdă ce rodeşti belşug de milostiviri,
bucură-te, masă ce porţi mulţime de îndurări.

Bucură-te, că înverzeşti livada desfătării,
bucură-te, că găteşti limanul sufletelor.

Bucură-te, primită tămâie de solire,
bucură-te, ispăşirea a toată lumea.

Bucură-te, a lui Dumnezeu către muritori bunăvoire,
bucură-te, a muritorilor către Dumnezeu îndrăznire.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

VI.

Furtună având înlăuntru, de gânduri de îndoială, înţeleptul Iosíf s'a tulburat, la tine – cea nenuntită – privind şi călcătoare de nuntă bănuindu-te, Cea fără-de-prihană; ci aflând zămislirea ta de la Duhul Sfânt, zis-a Alliluia.

VII.

Auzit-au păstorii pe Îngeri lăudând cea în trup a lui Hristos venire; şi alergând ca la un Păstor, Îl văd pe Acesta ca un miel fără-de-prihană, în pântecele Mariei păscut; pe carea cântându-o, zis-au:

Bucură-te, a Mielului şi Păstorului maică,
bucură-te, ograda oilor cuvântătoare.

Bucură-te, de vrăjmaşii nevăzuţi apărare,
bucură-te, a uşilor raiului deschidere.

Bucură-te, că cele cereşti împreună-se-bucură
cu cele pământeşti,
bucură-te, că cele pământeşti împreună-dănţuiesc
cu cele cereşti.

Bucură-te, a Apostolilor netăcută gură,
bucură-te, a Mucenicilor nebiruită încumetare.

Bucură-te, temelie tare a credinţei,
bucură-te, semn luminos al harului.

Bucură-te, prin carea s'a golit Iadul,
bucură-te, prin carea ne-am îmbrăcat cu slavă.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

VIII.

Stea cu dumnezeiască-mergere văzând Magii, urmat-au luminii acesteia; şi ca pe un opaiţ ţinându-o, cu ea cercetau tarele împărat; şi ajungând pe Cel de neajuns, s'au bucurat Lui strigând Alliluia.

IX.

Văzut-au Feciorii Haldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce-a plăsmuit cu mâna pe oameni; şi Stăpân înţelegându'L, măcar c'a luat chipul robului, sârguit-au cu daruri a'L sluji şi a striga celei binecuvântate:

Bucură-te, a Stelei neapuse maică,
bucură-te, zorii zilei de taină.

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelării,
bucură-te, ceea ce-ai luminat pe ştiutorii tainei Treimii.

Bucură-te, ceea ce pe tiranul neomenos l-ai scos din stăpânie,
bucură-te, ceea ce Domn iubitor-de-oameni ai arătat Hristosul.

Bucură-te, ceea ce izbăveşti din slujba varvără,
bucură-te, ceea ce scapi din tina lucrurilor.

Bucură-te, ceea ce ai contenit închinarea la foc,
bucură-te, ceea ce mântuieşti din văpaia patimilor.

Bucură-te, a credincioşilor călăuză la întreaga-înţelepciune,
bucură-te, a tuturór neamurilor veselie.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

XI.

Propovăduitori de-Dumnezeu-purtaţi făcându-se Magii, s'au întors în Vavilon, împlinind prezicerea Ta şi propovăduindu-Te pe Tine, Hristosul, tuturora, lăsându'l pe Irod, ca pe un nerod, neştiind el să cânte Alliluia.

XII.

Strălucindu'i Eghiptului luminarea adevărului, gonit-ai întunericul minciunii; că idolii acestuia, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut; iar cei izbăviţi de aceştia strigau către Născătoarea-de-Dumnezeu:

Bucură-te, ridicarea oamenilor,
bucură-te, căderea demonilor.

Bucură-te, ceea ce ai călcat rătăcirea înşelării,
bucură-te, ceea ce ai dat în vileag momeala idolilor.

Bucură-te, mare ce ai afundat pe faraon cel înţeles,
bucură-te, piatră ce ai adăpat pe însetaţii de viaţă.

Bucură-te, stâlp de foc, călăuzindu'i pe cei dintru întuneric,
bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul.

Bucură-te, hrană urmaşă a mannei,
bucură-te, slujitoarea desfătării sfinte.

Bucură-te, pământul făgăduinţei,
bucură-te, din carea curge miere şi lapte.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

XII.

Având Simeon să se mute din veacul înşelător cel de faţă, Te-ai dat lui ca prunc; ci Te-ai cunoscut acestuia şi Dumnezeu desăvârşit; pentru aceasta spăimântatus'a de negrăită înţelepciunea Ta, strigând Alliluia.

XIII.

Arătat-a zidire nouă, arătându-Se Ziditorul, nouă celor de El făcuţi, din fără-de-sămânţă pântece odrăslind şi păzindu'l pe acesta precum era, nestricat; ca minunea văzându-o, să o lăudăm pe ea, strigând:

Bucură-te, floarea nestricăciunii,
bucură-te, cununa înfrânării.

Bucură-te, ceea ce chipul învierii l-ai strălucit,
bucură-te, ceea ce a Îngerilor viaţă ai arătat-o.

Bucură-te, pom cu luminoasă roadă,
din carele se hrănesc credincioşii,
bucură-te, lemn înfrunzit cu bună umbră,
sub carele mulţi se acoperă.

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Povăţuitorul rătăciţilor,
bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul robiţilor.

Bucură-te, a dreptului Judecător îmblânzire,
bucură-te, a multor greşiţi iertare.

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală,
bucură-te, dragostea ce biruieşte toată dorirea.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

XIV.

Naştere străină văzând, să ne înstrăinăm din lume, mintea la cer mutându-o; că pentru aceasta Dumnezeul Cel Înalt pe pământ S'a arătat om smerit, vrând să'i tragă la înălţime pe cei ce strigă Lui Alliluia.

XV.

Întreg era între cei de jos, iar dintre Cei de sus nicicum nu lipsea Cuvântul Cel ne-scris-împrejur; că dumnezeiască pogorâre – iar nu mutare din loc – s'a făcut, şi naştere din Fecioară primitoare-de-Dumnezeu, carea aude acestea:

Bucură-te, a lui Dumnezeu Celui neîncăput încăpere,
bucură-te, a cinstitei taine uşă.

Bucură-te, a necredincioşilor auzire cu îndoială,
bucură-te, a credincioşilor laudă neîndoită.

Bucură-te, car preasfânt al Celui de pe Heruvimi,
bucură-te, sălaş preabun al Celui de pe Serafimi.

Bucură-te, ceea ce pe cele potrivnice întru úna le-ai adus,
bucură-te, ceea ce fecioria şi naşterea le-ai împerecheat.

Bucură-te, prin carea s'a dezlegat călcarea poruncii,
bucură-te, prin carea s'a deschis Raiul.

Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos,
bucură-te, nădejdea bunătăţilor veşnice.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

XVI.

Toată firea Îngerilor s'a spăimântat de lucrul cel mare al înomenirii Tale; că pe Cel neapropiat ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturora, cu noi împreună petrecând şi de la toţi auzind Alliluia.

XVII.

Pe rítorii cei mult-vorbitori ca nişte peşti fără-de-glas îi vedem tăcând despre tine, de-Dumnezeu-Născătoare; că se nedumeresc a spune în ce chip şí fecioară rămâi, şí a naşte ai luat tărie; iar noi, de taină minunându-ne, cu credinţă strigăm:

Bucură-te, vasul Înţelepciunii lui Dumnezeu,
bucură-te, vistieria purtării Lui de grijă.

Bucură-te, ceea ce pe filosofi neînţelepţi îi arăţi,
bucură-te, ceea ce pe meşterii-la-cuvânt necuvântători îi vădeşti.

Bucură-te, că au înnebunit grozavii cercetători,
bucură-te, că au pălit făcătorii basmelor.

Bucură-te, ceea ce-ai rupt împletiturile atenienilor,
bucură-te, ceea ce-ai umplut mrejele pescarilor.

Bucură-te, ceea ce scoţi din adâncul necunoaşterii,
bucură-te, ceea ce pe mulţi îi luminezi întru cunoaştere.

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască,
bucură-te, limanul celor ce umblă pe marea vieţii.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

XVIII.

A mântui voind lumea Împodobitorul tuturór, la aceasta cum Însuşi făgăduise venit-a; şi, Păstor fiind ca Dumnezeu, pentru noi S'a arătat om ca noi; căci cu ceea-ce-este-asemenea ceea-ce-este-asemenea chemând, ca Dumnezeu aude Alliluia.

XIX.

Zid eşti fecioarelor, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, şi tuturora celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului şi al pământului te-a tocmit pe tine, Curată, sălăşluindu-Se în pântecele tău şi pe toţi învăţându'i să îţi grăiască:

Bucură-te, stâlpul fecioriei,
bucură-te, uşa mântuirii.

Bucură-te, începătoarea iarăşi-plăsmuirii înţelese cu mintea,
bucură-te, dătătoarea dumnezeieştii bunătăţi.

Bucură-te, că tu iarăşi-ai-născut pe cei zămisliţi ruşinos,
bucură-te, că tu i-ai înţelepţit pe cei prădaţi la minte.

Bucură-te, ceea ce surpi pe stricătorul cugetelor,
bucură-te, ceea ce naşti pe Semănătorul curăţiei.

Bucură-te, cămara nuntirii fără-de-sământă,
bucură-te, ceea ce pe credincioşi Domnului îi logodeşti.

Bucură-te, bună hrănitoare a celor în feciorie,
bucură-te, ceea ce cu haină de nuntă
împodobeşti sufletelor sfinţilor.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

XX.

Cântarea toată se biruieşte, ce sileşte a se întinde la mulţimea multor îndurărilor Tale; că întocmai la număr cu nisipul cântări de-am aduce Ţie, Împărate sfinte, nimic nu săvârşim vrednic de cele ce ai dat nouă, celor ce Ţie strigăm Alliluia.

XXI.

De-lumină-primitoare făclie – celor întru întuneric arătată – o vedem pe sfânta Fecioară; că nematerialnica lumină aprinzându-o, la cunoaşterea dumnezeiască pe toţi îi călăuzeşte, cu lucirea mintea luminându-o, cu strigarea cinstindu-se a acestora:

Bucură-te, raza înţelesului Soare,
bucură-te, scânteierea neapusei luciri.

Bucură-te, fulger ce sufletele luminează,
bucură-te, ceea ce ca tunetul pe vrăjmaşi spăimântezi.

Bucură-te, că mult-luminoasa luminare o răsari,
bucură-te, că mult-curgătorul râu îl izvorăşti.

Bucură-te, ceea ce zugrăveşti chipul colimvitrei,
bucură-te, ceea ce ştergi pata păcatului.

Bucură-te, baie ce speli cunoştinţa,
bucură-te, potir ce dregi veselie.

Bucură-te, mirosul bunei-miresme a lui Hristos,
bucură-te, viaţă a prăznuirii celei de taină.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

XXII.

Har a da voind datoriilor celor vechi, Plătitorul datoriilor tuturór oamenilor venit-a Însuşi la cei plecaţi de la harul Său; şi rupând zápisul, aude de la toţi aşa: Alliluia.

XXIII.

Cântând Naşterea ta, te lăudăm cu toţii, ca pe o însufleţită biserică, de-Dumnezeu-Născătoare; că în pântecele tău sălăşluindu-Se Cela ce ţine toate cu mâna, Domnul, sfinţit-a, slăvit-a, învăţat-a pe toţi a striga ţie:

Bucură-te, cortul lui Dumnezeu Cuvântul,
bucură-te, sfântă mai mare ca sfinţii.

Bucură-te, chivote aurit cu Duhul,
bucură-te, vistierie a vieţii nedeşertată.

Bucură-te, aleasă cunună a împăraţilor binecinstitori,
bucură-te, laudă cinstită a cucernicilor preoţi.

Bucură-te, turnul neclătit al Bisericii,
bucură-te, zidul necăzut al împărăţiei.

Bucură-te, prin carea se înalţă semnele cele de biruinţă,
bucură-te, prin carea vrăjmaşii cad.

Bucură-te, a trupului meu vindecare,
bucură-te, a sufletului meu mântuire.

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

XXIV.

O, întru-tot-lăudată Maică, ce-ai născut pe Cuvântul Cel mai sfânt ca toţi sfinţii (de 3 ori), primind prinosul cel de acum, din toată ispita mântuieşte'i pe toţi şi îi scapă din chinul ce va să vie, pe cei ce ţie strigă Alliluia.

Distih:
Celor ce 'Bucură-te' îţi strigă, Maică,
dă-le de la Domnul dar şi bucurie.

Tipăream, mulţi ani în urmă, la Editura Bizantină, în format mic şi lesne de purtat, o mică antologie de paraclise, cuprinzând în sine canoane traduse nemetric, mixt (tranzitând, adică, spre modul metric) şi, în fine, metric. Ulterior variantei acesteia de tip 'libret', s'au retipărit câţiva ani mai târziu cu notaţia lor muzicală, de către Chilia Bunei Vestiri a schitului Lacu din sfântul Munte, alăturându-li-se şi paraclisul Mucenicilor Brâncoveni. În anii următori, treptat, numărul paracliselor – toate, de acum, metrice – s'a dublat, cele noi tipărindu-se aparte, ca broşuri, de către Asociaţia Nectarie Protopsaltul. Am socotit, acum, să adunăm şi într'o singură carte toate aceste din urmă paraclise, adăugându-le lor şi pe cele traduse metric din cele ale libretului iniţial, revăzute şi adăugite; s'a alcătuit, astfel, un volum de douăzeci şi patru de paraclise. Şi cum între timp am început editarea unei serii de traduceri imnografice metrice – intitulată, de-a dreptul, «În Metrica Bizantină» – am găsit cu cale să aşezăm volumul de faţă în seria aceasta, numindu'l, aşadar, «Buchet de Paraclise în Metrica Bizantină».

Cronologic rânduind paraclisele de faţă, după anul trecerii la Domnul al sfântului căruia îi este închinat fiecare paraclis în parte, am băgat de seamă că sfinţii aceştia ţin – aşa zicând – de două cete.

Prima este ceata sfinţilor timpurii, cei ai secolelor III-IV, drept *proimion* – din primul veac – avându'i pe însăşi preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pe sfântul Ioan Botezătorul; se cuprind aici sfinţii Marii Mucenici Gheorghie (†303), Ecaterina (†305) şi Mina (†309), urmaţi de sfinţii cei întocmai-cu-Apostolii Constantin (†337) şi Elena (†330) şi de sfinţii de-minuni-lucrători ierarhi Ipatie (†326), Nicolae (†343) şi Spiridon (†348), şirul acestora încheindu'l cel întru sfinţi părintele nostru Ioan gură-de-aur, arhiepiscopul Constantinopolei (†407).

Cea de a doua ceată începe, sărind nouă secole, cu cel întru sfinţi părintele nostru Grigorie Palama – noul Gură-de-aur – arhiepiscopul Salonicului (†1359), trecut, aşadar, la Domnul în chiar anul întemeierii Mitropoliei Ţării Româneşti. Avem aici – lângă preasfânta Născătoare de Dumnezeu cea necontenit făcătoare de minuni prin icoanele ei – un întreg lanţ de sfinţi, acoperind, necontenit, întreg răstimpul acesta din 1359 până în zilele noastre: sfântul Efrem cel Nou (†1426), binecinstitorul Ştefan cel Mare al Moldovei (†1504), Maica Domnului Pantanassa (adică A-toate-Împărăteasa, din veacul al XVII-lea), sfântul Iosif al Timişoarei (†1656), sfinţii Mucenici Brâncoveni (†1714), sfântul Antim Ivireanul (†1716), sfântul Ioan Rusul (†1730), Maica Domnului Prodromiţa (de la 1863), Cuviosul Ioachim Itachiotul (†1868), sfântul Nectarie al Pentapolei (†1920), sfântul Luca al Crimeii (†1961) şi sfântul Ioan Maximovici (†1966), şirul lor încheindu'l Cuviosul Paisie Aghioritul (†1994), casnicul Maicii Domnului.

Autorii cunoscuţi ai paracliselor de faţă (opt din ele fiind anonime) s'ar putea grupa şi ei, aşijderea, în două cete, dintre care prima – *proimion*-ul ei fiind însuşi Cuviosul Nicodim Aghioritul (alcătuitorul paraclisului sfântului Ioan Hrisostom)

– i-ar avea întru ea pe imnografii a mai multe paraclise din volumul de faţă, aşadar pe Cuviosul Gherasim Monahul Micraghiannanitul (autorul paraclisului sfântului Ipatie, al sfântului Grigorie Palama, al Cuviosului Efrem cel Nou şi al sfântului Nectarie) şi pe imnograful de azi al Patriarhiei Alexandriei, dl. Haralambie Busías (alcătuitorul paraclisului Voievodului Ştefan cel Mare, al Maicii Domnului Prodromiţa, al Cuviosului Ioachim şi al sfântului Ioan Maximovici; între troparele acestui din urmă paraclis am împletit, însă, şi altele, «carile ni s'au părut mai frumoase, mai umilincioase şi mai folositoare» din multele alcătuiri imnografice greceşti închinate sfântului Ioan).

Cea de a doua ceată i-ar cuprinde pe autorii a câte unui singur paraclis din cartea aceasta: Daniil monahul (paraclisul sfântului Ioan Rusul), Înalt Preasfinţitul Ioil, Mitropolitul Edessei (paraclisul sfântului Luca al Crimeii), părintele Porfirie Simonopetritul (paraclisul sfântului Iosif al Timişoarei), părinţii vatopedini (paraclisul Maicii Domnului Pantanassa) şi maicile de la Surotí (paraclisul Cuviosului Paisie Aghioritul).

Paraclisul sfinţilor Mucenici Brâncoveni este alcătuit de traducătorul paraclisele de faţă, diaconul bisericii bucureştene a sfântului Grigorie Palama, iar cel al sfântului Antim este alcătuit de către domnul Mihail Qaramah, cântăreţul – pe atunci – al aceleiaşi biserici. Paraclisul sfântului Ioan Rusul este traducerea părintelui Sabin Ionel Preda, diaconul aceleiaşi biserici; traducerea sa, dimpreună cu paraclisul sfântului Antim, a fost uşor revizuită, din binecuvântate pricini de omogenitate a cuprinsului cărţii de faţă.

Întrucât, pe cât vedem, toate cele douăzeci şi patru de paraclise ale cărţii noastre sînt deja înregistrate – melosul lor fiind, astfel, oricui accesibil – considerăm că tipărirea strict a textului, aşadar fără partituri, e de acum de ajuns.

Vocalele subliniate (Ierarhul, viaţă, păzeşte-o) nu formează diftong, ci silabă aparte (I-e-rar-hul, vi-a-ţă, pă-zeş-te-o etc.). Apoi, întrucât în locul vocativului '[sfinte] Spiridoane' folosim vocativul '[sfinte] Spiridon', dificultatea prinderii în metrică a acestui ultim vocativ a dus la dispariţia lui dintr'o serie de tropare; am îndulcit deci lipsa numelui sfântului din troparele acestea prin mutarea numelui în stih, înlocuind, deci, stihul «Sfinte al lui Dumnezeu...» cu «Sfinte părinte Spiridon...». La fel am făcut şi la sfântul Efrem cel nou şi la sfântul Ioan Hrisostom.

Mulţumim călduros celor ce au sprijinit nemijlocit alcătuirea buchetului de faţă:
doamnei Violeta Codrescu, de la Arhitekton Expert Construct S.R.L.,
şi domnului Caliopie Papacioc, tipicarului bisericii noastre,
pe cariĭ, cu solirile sfinţilor Lui, pomenească'ĭ Domnul,
dimpreună cu toţĭ aĭ casei lor, întru împărăţia Sa.

Amin

diac. Constantin Cornel Coman, 29 Ianuarie 2024;
† Aducerea moaștelor sf. Ignatie de-Dumnezeu-purtătorul

Cuprins

Paraclisul mic al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu p. 6

Paraclisul sfântului Proroc Ioan Botezătorul p. 20

Paraclisul sfântului Marelui Mucenic Gheorghie (†303) p. 30

Paraclisul sfintei Marii Muceniţe Ecaterina (†305) p. 38

Paraclisul sfântului Marelui Mucenic Mina (†309) p. 48

Paraclisul sfinţilor Împăraţi Constantin (†337) şi Elena (†330) p. 58

Paraclisul sfântului Ipatie al Gangrelor (†326) p. 68

Paraclisul sfântului Nicolae al Mirelor Lichiei (†343) p. 78

Paraclisul sfântului Spiridon al Trimithundei (†348) p. 86

Paraclisul sfântului Ioan Gură-de-aur (†407) p. 94

Paraclisul sfântului Grigorie Palama (†1359) p. 106

Paraclisul Cuviosului Mucenic Efrem cel Nou (†1426) p. 166

Paraclisul binecinstitorului Voievod Ştefan cel Mare (†1504) p. 124

Paraclisul Maicii Domnului Pantánassa (sec. XVII) p. 132

Paraclisul sfântului Iosif al Timişoarei (†1656) p. 142

Paraclisul sfinţilor Mucenici Brâncoveni (†1714) p. 152

Paraclisul sfântului Antim Ivireanul (†1716) p. 164

Paraclisul sfântului Ioan Rusul (†1730) p. 172

Paraclisul Maicii Domnului Prodromiţa (1863) p. 180

Paraclisul Cuviosului Ioachim Itachiotul (†1868) p. 190

Paraclisul sfântului Nectarie al Pentapolei (†1920) p. 198

Paraclisul sfântului Luca al Crimeii (†1961) p. 208

Paraclisul sfântului Ioan Maximovici (†1966) p. 218

Paraclisul Cuviosului Paisie Aghioritul (†1994) p. 226

Acatistul Maicii Domnului p. 238

«Εἰσήκουσάς μου ὁ θεός τῆς δικαιοσύνης μου·
ἐν θλίψει», ἤ τῆς μετρικῆς, «ἐπλάτυνάς μοι»,
«καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ»

(*Ψαλμοί* 4, 1· 118, 45)

«Auzitu-m'ai, Dumnezeul dreptăţii mele;
în strâmtorare», în cea a metricii, «lărgit-ai mie»
«şi umblam întru lărgime».

În seria «În Metrica Bizantină» au mai apărut:

1. **Slujba sfântului Ipatie al Gangrelor,
facerea Cuviosului Părintelui nostru
Gherasim Monahul Mikraghiannanitul;**

2. **Slujba sfântului Ioan Maximóvici,
antologie de imnografie greacă contemporană;**

3. **Slujba sfântului Grigorie Palama,
facerea celui întru sfinţi Părintelui nostru
Filothei Kokkinos, Patriarhul Constantinopolei;**

4. **Slujba sfinţilor Mucenici Brâncoveni,
alcătuirea diaconului Constantin-Cornel Coman,
de la biserica sfântului Grigorie Palama din Bucureşti.**

†

Ediţii audio ale Paracliselor din prezentul volum (selectiv):

Paraclisul Icoanei Maicii Domnului «Pantanassa» (casetă audio şi cd); cântă Corul de maici «Cuviosul Rafail de la Agapia» al Mânăstirii Agapia, cu binecuvântarea IPS DANIEL al Moldovei; Sfânta Mânăstire Agapia, 2005.

Paraclisul Binecredinciosului Voievod Ştefan cel Mare (cd); corul Mânăstirii Putna, cu binecuvântarea IPS PIMEN al Sucevei şi Rădăuţilor; Sfânta Mânăstire Putna, 2007 (reeditat de revista «Familia Ortodoxă», Bucureşti 2011).

Paraclisul Sfântului Grigorie Palama (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producători: Asociaţia Nectarie Protopsaltul şi Fundaţia Aldea-Tudorache, Bucureşti 2008 (reeditat în 2010 şi în 2011).

Paraclisul Sfântului Nectarie din Eghina (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producători: Asociaţia Nectarie Protopsaltul şi Fundaţia Aldea-Tudorache, Bucureşti 2008 (reeditat în 2014).

Paraclisul Sfântului Ierarh Nicolae (cd); cântă Grupul Psaltic «Macarie Ieromonahul» din Suceava; producători: Sfânta Mânăstire Râşca şi «Asociaţia pentru Muzică şi Artă Sacră din România», Suceava 2008.

Paraclisul Icoanei Maicii Domnului «Pantanassa» (cd); cântă strana Bisericii Sfântului Nicolae–Rusească din Bucureşti (Paraclis Universitar); Bucureşti, 2009.

Paraclisul Sfinţilor Voievozi şi Mucenici Brâncoveni (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producători: Asociaţia Nectarie Protopsaltul şi Fundaţia «Dăruind vei dobândi», Bucureşti 2010 (reeditat în 2014).

Paraclisul Sfântului Ioan Rusul (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul» în colaborare cu părintele Macarie Ieromonahul, stareţul Mânăstirii Sfântului Ioan Rusul din Giurgiu; producător: Asociaţia Nectarie Protopsaltul, Bucureşti 2011.

Paraclisul Sfântului Ioan Botezătorul (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producători: Asociaţia Nectarie Protopsaltul şi Schitul Românesc Prodromu din Sfântul Munte Athos; 2012.

Paraclisul Sfântului Marelui-Mucenic Mina (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producător: Asociaţia Nectarie Protopsaltul, 2012.

Paraclisul Sfintei Icoane «Prodromiţa» (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producători: Asociaţia Nectarie Protopsaltul şi Schitul Românesc Prodromu din Sfântul Munte Athos; 2013.

Paraclisul Sfinţilor Martiri Brâncoveni (cd); cântă Grupul Psaltic «Thronos» al Patriarhiei Române; producător: radio TRINITAS; apărut cu binecuvântarea PF DANIEL al României, 2013.

Paraclisul Icoanei Maicii Domnului «Pantanassa» (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producători: Asociaţia Nectarie Protopsaltul şi Parohia Ortodoxă românească din Luton (Marea Britanie); cu binecuvântarea IPS IOSIF al Europei Occidentale, 2014.

Paraclisul Icoanei Maicii Domnului «Prodromiţa» (cd); cântă Grupul Psaltic «Anastasis» al Paraclisului Catedralei Mântuirii Neamului; producător: radio TRINITAS; apărut cu binecuvântarea PF DANIEL al României, 2014.

Paraclisul Sfântului Ioan Maximovici, făcătorul-de-minuni (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producător: Asoc. Nectarie Protopsaltul, cu binecuvântarea şi participarea IPS IOSIF al Europei Occidentale, 2014.

Paraclisul Sfântului Ioan Gură-de-aur (cd); cântă Grupul Psaltic «Anastasis» al Paraclisului Catedralei Mântuirii Neamului; producător: radio TRINITAS; apărut cu binecuvântarea PF DANIEL al României, 2015.

Paraclisul Sfântului Ierarh Iosif cel Nou de la Partoş (cd); cântă Grupul Psaltic «Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoş» din Timişoara; apărut cu binecuvântarea IPS IOAN al Banatului, 2016.

Paraclisul Sfântului Ierarh Nicolae (cd); cântă Grupul Psaltic «Patras» din Bucureşti; producător: radio TRINITAS; apărut cu binecuvântarea PF DANIEL al României, 2016.

Paraclisul Sfântului Ipatie al Gangrelor (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producător: Chilia Românească Vatopedină a sfântului Ipatie şi Revista «Familia Ortodoxă», 2017.

Paraclisul Marelui Mucenic Gheorghie (cd); cântă Grupul Psaltic «Nectarie Protopsaltul»; producător: Chilia Românească Vatopedină a sfântului Gheorghie – Colciu, 2020.

Paraclisul Sfintei Ecaterina (cd); cântă Corul Bizantin (feminin) «Sfânta Ecaterina» al parohiei «Sfânta Ecaterina – Paraclis Universitar, Bucureşti»; producător: radio TRINITAS; cu binecuvântarea PF DANIEL al României, 2021.

Paraclisul Sfântului Ierarh Spiridon al Trimitundei (cd); cântă psalţii Catedralei Mitropolitane «Sfântul Spiridon – Nou» din Bucureşti; producător: radio TRINITAS; apărut cu binecuvântarea PF DANIEL al României, 2021.